UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN **CONSILIUL**

Bruxelles, 21 mai 2024
(OR. en)

2021/0342(COD) **PE-CONS 80/23**

EF 390
ECOFIN 1343
CODEC 2430

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect:	REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele referitoare la riscul de credit, riscul de ajustare a evaluării creditului, riscul operațional, riscul de piață și în ceea ce privește pragul minim privind cerințele de capital

REGULAMENTUL (UE) 2024/…
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din …

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013
în ceea ce privește cerințele referitoare la riscul de credit,
riscul de ajustare a evaluării creditului, riscul operațional, riscul de piață
și în ceea ce privește pragul minim privind cerințele de capital

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[2],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[3],

---

1 JO C 233, 16.6.2022, p. 14.
2 JO C 290, 29.7.2022, p. 40.
3 Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din ….

întrucât:

(1) Ca răspuns la criza financiară mondială din 2008-2009, Uniunea a întreprins o amplă reformă a cadrului prudențial pentru instituții, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[4] cu scopul de a spori reziliența sectorului bancar din Uniune. Unul dintre principalele elemente ale reformei a constat în punerea în aplicare a standardelor internaționale convenite în 2010 de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), în mod specific așa numita „reformă Basel III” și standardele Basel III rezultate din aceasta. Datorită acestei reforme, la declanșarea crizei provocate de pandemia de COVID-19, sectorul bancar din Uniune avea o poziție rezilientă. Însă, deși în prezent nivelul global de capital al instituțiilor din Uniune este considerat în general satisfăcător, unele dintre problemele identificate în urma crizei financiare mondiale nu au fost încă soluționate.

[4] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(2) Pentru a aborda aceste probleme, a oferi securitate juridică și a semnala angajamentul Uniunii față de partenerii săi internaționali din cadrul G20, este extrem de important să se pună fidel în aplicare în dreptul Uniunii elementele restante ale reformei Basel III convenite în 2017 (denumite în continuare „cadrul Basel III finalizat”). În același timp, punerea în aplicare ar trebui să evite o creștere semnificativă a cerințelor globale de capital pentru sistemul bancar din Uniune în ansamblul său și să țină seama de particularitățile economiei Uniunii. Acolo unde este posibil, ar trebui să se aplice cu titlu tranzitoriu ajustări ale standardelor internaționale. Punerea în aplicare ar trebui să contribuie la evitarea situației în care instituțiile din Uniune s-ar afla într-un dezavantaj concurențial, în special în ceea ce privește activitățile de tranzacționare, domeniu în care instituțiile respective concurează direct cu omologii lor internaționali. În plus, odată cu punerea în aplicare a cadrului Basel III finalizat, Uniunea încheie un proces de reforme care a durat un deceniu. În acest context, Uniunea ar trebui să efectueze o evaluare globală a sistemului său bancar, ținând seama de toate dimensiunile relevante. Comisia ar trebui să fie mandatată să efectueze o revizuire integrală a cadrului privind cerințele prudențiale și de supraveghere. Revizuirea respectivă ar trebui să ia în considerare diferitele tipuri de forme, structuri și modele de afaceri ale societăților comerciale din întreaga Uniune. De asemenea, revizuirea ar trebui să țină seama de punerea în aplicare a pragului minim privind cerințele de capital („output floor”) ca parte a normelor prudențiale privind capitalul și lichiditatea, precum și de nivelul său de aplicare. Revizuirea ar trebui să evalueze dacă pragul minim privind cerințele de capital și nivelul său de aplicare asigură un nivel adecvat de protecție a deponenților și garantează stabilitatea financiară în Uniune, ținând seama de evoluțiile de la nivelul Uniunii, precum și de evoluțiile uniunii bancare în toate dimensiunile sale. În acest sens, Comisia ia în considerare în mod adecvat declarațiile și concluziile corespunzătoare privind uniunea bancară formulate atât de Parlamentul European, cât și de Consiliul European.

(3) La 27 iunie 2023, Comisia s-a angajat să efectueze o evaluare integrală, echitabilă și echilibrată a situației sistemului bancar și a cadrelor de reglementare și de supraveghere aplicabile pe piața unică. În realizarea acestei evaluări, va ține seama de impactul modificărilor aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prin prezentul regulament, precum și de situația uniunii bancare în toate dimensiunile sale. Printre aspectele care trebuie analizate, Comisia va examina punerea în aplicare a pragului minim privind cerințele de capital, inclusiv nivelul său de aplicare. Comisia va efectua evaluarea respectivă pe baza contribuțiilor din partea autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[5], a Băncii Centrale Europene și a mecanismului unic de supraveghere și se va consulta cu părțile interesate pentru a se asigura că diferitele perspective sunt luate în considerare în mod corespunzător. Dacă este cazul, Comisia va prezenta, pe baza raportului respectiv, o propunere legislativă.

[5] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(4) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 permite instituțiilor să își calculeze cerințele de fonduri proprii fie prin utilizarea abordărilor standardizate, fie prin utilizarea abordărilor bazate pe modele interne. Abordările standardizate impun instituțiilor să calculeze cerințele de fonduri proprii utilizând parametri ficși, care sunt bazați pe ipoteze relativ prudente și sunt prevăzuți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Abordările bazate pe modele interne, care trebuie aprobate de autoritățile competente, permit instituțiilor să estimeze singure majoritatea sau totalitatea parametrilor necesari pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii. BCBS a decis în decembrie 2017 să introducă un prag agregat minim privind cerințele de capital. Respectiva decizie s-a bazat pe o analiză efectuată în urma crizei financiare mondiale din 2008-2009, care a evidențiat că modelele interne tind să subestimeze riscurile la care sunt expuse instituțiile, în special pentru anumite tipuri de expuneri și riscuri și, prin urmare, tind să ducă la calcularea unor cerințe de fonduri proprii insuficiente. În comparație cu cerințele de fonduri proprii calculate utilizând abordările standardizate, modelele interne produc, în medie, cerințe de fonduri proprii mai mici pentru aceleași expuneri.

(5) Pragul minim privind cerințele de capital al modelelor interne reprezintă una dintre măsurile-cheie ale reformei Basel III. Scopul său este de a limita variabilitatea nejustificată a cerințelor de fonduri proprii produsă de modelele interne și reducerea excesivă a capitalului pe care o poate obține o instituție care utilizează modele interne în raport cu o instituție care utilizează abordările standardizate. Prin stabilirea unei limite mai joase a cerințelor de fonduri proprii determinate prin utilizarea de modele interne ale instituțiilor de 72,5 % din cerințele de fonduri proprii care s-ar aplica în cazul în care instituțiile respective ar utiliza abordări standardizate, pragul minim privind cerințele de capital limitează riscul unor reduceri excesive ale capitalului. În acest scop, instituțiile care utilizează modele interne ar trebui să calculeze două seturi de cerințe de fonduri proprii totale, fiecare set agregând toate cerințele de fonduri proprii fără o dublă contabilizare. Implementarea fidelă a pragului minim privind cerințele de capital ar urma să sporească comparabilitatea ratelor fondurilor proprii ale instituțiilor, să restabilească credibilitatea modelelor interne și să asigure condiții de concurență echitabile între instituțiile care utilizează abordări diferite pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii.

(6) În vederea asigurării faptului că fondurile proprii sunt distribuite în mod corespunzător și sunt disponibile pentru a proteja economiile acolo unde este necesar, pragul minim privind cerințele de capital ar trebui să se aplice la toate nivelurile de consolidare, cu excepția cazului în care un stat membru consideră că acest obiectiv se poate realiza cu eficacitate în alt mod, în special în ceea ce privește grupurile, precum grupurile cooperatiste cu un organism central și instituțiile afiliate stabilite în statul membru respectiv. În astfel de cazuri, un stat membru ar trebui să poată decide, pe bază individuală sau subconsolidată, să nu aplice pragul minim privind cerințele de capital instituțiilor din statul membru respectiv, cu condiția ca, la cel mai înalt nivel de consolidare din statul membru în cauză, instituția-mamă a instituțiilor respective din statul membru menționat să respecte pragul minim privind cerințele de capital pe baza situației sale consolidate.

(7) BCBS a constatat că, în mai multe domenii, abordarea standardizată utilizată în prezent pentru riscul de credit (SA-CR) nu este suficient de sensibilă la riscuri, ceea ce conduce la evaluări inexacte sau inadecvate – fie prea ridicate, fie prea scăzute – ale riscului de credit și, așadar, ale cerințelor de fonduri proprii. Dispozițiile referitoare la SA-CR ar trebui, prin urmare, revizuite pentru a asigura o mai mare sensibilitate la risc a acestei abordări din perspectiva mai multor aspecte-cheie.

(8) Pentru expunerile față de alte instituții care beneficiază de un rating, unele dintre ponderile de risc ar trebui recalibrate în conformitate cu standardele Basel III. În plus, tratamentul din punctul de vedere al ponderii de risc pentru expunerile față de instituții care nu beneficiază de un rating ar trebui să devină mai granular și să fie decuplat de ponderea de risc aplicabilă administrației centrale a statului membru în care este stabilită instituția debitoare, deoarece nu ar trebui să se mai presupună că se acordă sprijin public implicit pentru astfel de instituții.

(9) Pentru expunerile din titluri de datorie subordonate și asimilate prudențial, precum și pentru expunerile din titluri de capital, este necesar să se aplice un tratament mai granular și mai riguros al ponderii de risc pentru a reflecta riscul mai ridicat de pierdere asociat expunerilor din titluri de datorie subordonate și din titluri de capital în comparație cu expunerile din titluri de datorie și pentru a preveni arbitrajul de reglementare între portofoliul bancar și portofoliul de tranzacționare. Instituțiile din Uniune dețin investiții în titluri de capital strategice și de lungă durată în societăți financiare și nefinanciare. Întrucât ponderea de risc standard pentru expunerile din titluri de capital crește în cursul unei perioade de tranziție de cinci ani, deținerile de capital strategice existente în societăți și în anumite întreprinderi de asigurare supuse controlului sau unei influențe semnificative din partea instituției în cauză ar trebui să beneficieze de păstrarea drepturilor obținute pentru a se evita efectele perturbatoare și pentru a se apăra rolul instituțiilor din Uniune ca investitori strategici de lungă durată în titluri de capital. Având în vedere garanțiile prudențiale și mecanismul de supraveghere menite să stimuleze integrarea sectorului financiar, ar trebui menținut regimul actual pentru deținerile de capital din alte instituții care aparțin aceluiași grup sau care fac obiectul aceluiași sistem instituțional de protecție. În plus, pentru a consolida inițiativele private și publice de a furniza titluri de capital pe termen lung societăților din Uniune necotate la bursă, investițiile întreprinse direct sau indirect, de exemplu prin intermediul unor societăți cu capital de risc, nu ar trebui să fie considerate speculative dacă sunt realizate cu intenția fermă a conducerii superioare de a le deține timp de cel puțin trei ani.

(10) Pentru a stimula anumite sectoare ale economiei, standardele Basel III prevăd o putere discreționară a autorităților competente în efectuarea sarcinilor lor în materie de supraveghere, care le permite instituțiilor să aplice, în anumite limite, un tratament preferențial deținerilor de capital obținute în baza unor programe legislative care implică subvenții semnificative pentru investiții, supraveghere guvernamentală și restricții privind investițiile în titluri de capital. Aplicarea acestei puteri discreționare în dreptul Uniunii ar trebui de asemenea să contribuie la stimularea investițiilor în titluri de capital pe termen lung.

(11) Împrumuturile acordate societăților în Uniune sunt furnizate în principal de instituții care utilizează, pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii, abordarea bazată pe modele interne de rating (denumită în continuare „abordarea IRB”) pentru riscul de credit. Odată cu implementarea pragului minim privind cerințele de capital, aceste instituții vor trebui să aplice și SA-CR, care se bazează, pentru a stabili calitatea creditului societății debitoare, pe evaluări ale creditului furnizate de instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) desemnate. Punerea în corespondență a ratingurilor externe cu ponderile de risc aplicabile societăților care beneficiază de un rating ar trebui să fie mai granulară, astfel încât această punere în corespondență să se alinieze la standardele internaționale în materie.

(12) Cu toate acestea, majoritatea societăților din Uniune nu încearcă să obțină ratinguri de credit externe. Pentru a se evita un impact perturbator asupra împrumuturilor bancare acordate societăților care nu beneficiază de un rating și pentru a se oferi suficient timp pentru lansarea unor inițiative publice sau private menite să sporească acoperirea ratingurilor de credit externe, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție. În cursul respectivei perioade de tranziție, instituțiile care utilizează abordarea IRB ar trebui să poată aplica un tratament favorabil la calcularea pragului lor minim privind cerințele de capital pentru expunerile din categoria „investment grade” față de societăți care nu beneficiază de un rating și ar trebui totodată lansate inițiative de încurajare a unei utilizări pe scară largă a ratingurilor de credit. Orice prelungire a perioadei de tranziție ar trebui justificată și limitată la maximum patru ani.

(13) După perioada de tranziție, instituțiile ar trebui să poată să utilizeze evaluările de credit efectuate de ECAI desemnate pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru o parte semnificativă a expunerilor lor față de societăți. ABE, autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[6], și autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[7] (denumite în continuare împreună „autoritățile europene de supraveghere") ar trebui să monitorizeze utilizarea regimului tranzitoriu și ar trebui să ia în considerare evoluțiile și tendințele relevante de pe piața ECAI, obstacolele din calea disponibilității evaluărilor de credit efectuate de ECAI desemnate, în special pentru întreprinderi, și posibilele măsuri de depășire a obstacolelor respective. Perioada de tranziție ar trebui folosită pentru a se extinde în mod semnificativ disponibilitatea ratingurilor pentru societățile din Uniune. În acest scop, ar trebui concepute soluții în materie de rating care să depășească cadrul de rating existent în prezent în vederea stimulării, în special, a obținerii unui rating extern de către societățile mai mari din Uniune. Pe lângă externalitățile pozitive generate de procesul de rating, o acoperire mai largă a ratingurilor va promova, printre altele, uniunea piețelor de capital. Pentru atingerea acestui obiectiv, este necesar să fie luate în considerare cerințele legate de evaluările externe ale creditelor sau se aibă în vedere înființarea unor instituții suplimentare care să furnizeze astfel de evaluări, ceea ce ar putea implica eforturi substanțiale de punere în aplicare. Statele membre, în strânsă cooperare cu băncile lor centrale, ar trebui să evalueze dacă o cerere de recunoaștere a băncii lor centrale ca ECAI în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[8] și furnizarea de către banca centrală de ratinguri ale societăților comerciale în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ar fi elemente dezirabile în vederea creșterii gradului de acoperire a ratingurilor externe.

---

6 Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

7 Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

8 Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

(14) Pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative și expunerile garantate cu bunuri imobile comerciale, BCBS a elaborat abordări mai sensibile la risc pentru a reflecta mai bine diferitele modele de finanțare și diferitele etape ale procesului de construcție.

(15) Criza financiară mondială din 2008-2009 a scos la iveală o serie de deficiențe ale tratamentului actual în cadrul abordării standardizate a expunerilor garantate cu bunuri imobile locative și a expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale. Aceste deficiențe au fost abordate în standardele Basel III. Standardele Basel III fac o distincție între expunerile în cazul cărora rambursarea depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul imobil și expunerile în cazul în care acest lucru nu este valabil. Prima categorie de expuneri ar trebui să facă obiectul unui tratament specific de ponderare a riscului pentru a reflecta cu mai multă acuratețe riscul asociat expunerilor respective, dar și pentru a îmbunătăți coerența cu tratamentul bunurilor imobile generatoare de venituri din cadrul abordării IRB.

(16) Pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative și expunerile garantate cu bunuri imobile comerciale, ar trebui menținută abordarea constând în defalcarea împrumuturilor, deoarece această abordare ia în considerare tipul de debitor și reflectă efectele de atenuare a riscurilor pe care le au garanțiile reale sub forma bunurilor imobile asupra ponderilor de risc aplicabile, chiar și în cazul expunerilor care prezintă raporturi ridicate între valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului. Cu toate acestea, abordarea constând în defalcarea împrumuturilor ar trebui ajustată în conformitate cu standardele Basel III, deoarece s-a constatat că este prea conservatoare pentru anumite ipoteci cu un raport foarte scăzut între valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului.

(17) Pentru a se asigura că impactul pragului minim privind cerințele de capital asupra creditelor ipotecare rezidențiale cu risc scăzut acordate de către instituțiile care utilizează abordarea IRB este repartizat pe o perioadă suficient de lungă și, prin urmare, pentru a se evita perturbările asupra acestui tip de credite care ar putea fi cauzate de creșteri bruște ale cerințelor de fonduri proprii, este necesar să se prevadă un regim tranzitoriu specific. Pe durata perioadei de tranziție, atunci când calculează pragul minim privind cerințele de capital, instituțiile care utilizează abordarea IRB ar trebui să poată aplica o pondere de risc mai mică părții din expunerile lor garantate cu o ipotecă asupra unor bunuri imobile locative pe baza SA-CR. Pentru a se asigura faptul că regimul tranzitoriu este disponibil numai pentru expunerile garantate cu ipoteci cu risc scăzut, ar trebui stabilite criterii de eligibilitate adecvate, bazate pe concepte consacrate utilizate în cadrul SA-CR. Respectarea acestor criterii ar trebui verificată de autoritățile competente. Deoarece piețele imobiliare locative pot diferi de la un stat membru la altul, decizia privind activarea regimului tranzitoriu ar trebui lăsată la latitudinea fiecărui stat membru în parte. Utilizarea regimului tranzitoriu ar trebui monitorizată de ABE. Orice prelungire a perioadei de tranziție ar trebui justificată și limitată la maximum patru ani.

(18) Din cauza lipsei de claritate și de sensibilitate la risc a tratamentului actual al finanțării speculative a bunurilor imobile, cerințele de fonduri proprii pentru expunerile respective sunt adesea considerate ca fiind prea ridicate sau prea scăzute. Prin urmare, tratamentul respectiv ar trebui înlocuit cu un tratament specific pentru expunerile aferente achizițiilor de terenuri, dezvoltării și construcțiilor, care să cuprindă împrumuturile acordate societăților sau entităților cu scop special care finanțează orice achiziție de terenuri în scopuri de dezvoltare și construcție sau dezvoltarea și construirea oricăror bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale.

(19) Este important să se reducă impactul efectelor ciclice asupra evaluării bunurilor imobile cu care sunt garantate împrumuturile și să se asigure o mai mare stabilitate a cerințelor de fonduri proprii pentru ipoteci. În cazul unei reevaluări care depășește valoarea de la momentul acordării împrumutului, cu condiția să existe suficiente date, valoarea bunului imobil recunoscută în scopuri prudențiale nu ar trebui, prin urmare, să depășească valoarea medie a unui bun imobil comparabil, măsurată pe o perioadă suficient de lungă, cu excepția cazului în care modificările aduse bunului imobil respectiv îi sporesc fără echivoc valoarea. Pentru a se evita consecințele nedorite asupra funcționării pieței obligațiunilor garantate, autoritățile competente ar trebui să poată permite instituțiilor să reevalueze bunurile imobile în mod regulat, fără a aplica aceste limite creșterilor de valoare. Modificările care îmbunătățesc performanța energetică sau reziliența, protecția și adaptarea la riscurile fizice ale clădirilor și ale unităților locative ar putea fi considerate drept o creștere a valorii bunurilor imobile.

(20) Activitatea finanțărilor specializate se desfășoară cu entități cu scop special care servesc de obicei drept entități debitoare și pentru care randamentul investiției este principala sursă de rambursare a finanțării obținute. Acordul contractual al modelului de finanțare specializată oferă creditorului un grad substanțial de control asupra activelor care sunt finanțate, în timp ce sursa principală de rambursare a obligației este venitul generat de activele respective. Pentru a asigura o reflectare mai fidelă a riscului asociat, forma respectivă de împrumut ar trebui, prin urmare, să facă obiectul unor cerințe de fonduri proprii specifice pentru riscul de credit. În conformitate cu standardele Basel III privind atribuirea de ponderi de risc expunerilor provenind din finanțări specializate, în cadrul SA-CR ar trebui introdusă o clasă specifică de expuneri provenind din finanțări specializate, îmbunătățindu-se astfel coerența cu tratamentul specific aplicat deja expunerilor provenind din finanțări specializate în cadrul abordării IRB. Ar trebui introdus un tratament specific pentru expunerile provenind din finanțări specializate, prin care să se facă o distincție între „finanțarea proiectelor”, „finanțarea obiectelor” și „finanțarea mărfurilor”, pentru a se reflecta mai bine riscurile inerente acestor subclase ale clasei de expuneri provenind din finanțări specializate.

(21) Cu toate că noul tratament din cadrul abordării standardizate prevăzut în standardele Basel III pentru expunerile provenind din finanțări specializate care nu beneficiază de un rating este mai granular decât actualul tratament standardizat al expunerilor față de societăți, primul nu este suficient de sensibil la riscuri pentru a putea reflecta efectele pachetelor cuprinzătoare de titluri de valoare și ale gajurilor asociate de obicei cu respectivele expuneri în Uniune, ceea ce le permite creditorilor să controleze viitoarele fluxuri de numerar care urmează să fie generate pe durata de viață a proiectului sau a activului. Din cauza lipsei de acoperire a ratingurilor de credit externe pentru expunerile provenind din finanțări specializate în Uniune, respectivul tratament nou ar putea, de asemenea, să stimuleze instituțiile să nu mai acorde finanțare anumitor proiecte sau să își asume riscuri mai mari în cazul unor expuneri care altfel sunt tratate în mod similar și care au profiluri de risc diferite. În timp ce expunerile provenind din finanțări specializate sunt finanțate în cea mai mare parte de instituții care utilizează abordarea IRB și care dispun de modele interne pentru expunerile respective, impactul ar putea fi deosebit de semnificativ în cazul expunerilor din finanțarea obiectelor, care ar putea fi supuse riscului de întrerupere a activităților, în contextul special al aplicării pragului minim privind cerințele de capital. Pentru a se evita consecințele nedorite ale lipsei de sensibilitate la risc a standardelor Basel III pentru expunerile din finanțarea obiectelor care nu beneficiază de un rating, expunerile din finanțarea obiectelor care respectă un set de criterii capabile să le reducă profilul de risc la standarde de înaltă calitate compatibile cu gestionarea prudentă și conservatoare a riscurilor financiare ar trebui să beneficieze de o pondere de risc redusă cu titlu tranzitoriu. Acest regim tranzitoriu ar trebui să fie evaluat într-un raport elaborat de ABE.

(22) Clasificarea expunerilor de tip retail în cadrul SA-CR și a abordării IRB ar trebui aliniată și mai mult, astfel încât să se asigure o aplicare consecventă a ponderilor de risc corespunzătoare pentru același set de expuneri. În conformitate cu standardele Basel III, ar trebui stabilite norme pentru un tratament diferențiat al expunerilor de tip retail reînnoibile care îndeplinesc un set de condiții de rambursare sau de utilizare capabile să le reducă profilul de risc. Aceste expuneri ar trebui să fie definite ca expuneri față de tranzactori. Expunerilor față de una sau mai multe persoane fizice care nu îndeplinesc toate condițiile pentru a fi considerate expuneri de tip retail ar trebui să li se atribuie o pondere de risc de 100 % în cadrul SA-CR.

(23) Standardele Basel III introduc un factor de conversie a creditului de 10 % pentru angajamentele revocabile necondiționat în cadrul SA-CR. Acest lucru va avea probabil ca rezultat un impact semnificativ asupra debitorilor care se bazează pe caracterul flexibil al angajamentelor revocabile necondiționat pentru a-și finanța activitățile atunci când se confruntă cu fluctuații sezoniere ale activităților lor sau atunci când gestionează modificări neprevăzute pe termen scurt ale nevoilor de capital de lucru, în special în timpul redresării în urma pandemiei de COVID-19. Prin urmare, este oportun să se prevadă o perioadă de tranziție pe parcursul căreia instituțiile ar trebui să poată aplica în continuare un factor de conversie a creditului mai scăzut pentru angajamentele lor revocabile necondiționat și, ulterior, să se evalueze dacă se justifică o potențială creștere treptată a factorilor de conversie a creditului aplicabili, pentru a permite instituțiilor să își ajusteze practicile operaționale și produsele fără a împiedica accesul la credite al debitorilor instituțiilor.

(24) Instituțiile ar trebui să joace un rol esențial în ceea ce privește contribuția la redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și prin extinderea măsurilor proactive de restructurare a datoriei la debitorii solvabili care se confruntă sau sunt pe cale să se confrunte cu dificultăți în îndeplinirea angajamentelor lor financiare. În acest sens, instituțiile nu ar trebui să fie descurajate de la a extinde concesii semnificative și debitorilor atunci când acest lucru este considerat adecvat ca urmare a unei clasificări potențiale și nejustificate a contrapărților ca fiind în stare de nerambursare, în cazul în care astfel de concesii ar putea restabili probabilitatea ca respectivii debitori să își plătească restul datoriilor. La elaborarea orientărilor privind definiția conceptului de stare de nerambursare a unui debitor sau a unei facilități de credit, ABE ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător necesitatea de a furniza instituțiilor o flexibilitate adecvată.

(25) Criza financiară mondială din 2008-2009 a arătat că, în unele cazuri, instituțiile au utilizat, de asemenea, abordarea IRB pe portofolii considerate nepotrivite pentru a face obiectul modelării din cauza insuficienței datelor, ceea ce a avut consecințe negative asupra fiabilității rezultatelor. Prin urmare, este oportun să nu se impună instituțiilor obligația de a utiliza abordarea IRB pentru toate expunerile lor și de a aplica cerința privind implementarea la nivelul claselor de expuneri. De asemenea, este oportun să se restricționeze utilizarea abordării IRB pentru clasele de expuneri în cazul cărora realizarea unei modelări robuste este mai dificilă, pentru a spori comparabilitatea și soliditatea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pe baza abordării IRB.

(26) Expunerile instituțiilor față de alte instituții, alte entități din sectorul financiar și societăți mari se caracterizează, de regulă, printr-un nivel scăzut de nerambursare. Pentru astfel de portofolii cu o frecvență de nerambursare scăzută, este dificil pentru instituții să obțină estimări fiabile ale pierderii în caz de nerambursare (LGD), din cauza numărului insuficient de cazuri de nerambursare observate în cadrul portofoliilor respective. Această dificultate a condus la un nivel nedorit de dispersie între instituții în ceea ce privește nivelul de risc estimat. Prin urmare, pentru aceste portofolii cu o frecvență de nerambursare scăzută, instituțiile ar trebui să utilizeze mai curând valorile reglementate ale LGD decât estimările interne ale LGD.

(27) Instituțiile care utilizează modele interne pentru a estima cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit în ceea ce privește expunerile din titluri de capital își bazează, în general, evaluarea riscurilor pe datele liber accesibile publicului, la care se poate presupune că au acces identic toate instituțiile. În aceste condiții, diferențele în materie de cerințe de fonduri proprii nu pot fi justificate. În plus, expunerile din titlurile de capital deținute în afara portofoliului de tranzacționare constituie o componentă foarte redusă a bilanțurilor instituțiilor. Prin urmare, pentru a spori comparabilitatea cerințelor de fonduri proprii ale instituțiilor și pentru a simplifica cadrul de reglementare, instituțiile ar trebui să își calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit în ceea ce privește expunerile din titluri de capital utilizând SA-CR, iar abordarea IRB nu ar trebui să fie autorizată în acest scop.

(28) Ar trebui să se asigure faptul că estimările probabilității de nerambursare, ale LGD și ale factorilor de conversie a creditului pentru expunerile individuale ale instituțiilor cărora li se permite să utilizeze modele interne pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit nu ating niveluri inadecvat de scăzute. Prin urmare, este oportun să se introducă valori minime pentru estimările proprii și să se impună instituțiilor obligația de a utiliza valoarea cea mai mare dintre estimările proprii ale parametrilor de risc și valorile minime pentru respectivele estimări proprii. Astfel de valori minime pentru parametrii de risc („praguri minime privind parametrii de risc” – „input floors”) ar trebui să constituie o garanție că cerințele de fonduri proprii nu scad sub un nivel prudent. În plus, astfel de praguri minime privind parametrii de risc ar trebui să atenueze riscul de model cauzat de factori precum specificarea incorectă a modelului, eroarea de evaluare și limitările datelor. Pragurile minime privind parametrii de risc ar trebui să îmbunătățească, de asemenea, comparabilitatea ratelor fondurilor proprii între instituții. Pentru a obține aceste rezultate, pragurile minime privind parametrii de risc ar trebui calibrate într-un mod suficient de prudent.

(29) Pragurile minime privind parametrii de risc care sunt calibrate într-un mod prea prudent ar putea descuraja instituțiile să adopte abordarea IRB și standardele asociate de gestionare a riscurilor. Instituțiile ar putea fi de asemenea stimulate să își reorienteze portofoliile către expuneri cu risc mai mare pentru a evita constrângerile impuse de pragurile minime privind parametrii de risc. Pentru a se evita astfel de consecințe nedorite, pragurile minime privind parametrii de risc ar trebui să reflecte în mod corespunzător anumite caracteristici de risc ale expunerilor-suport, în special prin adoptarea unor valori diferite pentru tipuri de expuneri diferite, după caz.

(30) Expunerile provenind din finanțări specializate au caracteristici de risc care diferă de cele ale expunerilor generale față de societăți. Prin urmare, este oportun să se prevadă o perioadă de tranziție pe parcursul căreia să se reducă pragul minim al LGD aplicabil expunerilor provenind din finanțări specializate. Orice prelungire a perioadei de tranziție ar trebui justificată și limitată la maximum patru ani.

(31) În conformitate cu standardele Basel III, abordarea IRB pentru clasa de expuneri suverane ar trebui să rămână în mare măsură neschimbată, având în vedere natura specială și riscurile legate de debitorii aferenți obligației-suport. În special, expunerile suverane nu ar trebui să facă obiectul unor praguri minime privind parametrii de risc.

(32) Pentru a asigura o abordare coerentă pentru toate expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, ar trebui create două noi clase de expuneri față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, independente atât de clasele de expuneri suverane, cât și de clasele de expuneri ale instituțiilor. Tratamentul expunerilor asimilate față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, care, în cadrul SA-CR, s-ar califica pentru un tratament ca expuneri față de administrații centrale și bănci centrale nu ar trebui atribuit respectivelor noi clase de expuneri în cadrul abordării IRB și nu ar trebui să facă obiectul pragurilor minime privind parametrii de risc. În plus, ar trebui calibrate praguri minime specifice mai scăzute privind parametrii de risc în cadrul abordării IRB pentru expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public care nu sunt asimilate, pentru a se reflecta în mod corespunzător profilul lor de risc în comparație cu expunerile față de societăți.

(33) Ar trebui clarificat modul în care efectul unei garanții ar trebui recunoscut pentru o expunere garantată tratată conform abordării IRB utilizându-se propriile estimări ale LGD în situațiile în care garantul aparține unui tip de expuneri tratate conform abordării IRB, dar fără utilizarea propriilor estimări ale LGD. În special, utilizarea abordării bazate pe înlocuire, prin care parametrii de risc legați de expunerea-suport sunt înlocuiți cu cei ai garantului, sau a unei metode prin care probabilitatea nerambursării sau LGD a debitorului aferent obligației suport este ajustată utilizându-se o abordare specifică de modelare pentru a se ține seama de efectul garanției nu ar trebui să conducă la o pondere de risc ajustată mai mică decât ponderea de risc aplicabilă unei expuneri directe față de garant, comparabile. În consecință, în cazul în care garantul este tratat pe baza abordării SA-CR, recunoașterea garanției pe baza abordării IRB ar trebui în general să conducă la situația în care ponderea de risc a garantului conform SA-CR se atribuie expunerii garantate.

(34) Cadrul Basel III finalizat nu mai impune unei instituții care a adoptat abordarea IRB pentru o clasă de expuneri obligația de a adopta această abordare pentru toate expunerile sale din afara portofoliului de tranzacționare. În vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile între instituțiile care tratează în prezent anumite expuneri conform abordării IRB și cele care nu fac acest lucru, un regim tranzitoriu ar trebui să permită instituțiilor să revină la abordări mai puțin sofisticate în cadrul unei proceduri simplificate. Procedura respectivă ar trebui să permită autorităților competente să se opună cererilor de a se reveni la o abordare mai puțin sofisticată care sunt făcute pentru a se iniția un arbitraj de reglementare. În scopul procedurii menționate, simplul fapt că revenirea la o abordare mai puțin sofisticată conduce la o reducere a cerințelor de fonduri proprii determinate pentru expunerile respective nu ar trebui să fie considerat un motiv suficient pentru o opunere față de o cerere pe motive de arbitraj de reglementare.

(35) În contextul eliminării variabilității nejustificate a cerințelor de fonduri proprii, normele existente în materie de actualizare aplicate fluxurilor de numerar artificiale ar trebui revizuite pentru a se elimina orice consecințe nedorite. ABE ar trebui să fie mandatată să își revizuiască ghidurile privind revenirea la stadiul de a nu se afla în stare de nerambursare.

(36) Introducerea pragului minim privind cerințele de capital ar putea avea un impact semnificativ asupra cerințelor de fonduri proprii pentru pozițiile din securitizare deținute de instituțiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele interne de rating sau abordarea bazată pe evaluări interne. Deși astfel de poziții sunt în general mici în raport cu alte expuneri, introducerea pragului minim privind cerințele de capital ar putea afecta viabilitatea economică a operațiunii de securitizare din cauza unui avantaj prudențial insuficient al transferului riscului. Acest lucru s-ar putea întâmpla în cazul în care dezvoltarea pieței securitizărilor ar face parte din Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital prevăzut în comunicarea Comisiei din 24 septembrie 2020 intitulată „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune” (denumit în continuare „Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital”) și, de asemenea, în cazul în care instituțiile inițiatoare ar fi nevoite să utilizeze securitizarea pe scară mai largă pentru a-și gestiona mai activ portofoliile dacă vor intra sub incidența pragului minim privind cerințele de capital. Pe parcursul unei perioade de tranziție, instituțiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele interne de rating ar trebui să poată aplica un tratament favorabil în scopul calculării pragului lor minim privind cerințele de capital pentru pozițiile lor de securitizare care sunt ponderate la risc prin utilizarea oricăreia dintre abordări. ABE ar trebui să raporteze Comisiei cu privire la necesitatea unei eventuale revizuiri a tratamentului prudențial al tranzacțiilor de securitizare în vederea creșterii sensibilității la risc a tratamentului prudențial.

(37) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului[9] a modificat Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a pune în aplicare standardele Basel III privind revizuirea fundamentală a portofoliului de tranzacționare finalizat de BCBS în 2019 (denumite în continuare „standardele finale FRTB”) numai în scopuri de raportare. Introducerea unor cerințe de fonduri proprii obligatorii bazate pe standardele respective urma să fie realizată prin intermediul unei propuneri legislative separate, în urma evaluării impactului acestora asupra instituțiilor din Uniune.

(38) Standardele finale FRTB în ceea ce privește limita dintre portofoliul de tranzacționare și portofoliul bancar ar trebui să fie puse în aplicare în dreptul Uniunii deoarece au un impact semnificativ asupra calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață. În conformitate cu standardele Basel III, punerea în aplicare a cerințelor privind limita ar trebui să includă listele de instrumente care urmează să fie atribuite portofoliului de tranzacționare sau portofoliului bancar, precum și derogarea care permite instituțiilor să atribuie, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă, anumite instrumente deținute de obicei în portofoliul de tranzacționare, inclusiv titluri de capital cotate, în portofoliul bancar, în cazul în care pozițiile pe instrumentele respective nu sunt deținute cu intenția tranzacționării sau nu acoperă pozițiile deținute cu intenția tranzacționării.

---

[9] Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

(39) Pentru a se evita o sarcină operațională semnificativă pentru instituțiile din Uniune, toate cerințele de punere în aplicare a standardelor finale FRTB în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață ar trebui să aibă aceeași dată de aplicare. Prin urmare, data aplicării unui număr limitat de cerințe FRTB care au fost deja introduse prin Regulamentul (UE) 2019/876 ar trebui să fie aliniată la data aplicării prezentului regulament. La 27 februarie 2023, ABE a emis un aviz conform căruia, în cazul în care dispozițiile menționate la articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/876 au intrat în vigoare, iar cadrul juridic aplicabil nu prevede încă aplicarea abordărilor inspirate de FRTB în scopul calculării capitalului, autoritățile competente menționate în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 nu ar trebui să acorde prioritate niciunei măsuri de supraveghere sau de asigurare a respectării normelor în legătură cu cerințele respective până la punerea în aplicare deplină a FRTB, care se preconizează că va avea loc începând cu 1 ianuarie 2025.

(40) Pentru a finaliza agenda de reforme introdusă după criza financiară mondială din 2008-2009 și pentru a remedia deficiențele actualului cadru privind riscul de piață, în dreptul Uniunii ar trebui introduse cerințe de fonduri proprii obligatorii pentru riscul de piață bazate pe standardele finale FRTB. Estimările recente ale impactului standardelor finale FRTB asupra instituțiilor din Uniune au arătat că punerea în aplicare a standardelor respective în Uniune va conduce la o creștere semnificativă a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru anumite activități de tranzacționare și de formare a pieței care sunt importante pentru economia Uniunii. Pentru a atenua acest impact și pentru a menține buna funcționare a piețelor financiare din Uniune, ar trebui introduse ajustări specifice în ceea ce privește punerea în aplicare a standardelor finale FRTB în dreptul Uniunii.

(41) Activitățile de tranzacționare ale instituțiilor pe piețele wholesale pot fi desfășurate cu ușurință la nivel transfrontalier, inclusiv între statele membre și țările terțe. Prin urmare, punerea în aplicare a standardelor finale FRTB ar trebui să conveargă cât mai mult posibil între jurisdicții, atât în ceea ce privește conținutul, cât și calendarul. În caz contrar, ar fi imposibil să se asigure condiții de concurență echitabile la nivel internațional pentru activitățile respective. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare a standardelor finale FRTB în alte jurisdicții membre ale BCBS. Pentru a se aborda, acolo unde este necesar, eventualele perturbări intervenite în punerea în aplicare a standardelor finale FRTB, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[10]. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate. Măsurile introduse prin intermediul actelor delegate ar trebui să rămână temporare. În cazul în care este oportun ca astfel de măsuri să se aplice în mod permanent, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.

[10] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(42) Comisia ar trebui să țină seama de principiul proporționalității la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru instituțiile cu un portofoliu de tranzacționare de dimensiuni medii și să calibreze aceste cerințe în consecință. Prin urmare, instituțiilor cu activități încadrându-se într-un portofoliu de tranzacționare de dimensiuni medii ar trebui să li se permită să utilizeze o abordare standardizată simplificată pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, în conformitate cu standardele convenite la nivel internațional. În plus, criteriile de eligibilitate pentru identificarea instituțiilor cu activități încadrându-se într-un portofoliu de tranzacționare de dimensiuni medii ar trebui să rămână aliniate la criteriile de exceptare a acestor instituții de la cerințele de raportare FRTB prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/876.

(43) Având în vedere structura actualizată a pieței certificatelor de emisii de carbon a Uniunii, stabilitatea acesteia din ultimii ani și volatilitatea limitată a prețurilor creditelor de emisii de carbon, în cadrul abordării standardizate alternative ar trebui introdusă o pondere de risc specifică pentru expunerile la comercializarea certificatelor de emisii de carbon din cadrul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS).

(44) Conform abordării standardizate alternative, expunerile la instrumente care prezintă riscuri reziduale fac obiectul unei majorări pentru riscul rezidual pentru a se ține seama de riscurile care nu sunt acoperite de metoda bazată pe sensibilități. În conformitate cu standardele Basel III, un instrument și acoperirea acestuia pot fi compensate în scopul respectivei taxe numai dacă compensarea se realizează în mod perfect. Cu toate acestea, instituțiile sunt în măsură să acopere pe piață, în mare măsură, riscul rezidual al unora dintre instrumentele care intră în domeniul de aplicare al majorării pentru riscul rezidual, reducând astfel riscul global al portofoliilor lor, chiar dacă aceste acoperiri ar putea să nu compenseze perfect riscul poziției inițiale. Pentru a permite instituțiilor să continue acoperirea fără măsuri de descurajare nejustificate și ca recunoaștere a argumentelor economice în favoarea reducerii riscului global, implementarea majorării pentru riscul rezidual ar trebui să permită cu titlu temporar, în condiții stricte și cu aprobarea autorităților de supraveghere, ca acoperirile instrumentelor care pot fi acoperite pe piață să fie excluse din majorarea pentru riscul rezidual.

(45) BCBS a revizuit standardul internațional privind riscul operațional pentru a remedia deficiențele scoase la lumină de criza financiară mondială din 2008-2009. Pe lângă lipsa sensibilității la risc a abordărilor standardizate, în cadrul abordării avansate de evaluare a fost identificată o lipsă de comparabilitate generată de gama largă de practici de modelare internă. Prin urmare, pentru simplificarea cadrului privind riscul operațional, toate abordările existente pentru estimarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul operațional au fost înlocuite cu o metodă unică, care nu se bazează pe modele, și anume noua abordare standardizată pentru riscul operațional. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui aliniat la cadrul Basel III finalizat pentru a contribui la condiții de concurență echitabile la nivel internațional pentru instituțiile stabilite în Uniune, dar care își desfășoară activitatea și în afara Uniunii, și pentru a asigura eficacitatea în continuare a cadrului privind riscul operațional la nivelul Uniunii.

(46) Noua abordare standardizată pentru riscul operațional introdusă de BCBS combină un indicator care se bazează pe dimensiunea activității unei instituții cu un indicator care ia în considerare istoricul pierderilor instituției respective. Cadrul Basel III finalizat prevede un nivel de putere discreționară cu privire la modul în care poate fi implementat indicatorul care ia în considerare istoricul pierderilor unei instituții. Jurisdicțiile pot să nu ia în considerare pierderile istorice la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul operațional pentru toate instituțiile relevante sau pot lua în considerare datele istorice privind pierderile chiar și pentru instituțiile ale căror dimensiuni sunt sub un anumit prag. Pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile în cadrul Uniunii și pentru simplificarea calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul operațional, această putere discreționară ar trebui exercitată în mod armonizat pentru cerințele minime de fonduri proprii, prin ignorarea datelor istorice privind pierderile operaționale pentru toate instituțiile.

(47) La calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul operațional, utilizarea polițelor de asigurare ar putea fi autorizată pe viitor ca tehnică eficace de diminuare a riscurilor. În acest scop, ABE ar trebui să raporteze Comisiei cu privire la oportunitatea recunoașterii polițelor de asigurare ca tehnică eficace de diminuare a riscurilor și cu privire la condițiile, criteriile și formula-standard care trebuie aplicate în astfel de cazuri.

(48) Ritmul extraordinar și fără precedent al înăspririi politicii monetare în urma pandemiei de COVID-19 ar putea duce la niveluri semnificative de volatilitate pe piețele financiare. Împreună cu o creștere a incertitudinii care duce la o creștere a randamentelor pentru datoria publică, acest lucru ar putea, la rândul său, să genereze pierderi nerealizate în ceea ce privește deținerile de datorie publică ale anumitor instituții. Pentru a atenua impactul negativ considerabil al volatilității de pe piețele datoriilor administrației centrale asupra fondurilor proprii ale instituțiilor și, prin urmare, asupra capacității instituțiilor de a acorda împrumuturi, ar trebui reintrodus un filtru prudențial temporar care să neutralizeze parțial acest impact.

(49) Finanțarea publică prin emiterea de obligațiuni de stat denominate în moneda națională a unui alt stat membru ar putea fi necesară în continuare pentru a sprijini măsurile publice de combatere a consecințelor gravului șoc economic dublu, cauzat de pandemia de COVID-19 și de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Pentru a se evita crearea unor constrângeri pentru instituțiile care investesc în astfel de obligațiuni, este oportun să se reintroducă regimul tranzitoriu pentru expunerile față de administrații centrale sau bănci centrale, în cazul în care expunerile respective sunt denominate în moneda națională a unui alt stat membru în scopul tratării unor astfel de expuneri conform cadrului privind riscul de credit.

(50) Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului[11] a introdus o cerință privind acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (NPE), așa-numitul mecanism de protecție prudențial. Măsura a urmărit să evite reconstituirea expunerilor neperformante deținute de instituții, promovând, în același timp, gestionarea proactivă a NPE prin îmbunătățirea eficienței procedurilor instituțiilor de restructurare sau de asigurare a respectării normelor. În acest context, NPE garantate de agenții de creditare a exportului sau de garanți publici ar trebui să li se aplice unele modificări specifice. În plus, anumite instituții care îndeplinesc condiții stricte și sunt specializate în achiziționarea de NPE ar trebui excluse de la aplicarea mecanismului de protecție prudențial.

(51) Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și alte instituții cotate la bursă ar trebui să publice, de asemenea, informații privind valoarea și calitatea expunerilor performante, neperformante și restructurate în urma dificultăților financiare, precum și o analiză a expunerilor restante în funcție de vechimea lor în contabilitate. Această obligație de publicare nu creează o sarcină suplimentară pentru instituțiile menționate, deoarece publicarea unui astfel de set limitat de informații a fost deja pusă în aplicare de ABE pe baza Planului de acțiune al Consiliului din 2017 privind creditele neperformante în Europa, care a invitat ABE să consolideze cerințele de publicare a informațiilor privind calitatea activelor și creditele neperformante pentru toate instituțiile. Obligația de publicare respectivă este de asemenea pe deplin coerentă cu comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2020 intitulată „Abordarea problemei creditelor neperformante în urma pandemiei de COVID-19”.

---

[11] Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (JO L 111, 25.4.2019, p. 4).

(52) Este necesar să se reducă sarcina de asigurare a conformității în scopul publicării de informații și să se îmbunătățească comparabilitatea informațiilor. Prin urmare, ABE ar trebui să creeze o platformă online centralizată care să permită publicarea informațiilor și a datelor transmise de instituții. Respectiva platformă online centralizată ar trebui să servească drept punct unic de acces pentru informațiile publicate de instituții, în timp ce proprietatea asupra informațiilor și datelor și responsabilitatea pentru acuratețea acestora ar trebui să revină în continuare instituțiilor care le produc. Centralizarea publicării informațiilor ar trebui să fie în deplină conformitate cu Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital. În plus, respectiva platformă online centralizată ar trebui să fie interoperabilă cu punctul unic de acces european.

(53) Pentru a permite o mai bună integrare a raportării de supraveghere și a publicărilor de informații în scopuri de supraveghere, ABE ar trebui să publice informațiile transmise de instituții în mod centralizat, respectând în același timp dreptul tuturor instituțiilor de a publica ele însele date și informații. Astfel de publicări centralizate ar trebui să permită ABE să facă publice informațiile transmise de instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, pe baza informațiilor raportate de instituțiile respective autorităților competente și, prin urmare, ar trebui să reducă în mod semnificativ sarcina administrativă la care sunt supuse instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate. În același timp, centralizarea publicărilor de informații nu ar trebui să aibă niciun impact asupra costurilor altor instituții și ar trebui să sporească transparența și să reducă costurile accesului la informații prudențiale pentru participanții la piață. O astfel de transparență sporită ar trebui să faciliteze comparabilitatea datelor între instituții și să promoveze disciplina pieței.

(54) Realizarea ambițiilor în materie de mediu și climă ale Pactului verde european prevăzut în comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 și contribuția la Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă necesită canalizarea unor volume mari de investiții ale sectorului privat către investiții durabile în Uniune. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să reflecte importanța factorilor de mediu, sociali și de guvernanță (ESG) și o înțelegere deplină a riscurilor aferente expunerilor la activități care sunt legate de obiectivele globale în materie de durabilitate sau ESG. Pentru a asigura convergența în întreaga Uniune și o înțelegere uniformă a factorilor și a riscurilor ESG, ar trebui stabilite definiții generale. Factorii ESG pot avea un impact pozitiv sau negativ asupra performanței financiare sau a solvabilității unei entități, a unui suveran sau a unei persoane. Printre exemplele comune de factori ESG se numără emisiile de gaze cu efect de seră, biodiversitatea și utilizarea apei și consumul de apă în domeniul mediului, drepturile omului și considerente legate de ocuparea forței de muncă și de forța de muncă în domeniul social, precum și drepturile și responsabilitățile personalului de conducere și remunerația în domeniul guvernanței. Activele sau activitățile asupra cărora se reflectă impactul factorilor de mediu sau sociali ar trebui definite în raport cu ambiția Uniunii de a deveni neutră din punct de vedere climatic până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului[12] și într-un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind refacerea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869, precum și în obiectivele relevante în materie de durabilitate ale Uniunii. Criteriile tehnice de examinare în legătură cu principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”, adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[13], precum și cu acte juridice specifice ale Uniunii vizând prevenirea schimbărilor climatice, a degradării mediului și a pierderii biodiversității ar trebui utilizate pentru a se identifica active sau expuneri în scopul evaluării tratamentelor prudențiale specifice și a diferențelor de risc.

---

12 Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

13 Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

(55) Expunerile la riscurile ESG nu sunt neapărat proporționale cu dimensiunea și complexitatea unei instituții. Nivelurile expunerilor la riscurile ESG de pe întreg teritoriul Uniunii sunt, de asemenea, destul de eterogene, în unele state membre fiind observabil un potențial impact al tranziției cu intensitate moderată, în timp ce, în altele, impactul potențial al tranziției asupra expunerilor legate de activități care au un impact negativ semnificativ, în special asupra mediului, fiind ridicat. Cerințele de transparență pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile și cerințele de publicare a informațiilor în materie de durabilitate prevăzute în alte acte legislative existente ale Uniunii vor oferi date mai granulare în câțiva ani. Însă, pentru a evalua în mod corespunzător riscurile ESG cu care s-ar putea confrunta instituțiile, este imperativ ca piețele și autoritățile competente să obțină date adecvate de la toate entitățile expuse riscurilor respective. Instituțiile ar trebui să fie în măsură să identifice în mod sistematic expunerile lor la activități despre care se consideră că prejudiciază semnificativ unul dintre obiectivele de mediu în sensul Regulamentului (UE) 2020/852 și să asigure o transparență adecvată în această privință. Pentru a se asigura că autoritățile competente au la dispoziție date care sunt granulare, cuprinzătoare și comparabile în scopul unei supravegheri eficace, informațiile privind expunerile la riscurile ESG ar trebui incluse în raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor. Pentru a garanta o transparență cuprinzătoare în ceea ce privește piețele, publicarea de informații privind riscurile ESG ar trebui, de asemenea, extinsă la toate instituțiile. Granularitatea informațiilor respective ar trebui să fie conformă cu principiul proporționalității, ținându-se cont de dimensiunea și complexitatea instituției în cauză și de pragul de semnificație al expunerilor sale la riscurile ESG. Atunci când revizuiește standardele tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește publicarea riscurilor ESG, ABE ar trebui să ia în considerare mijloace de îmbunătățire a publicării riscurilor ESG ale portofoliilor de acoperire ale obligațiunilor garantate și să analizeze dacă informațiile privind expunerile relevante ale portofoliilor de împrumuturi care stau la baza obligațiunilor garantate emise de instituții, fie direct, fie prin transferul de împrumuturi către o entitate cu scop special, ar trebui incluse fie în standardele tehnice de punere în aplicare revizuite, fie în cadrul de reglementare și de publicare pentru obligațiunile garantate.

(56) Pe măsură ce se intensifică tranziția economiei Uniunii către un model economic durabil, riscurile legate de durabilitate capătă un profil mai proeminent și ar putea necesita o reflecție suplimentară. O evaluare adecvată a disponibilității și a accesibilității unor date fiabile și consecvente privind ESG ar trebui să constituie baza pentru stabilirea unei legături complete între determinanții de risc ESG și categoriile tradiționale de riscuri financiare și seturi de expuneri. ESMA ar trebui de asemenea să contribuie la colectarea respectivă de dovezi raportând dacă riscurile ESG sunt reflectate în mod corespunzător în ratingurile de risc de credit ale contrapărților expunerile pe care le-ar putea avea instituțiile. În contextul unor evoluții rapide și continue în ceea ce privește identificarea și cuantificarea riscurilor ESG atât de către instituții, cât și de către autoritățile de supraveghere, este de asemenea necesar să se devanseze, până la data intrării în vigoare a prezentului regulament, o parte din mandatul încredințat ABE de a evalua dacă se justifică un tratament prudențial specific al expunerilor legate de activele sau activitățile asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale și de a prezenta un raport în acest sens. Având în vedere durata și complexitatea activității de evaluare care trebuie desfășurată, mandatul ABE existent ar trebui să fie împărțit într-o serie de rapoarte. Prin urmare, până la sfârșitul anului 2024 și, respectiv, 2025, ar trebui elaborate două rapoarte de monitorizare anuale succesive ale ABE. Potrivit Agenției Internaționale a Energiei, pentru a se atinge obiectivul neutralității emisiilor de dioxid de carbon până în 2050, nu pot avea loc noi explorări și extinderi ale combustibililor fosili. Aceasta înseamnă că expunerile la combustibilii fosili sunt predispuse să reprezinte un risc mai ridicat, atât la nivel micro, întrucât valoarea acestor active urmează să scadă în timp, cât și la nivel macro, întrucât finanțarea activităților legate de combustibilii fosili pune în pericol obiectivul de limitare a creșterii temperaturii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale și, în consecință, amenință stabilitatea financiară. Prin urmare, autoritățile competente și participanții la piață ar trebui să beneficieze de o transparență sporită din partea instituțiilor cu privire la expunerile lor față de entitățile din sectorul combustibililor fosili, inclusiv cu privire la activitatea lor în ceea ce privește sursele regenerabile de energie.

(57) Pentru a se asigura că nicio ajustare pentru expunerile la infrastructură nu subminează ambițiile climatice ale Uniunii, noile expuneri ar beneficia de reducerea ponderii de risc numai în cazul în care activele finanțate contribuie pozitiv la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/852 și nu prejudiciază în mod semnificativ celelalte obiective prevăzute în regulamentul respectiv sau în care activele finanțate nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu prevăzute în regulamentul respectiv.

(58) Este esențial ca autoritățile de supraveghere să dispună de competențele necesare pentru a evalua și a măsura în mod cuprinzător riscurile la care este expus un grup bancar la nivel consolidat, precum și de flexibilitatea de a-și adapta abordările în materie de supraveghere la noile surse de riscuri. Este important să se evite lacunele dintre consolidarea prudențială și cea contabilă, care ar putea conduce la tranzacții prin care unele active ar fi scoase din sfera consolidării prudențiale, chiar dacă riscurile persistă în cadrul grupului bancar. Lipsa de coerență în definirea termenilor de „întreprindere-mamă”, „filială” și „control”, precum și lipsa de claritate în ceea ce privește definiția „întreprinderii prestatoare de servicii auxiliare”, a „societății financiare holding” și a „instituției financiare” îngreunează aplicarea consecventă a normelor aplicabile în Uniune și detectarea și abordarea corespunzătoare a riscurilor la nivel consolidat de către autoritățile de supraveghere. Prin urmare, definițiile respective ar trebui modificate și clarificate suplimentar. În plus, se consideră oportun ca ABE să investigheze în continuare dacă ar fi posibil ca aceste competențe încredințate autorităților de supraveghere să fie restrânse în mod neintenționat de eventualele discrepanțe sau lacune rămase în dispozițiile de reglementare sau ca efect al interacțiunii lor cu cadrul contabil aplicabil.

(59) Piețele criptoactivelor au crescut rapid în ultimii ani. Pentru a aborda riscurile potențiale pentru instituții cauzate de expunerile lor la criptoactive care nu sunt acoperite suficient de cadrul prudențial existent, BCBS a publicat în decembrie 2022 un standard cuprinzător pentru tratamentul prudențial al expunerilor la criptoactive. Data recomandată de aplicare a standardului respectiv este 1 ianuarie 2025, dar unele elemente tehnice ale standardului au continuat să fie dezvoltate la nivelul BCBS în cursul anilor 2023 și 2024. Având în vedere evoluțiile actuale de pe piețele criptoactivelor și recunoscând importanța punerii în aplicare depline a standardului Basel privind expunerile instituțiilor la criptoactive în dreptul Uniunii, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă până la 30 iunie 2025 pentru a pune în aplicare standardul respectiv și ar trebui să specifice tratamentul prudențial aplicabil expunerilor respective în cursul perioadei de tranziție până la punerea în aplicare a respectivului standard. Tratamentul prudențial tranzitoriu ar trebui să țină seama de cadrul juridic introdus prin Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului[14] pentru emitenții de criptoactive și să specifice un tratament prudențial al criptoactivelor respective. Prin urmare, în cursul perioadei de tranziție, activele tradiționale tokenizate, inclusiv tokenurile de monedă electronică, ar trebui să fie recunoscute ca prezentând riscuri similare cu activele tradiționale și criptoactivele conforme cu regulamentul respectiv, iar raportarea la activele tradiționale, altele decât o monedă fiduciară unică, ar trebui să beneficieze de un tratament prudențial în conformitate cu cerințele regulamentului menționat. Expunerile față de alte criptoactive, inclusiv instrumente financiare derivate tokenizate pe criptoactive diferite de cele care se califică pentru tratamentul mai favorabil în materie de capital, ar trebui să primească o pondere de risc de 1 250 %.

---

[14] Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

(60) Lipsa de claritate a anumitor aspecte ale cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, elaborat de BCBS ca parte a cadrului Basel III finalizat, precum și rezervele cu privire la justificarea economică a aplicării acestuia la anumite tipuri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare au ridicat întrebarea dacă obiectivele prudențiale ale acestui cadru pot fi atinse fără a se crea consecințe nedorite. Prin urmare, Comisia ar trebui să reevalueze punerea în aplicare în dreptul Uniunii a cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Pentru a furniza Comisiei suficiente dovezi în acest sens, ABE, în strânsă cooperare cu ESMA, ar trebui să raporteze Comisiei cu privire la impactul cadrului respectiv și la abordarea cea mai adecvată pentru punerea sa în aplicare în dreptul Uniunii.

(61) În cadrul Basel III finalizat, s-ar putea ca natura pe termen foarte scurt a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare să nu fie bine reflectată în SA-CR, ceea ce ar conduce la cerințe de fonduri proprii calculate conform acestei abordări care ar putea fi excesiv de mari comparativ cu cerințele de fonduri proprii calculate conform abordării IRB. Prin urmare și având în vedere, de asemenea, introducerea pragului minim privind cerințele de capital, cerințele de fonduri proprii calculate pentru expunerile respective ar putea crește în mod semnificativ, afectând lichiditatea piețelor datoriilor și titlurilor de valoare, inclusiv a piețelor datoriilor suverane. În consecință, ABE ar trebui să raporteze cu privire la caracterul adecvat și impactul standardelor privind riscul de credit pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și, în special, dacă ar fi justificată o ajustare a SA-CR pentru expunerile respective pentru a reflecta natura lor pe termen scurt.

(62) Comisia ar trebui să pună în aplicare în dreptul Uniunii standardele Basel III revizuite privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului (CVA), publicate de BCBS în iulie 2020, deoarece respectivele standarde îmbunătățesc, în general, calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA prin abordarea mai multor probleme observate anterior, în special faptul că actualul cadru privind cerințele de fondu proprii pentru riscul CVA nu reușește să surprindă în mod corespunzător riscul CVA.

(63) La punerea în aplicare a standardelor Basel III inițiale privind tratamentul riscului CVA în dreptul Uniunii, anumite tranzacții au făcut obiectul unor derogări de la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA. Respectivele derogări au fost convenite pentru a preveni o creștere potențial excesivă a costului anumitor tranzacții cu instrumente financiare derivate, declanșată de introducerea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA, în special atunci când instituțiile nu ar reuși să atenueze riscul CVA al anumitor clienți care nu au putut face schimb de garanții. În conformitate cu impactul estimat calculat de ABE, cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu standardele Basel III revizuite ar rămâne nejustificat de ridicate pentru tranzacțiile care fac obiectul derogărilor cu clienții respectivi. Pentru a se asigura faptul că clienții respectivi continuă să își acopere riscurile financiare prin tranzacții cu instrumente financiare derivate, derogările ar trebui menținute în momentul punerii în aplicare a standardelor Basel III revizuite.

(64) Cu toate acestea, riscul CVA efectiv al tranzacțiilor care fac obiectul derogărilor ar putea fi o sursă de risc semnificativ pentru instituțiile care aplică derogările respective. Dacă respectivele riscuri se materializează, instituțiile în cauză ar putea suferi pierderi semnificative. Astfel cum a subliniat ABE în raportul său privind CVA din 25 februarie 2015, riscul CVA al tranzacțiilor care fac obiectul derogărilor ridică probleme de natură prudențială care nu sunt abordate în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru a ajuta autoritățile de supraveghere să monitorizeze riscul CVA care decurge din tranzacțiile care fac obiectul derogărilor, instituțiile ar trebui să raporteze calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA al tranzacțiilor care fac obiectul derogărilor care ar fi necesare dacă tranzacțiile respective nu ar face obiectul derogărilor. În plus, ABE ar trebui să elaboreze ghiduri pentru a ajuta autoritățile de supraveghere să identifice riscul CVA excesiv și pentru a îmbunătăți armonizarea acțiunilor de supraveghere în respectivul domeniu în întreaga Uniune.

(65) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare elaborate de ABE în ceea ce privește indicatorii pentru determinarea circumstanțelor extraordinare pentru ajustările de valoare suplimentare; metoda prin care se specifică principalul determinant de risc pentru o poziție și dacă este vorba despre o poziție lungă sau scurtă; procesul de calculare și monitorizare a pozițiilor scurte nete de credit sau scurte nete pe titluri de capital din afara portofoliului de tranzacționare; tratamentul acoperirilor împotriva riscului valutar ale ratelor fondurilor proprii; criteriile pe care instituțiile trebuie să le utilizeze pentru a atribui elemente extrabilanțiere; criteriile pentru expunerile provenite din finanțarea de proiecte de înaltă calitate și pentru expunerile din finanțarea de obiecte de înaltă calitate în contextul finanțărilor specializate pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă; tipurile de factori care trebuie luați în considerare pentru evaluarea caracterului adecvat al ponderilor de risc; termenul „mecanism juridic echivalent pentru asigurarea finalizării bunului imobil aflat în construcție într-un termen rezonabil”; condițiile de evaluare a importanței utilizării unui sistem de rating existent; metodologia de evaluare a conformității cu cerințele de utilizare a abordării IRB; clasificarea finanțării proiectelor, a finanțării obiectelor și a finanțării mărfurilor; detalierea claselor de expuneri conform abordării IRB; factorii pentru finanțări specializate; calculul cuantumului ponderat la risc al expunerilor pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate; evaluarea integrității procesului de atribuire; metodologia utilizată de o instituție pentru estimarea probabilității de nerambursare; bunul imobil comparabil; delta reglementat pentru opțiunile call și put; componentele indicatorului de activitate; ajustarea indicatorului de activitate; definiția unui efort excesiv în contextul calculului pierderilor anuale din riscul operațional;

taxonomia de risc a riscului operațional; evaluarea de către autoritățile competente a calculului pierderilor anuale din riscul operațional; ajustările datelor privind pierderile; gestionarea riscului operațional; calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă; metodologia de evaluare pentru autoritățile competente pentru abordarea standardizată alternativă; portofoliile de tranzacționare ale organismelor de plasament colectiv; criteriile pentru derogarea privind majorarea pentru riscul rezidual; condițiile și indicatorii utilizați pentru a stabili dacă au avut loc circumstanțe extraordinare; criteriile de utilizare a datelor de intrare în modelul de măsurare a riscurilor; criteriile de evaluare a caracterului modelabil al factorilor de risc; condițiile și criteriile conform cărora unei instituții i se poate permite să nu contabilizeze o depășire; criteriile care precizează dacă modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare sunt fie apropiate, fie suficient de apropiate de modificările ipotetice; condițiile și criteriile de evaluare a riscului CVA care decurge din operațiunile de finanțare prin instrumente financiare evaluate la valoarea justă; marjele aproximative; evaluarea extinderilor și a modificărilor aduse abordării standardizate pentru riscul CVA; și elementele tehnice necesare pentru ca instituțiile să își calculeze cerințele de fonduri proprii în legătură cu anumite criptoactive. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de reglementare prin acte delegate, în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(66) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE în ceea ce privește procesul de adoptare a deciziei comune pentru abordarea IRB prezentate de instituțiile-mamă din UE, de societățile financiare holding-mamă din UE și de societățile financiare holding mixte mamă din UE; elementele indicatorului de activitate prin punerea în corespondență a elementelor respective cu celulele de raportare în cauză; formatele uniforme de publicare, instrucțiunile asociate, informațiile privind politica de retransmitere și soluțiile informatice pentru publicarea informațiilor; și publicarea de informații privind ESG. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(67) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea unor cerințe prudențiale uniforme care să se aplice instituțiilor din întreaga Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(68) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 1, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) desfășurarea oricăreia dintre activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului*, în cazul în care se aplică una dintre următoarele situații, dar întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv, o întreprindere de asigurare sau o firmă de investiții pentru care se acordă o derogare de la autorizarea ca instituție de credit în conformitate cu articolul 8a din Directiva 2013/36/UE:

(i) valoarea totală a activelor consolidate ale întreprinderii stabilite în Uniune, inclusiv ale oricăreia dintre sucursalele și filialele sale stabilite într-o țară terță, este cel puțin egală cu 30 de miliarde EUR;

(ii) valoarea totală a activelor întreprinderii stabilite în Uniune, inclusiv ale oricăreia dintre sucursalele și filialele sale stabilite într-o țară terță, este mai mică de 30 de miliarde EUR, iar întreprinderea face parte dintr-un grup în care valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grupul respectiv care sunt stabilite în Uniune, inclusiv ale oricăreia dintre sucursalele și filialele lor stabilite într-o țară terță, care, la nivel individual, au active totale mai mici de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în anexa I secțiunea A punctele 3 și 6 din Directiva 2014/65/UE, este cel puțin egală cu 30 de miliarde EUR;

(iii) valoarea totală a activelor întreprinderii stabilite în Uniune, inclusiv ale oricăreia dintre sucursalele și filialele sale stabilite într-o țară terță, este mai mică de 30 de miliarde EUR, iar întreprinderea face parte dintr-un grup în care valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE este cel puțin egală cu 30 de miliarde EUR, în cazul în care supraveghetorul consolidant, în consultare cu colegiul de supraveghetori, decide astfel pentru a contracara eventualele riscuri de eludare sau eventualele riscuri la adresa stabilității financiare a Uniunii;

---

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

(ii) punctul 12 se elimină;

(iii) punctele 15 și 16 se înlocuiesc cu următorul text:

„15. «întreprindere-mamă» înseamnă o întreprindere care controlează, în sensul punctului 37, una sau mai multe întreprinderi;

16. «filială» înseamnă o întreprindere care este controlată, în sensul punctului 37, de o altă întreprindere; filialele unei filiale sunt considerate de asemenea a fi filiale ale întreprinderii care este întreprinderea lor mamă inițială;”;

(iv) punctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. «întreprindere prestatoare de servicii auxiliare» înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală, indiferent dacă este furnizată unor întreprinderi din cadrul grupului sau unor clienți din afara grupului, constă în oricare dintre următoarele:

(a) o prelungire directă a serviciilor bancare;

(b) activități de leasing operațional, deținere sau administrare de bunuri, prestare de servicii de prelucrare a datelor sau orice altă activitate, în măsura în care aceste activități sunt auxiliare serviciilor bancare;

(c) orice altă activitate considerată de ABE similară cu cele menționate la literele (a) și (b);”;

(v) punctul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„20. «societate financiară holding» înseamnă o întreprindere care îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) este o instituție financiară;

(b) nu este o societate financiară holding mixtă;

(c) are cel puțin o filială care este o instituție;

(d) peste 50 % din oricare dintre următorii indicatori sunt asociați, în mod constant, cu filiale care sunt instituții sau instituții financiare și cu activități desfășurate de întreprinderea însăși care nu sunt legate de achiziționarea sau posesia unor deținere în filiale, atunci când activitățile respective sunt de aceeași natură cu cele desfășurate de instituții sau de instituții financiare:

(i) capitalul propriu al întreprinderii pe baza situației sale consolidate;

(ii) activele întreprinderii pe baza situației sale consolidate;

(iii) veniturile întreprinderii pe baza situației sale consolidate;

(iv) personalul întreprinderii pe baza situației sale consolidate;

(v) alți indicatori considerați relevanți de către autoritatea competentă.

Autoritatea competentă poate decide că o entitate nu se califică drept societate financiară holding chiar dacă este îndeplinit unul dintre indicatorii menționați la primul paragraf subpunctele (i)-(iv), în cazul în care autoritatea competentă consideră că indicatorul relevant nu oferă o imagine corectă și fidelă a principalelor activități și riscuri ale grupului. Înainte de a lua o astfel de decizie, autoritatea competentă consultă ABE și furnizează o justificare calitativă și cantitativă motivată și detaliată. Autoritatea competentă ține seama în mod corespunzător de avizul ABE și, în cazul în care decide să se abată de la acesta, transmite ABE, în termen de trei luni de la data primirii avizului ABE, motivele abaterii de la avizul relevant;”;

(vi) se introduce următorul punct:

„20a. «societate de investiții holding» înseamnă o societate de investiții holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din Regulamentul (UE) 2019/2033;”

(vii) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere care îndeplinește următoarele două condiții:

(a) nu este o instituție, un holding pur industrial, o entitate special constituită în scopul securitizării, un holding de asigurare, astfel cum este definit la articolul 212 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/138/CE, sau un holding mixt de asigurare, astfel cum este definit la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din directiva menționată, cu excepția cazului în care un holding mixt de asigurare are o instituție-filială;

(b) îndeplinește una sau mai multe din următoarele condiții:

(i) activitatea principală a întreprinderii constă în achiziționarea sau posesia unor deținere ori desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile enumerate în anexa I punctele 2-12 și punctele 15, 16 și 17 din Directiva 2013/36/UE ori prestarea unuia (uneia) sau mai multora dintre serviciile sau activitățile enumerate în anexa I secțiunea A sau B din Directiva 2014/65/UE în legătură cu instrumentele financiare enumerate în anexa I secțiunea C din Directiva 2014/65/UE;

(ii) întreprinderea este o firmă de investiții, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, un prestator de servicii de plată conform clasificării în temeiul articolului 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului*, o societate de administrare a activelor sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare;

---

* Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(viii) se introduce următorul punct:

„26a. «holding pur industrial» înseamnă o întreprindere care îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) activitate sa principală constă în dobândirea sau posesia de deținеri;

(b) nu este menționată la punctul 27 litera (a) sau la punctul 27 literele (d)-(l) de la prezentul alineat și nu este o firmă de investiții sau o societate de administrare a activelor ori un prestator de servicii de plată conform clasificării în temeiul articolului 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva (UE) 2015/2366;

(c) nu deține nicio participație într-o entitate din sectorul financiar;”;

(ix) la punctul 27, litera (c) se elimină;

(x) punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. «instituție-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o instituție dintr-un stat membru care are ca filială o instituție sau o instituție financiară ori care deține o participație într-o instituție sau o instituție financiară și care nu este la rândul său o filială a unei alte instituții autorizate în același stat membru sau a unei societăți financiare holding ori a unei societăți financiare holding mixte înființate în același stat membru;”;

(xi) punctul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„35. «participație» înseamnă un interes de participare astfel cum este definit la articolul 2 punctul (2) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului* sau deținerea, directă sau indirectă, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;

---

* Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).”;

(xii) punctul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„37. «control» înseamnă relația dintre o societate-mamă și o filială, astfel cum sunt descrise la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE sau în standardele contabile aplicabile unei instituții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului*, sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;

---

* Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).”;

(xiii) punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. «risc operațional» înseamnă riscul de pierdere care rezultă fie din utilizarea unor procese, persoane sau sisteme interne inadecvate sau care nu și-au îndeplinit funcția în mod corespunzător, fie din evenimente externe, incluzând riscul juridic, riscul de model și riscul aferent tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, fără a se limita la acestea, dar excluzând riscul strategic și riscul reputațional;”;

(xiv) se introduc următoarele puncte:

„52a. «risc juridic» înseamnă riscul de pierdere, inclusiv cheltuielile, amenzile, penalitățile sau daunele punitive pe care o instituție le-ar putea suporta ca urmare a unor evenimente care duc la proceduri judiciare, inclusiv următoarele:

(a) acțiuni de supraveghere și tranzacții extrajudiciare;

(b) absența unei acțiuni atunci când o astfel de acțiune este necesară pentru a respecta o obligație juridică;

(c) acțiuni întreprinse pentru a evita respectarea unei obligații juridice;

(d) evenimente legate de o conduită necorespunzătoare, care sunt evenimente ce rezultă din abateri săvârșite cu intenție sau din neglijență, inclusiv prestarea necorespunzătoare de servicii financiare sau furnizarea de informații inadecvate sau înșelătoare privind riscul financiar al produselor vândute de instituție;

(e) nerespectarea oricărei cerințe derivate din dispozițiile statutare sau legislative naționale sau internaționale;

(f) nerespectarea oricărei cerințe derivate din acorduri contractuale sau a unor norme interne și coduri de conduită stabilite în conformitate cu normele și practicile naționale sau internaționale;

(g) nerespectarea normelor de etică;

52b. «risc de model» înseamnă riscul de pierdere care rezultă în urma unor decizii care se bazează în principal pe rezultatul modelelor interne din cauza erorilor în elaborarea, dezvoltarea, estimarea parametrilor, punerea în aplicare sau utilizarea ori monitorizarea unor astfel de modele, inclusiv din cauza următoarelor:

(a) elaborarea necorespunzătoare a modelului intern ales și a caracteristicilor sale;

(b) verificarea necorespunzătoare a caracterului adecvat al modelului intern ales în ceea ce privește instrumentul financiar care trebuie evaluat sau produsul căruia trebuie să i se stabilească un preț ori a caracterului adecvat al modelului intern ales pentru condițiile de piață aplicabile;

(c) erorile în punerea în aplicare a modelului intern ales;

(d) evaluările incorecte la prețul pieței și măsurarea incorectă a riscului ca urmare a unei erori în momentul înregistrării unei tranzacții în sistemul de tranzacționare;

(e) utilizarea modelului intern ales sau a rezultatelor acestuia într-un scop pentru care modelul respectiv nu a fost conceput sau căruia nu îi era destinat, inclusiv manipularea parametrilor de modelare;

(f) monitorizarea sau validarea tardivă sau ineficace a performanței modelului sau a capacității predictive de a evalua dacă modelul intern ales este în continuare adecvat scopului;

52c. «risc TIC» înseamnă riscul de pierderi legat de orice circumstanță care poate fi identificată în mod rezonabil în legătură cu utilizarea rețelelor și a sistemelor informatice care, dacă se materializează, ar putea compromite securitatea rețelelor și a sistemelor informatice, a oricărui instrument sau proces dependent de tehnologie, a operațiunilor și proceselor sau a prestării de servicii prin producerea de efecte adverse în mediul digital sau fizic;

52d. «risc de mediu, social și de guvernanță » sau «risc ESG» înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al factorilor de mediu, sociali sau de guvernanță (ESG) asupra contrapărților sau a activelor investite ale instituției respective; riscurile ESG se materializează prin categoriile tradiționale de riscuri financiare;

52e. «risc de mediu» înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al factorilor de mediu asupra contrapărților sau a activelor investite ale instituției respective, inclusiv al factorilor legați de tranziția către obiectivele prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[*]; riscul de mediu include atât riscul fizic, cât și riscul de tranziție;

52f. «risc fizic», ca parte a riscului de mediu, înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al efectelor fizice ale factorilor de mediu asupra contrapărților sau a activelor investite ale instituției respective;

52g. «risc de tranziție», ca parte a riscului de mediu, înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al tranziției la o economie durabilă din punctul de vedere al mediului asupra contrapărților sau a activelor investite ale instituției respective;

52h. «risc social» înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al factorilor sociali asupra contrapărților sau a activelor sale investite;

52i. «risc de guvernanță» înseamnă riscul de orice impact financiar negativ asupra unei instituții care decurge din impactul actual sau potențial al factorilor de guvernanță asupra contrapărților sau a activelor investite ale instituției respective;

---

* Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).”;

(xv) punctele 54, 55 și 56 se înlocuiesc cu următorul text:

„54. «probabilitate de nerambursare» sau «PD» înseamnă probabilitatea ca un debitor sau, după caz, o facilitate de credit să intre în stare de nerambursare în decursul unui an și, în contextul riscului de diminuare a valorii creanței, probabilitatea de diminuare a valorii creanței în decursul unei perioade de un an;

55. «pierdere în caz de nerambursare» sau «LGD» înseamnă raportul dintre, pe de o parte, pierderea aferentă unei expuneri legate de o singură facilitate în cazul intrării în stare de nerambursare a unui debitor sau, dacă este cazul, a unei facilități de credit și, pe de altă parte, cuantumul expus la risc în momentul intrării în stare de nerambursare ori la o anumită dată de referință după data intrării în stare de nerambursare, precum și, în contextul riscului de diminuare a valorii creanței, pierderea în caz de diminuare a valorii creanței, care înseamnă raportul dintre, pe de o parte, pierderea aferentă unei expuneri legate de o creanță achiziționată în caz de diminuare a valorii acesteia și, pe de altă parte, cuantumul expus la risc al creanței achiziționate;

56. «factor de conversie» sau «factor de conversie a creditului» sau «CCF» înseamnă raportul dintre cuantumul neutilizat dintr-un angajament din cadrul unei singure facilități care ar putea fi trasă din respectiva facilitate unică începând cu un anumit moment înainte de intrarea în stare de nerambursare și care, prin urmare, ar deveni expusă la risc în momentul intrării în stare de nerambursare și cuantumul neutilizat dintr-un angajament din cadrul facilității respective, valoarea angajamentului fiind determinată de limita autorizată, cu excepția cazului în care limita neautorizată este mai mare;”;

(xvi) punctele 58, 59 și 60 se înlocuiesc cu următorul text:

„58. «protecție finanțată a creditului» sau «FCP» înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat expunerii unei instituții este derivată din dreptul respectivei instituții, în cazul intrării în stare de nerambursare a debitorului sau a facilității de credit ori al unor alte evenimente de credit specificate legate de debitor, de a lichida anumite active sau sume, de a obține transferul lor, de a și le atribui ori de a le reține sau de a reduce cuantumul expunerii la diferența dintre cuantumul expunerii și cuantumul unei creanțe asupra instituției sau de a-l înlocui cu această diferență;

59. «protecție nefinanțată a creditului» sau «UFCP» înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat expunerii unei instituții este derivată din obligația unei părți terțe de a plăti o sumă în cazul intrării în stare de nerambursare a debitorului sau a facilității de credit sau al unor alte evenimente de credit specificate;

60. «instrument asimilat numerarului» înseamnă un certificat de depozit, o obligațiune, inclusiv o obligațiune garantată, sau orice alt instrument nesubordonat care a fost emis de o instituție creditoare, pentru care instituția creditoare respectivă a primit deja plata completă și care se rambursează necondiționat de către instituție la valoarea sa nominală;";

(xvii) se introduce următorul punct:

„60a. «aur fizic» înseamnă aur ca produs de bază, inclusiv bare, lingouri și monede de aur, general acceptate în mod normal de piața metalelor prețioase, acolo unde există piețe lichide de metale prețioase, și a căror valoare este determinată de valoarea conținutului de aur, definit de puritate și masă, și nu de interesul numismatic;";

(xviii) se introduce următorul punct:

„74a. «valoarea bunurilor imobile» înseamnă valoarea unui bun imobil locativ sau a unui bun imobil comercial determinată în conformitate cu articolul 229 alineatul (1);";

(xix) punctul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„75. «bun imobil locativ» înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) un bun imobil care are natura unei locuințe și care respectă toate legile și reglementările aplicabile care permit ca bunul să fie ocupat în scop de locuire;

(b) un bun imobil care are natura unei locuințe și se află încă în construcție, cu condiția să se preconizeze că acesta va respecta toate legile și reglementările aplicabile care permit ca bunul să fie ocupat în scopuri de locuire;

(c) dreptul de a locui într-un apartament din societățile cooperative de locuințe situate în Suedia;

(d) terenul accesoriu unui bun menționat la litera (a), (b) sau (c);”;

(xx) se introduc următoarele puncte:

„75a. «bun imobil comercial» înseamnă orice bun imobil care nu este bun imobil locativ;

75b. «expunere aferentă bunurilor imobile generatoare de venituri» sau «expunere IPRE» înseamnă o expunere garantată cu unul sau mai multe bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale, în cazul căreia îndeplinirea obligațiilor din credite legate de expunere depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de respectivele bunuri imobile cu care este garantată expunerea în cauză, și nu de capacitatea debitorului de a-și îndeplini din alte surse obligațiile din credite, sursa principală a unor astfel de fluxuri de numerar fiind plățile din leasing sau din chirii ori încasările din vânzarea bunului imobil locativ sau a bunului imobil comercial;

75c. «expunere aferentă bunurilor imobile care nu generează venituri» sau „expunere non- IPRE" înseamnă orice expunere garantată cu unul sau mai multe bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale care nu este o expunere IPRE;

75d. «expunere garantată cu bunuri imobile locative» sau «expunere garantată cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative» înseamnă o expunere garantată cu un bun imobil locativ sau o expunere considerată ca atare în conformitate cu articolul 108 alineatul (4);

75e. «expunere garantată cu bunuri imobile comerciale» sau «expunere garantată cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale» înseamnă o expunere garantată cu un bun imobil comercial;

75f. «expunere garantată cu bunuri imobile» sau «expunere garantată cu ipoteci asupra bunurilor imobile» sau « expunere garantată cu garanții reale constând în bunuri imobile» înseamnă o expunere garantată cu un bun imobil locativ sau un bun imobil comercial sau o expunere considerată ca atare în conformitate cu articolul 108 alineatul (4);";

(xxi) punctul 78 se înlocuiește cu următorul text:

„78. «rata de nerambursare pe un an» înseamnă raportul dintre numărul de debitori sau, în cazul în care definiția incapacității de rambursare se aplică la nivel de facilitate de credit în temeiul articolului 178 alineatul (1) al doilea paragraf, numărul de facilități de credit în cazul cărora se consideră că a survenit o incapacitate de rambursare în cursul unei perioade care începe cu un an înainte de o dată de observare T și numărul total de debitori, sau, în cazul în care definiția incapacității de rambursare se aplică la nivel de facilitate de credit în temeiul articolului 178 alineatul (1) al doilea paragraf, facilități de credit clasificate în această clasă de rating sau grupă de risc cu un an înainte de acea dată de observare T;";

(xxii) se introduc următoarele puncte:

„78a. «expuneri aferente achizițiilor de terenuri, dezvoltării și construcțiilor» sau «expuneri ADC» înseamnă expuneri față de societăți sau entități cu scop special care finanțează orice achiziție de terenuri în scopuri de dezvoltare și construcții sau care finanțează dezvoltarea și construirea oricăror bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale;

78b. «expunere non-ADC» înseamnă orice expunere garantată cu unul sau mai multe bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale care nu este o expunere ADC;”;

(xxiii) punctul 79 se elimină;

(xxiv) punctul 114 se înlocuiește cu următorul text:

„114. «deținere indirectă» înseamnă orice expunere față de o entitate intermediară care deține o expunere față de instrumente de capital emise de o entitate din sectorul financiar sau față de pasive emise de o instituție în cazul căreia, dacă valoarea instrumentelor de capital emise de entitatea din sectorul financiar sau a pasivelor emise de instituție ar fi scoasă în afara bilanțului definitiv, pierderile înregistrate în consecință de respectiva instituție nu ar fi semnificativ diferite de pierderile pe care instituția le-ar înregistra ca urmare a deținerii directe a acelor instrumente de capital emise de entitatea din sectorul financiar sau a acelor pasive emise de instituție;”;

(xxv) punctul 126 se înlocuiește cu următorul text:

„126. «deținere sintetică» înseamnă o investiție a unei instituții într-un instrument financiar a cărui valoare este direct legată de valoarea instrumentelor de capital emise de o entitate din sectorul financiar sau de valoarea pasivelor emise de o instituție;”;

(xxvi) la punctul 127, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instituțiile sunt consolidate integral în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE și sunt incluse în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții care este o instituție-mamă dintr-un stat membru în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din prezentul regulament și care face obiectul cerințelor de fonduri proprii;”;

(xxvii) punctul 144 se înlocuiește cu următorul text:

„144. «birou de tranzacționare» înseamnă un grup de dealeri clar identificat, care este creat de instituție în conformitate cu articolul 104b alineatul (1) pentru a gestiona împreună un portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare sau pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare menționate la alineatele (5) și (6) de la articolul respectiv, în conformitate cu o strategie de afaceri bine definită și coerentă, și care își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași structuri de gestionare a riscurilor;”;

(xxviii) la punctul 145, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) activele sau pasivele consolidate ale instituției legate de activitățile cu contrapărți situate în Spațiul Economic European, cu excepția expunerilor intragrup din Spațiul Economic European, depășesc 75 % din totalul activelor și pasivelor consolidate ale instituției, excluzând, în ambele cazuri, expunerile intragrup,”;

(xxix) se adaugă următoarele puncte:

„151. «expunere reînnoibilă» înseamnă orice expunere în cadrul căreia soldul debitorului poate fluctua, până la o limită convenită, în funcție de deciziile acestuia de a lua cu împrumut și de a rambursa;

152. «expunere față de un tranzactor» înseamnă orice expunere reînnoibilă care are un istoric de rambursare de cel puțin 12 luni și care este una dintre următoarele:

(a) o expunere în cazul căreia, în mod regulat și cel puțin o dată la 12 luni, soldul care trebuie rambursat la următoarea dată programată de rambursare este determinat ca fiind cuantumul tras la o dată de referință prestabilită, cu o dată de rambursare programată nu mai târziu de 12 luni, cu condiția ca soldul să fi fost rambursat integral la fiecare dată de rambursare programată din ultimele 12 luni;

(b) o facilitate de tip «descoperit de cont» din care nu s-au efectuat trageri în ultimele 12 luni;

153. «entitate din sectorul combustibililor fosili» înseamnă o societate, o întreprindere sau o întreprindere clasificată statistic ca având principala sa activitate economică în sectorul cărbunelui, petrolului sau gazelor, astfel cum este prevăzută în anexa XXXIX modelul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/637 al Comisiei[*] și astfel cum este identificată prin trimitere la codurile din nomenclatorul statistic al activităților economice (NACE a doua revizuire) enumerate în anexa I secțiunile B, C, D și G din Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului[**]; în cazul în care principala activitate economică a unei societăți sau întreprinderi nu este clasificată utilizându-se codurile NACE a doua revizuire prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 sau o clasificare națională derivată din acestea, instituțiile stabilesc cu prudență dacă respectiva societate sau întreprindere își desfășoară activitatea principală într-unul dintre sectoarele respective;

154. «expuneri supuse impactului factorilor de mediu sau sociali» înseamnă expuneri care împiedică ambiția Uniunii de a-și atinge obiectivele de reglementare legate de factorii ESG într-un mod care ar putea avea un impact financiar negativ asupra instituțiilor din Uniune;

155. «entitate din sectorul bancar paralel» înseamnă o entitate care desfășoară activități bancare în afara cadrului reglementat;

---

* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/637 al Comisiei din 15 martie 2021 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la publicarea de către instituții a informațiilor menționate în partea a opta titlurile II și III din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1423/2013 al Comisiei, a Regulamentului delegat (UE) 2015/1555 al Comisiei, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/200 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2017/2295 al Comisiei (JO L 136, 21.4.2021, p. 1).

** Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).”;

(xxx) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf punctul 1 litera (b) subpunctele (ii) și (iii), în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup dintr-o țară terță, activele totale ale fiecărei sucursale a grupului dintr-o țară terță autorizate în Uniune sunt incluse în valoarea totală combinată a activelor tuturor întreprinderilor din grup.

În sensul primului paragraf punctul 1 litera (b) subpunctul (iii), supraveghetorul consolidant poate solicita întreprinderii toate informațiile relevante pentru a lua o decizie.

În sensul primului paragraf punctul 52a, riscul juridic nu cuprinde rambursările către terți sau angajați și compensațiile rezultate din oportunități de afaceri în cazul în care nu s-a încălcat nicio normă și nicio regulă de conduită etică, iar instituția și-a îndeplinit obligațiile în timp util. Riscul juridic nu cuprinde nici costurile juridice externe în cazul în care evenimentul care generează respectivele costuri externe nu este un eveniment de risc operațional.

În sensul primului paragraf punctul 145 litera (e) al prezentului alineat, o instituție poate exclude pozițiile pe instrumente financiare derivate deschise cu clienții săi nefinanciari și pozițiile pe instrumente financiare derivate pe care le utilizează pentru a acoperi acele poziții, cu condiția ca valoarea combinată a pozițiilor excluse, calculată în conformitate cu articolul 273a alineatul (3), să nu depășească 10 % din totalul activelor bilanțiere și extrabilanțiere ale instituției.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în care precizează criteriile de identificare a activităților menționate la alineatul (1) primul paragraf punctul 18 de la prezentul articol.”

2. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «pierdere așteptată» sau «EL» înseamnă raportul, legat de o singură facilitate, dintre, pe de o parte, cuantumul pierderii estimate aferente unei expuneri rezultate din oricare dintre următoarele:

(a) o potențială intrare în stare de nerambursare a unui debitor pe parcursul unui an și, pe de altă parte, cuantumul expus la risc în momentul intrării în stare de nerambursare;

(b) un potențial eveniment de diminuare a valorii creanței pe parcursul unui an și, pe de altă parte, cuantumul expus la risc la data producerii evenimentului de diminuare a valorii creanței;”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„4. «obligație din credite» înseamnă orice obligație care decurge dintr-un contract de credit, inclusiv principalul, dobânda acumulată și comisioanele, datorată de un debitor;

5. «expunere din credite» înseamnă orice element bilanțier sau extrabilanțier care are sau poate avea ca rezultat o obligație din credite;

6. «facilitate» sau «facilitate de credit» înseamnă o expunere din credite care decurge dintr-un contract sau dintr-un set de contracte încheiate între un debitor și o instituție;

7. «marjă de prudență» înseamnă o majorare încorporată în estimările parametrilor de risc pentru a ține seama de gama preconizată de erori de estimare care pot decurge din deficiențele identificate în ceea ce privește datele, metodele, modelele, modificările standardelor de subscriere, ale apetitului de risc și ale politicilor de colectare și recuperare și orice altă sursă de incertitudine suplimentară, precum și din eroarea de estimare generală;

8. «ajustare adecvată» înseamnă impactul asupra estimărilor parametrilor de risc care decurge din aplicarea metodologiilor în cadrul estimării parametrilor de risc pentru a corecta deficiențele identificate în ceea ce privește datele și în ceea ce privește metodele de estimare și pentru a ține seama de modificările standardelor de subscriere, ale apetitului de risc și ale politicilor de colectare și recuperare și de orice altă sursă de incertitudine, în măsura posibilului, în vederea evitării denaturărilor în cadrul estimărilor parametrilor de risc;

9. «întreprindere mică și mijlocie» sau «IMM» înseamnă o societate sau o întreprindere care, conform celor mai recente conturi consolidate, are o cifră de afaceri anuală care nu depășește 50 000 000 EUR;

10. «angajament» înseamnă orice acord contractual, pe care o instituție îl oferă unui client și care este acceptat de clientul respectiv, de a acorda credite, de a achiziționa active sau de a emite substitute de credit; de asemenea, orice astfel de acord care poate fi revocat necondiționat de către instituție în orice moment, fără notificarea prealabilă a unui debitor, sau orice acord care poate fi revocat de către instituție în cazul în care un debitor nu îndeplinește condițiile prevăzute în documentația facilității, inclusiv condițiile care trebuie îndeplinite de debitor înainte de orice tragere inițială sau ulterioară în temeiul acordului, cu excepția cazului în care acordurile contractuale îndeplinesc toate condițiile următoare:

    (a) acordurile contractuale în cazul cărora instituția nu primește niciun onorariu sau comision pentru a stabili sau a menține respectivele acorduri contractuale;

    (b) acordurile contractuale în cazul cărora clientul are obligația de a prezenta instituției o cerere pentru tragerea inițială și pentru fiecare tragere ulterioară în temeiul acordurilor contractuale respective;

    (c) acordurile contractuale în cazul cărora instituția are autoritate deplină, indiferent de îndeplinirea de către client a condițiilor prevăzute în documentația acordului contractual, asupra executării fiecărei trageri;

(d) acordurile contractuale permit instituției să evalueze bonitatea clientului imediat înainte de a decide cu privire la executarea fiecărei trageri, iar instituția a pus în aplicare și aplică proceduri interne care asigură realizarea unei astfel de evaluări înainte de efectuarea fiecărei trageri;

(e) acordurile contractuale care sunt oferite unei entități corporative, inclusiv unui IMM, care este monitorizată îndeaproape în permanență;

11. «angajament revocabil necondiționat» înseamnă orice angajament ale cărui condiții permit instituției să anuleze angajamentul, în măsura maximă permisă în temeiul legislației privind protecția consumatorilor și al actelor juridice conexe, după caz, în orice moment, fără notificarea prealabilă a debitorului sau care prevăd efectiv anularea automată ca urmare a unei deteriorări a bonității debitorului.”

3. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 5a*
Definiții specifice criptoactivelor

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. «criptoactiv» înseamnă un criptoactiv definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului* care nu este o monedă digitală a unei bănci centrale;

2. «token de monedă electronică» înseamnă un token de monedă electronică astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul (UE) 2023/1114;

3. «expunere la criptoactive» înseamnă un activ sau un element extrabilanțier legat de un criptoactiv care generează risc de credit, risc de credit al contrapărții, risc de piață, risc operațional sau risc de lichiditate;

4. «activ tradițional» înseamnă orice activ, altul decât un criptoactiv, inclusiv:

   (a) instrumente financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 50 din prezentul regulament;

   (b) fonduri, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366;

   (c) depozite, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului**, inclusiv depozite structurate;

   (d) poziții de securitizare în contextul unei securitizări, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

   (e) produse de asigurare generală sau de viață care se încadrează în clasele de asigurare enumerate în anexele I și II la Directiva 2009/138/CE sau contractele de reasigurare și de retrocesiune menționate în directiva respectivă;

   (f) produse de pensii, care, în temeiul dreptului intern, sunt recunoscute ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în momentul pensionării și care îi conferă acestuia dreptul la anumite beneficii;

(g) sisteme de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența Directivei (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului*** sau a Directivei 2009/138/CE;

(h) produse de pensii individuale în cazul cărora dreptul intern prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;

(i) un produs paneuropean de pensii personale, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2019/1238 al Parlamentului European și al Consiliului****;

(j) regimuri de securitate socială acoperite de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului***** și de Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului******;

5. «activ tradițional tokenizat» înseamnă un tip de criptoactiv care reprezintă un activ tradițional, inclusiv un token de monedă electronică;

6. «token raportat la active» înseamnă un token raportat la active astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 6 din Regulamentul (UE) 2023/1114;

7. «serviciu de criptoactive» înseamnă un serviciu de criptoactive astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) 2023/1114.

* Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

** Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

*** Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

**** Regulamentul (UE) 2019/1238 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind un produs paneuropean de pensii personale (PEPP) (JO L 198, 25.7.2019, p. 1).

***** Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

****** Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).”

4. Articolul 10a se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 10a*
Aplicarea cerințelor prudențiale pe bază consolidată în cazul în care firmele de investiții sunt întreprinderi-mamă

În sensul prezentului capitol, firmele de investiții și societățile de investiții holding sunt considerate a fi societăți financiare holding-mamă dintr-un stat membru sau din UE în cazul în care aceste firme de investiții sau societăți de investiții holding sunt întreprinderi-mamă ale unei instituții sau ale unei firme de investiții care intră sub incidența prezentului regulament și care este menționată la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033.”

5. La articolul 13 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Filialele mari ale instituțiilor-mamă din UE publică informațiile specificate la articolele 437, 438, 440, 442, 449a, 449b, 450, 451, 451a și 453 pe bază individuală sau, după caz, în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE, pe bază subconsolidată.”

6. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Participațiile deținute în instituții și instituții financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare se consolidează proporțional în funcție de cota de capital deținută, în cazul în care răspunderea respectivelor întreprinderi se limitează la cota-parte de capital pe care o dețin.”;

(c) la alineatul (6), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În special, autoritățile competente pot permite sau impune utilizarea metodei prevăzute la articolul 22 alineatele (7), (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE.”;

(d) la alineatul (7), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care o instituție are o filială care este o întreprindere, alta decât o instituție sau o instituție financiară, ori în cazul în care deține o participație într-o astfel de întreprindere, instituția în cauză aplică filialei sau participației respective metoda punerii în echivalență. Cu toate acestea, metoda menționată nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.”;

(e) la alineatul (8), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente pot solicita consolidarea integrală sau proporțională a unei filiale sau a unei întreprinderi în care o instituție deține o participație în cazul în care filiala sau întreprinderea respectivă nu este o instituție sau o instituție financiară și în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(10) ABE prezintă Comisiei, până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], un raport privind caracterul complet și adecvat al definițiilor și dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește supravegherea tuturor tipurilor de riscuri la care sunt expuse instituțiile la nivel consolidat. ABE evaluează în special orice posibile discrepanțe rămase în definițiile și dispozițiile respective, împreună cu interacțiunea lor cu cadrul contabil aplicabil, precum și orice alt aspect care ar putea crea constrângeri nedorite pentru o supraveghere consolidată cuprinzătoare și adaptabilă la noi surse sau tipuri de riscuri sau structuri care ar putea duce la arbitraj de reglementare. ABE își actualizează raportul cel puțin o dată la doi ani.

În lumina constatărilor ABE, Comisia transmite, Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă pentru a ajusta definițiile relevante sau sfera consolidării prudențiale.”

7. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„O instituție sau o instituție financiară care este filială sau o întreprindere în care se deține o participație nu trebuie inclusă în consolidare în cazul în care cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale întreprinderii în cauză este mai mic decât cel mai mic dintre următoarele două cuantumuri:”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, în temeiul articolului 111 din Directiva 2013/36/UE pot, de la caz la caz, să decidă că nu este necesar ca o instituție sau o instituție financiară care este filială sau în cadrul căreia se deține o participație să fie inclusă în consolidare, în cazurile următoare:”.

8. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul cererilor pentru aprobările prevăzute la articolul 143 alineatul (1), articolul 151 alineatul (9), articolul 283 și articolul 325az, prezentate de o instituție-mamă din UE și de filialele sale sau în comun de filialele unei societăți financiare holding mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte mamă din UE, pentru a decide dacă acordă sau nu aprobarea cerută și pentru a stabili clauzele și condițiile, dacă este cazul, în care ar trebui acordată o astfel de aprobare;”;

(ii) al treilea paragraf se elimină;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care o instituție-mamă din UE și filialele sale, filialele unei societăți financiare holding mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte mamă din UE utilizează abordarea IRB menționată la articolul 143 pe bază unificată, autoritățile competente permit întreprinderii-mamă și filialelor sale, considerate în ansamblu, să îndeplinească criteriile de eligibilitate prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 3 secțiunea 6 într-un mod compatibil cu structura grupului și cu sistemele, procesele și metodologiile sale de gestionare a riscurilor.”;

(c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procesul de adoptare a deciziei comune menționat la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, în ceea ce privește cererile pentru aprobările prevăzute la articolul 143 alineatul (1), articolul 151 alineatul (9) și articolele 283 și 325az în vederea facilitării luării deciziilor comune.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

9. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 22*
Subconsolidarea în cazul entităților din țări terțe

(1) Instituțiile-filiale sau filialele care sunt societăți financiare holding intermediare sau societăți financiare holding mixte intermediare aplică cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate în cazul în care au o instituție sau o instituție financiară ca filială într-o țară terță sau dețin o participație într-o astfel de întreprindere.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, instituțiile-filiale sau filialele care sunt societăți financiare holding intermediare sau societăți financiare holding mixte intermediare pot alege să nu aplice cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și nici cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate, în cazul în care totalul activelor și al elementelor extrabilanțiere ale filialelor și participațiilor din țările terțe reprezintă mai puțin de 10 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale instituției-filiale sau ale filialei care este societate financiară holding intermediară sau societate financiară holding mixtă intermediară.”

10. La articolul 27 alineatul (1) litera (a), punctul (v) se elimină.

11. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 34*
Ajustări de valoare suplimentare

(1) Pentru calcularea cuantumului fondurilor proprii, instituțiile aplică cerințele prevăzute la articolul 105 pentru toate activele lor evaluate la valoarea justă și deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază cuantumul oricăror ajustări de valoare suplimentare necesare.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în circumstanțe extraordinare, a căror existență este determinată printr-un aviz emis de ABE în conformitate cu alineatul (3), instituțiile pot reduce ajustările de valoare suplimentare totale aplicate la calcularea cuantumului total care urmează să fie dedus din fondurile proprii de nivel 1 de bază.

(3) În scopul emiterii avizului menționat la alineatul (2), ABE monitorizează condițiile de piață pentru a evalua dacă au apărut circumstanțe extraordinare și, într-un astfel de caz, notifică imediat acest lucru Comisiei.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica indicatorii și condițiile pe care ABE le va utiliza pentru a determina circumstanțele extraordinare menționate la alineatul (2) și pentru a specifica reducerea ajustărilor de valoare suplimentare agregate totale menționate la paragraful respectiv.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

12. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) pentru instituțiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor utilizând abordarea bazată pe modele interne de rating (abordarea IRB), deficitul conform IRB, acolo unde este cazul, calculat în conformitate cu articolul 159;”;

(ii) litera (k) se modifică după cum urmează:

1. punctul (v) se elimină;

2. se adaugă următorul punct:

„(vi) expuneri sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC cărora li se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) al doilea paragraf.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Exclusiv în scopul calculării cuantumului aplicabil al acoperirii insuficiente pentru expunerile neperformante în conformitate cu alineatul (1) litera (m) de la prezentul articol, prin derogare de la articolul 47c și după notificarea autorității competente, cuantumul aplicabil al acoperirii insuficiente pentru expunerile neperformante achiziționate de o entitate specializată de restructurare a datoriei este zero. Derogarea prevăzută în prezentul paragraf se aplică pe bază individuală și, în cazul grupurilor în care toate instituțiile se califică drept entități specializate de restructurare a datoriei, pe bază consolidată.

În sensul prezentului alineat, «entitate specializată de restructurare a datoriei» înseamnă o instituție care, în cursul exercițiului financiar precedent, a îndeplinit toate condițiile următoare atât pe bază individuală, cât și pe bază consolidată:

(a) activitatea principală a instituției este achiziționarea, gestionarea și restructurarea expunerilor neperformante în conformitate cu un proces decizional intern clar și eficace pus în aplicare de organul său de conducere;

(b) valoarea contabilă determinată fără a se lua în considerare nicio ajustare pentru riscul de credit a propriilor împrumuturi acordate nu depășește 15 % din totalul activelor sale;

(c) cel puțin 5 % din valoarea contabilă determinată fără a se lua în considerare nicio ajustare pentru riscul de credit a propriilor împrumuturi acordate constituie o refinanțare totală sau parțială sau ajustarea termenilor relevanți ori a expunerilor neperformante achiziționate care se califică drept măsură de restructurare datorată dificultăților financiare în conformitate cu articolul 47b;

(d) valoarea totală a activelor instituției nu depășește 20 de miliarde EUR;

(e) instituția menține în permanență un indicator de finanțare stabilă netă de cel puțin 130 %;

(f) depozitele la vedere ale instituției nu depășesc 5 % din totalul pasivelor instituției.

Entitatea specializată de restructurare a datoriei informează fără întârziere autoritatea competentă în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la al doilea paragraf nu mai sunt îndeplinite. Autoritățile competente informează ABE cel puțin anual cu privire la aplicarea prezentului alineat de către instituțiile aflate sub supravegherea lor.

ABE întocmește, menține și publică o listă a entităților specializate de restructurare a datoriei. ABE monitorizează activitatea entităților specializate de restructurare a datoriei și prezintă Comisiei, până la 31 decembrie 2028, un raport cu privire la rezultatele acestei monitorizări și, după caz, oferă Comisiei consiliere care specifică dacă condițiile pentru calificarea drept «entitate specializată de restructurare a datoriei» se bazează suficient pe riscuri și sunt suficient de adecvate în vederea favorizării pieței secundare pentru împrumuturi neperformante și evaluează dacă sunt necesare condiții suplimentare.”

13. La articolul 46 alineatul (1) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția cuantumului care urmează a fi dedus pentru creanțele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”.

14. Articolul 47c se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, următorii factori se aplică părții din expunerea neperformantă garantată sau contragarantată de un furnizor de protecție eligibil menționat la articolul 201 alineatul (1) literele (a)-(e), expuneri negarantate care ar primi o pondere de risc de 0 % în temeiul părții a treia titlul II capitolul 2:”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) 1 pentru partea garantată a expunerii neperformante, care se aplică începând din prima zi a celui de al optulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă, cu excepția cazului în care furnizorul de protecție eligibil a convenit să își îndeplinească integral și în conformitate cu calendarul de plată contractual inițial toate obligațiile de plată ale debitorului față de instituție, caz în care se aplică un factor 0 pentru partea garantată a expunerii neperformante.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Prin derogare de la alineatul (3), partea din expunerea neperformantă garantată sau asigurată de o agenție oficială de creditare a exportului este exclusă de la cerințele prevăzute la prezentul articol.”

15. La articolul 48, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(h), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”;

(b) la litera (b), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(h), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”.

16. La articolul 49, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Deținerile în legătură cu care nu se face deducerea în conformitate cu alineatul (1) sunt considerate expuneri și sunt ponderate la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

Deținerile în legătură cu care nu se face deducerea în conformitate cu alineatul (2) sau (3) sunt considerate expuneri și li se aplică o pondere de risc de 100 %.”

17. La articolul 60 alineatul (1) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”.

18. La articolul 62 primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) pentru instituțiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, excedentul conform IRB, înainte de impozite, acolo unde este cazul, calculat în conformitate cu articolul 159, de până la 0,6 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3.”

19. La articolul 70 alineatul (1) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția cuantumului care urmează a fi dedus pentru creanțele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”.

20. La articolul 72b alineatul (3) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În plus față de datoriile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție poate permite ca datoriile să fie considerate drept instrumente de pasive eligibile până la un cuantum agregat care nu depășește 3,5 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3), cu condiția ca:”.

21. La articolul 72i alineatul (1) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(vi) și literele (l), (m) și (n), cu excepția cuantumului care urmează a fi dedus pentru creanțele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;”.

22. Articolul 74 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 74*
Deținerile de instrumente de capital emise de entități reglementate din sectorul financiar care nu se califică drept capital reglementat

Instituțiile nu deduc din niciun element al fondurilor proprii deținerile directe, indirecte sau sintetice de instrumente de capital emise de o entitate reglementată din sectorul financiar care nu se califică drept capital reglementat al entității respective. Instituțiile aplică acestor deținere ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.”

23. Articolul 84 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) fonduri proprii de nivel 1 de bază ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale filialei respective necesar pentru respectarea următoarelor cerințe:

1. în cazul în care filiala este una dintre cele menționate la articolul 81 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, dar nu o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

2 în cazul în care filiala este o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 sau a eventualelor norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

(ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază consolidate aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea sumei cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf litera (a), autoritatea competentă poate permite unei instituții să scadă oricare dintre cuantumurile menționate la litera (a) punctul (i) sau (ii), după ce instituția respectivă a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că valoarea suplimentară a interesului minoritar este disponibilă pentru a absorbi pierderile la nivel consolidat.”;

(b) la alineatul (5), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) consolidează o instituție-filială în care înregistrează doar deținere minoritare în temeiul relației de control, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 37;”.

24. La articolul 85, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) fondurile proprii de nivel 1 ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 aferente filialei necesar pentru respectarea următoarelor:

1. în cazul în care filiala este una dintre cele menționate la articolul 81 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, dar nu o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;

2. în cazul în care filiala este o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 sau a eventualelor norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;

(ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 consolidate aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea sumei cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf litera (a), autoritatea competentă poate permite unei instituții să scadă oricare dintre cuantumurile menționate la litera (a) punctul (i) sau (ii), după ce instituția respectivă a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că valoarea suplimentară a fondurilor proprii de nivel 1 este disponibilă pentru a absorbi pierderile la nivel consolidat.”

25. La articolul 87, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) fondurile proprii ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii ale filialei necesar pentru respectarea următoarelor:

1. în cazul în care filiala este una dintre cele menționate la articolul 81 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, dar nu o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii;

2. în cazul în care filiala este o firmă de investiții sau o societate holding de investiții intermediară, suma cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 sau a eventualelor norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii;

(ii) cuantumul fondurilor proprii aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea sumei cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE și a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă sau a cerințelor prevăzute de eventualele norme locale în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf litera (a), autoritatea competentă poate permite unei instituții să scadă oricare dintre cuantumurile menționate la litera (a) punctul (i) sau (ii), după ce instituția respectivă a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că cuantumul suplimentar al fondurilor proprii este disponibil pentru a absorbi pierderile la nivel consolidat.”;

26. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 88b*
Întreprinderile din țări terțe

În sensul prezentului titlu, termenii «firmă de investiții» și «instituție» se interpretează ca incluzând și întreprinderile stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, s-ar încadra în definițiile termenilor respectivi din prezentul regulament.”

27. Articolul 89 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Orice deținere calificată al cărei cuantum depășește 15 % din capitalul eligibil al instituției, într-o întreprindere care nu este o entitate din sectorul financiar face obiectul dispozițiilor prevăzute la alineatul (3).

(2) Cuantumul total al deținerilor calificate ale unei instituții în alte întreprinderi în afara celor menționate la alineatul (1) care depășește 60 % din capitalul său eligibil face obiectul alineatului (3).”;

(b) alineatul (4) se elimină.

28. Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Instituțiile calculează cuantumul total al expunerii la risc după cum urmează:

$$TREA = max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}$$

unde:

TREA = cuantumul total al expunerii la risc a entității;

U-TREA = cuantumul total al expunerii la risc a entității fără aplicarea pragului minim, calculat în conformitate cu alineatul (4);

S-TREA = cuantumul total al expunerii la risc a entității conform abordărilor standardizate, calculat în conformitate cu alineatul (5);

x = 72,5 %.

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, un stat membru poate decide că cuantumul total al expunerii la risc este cuantumul total al expunerii la risc fără aplicarea pragului minim, calculat în conformitate cu alineatul (4), pentru instituțiile care fac parte dintr-un grup cu o instituție-mamă în același stat membru, cu condiția ca această instituție-mamă sau, în cazul grupurilor compuse dintr-un organism central și instituții afiliate în mod permanent, întregul constituit de organismul central împreună cu instituțiile sale afiliate să își calculeze cuantumul total al expunerii la risc în conformitate cu primul paragraf al prezentului alineat pe bază consolidată.

(4) Cuantumul total al expunerii la risc fără aplicarea pragului minim se calculează ca suma literelor (a)-(g) de la prezentul alineat după luarea în considerare a alineatului (6) de la prezentul articol:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit, inclusiv riscul de credit al contrapărții, și pentru riscul de diminuare a valorii creanței, calculate în conformitate cu titlul II din prezenta parte și cu articolul 379, în ceea ce privește toate activitățile economice ale unei instituții, excluzând cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor din portofoliul de tranzacționare al instituției;

(b) cerințele de fonduri proprii aplicabile portofoliului de tranzacționare al unei instituții, pentru:

(i) riscul de piață, calculat în conformitate cu titlul IV din prezenta parte;

(ii) expunerile mari care depășesc limitele prevăzute la articolele 395-401, în măsura în care o instituție este autorizată să depășească limitele respective, determinate în conformitate cu partea a patra;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, calculate în conformitate cu titlul IV din prezenta parte, pentru toate activitățile economice din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă;

(d) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de decontare, calculat în conformitate cu articolele 378 și 380;

(e) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului, calculate în conformitate cu titlul VI din prezenta parte;

(f) cerințele de fonduri proprii pentru riscul operațional, calculate în conformitate cu titlul III din prezenta parte;

(g) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit al contrapărții care decurge din portofoliul de tranzacționare ale instituției pentru următoarele tipuri de tranzacții și acorduri, calculate în conformitate cu titlul II din prezenta parte:

(i) contractele enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit;

(ii) tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare de titluri de valoare sau mărfuri cu împrumut pe bază de titluri de valoare sau mărfuri;

(iii) tranzacțiile de creditare în marjă pe bază de titluri de valoare sau mărfuri;

(iv) tranzacțiile cu termen lung de decontare.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Cuantumul total al expunerii la risc conform abordărilor standardizate se calculează ca suma literelor (a)-(g) de la alineatul (4), după luarea în considerare a alineatului (6) și a următoarelor cerințe:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit, inclusiv riscul de credit al contrapărții, și pentru riscul de diminuare a valorii creanței, menționate la alineatul (4) litera (a), precum și pentru riscul de credit al contrapărții care decurge din portofoliul de tranzacționare menționat la litera (g) de la alineatul respectiv, se calculează fără a se utiliza niciuna dintre următoarele abordări:

(i) abordarea bazată pe modele interne pentru acordurile-cadru de compensare prevăzută la articolul 221;

(ii) abordarea bazată pe modele interne de rating prevăzută în titlul II, capitolul 3;

(iii) abordarea securitizării bazată pe modele interne de rating prevăzută la articolele 258, 259 și 260 și abordarea bazată pe evaluări interne prevăzută la articolul 265;

(iv) metoda modelului intern prevăzută în titlul II capitolul 6 secțiunea 6;

(b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru portofoliul de tranzacționare menționat la alineatul (4) litera (b) punctul (i) se calculează fără a se utiliza:

(i) abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în titlul IV capitolul 1b; sau

(ii) orice abordare enumerată la litera (a) de la prezentul alineat, după caz;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru toate activitățile economice din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă menționate la alineatul (4) litera (c) de la prezentul articol se calculează fără a se utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în titlul IV capitolul 1b.

(6) În vederea calculării cuantumului total al expunerii la risc fără aplicarea pragului minim, menționat la alineatul (4), și a cuantumului total al expunerii la risc conform abordărilor standardizate, menționat la alineatul (5), se aplică următoarele dispoziții:

(a) cerințele de fonduri proprii menționate la alineatul (4) literele (d), (e) și (f) le includ pe cele care rezultă din toate activitățile economice ale unei instituții;

(b) instituțiile multiplică cu 12,5 cerințele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (4) literele (b)-(f).”

29. La articolul 92a alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o rată bazată pe riscuri de 18 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3);”.

30. Articolul 94 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolul 92 alineatul (4) litera (b) și alineatul (5) litera (b), instituțiile pot calcula cerința de fonduri proprii pentru activitățile legate de portofoliul de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, cu condiția ca dimensiunea activității bilanțiere și extrabilanțiere a instituțiilor cu portofoliile de tranzacționare să fie mai mică sau egală cu ambele praguri următoare, pe baza unei evaluări realizate lunar utilizând datele din ultima zi a lunii respective:”;

(b) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) pentru contractele enumerate în anexa II punctul 1, contractele referitoare la titluri de capital la care se face referire la punctul 3 din anexa respectivă și instrumentele financiare derivate de credit, instituțiile pot exclude pozițiile respective din cerința de fonduri proprii menționată la articolul 92 alineatul (4) litera (b) și alineatul (5) litera (b);

(b) pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare, altele decât cele menționate la litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile pot înlocui cerința de fonduri proprii menționată la articolul 92 alineatul (4) litera (b) și alineatul (5) litera (b) cu cerința calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (4) litera (a) și alineatul (5) litera (a).”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu textul următor:

„(c) valoarea absolută a poziției lungi agregate se adună cu valoarea absolută a poziției scurte agregate.”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf, o poziție lungă este una pentru care valoarea de piață a poziției crește atunci când valoarea principalului său determinant de risc crește, iar o poziție scurtă este una pentru care valoarea de piață a poziției scade atunci când valoarea principalului său determinant de risc crește.

În sensul primului paragraf, valoarea poziției lungi (scurte) agregate este egală cu suma valorilor pozițiilor lungi (scurte) individuale incluse în calcul în conformitate cu litera (a).”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și pentru a stabili dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă, astfel cum se menționează la alineatul (3) de la prezentul articol, la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2).

La elaborarea acestor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE ia în considerare metoda elaborată pentru standardele tehnice de reglementare mandatate în conformitate cu articolul 279a alineatul (3) litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

31. La articolul 95 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) suma elementelor menționate la articolul 92 alineatul (4) literele (a)-(e) și litera (g) după aplicarea articolului 92 alineatul (6);”.

32. La articolul 96 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) articolul 92 alineatul (4) literele (a)-(e) și litera (g) după aplicarea articolului 92 alineatul (6);”.

33. La articolul 102, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b), pozițiile din portofoliul de tranzacționare sunt atribuite birourilor de tranzacționare.”

34. Articolul 104 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 104*
Includerea în portofoliul de tranzacționare

(1) O instituție are instituite politici și proceduri clar definite pentru a determina pozițiile pe care să le includă în portofoliul de tranzacționare în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii, în conformitate cu articolul 102 și cu prezentul articol, ținând seama de capacitățile și practicile sale în materie de gestionare a riscurilor. Instituția documentează pe deplin respectarea politicilor și procedurilor respective, le supune unui audit intern cel puțin o dată pe an și pune rezultatele auditului la dispoziția autorităților competente.

Instituția dispune de o funcție independentă de control al riscului care evaluează în mod continuu dacă instrumentele sale sunt atribuite în mod corespunzător ca aparținând portofoliului de tranzacționare sau fiind în afara acestuia.

(2) Instituțiile atribuie portofoliului de tranzacționare poziții pe următoarele instrumente:

(a) instrumentele care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8) pentru includere în portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație alternativă («ACTP»);

(b) instrumentele care ar da naștere unei poziții scurte nete de credit sau unei poziții scurte nete pe titluri de capital din afara portofoliului de tranzacționare, cu excepția datoriilor proprii ale instituției, mai puțin atunci când pozițiile respective îndeplinesc criteriile menționate la litera (e);

(c) instrumentele care rezultă din angajamente de subscriere a titlurilor de valoare, în cazul în care angajamentele de subscriere respective se referă numai la titlurile care se preconizează că vor fi achiziționate de către instituție la data decontării;

(d) instrumentele clasificate fără echivoc ca fiind destinate tranzacționării în conformitate cu cadrul contabil aplicabil instituției;

(e) instrumentele care rezultă din activitățile de formare a pieței;

(f) pozițiile deținute cu intenția tranzacționării în OPC-uri, cu condiția ca respectivele OPC să îndeplinească cel puțin una dintre condițiile prevăzute la alineatul (8);

(g) titlurile de capital cotate;

(h) operațiunile de finanțare prin instrumente financiare legate de tranzacționare;

(i) opțiunile sau alte instrumente financiare derivate încorporate în datoriile proprii ale instituției din afara portofoliului de tranzacționare care sunt legate de riscul de credit sau de riscul privind titlurile de capital.

În sensul primului paragraf litera (b), o instituție deține o poziție scurtă netă pe titluri de capital în cazul în care o scădere a prețului titlurilor de capital are ca rezultat obținerea unui profit de către instituție. O instituție deține o poziție scurtă netă de credit în cazul în care majorarea marjei de credit sau deteriorarea bonității emitentului sau a grupului de emitenți are ca rezultat obținerea unui profit de către instituție. Instituțiile monitorizează în permanență dacă instrumentele dau naștere unei poziții scurte nete de credit sau unei poziții scurte nete pe titluri de capital în afara portofoliului de tranzacționare.

În sensul primului paragraf litera (i), o instituție separă opțiunea încorporată sau alte instrumente financiare derivate de datoria proprie din afara portofoliului de tranzacționare care este legată de riscul de credit sau de riscul privind titlurile de capital. Aceasta atribuie opțiunea încorporată sau alte instrumente financiare derivate portofoliului de tranzacționare și lasă datoria proprie în afara portofoliului de tranzacționare. Dacă, în virtutea naturii sale, nu este posibilă separarea instrumentului, atunci instituția atribuie întregul instrument portofoliului de tranzacționare. În acest caz, aceasta documentează în mod corespunzător motivul aplicării tratamentului respectiv.

(3) Instituțiile nu atribuie portofoliului de tranzacționare pozițiile pe următoarele instrumente:

(a) instrumentele desemnate pentru includerea într-un depozit de securitizare (*securitisation warehouse*);

(b) instrumentele legate de deținerile de bunuri imobile;

(c) titlurile de capital necotate;

(d) instrumentele legate de credite de retail și pentru IMM-uri;

(e) pozițiile pe alte OPC-uri decât cele menționate la alineatul (2) litera (f);

(f) contractele derivate și OPC-urile cu unul sau mai multe dintre instrumentele-suport menționate la prezentul alineat literele (a)-(d);

(g) instrumentele deținute pentru acoperirea unui anumit risc aferent uneia sau mai multor poziții pe un instrument menționat la prezentul alineat literele (a)-(f), (h) și (i);

(h) datoriile proprii ale instituției, cu excepția cazului în care astfel de instrumente îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (2) litera (e) sau criteriile menționate la alineatul (2) al treilea paragraf;

(i) instrumentele din fonduri de hedging.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), o instituție poate lăsa în afara portofoliului de tranzacționare o poziție pe un instrument menționat la literele (d)-(i) de la alineatul respectiv, sub rezerva aprobării de către autoritatea sa competentă. Autoritatea competentă își dă aprobarea în cazul în care instituția a demonstrat într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea sa competentă că poziția nu este deținută cu intenția tranzacționării sau nu acoperă poziții deținute cu intenția tranzacționării.

(5) Prin derogare de la alineatul (3), o instituție poate atribui portofoliului de tranzacționare o poziție pe un instrument menționat la litera (i) de la alineatul respectiv, sub rezerva aprobării de către autoritatea sa competentă. Autoritatea competentă își dă aprobarea în cazul în care instituția a demonstrat într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea sa competentă că poziția este deținută cu intenția tranzacționării sau acoperă poziții deținute cu intenția tranzacționării și că instituția întrunește cel puțin una dintre condițiile menționate la alineatul (8) pentru respectiva poziție.

(6) În cazul în care o instituție a atribuit portofoliului de tranzacționare o poziție pe un alt instrument decât instrumentele menționate la alineatul (2) litera (a), (b) sau (c), autoritatea competentă a instituției îi poate solicita instituției să furnizeze dovezi pentru a justifica o astfel de atribuire. În cazul în care instituția nu furnizează dovezi adecvate, autoritatea sa competentă îi poate solicita să reatribuie poziția respectivă în afara portofoliului de tranzacționare.

(7) În cazul în care o instituție a lăsat în afara portofoliului de tranzacționare o poziție pe un alt instrument decât instrumentele menționate la alineatul (3), autoritatea competentă a instituției îi poate solicita instituției să furnizeze dovezi pentru a justifica o astfel de atribuire. În cazul în care instituția nu furnizează dovezi adecvate, autoritatea sa competentă îi poate solicita să reatribuie poziția respectivă portofoliului de tranzacționare.

(8) O instituție atribuie portofoliului de tranzacționare o poziție pe un OPC, alta decât pozițiile menționate la alineatul (3) litera (f), care este deținută cu intenția tranzacționării, în cazul în care instituția îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) instituția este în măsură să obțină informații suficiente cu privire la expunerile-suport individuale ale OPC-ului;

(b) instituția nu este în măsură să obțină informații suficiente cu privire la expunerile-suport individuale ale OPC-ului, dar cunoaște conținutul mandatului OPC-ului și poate obține cotații de preț zilnice pentru OPC.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica mai în detaliu procesul pe care instituțiile trebuie să îl utilizeze pentru a calcula și a monitoriza pozițiile scurte nete de credit sau pozițiile scurte nete pe titluri de capital din afara portofoliului de tranzacționare menționate la alineatul (2) litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

35. Articolul 104a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE monitorizează setul de practici de supraveghere și emite, până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la ce anume implică circumstanțele excepționale în sensul primului paragraf de la prezentul alineat și al alineatului (5) de la prezentul articol. Până la momentul emiterii acestor ghiduri de către ABE, autoritățile competente notifică ABE decizia de a permite sau nu unei instituții să reclasifice o poziție, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol, precum și motivele care au stat la baza acestei decizii.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Reclasificarea unei poziții în conformitate cu prezentul articol este irevocabilă, cu excepția circumstanțelor excepționale menționate la alineatul (1).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție poate reclasifica o poziție din afara portofoliului de tranzacționare drept poziție din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu articolul 104 alineatul (2) litera (d) fără a solicita aprobarea autorității sale competente. În acest caz, instituției continuă să i se aplice cerințele prevăzute la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol. Instituția îi notifică imediat autorității sale competente efectuarea unei astfel de reclasificări.”

36. Articolul 104b se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b), instituțiile înființează birouri de tranzacționare și atribuie fiecare dintre pozițiile din portofoliul de tranzacționare și din afara portofoliului de tranzacționare menționate la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol unuia dintre birourile de tranzacționare respective. Pozițiile din portofoliul de tranzacționare se atribuie aceluiași birou de tranzacționare numai dacă pozițiile respective sunt conforme cu strategia de afaceri aprobată pentru biroul de tranzacționare respectiv și dacă sunt administrate și monitorizate în mod consecvent în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, instituțiile atribuie fiecare dintre pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă birourilor de tranzacționare înființate în conformitate cu alineatul (1) care gestionează riscuri similare cu riscurile pozițiilor respective.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), atunci când își calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, instituțiile pot înființa unul sau mai multe birouri de tranzacționare cărora le atribuie exclusiv poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă. Birourile de tranzacționare respective nu sunt supuse cerințelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).”

37. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 104c*

Tratamentul acoperirilor împotriva riscului valutar ale ratelor fondurilor proprii

(1) O instituție care și-a asumat în mod deliberat o poziție de risc pentru a acoperi, cel puțin parțial, riscurile prezentate de variațiile nefavorabile ale cursurilor de schimb pentru oricare dintre ratele fondurilor sale proprii, astfel cum sunt menționate la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), poate, cu aprobarea autorității sale competente, să excludă acea poziție de risc din cerințele de fonduri proprii pentru riscul valutar prevăzute la articolul 325 alineatul (1), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) cuantumul maxim al poziției de risc care este exclus din cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață este limitat la cuantumul poziției de risc care neutralizează sensibilitatea oricăreia dintre ratele fondurilor proprii la variațiile nefavorabile ale cursurilor de schimb;

(b) poziția de risc este exclusă din cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață timp de cel puțin șase luni;

(c) instituția a instituit un cadru adecvat de gestionare a riscurilor pentru a acoperi variațiile nefavorabile ale cursurilor de schimb pentru oricare dintre ratele fondurilor sale proprii, inclusiv o strategie clară de acoperire a riscurilor și o structură clară de guvernanță;

(d) instituția a furnizat autorității competente o justificare pentru excluderea unei poziții de risc din cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, detaliile poziției de risc respective și cuantumul care trebuie exclus.

(2) Orice excludere a unor poziții de risc din cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu alineatul (1) se aplică în mod consecvent.

(3) Autoritatea competentă aprobă orice modificări aduse de instituție cadrului de gestionare a riscurilor menționat la alineatul (1) litera (c) și detaliilor pozițiilor de risc menționate la alineatul (1) litera (d).

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) pozițiile de risc pe care o instituție și le poate asuma în mod deliberat pentru a acoperi, cel puțin parțial, riscurile prezentate de variațiile nefavorabile ale cursurilor de schimb pentru oricare dintre ratele fondurilor sale proprii menționate la alineatul (1);

(b) modul de determinare a cuantumului maxim menționat la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol și modul în care o instituție trebuie să excludă acest cuantum pentru fiecare dintre abordările prevăzute la articolul 325 alineatul (1);

(c) criteriile care trebuie îndeplinite de cadrul de gestionare a riscurilor al unei instituții menționat la alineatul (1) litera (c) pentru a fi considerat adecvat în sensul prezentului articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

38. Articolul 106 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul de credit sau o expunere la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacționare utilizând un instrument financiar derivat de credit înregistrat în portofoliul său de tranzacționare, această poziție pe instrumentul financiar derivat de credit este recunoscută ca acoperire internă a expunerii la riscul de credit sau a expunerii la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacționare în scopul calculării cuantumurilor expunerilor ponderate la risc menționate la articolul 92 alineatul (4) litera (a) în cazul în care instituția încheie o altă tranzacție cu instrumente financiare derivate de credit cu un terț furnizor de protecție eligibil care îndeplinește cerințele privind protecția nefinanțată a creditului din afara portofoliului de tranzacționare și compensează perfect riscul de piață al acoperirii interne.

Atât acoperirea internă a riscului recunoscută în conformitate cu primul paragraf, cât și instrumentul financiar derivat de credit încheiat cu terțul furnizor de protecție eligibil se includ în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață. În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b), ambele poziții se atribuie aceluiași birou de tranzacționare care gestionează riscuri similare.

(4) În cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul privind titlurile de capital din afara portofoliului de tranzacționare utilizând un instrument financiar derivat pe titluri de capital înregistrat în portofoliul său de tranzacționare, această poziție pe instrumentul financiar derivat pe titluri de capital este recunoscută ca acoperire internă a expunerii la riscul privind titlurile de capital din afara portofoliului de tranzacționare în scopul calculării cuantumurilor expunerilor ponderate la risc menționate la articolul 92 alineatul (4) litera (a) în cazul în care instituția încheie o altă tranzacție cu instrumente financiare derivate pe titluri de capital cu un terț furnizor de protecție eligibil care îndeplinește cerințele privind protecția nefinanțată a creditului din afara portofoliului de tranzacționare și compensează perfect riscul de piață al acoperirii interne.

Atât acoperirea internă a riscului recunoscută în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat, cât și instrumentul financiar derivat pe titluri de capital încheiat cu terțul furnizor de protecție eligibil se includ în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață. În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b), ambele poziții se atribuie aceluiași birou de tranzacționare care gestionează riscuri similare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) În sensul alineatelor (3) și (4), tranzacția cu instrumente financiare derivate de credit sau pe titluri de capital încheiată de o instituție poate fi compusă din mai multe tranzacții cu mai mulți terți furnizori de protecție eligibili, cu condiția ca tranzacția agregată rezultată să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatele respective.”

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care o instituție acoperă expuneri la riscul de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare utilizând o poziție de risc de rată a dobânzii înregistrată în portofoliul său de tranzacționare, această poziție de risc de rată a dobânzii este considerată a fi o acoperire internă în scopul evaluării riscului de rată a dobânzii rezultat din poziții din afara portofoliului de tranzacționare în conformitate cu articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordările menționate la articolul 325 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), poziția a fost atribuită unui portofoliu distinct de celelalte poziții din portofoliul de tranzacționare, a cărui strategie de afaceri este dedicată exclusiv gestionării și diminuării riscului de piață aferent acoperirilor interne ale expunerii la riscul de rată a dobânzii;

(b) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b), poziția a fost atribuită unui birou de tranzacționare a cărui strategie de afaceri este dedicată exclusiv gestionării și diminuării riscului de piață aferent acoperirilor interne ale expunerii la riscul de rată a dobânzii;

(c) instituția a documentat pe deplin modul în care poziția diminuează riscul de rată a dobânzii rezultat din poziții din afara portofoliului de tranzacționare în scopul cerințelor prevăzute la articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(5a) În sensul alineatului (5) litera (a), instituția poate atribui acelui portofoliu alte poziții de risc de rată a dobânzii deschise cu părți terțe sau cu propriul său portofoliu de tranzacționare, atât timp cât instituția compensează perfect riscul de piață al respectivelor poziții de risc de rată a dobânzii deschise cu propriul său portofoliu de tranzacționare prin deschiderea de poziții de risc de rată a dobânzii de semn opus cu părți terțe.

(5b) Biroului de tranzacționare menționat la alineatul (5) litera (b) de la prezentul articol i se aplică următoarele cerințe:

(a) respectivul birou de tranzacționare poate deschide și alte poziții de risc de rată a dobânzii cu părți terțe sau cu alte birouri de tranzacționare ale instituției, cu condiția ca pozițiile respective să îndeplinească cerințele de includere în portofoliul de tranzacționare menționate la articolul 104 și ca acele alte birouri de tranzacționare să compenseze perfect riscul de piață al acelor alte poziții de risc de rată a dobânzii prin deschiderea de poziții de risc de rată a dobânzii de semn opus cu părți terțe;

(b) biroului de tranzacționare respectiv nu i se atribuie alte poziții din portofoliul de tranzacționare decât cele menționate la litera (a) de la prezentul alineat;

(c) prin derogare de la articolul 104b, biroul de tranzacționare respectiv nu este supus cerințelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) de la articolul menționat.”;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață al tuturor pozițiilor atribuite portofoliului distinct menționat la alineatul (5) litera (a) sau biroului de tranzacționare menționat la litera (b) de la alineatul respectiv se calculează în mod de sine stătător, în plus față de cerințele de fonduri proprii pentru celelalte poziții din portofoliul de tranzacționare.

(7) În cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul de ajustare a evaluării creditului (CVA) utilizând un instrument financiar derivat încheiat cu portofoliul său de tranzacționare, poziția pe acel instrument financiar derivat este recunoscută ca acoperire internă pentru expunerea la riscul CVA în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscurile CVA în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 383 sau 384, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) poziția pe instrumentul financiar derivat este recunoscută ca acoperire eligibilă în conformitate cu articolul 386;

(b) în cazul în care poziția pe instrumentul financiar derivat face obiectul oricăreia dintre cerințele prevăzute la articolul 325c alineatul (2) litera (b) sau (c) sau la articolul 325e alineatul (1) litera (c), instituția compensează perfect riscul de piață al respectivei poziții pe instrumentul financiar derivat prin deschiderea de poziții de semn opus cu părți terțe.

Poziția de semn opus din portofoliul de tranzacționare aferentă acoperirii interne recunoscute în conformitate cu primul paragraf se include în portofoliul de tranzacționare al instituției în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață.”

39. La articolul 107, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (4) literele (a) și (g), instituțiile aplică fie abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2, fie, în cazul în care autoritățile competente o permit în conformitate cu articolul 143, abordarea bazată pe modele interne de rating prevăzută în capitolul 3.

(2) În cazul expunerilor din tranzacții și al contribuțiilor la fonduri de garantare pentru o contraparte centrală (CPC), instituțiile aplică tratamentul menționat în capitolul 6 secțiunea 9 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (4) literele (a) și (g). În cazul tuturor celorlalte tipuri de expuneri față de o CPC, instituțiile tratează respectivele expuneri după cum urmează:

(a) ca expuneri față de o instituție, pentru alte tipuri de expuneri față de o CPC calificată;

(b) ca expuneri față de o societate, pentru alte tipuri de expuneri față de o CPC necalificată.

(3) În sensul prezentului regulament, expunerile față de firme de investiții din țări terțe, instituții de credit din țări terțe și burse din țări terțe, precum și expunerile față de instituții financiare din țări terțe care sunt autorizate și supravegheate de autorități din țări terțe și care fac obiectul unor cerințe prudențiale comparabile cu cele aplicate instituțiilor în ceea ce privește soliditatea se tratează ca expuneri față de o instituție numai dacă țara terță aplică entității respective cerințe prudențiale și de supraveghere care sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.”

40. Articolul 108 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 108*

Utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit în cadrul abordării standardizate și al abordării IRB pentru riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanței

(1) În cazul unei expuneri pentru care o instituție aplică abordarea standardizată în temeiul capitolului 2 sau abordarea IRB în temeiul capitolului 3, fără a utiliza însă propriile estimări ale LGD în temeiul articolului 143, instituția poate lua în considerare efectul protecției finanțate a creditului în conformitate cu capitolul 4 la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (4) literele (a) și (g) și, după caz, a cuantumurilor pierderilor așteptate în scopul calculului menționat la articolul 36 alineatul (1) litera (d) și la articolul 62 litera (d).

(2) În cazul unei expuneri pentru care o instituție aplică abordarea IRB prin utilizarea propriilor estimări ale LGD în temeiul articolului 143, instituția poate lua în considerare efectul protecției finanțate a creditului în conformitate cu capitolul 3 la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (4) literele (a) și (g) și, după caz, a cuantumurilor pierderilor așteptate în scopul calculului menționat la articolul 36 alineatul (1) litera (d) și la articolul 62 litera (d).

(3) În cazul în care o instituție aplică abordarea IRB prin utilizarea propriilor estimări ale LGD în temeiul articolului 143 atât pentru expunerea inițială, cât și pentru expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție, instituția poate lua în considerare efectul protecției nefinanțate a creditului în conformitate cu capitolul 3 la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în scopurile articolului 92 alineatul (4) literele (a) și (g) și, după caz, a cuantumurilor pierderilor așteptate în scopurile calculului menționat la articolul 36 alineatul (1) litera (d) și la articolul 62 litera (d). În toate celelalte cazuri, în aceste scopuri, instituția poate lua în considerare efectul protecției nefinanțate a creditului la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 4.

(4) Sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (5), instituțiile pot considera împrumuturile acordate persoanelor fizice drept expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative în loc să fie tratate ca expuneri garantate, în sensul titlului II capitolele 2, 3 și 4, după caz, în cazul în care într-un stat membru au fost îndeplinite următoarele condiții pentru respectivele împrumuturi:

(a) majoritatea împrumuturilor acordate persoanelor fizice pentru achiziționarea de bunuri imobile locative în statul membru respectiv nu sunt acordate sub forma juridică de ipotecă;

(b) majoritatea împrumuturilor acordate persoanelor fizice pentru achiziționarea de bunuri imobile locative în statul membru respectiv sunt garantate de un furnizor de protecție cu o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată care corespunde nivelului 1 sau 2 de calitate a creditului, care este obligat să ramburseze integral împrumutul instituției în cazul în care debitorul inițial intră în stare de nerambursare;

(c) instituția are dreptul legal de a constitui o ipotecă asupra bunului imobil locativ în cazul în care furnizorul de protecție menționat la litera (b) nu își îndeplinește obligațiile care derivă din garanția oferită sau devine incapabil de a-și îndeplini obligațiile respective.

Autoritățile competente informează ABE atunci când condițiile prevăzute la primul paragraf literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat sunt îndeplinite pe teritoriul național ale jurisdicției lor și furnizează numele furnizorilor de protecție eligibili pentru tratamentul respectiv care îndeplinesc condițiile prevăzute la prezentul alineat și la alineatul (5).

ABE publică lista tuturor acestor furnizori de protecție eligibili pe site-ul său web și o actualizează anual.

(5) În sensul alineatului (4), împrumuturile menționate la alineatul respectiv pot fi tratate ca expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative, în loc să fie tratate ca expuneri garantate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) în cazul unei expuneri tratate conform abordării standardizate, expunerea îndeplinește toate cerințele pentru a fi atribuită clasei de expuneri «expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile» din cadrul abordării standardizate, în temeiul articolelor 124 și 125, cu excepția faptului că instituția care acordă împrumutul nu deține o ipotecă asupra bunului imobil locativ;

(b) în cazul unei expuneri tratate conform abordării IRB, expunerea îndeplinește toate cerințele pentru a fi atribuită clasei de expuneri «expuneri de tip retail garantate cu bunuri imobile locative» din cadrul abordării IRB menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (d) punctul (ii), cu excepția faptului că instituția care acordă împrumutul nu deține o ipotecă asupra bunului imobil locativ;

(c) la acordarea împrumutului nu există niciun drept de ipotecă asupra bunului imobil locativ, iar pentru împrumuturile acordate începând cu 1 ianuarie 2014 debitorul se angajează prin contract să nu acorde niciun drept de ipotecă fără acordul instituției care a acordat inițial împrumutul;

(d) furnizorul de protecție este un furnizor de protecție eligibil, astfel cum se menționează la articolul 201, și dispune de o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată care corespunde nivelului 1 sau 2 de calitate a creditului;

(e) furnizorul de protecție este o instituție sau o entitate din sectorul financiar care face obiectul unor cerințe de fonduri proprii comparabile cu cele aplicabile instituțiilor sau întreprinderilor de asigurare;

(f) furnizorul de protecție a instituit un fond de garantare reciprocă finanțat integral sau o protecție echivalentă pentru întreprinderile de asigurare în scopul de a absorbi pierderile din riscul de credit, a căror calibrare este revizuită periodic de autoritatea sa competentă și face obiectul unor simulări de criză periodice, efectuate cel puțin o dată la doi ani;

(g) instituția are dreptul contractual și legal de a constitui o ipotecă asupra bunului imobil locativ în cazul în care furnizorul de protecție nu își îndeplinește obligațiile care derivă din garanția oferită sau devine incapabil de a-și îndeplini obligațiile respective.

(6) Instituțiile care exercită opțiunea prevăzută la alineatul (4) pentru un anumit furnizor de protecție eligibil în temeiul mecanismului menționat la alineatul respectiv fac acest lucru pentru toate expunerile lor față de persoane fizice garantate de furnizorul de protecție în cauză în temeiul mecanismului respectiv.”

41. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 110a*
Monitorizarea acordurilor contractuale care nu sunt angajamente

Instituțiile monitorizează acordurile contractuale care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la articolul 5 punctul 10 literele (a)-(e) și documentează într-un mod care să fie considerat satisfăcător de autoritățile lor competente respectarea tuturor condițiilor menționate.”

42. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 111*
Valoarea expunerii

(1) Valoarea expunerii unui element de activ este valoarea sa contabilă rămasă după ce au fost aplicate ajustările specifice pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 110, ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolul 34 legate de activitatea instituției din afara portofoliului de tranzacționare, cuantumurile deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m) și alte reduceri ale fondurilor proprii aferente elementului de activ.

(2) Valoarea expunerii unui element extrabilanțier enumerat în anexa I este următorul procentaj din valoarea nominală a elementului după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 110 și a cuantumurilor deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m):

(a) 100 % pentru elementele din banda 1;

(b) 50 % pentru elementele din banda 2;

(c) 40 % pentru elementele din banda 3;

(d) 20 % pentru elementele din banda 4;

(e) 10 % pentru elementele din banda 5.

(3) Valoarea expunerii unui angajament cu privire la un element extrabilanțier menționat la alineatul (2) de la prezentul articol este valoarea mai mică dintre următoarele procentaje din valoarea nominală a angajamentului după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit și a cuantumurilor deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m):

(a) procentajul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol aplicabil elementului cu privire la care este asumat angajamentul;

(b) procentajul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol aplicabil tipului de angajament.

(4) Acordurile contractuale oferite de o instituție, dar încă neacceptate de client, care ar deveni angajamente dacă ar fi acceptate de client sunt tratate ca angajamente, iar procentajul aplicabil este cel prevăzut în conformitate cu alineatul (2).

În cazul acordurilor contractuale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 5 punctul 10 literele (a)-(e), procentajul aplicabil este de 0 %.

(5) În cazul în care o instituție utilizează metoda extinsă a garanțiilor financiare menționată la articolul 223, valoarea expunerii titlurilor de valoare sau a mărfurilor vândute, furnizate drept garanție sau date cu împrumut în cadrul unei operațiuni de finanțare prin instrumente financiare se majorează cu ajustarea de volatilitate corespunzătoare a respectivelor titluri de valoare sau mărfuri, în conformitate cu articolele 223 și 224.

(6) Valoarea expunerii unui instrument financiar derivat enumerat în anexa II se determină în conformitate cu capitolul 6, ținând seama de efectele contractelor de novație și ale altor acorduri de compensare, astfel cum se specifică în capitolul respectiv. Valoarea expunerii operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a tranzacțiilor cu termen lung de decontare poate fi determinată în conformitate cu capitolul 4 sau 6.

(7) În cazul în care expunerea este acoperită de o protecție finanțată a creditului, valoarea expunerii poate fi modificată în conformitate cu capitolul 4.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) criteriile pe care instituțiile trebuie să le utilizeze pentru a încadra elementele extrabilanțiere, cu excepția elementelor deja incluse în anexa I, în benzile 1-5 menționate în anexa I;

(b) factorii care ar putea limita capacitatea instituțiilor de a anula angajamentele revocabile necondiționat menționate în anexa I;

(c) procesul de notificare a ABE cu privire la clasificarea de către instituții a altor elemente extrabilanțiere care prezintă riscuri similare cu cele menționate în anexa I.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

43. Articolul 112 se modifică după cum urmează:

(a) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile și expuneri ADC;”;

(b) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) expuneri din datorii subordonate;”.

44. Articolul 113 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, se aplică ponderi de risc tuturor expunerilor, cu excepția cazului în care respectivele expuneri sunt deduse din fondurile proprii sau sunt supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf, în conformitate cu dispozițiile din secțiunea 2 din prezentul regulament. Ponderile de risc aplicate depind de clasa în care este încadrată fiecare expunere și, în conformitate cu secțiunea 2, de calitatea creditului. Calitatea creditului poate fi stabilită prin raportare la evaluările de credit emise de ECAI sau la evaluările de credit emise de agențiile de creditare a exportului, în conformitate cu secțiunea 3. Cu excepția expunerilor încadrate în clasele de expuneri prevăzute la articolul 112 literele (a), (b), (c) și (e) din prezentul regulament, în cazul în care evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 79 litera (b) din Directiva 2013/36/UE reflectă caracteristici de risc mai ridicat decât cele implicate de nivelul de calitate a creditului în care ar urma să fie încadrată expunerea pe baza evaluării aplicabile de credit emise de ECAI desemnată sau de agenția de creditare a exportului, instituția atribuie o pondere de risc cu cel puțin un nivel de calitate a creditului mai mare decât ponderea de risc pe care o implică evaluarea de credit emisă de ECAI desemnată sau de agenția de creditare a exportului.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care o expunere face obiectul protecției creditului, valoarea expunerii sau ponderea de risc aplicabilă expunerii respective, după caz, poate fi modificată în conformitate cu prezentul capitol și cu capitolul 4.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Valoarea expunerii aferente oricărui element pentru care nu se prevede nicio pondere de risc în temeiul prezentului capitol primește o pondere de risc de 100 %.”;

(d) la alineatul (6), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția expunerilor care generează elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau elemente de fonduri proprii de nivel 2, o instituție poate decide, sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile competente, să nu aplice cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol pentru expunerile instituției respective față de o contraparte care este întreprinderea-mamă, o filială a acesteia, o filială a întreprinderii sale mamă sau o întreprindere legată de instituție printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE. Autoritățile competente sunt împuternicite să acorde aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contrapartea este o instituție sau o instituție financiară care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate;”.

45. Articolul 115 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(-1) Expunerile față de administrații regionale sau autorități locale pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Expunerile față de administrații regionale sau autorități locale pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu nivelul de calitate a creditului atribuit expunerilor față de administrația centrală a jurisdicției de care aparțin administrațiile regionale sau autoritățile locale în conformitate cu tabelul 2.

Tabelul 2

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Pentru expunerile menționate la primul paragraf, se atribuie o pondere de risc de 100 % în cazul în care administrația centrală a jurisdicției de care aparțin administrațiile regionale sau autoritățile locale nu beneficiază de rating.”;

(c) la alineatul (2), primul paragraf se modifică după cum urmează:

„Prin derogare de la alineatele (-1) și (1), expunerile față de administrații regionale sau autorități locale sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală sub a cărei jurisdicție sunt instituite acestea dacă nu există nicio diferență de risc între expunerile respective ca urmare a competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale și ale autorităților locale și a existenței unor dispoziții instituționale specifice care au ca efect diminuarea riscului de nerambursare.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Expunerile față de biserici și comunități religioase constituite ca persoane juridice de drept public, în măsura în care percep taxe în conformitate cu acte juridice care le acordă acest drept, sunt tratate ca expuneri față de administrații regionale și autorități locale. În acest caz, alineatul (2) nu se aplică.”;

(e) la alineatul (4), primul paragraf se modifică după cum urmează:

„Prin derogare de la alineatele (-1) și (1), când autoritățile competente ale unei țări terțe care aplică dispoziții de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune tratează expunerile față de administrații regionale sau autorități locale în același mod ca și expunerile față de propria administrație centrală și nu există nicio diferență de risc între aceste expuneri, datorită competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale sau autorităților locale și datorită acordurilor instituționale specifice de reducere a riscului de nerambursare, instituțiile pot să aplice expunerilor față de astfel de administrații regionale și autorități locale aceleași ponderi de risc.”;

(f) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Prin derogare de la alineatele (-1) și (1), expunerile față de administrații regionale sau autorități locale din statele membre care nu sunt menționate la alineatele (2), (3) și (4) și sunt denominate și finanțate în moneda națională a administrației regionale sau a autorității locale respective primesc o pondere de risc de 20 %.”

46. Articolul 116 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Expunerile față de entități din sectorul public pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată sunt tratate în conformitate cu articolul 115 alineatul (-1).”;

(b) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„ABE întreține o bază de date accesibilă publicului cu toate entitățile din sectorul public din Uniune menționate la primul paragraf.”

47. La articolul 117 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Expunerile față de bănci multilaterale de dezvoltare care nu sunt menționate la alineatul (2) și pentru care este disponibilă o evaluare de credit emisă de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1. Ponderea de risc pentru expunerile față de bănci multilaterale de dezvoltare care nu sunt menționate la alineatul (2) pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit emisă de o ECAI desemnată este de 50 %.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

”;

48. La articolul 119, alineatele (2) și (3) se elimină.

49. La articolul 120, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Expunerile față de instituții pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) Expunerile față de instituții cu o scadență inițială de cel mult trei luni pentru care este disponibilă o evaluare de credit emisă de o ECAI desemnată și expunerile care rezultă din circulația mărfurilor peste frontierele naționale cu o scadență inițială de cel mult șase luni și pentru care este disponibilă o evaluare de credit emisă de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 2, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 2

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

”;

50. Articolul 121 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 121*

Expuneri față de instituții care nu beneficiază de rating

(1) Expunerile față de instituții pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit emisă de o ECAI desemnată se încadrează într-una dintre următoarele clase de rating:

(a) dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare, expunerile față de instituții se încadrează în clasa de rating A:

(i) instituția are capacitatea adecvată de a-și îndeplini angajamentele financiare, inclusiv rambursările principalului și ale dobânzii, în timp util, pe durata de viață preconizată a activelor sau a expunerilor și indiferent de ciclurile economice și de condițiile comerciale;

(ii) instituția îndeplinește sau depășește cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (1) din prezentul regulament, ținând seama de articolul 458 alineatul (2) litera (d) punctele (i) și (vi) și de articolul 459 litera (a) din prezentul regulament, după caz, cerințele specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, cerința amortizorului combinat definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE sau orice cerințe locale de supraveghere sau de reglementare echivalente și suplimentare din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe sunt publicate și trebuie să fie îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1 de bază, cu fonduri proprii de nivel 1 sau cu fonduri proprii, după caz;

(iii) informațiile care specifică dacă cerințele menționate la punctul (ii) de la prezenta literă au fost îndeplinite sau depășite de către instituție sunt publice sau sunt puse la dispoziția instituției creditoare în alt mod;

(iv) evaluarea efectuată de către instituția creditoare în conformitate cu articolul 79 din Directiva 2013/36/UE nu a arătat că instituția nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctele (i) și (ii) de la prezenta literă;

(b) dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare, dar una sau mai multe dintre condițiile de la litera (a) din prezentul alineat nu sunt îndeplinite, expunerile față de instituții se încadrează în clasa de rating B:

(i) instituția face obiectul unui risc de credit substanțial, inclusiv al unor capacități de rambursare care depind de existența unor condiții economice sau comerciale stabile sau favorabile;

(ii) instituția îndeplinește sau depășește cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (1) din prezentul regulament, ținând seama de articolul 458 alineatul (2) litera (d) punctul (i) și de articolul 459 litera (a) din prezentul regulament, după caz, cerințele specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE sau orice cerințe locale de supraveghere sau de reglementare echivalente și suplimentare din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe sunt publicate și trebuie să fie îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1 de bază, cu fonduri proprii de nivel 1 sau cu fonduri proprii, după caz;

(iii) informațiile care specifică dacă cerințele menționate la punctul (ii) de la prezenta literă au fost îndeplinite sau depășite de către instituție sunt publice sau sunt puse la dispoziția instituției creditoare în alt mod;

(iv) evaluarea efectuată de către instituția creditoare în conformitate cu articolul 79 din Directiva 2013/36/UE nu a arătat că instituția nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctele (i) și (ii) de la prezenta literă;

(c) în cazul în care expunerile față de instituții nu se încadrează în clasa de rating A sau în clasa de rating B sau în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare, expunerile față de instituții se încadrează în clasa de rating C:

(i) instituția are riscuri de nerambursare semnificative și marje de siguranță limitate;

(ii) existența unor condiții comerciale, financiare sau economice nefavorabile este foarte susceptibilă să ducă sau a dus la incapacitatea instituției de a-și îndeplini angajamentele financiare;

(iii) în cazul în care legea prevede auditarea situațiilor financiare ale instituției, auditorul extern a emis o opinie de audit contrară sau a exprimat îndoieli serioase privind capacitatea instituției de a-și continua activitatea în situațiile sale financiare auditate sau în rapoartele auditate pe care le-a redactat în ultimele 12 luni.

În sensul primului paragraf litera (b) punctul (ii) de la prezentul alineat, cerințele locale de supraveghere sau de reglementare echivalente și suplimentare nu includ amortizoare de capital echivalente cu cele definite la articolul 128 din Directiva 2013/36/UE.

(2) În cazul expunerilor față de instituții financiare care sunt tratate ca expuneri față de instituții în conformitate cu articolul 119 alineatul (5), pentru a evalua dacă respectivele instituții financiare îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și la alineatul (1) litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol, instituțiile evaluează dacă respectivele instituții financiare îndeplinesc sau depășesc orice cerințe prudențiale comparabile.

(3) Expunerile încadrate în clasa de rating A, B sau C în conformitate cu alineatul (1) primesc o pondere de risc după cum urmează:

(a) expunerile încadrate în clasa de rating A, B sau C care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții primesc o pondere de risc pentru expunerile pe termen scurt în conformitate cu tabelul 1:

(i) expunerea are o scadență inițială de cel mult trei luni;

(ii) expunerea are o scadență inițială de cel mult șase luni și rezultă din circulația mărfurilor peste frontierele naționale.

(b) expunerile încadrate în clasa de rating A care nu sunt expuneri pe termen scurt primesc o pondere de risc de 30 % dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) expunerea nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la litera (a);

(ii) rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază a instituției este mai mare sau egală cu 14 %;

(iii) indicatorul efectului de levier al instituției este egal sau mai mare de 5 %;

(c) expunerile încadrate în clasa de rating A, B sau C care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) sau (b) primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1.

În cazul în care o expunere față de o instituție nu este denominată în moneda națională a jurisdicției de înregistrare a instituției respective sau în cazul în care instituția respectivă a înregistrat obligația din credite într-o sucursală dintr-o altă jurisdicție, iar expunerea nu este în moneda națională a jurisdicției în care își desfășoară activitatea sucursala, ponderea de risc atribuită în conformitate cu litera (a), (b) sau (c) expunerilor diferite de cele cu o scadență de cel mult un an rezultate din elemente contingente legate de comerț care se lichidează de la sine care decurg din circulația mărfurilor peste frontierele naționale nu poate fi mai scăzută decât ponderea de risc a unei expuneri față de administrația centrală a țării în care este înregistrată instituția.

Tabelul 1

Evaluarea riscului de credit	Clasa de rating A	Clasa de rating B	Clasa de rating C
Ponderea de risc pentru expunerile pe termen scurt	20 %	50 %	150 %
Pondere de risc	40 %	75 %	150 %

”.

51. Articolul 122 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), tabelul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) „Expunerile pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit primesc o pondere de risc de 100 %.”

52. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 122a*
Expunerile provenind din finanțări specializate

(1) În cadrul clasei de expuneri față de societăți menționate la articolul 112 litera (g), instituțiile identifică în mod distinct ca expuneri provenind din finanțări specializate expunerile care prezintă toate caracteristicile următoare:

(a) expunerile sunt față de o entitate care a fost creată în mod special pentru a finanța sau a administra active corporale sau sunt expuneri comparabile din punct de vedere economic cu astfel de expuneri;

(b) expunerea nu este legată de finanțarea de bunuri imobile locative sau bunuri imobile comerciale și se încadrează în definițiile expunerilor la finanțarea de obiecte, la finanțarea de proiecte sau la finanțarea de mărfuri prevăzute la alineatul (3);

(c) acordurile contractuale care reglementează obligația legată de expunere îi conferă instituției un grad substanțial de control asupra activelor și a veniturilor pe care le generează acestea;

(d) sursa principală de rambursare a obligației legate de expunere este reprezentată de venitul generat de activele finanțate, și nu de capacitatea independentă de rambursare a societății comerciale în ansamblul său.

(2) Expunerile provenind din finanțări specializate pentru care este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă emisă de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

(3) Expunerile provenind din finanțări specializate pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă emisă de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc după cum urmează:

(a) în cazul în care scopul unei expuneri provenind din finanțări specializate este de a finanța achiziționarea unor active corporale, incluzând nave, aeronave, sateliți, automotoare și flote, iar veniturile care urmează să fie generate de activele respective iau forma unor fluxuri de numerar generate de activele corporale specifice care au fost finanțate și gajate sau atribuite creditorului («expuneri din finanțarea de obiecte»), instituțiile aplică o pondere de risc de 100 %;

(b) în cazul în care scopul unei expuneri provenind din finanțări specializate este de a asigura finanțarea pe termen scurt a unor rezerve, stocuri sau creanțe aferente mărfurilor tranzacționate la bursă, incluzând țiței, metale sau culturi, iar veniturile care urmează să fie generate de rezervele, stocurile sau creanțele respective constau în încasările din vânzarea mărfurilor («expuneri din finanțarea de mărfuri»), instituțiile aplică o pondere de risc de 100 %;

(c) în cazul în care scopul unei expuneri provenind din finanțări specializate este de a finanța un proiect individual, fie sub forma construirii unei noi instalații de investiții sau a refinanțării unei instalații existente, cu sau fără îmbunătățiri, pentru dezvoltarea sau achiziționarea unor instalații mari, complexe și costisitoare, incluzând centrale electrice, uzine de prelucrare chimică, mine, infrastructuri de transport, infrastructuri de mediu și infrastructuri de telecomunicații, în care instituția creditoare ia în considerare în principal veniturile generate de proiectul finanțat atât ca sursă a rambursării, cât și ca garanție pentru împrumut («expuneri din finanțarea de proiecte»), instituțiile aplică următoarele ponderi de risc:

(i) 130 % în cazul în care proiectul de care este legată expunerea se află în faza preoperațională;

(ii) cu condiția să nu se aplice ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit menționată la articolul 501a, 80 % în cazul în care proiectul de care este legată expunerea se află în faza operațională, iar expunerea îndeplinește toate criteriile următoare:

1. există restricții contractuale privind capacitatea debitorului de a desfășura activități care ar putea fi în detrimentul creditorilor, inclusiv restricția potrivit căreia nu pot fi emise noi titluri de datorie fără consimțământul furnizorilor de titluri de datorie existenți;

2. debitorul are suficiente fonduri de rezervă, finanțate în totalitate cu numerar sau prin alte aranjamente financiare, cu o entitate pentru a acoperi nevoile în materie de finanțare de urgență și de capital circulant pe durata de viață a proiectului finanțat, cu condiția ca entitatea să primească un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 emis cu o ECAI recunoscută sau, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 3, în cazul în care entitatea nu dispune de o evaluare a creditului emisă de o ECAI recunoscută, ca entitatea respectivă să primească un rating intern de credit echivalent cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 din partea instituției, cu condiția ca entitatea respectivă să fie evaluată intern de instituție în conformitate cu dispozițiile capitolului 3 secțiunea 6;

3. proiectul de care este legată expunerea generează fluxuri de numerar previzibile și care acoperă toate rambursările viitoare ale împrumutului;

4. în cazul în care veniturile debitorului nu sunt finanțate prin plăți efectuate de un număr mare de utilizatori, sursa de rambursare a obligației depinde de o singură contraparte principală, iar contrapartea principală respectivă este una dintre următoarele:

– o bancă centrală, o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală, cu condiția ca acestora să li se atribuie o pondere de risc de 0 %, în conformitate cu articolele 114 și 115, sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 emis de o ECAI recunoscută sau, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 3, în cazul în care banca centrală, administrația centrală, administrația regională sau autoritatea locală nu dispun de o evaluare a creditului emisă de o ECAI recunoscută, acestea primesc un rating de credit intern echivalent cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 din partea instituției, cu condiția să fie evaluate intern de instituție în conformitate cu dispozițiile capitolului 3 secțiunea 6;

– o entitate din sectorul public, cu condiția ca aceasta să primească o pondere de risc de cel mult 20 % în conformitate cu articolul 116 sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 emis de o ECAI recunoscută sau, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 3, în cazul în care entitatea din sectorul public nu dispune de o evaluare a creditului emisă de o ECAI recunoscută, ca entitatea din sectorul public respectivă să primească un rating intern de credit echivalent cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 din partea instituției, cu condiția ca entitatea respectivă să fie evaluată intern de instituție în conformitate cu dispozițiile capitolului 3 secțiunea 6;

– o entitate corporativă căreia i s-a atribuit un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 de către o ECAI recunoscută sau, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 3, în cazul în care entitatea corporativă nu dispune de o evaluare a creditului emisă de o ECAI recunoscută, ca entitatea corporativă respectivă să primească un rating intern de credit echivalent cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 din partea instituției, cu condiția ca entitatea respectivă să fie evaluată intern de instituție în conformitate cu dispozițiile capitolului 3 secțiunea 6;

5. clauzele contractuale care reglementează expunerea față de debitor prevăd un grad ridicat de protecție pentru instituția creditoare în cazul în care debitorul intră în stare de nerambursare;

6. contrapartea principală sau alte contrapărți care îndeplinesc în mod similar criteriile de eligibilitate pentru contrapartea principală protejează în mod eficace instituția creditoare împotriva pierderilor rezultate din încetarea proiectului;

7. toate activele și contractele necesare pentru exploatarea proiectului au fost gajate în favoarea instituției creditoare în măsura permisă de legislația aplicabilă;

8. instituția creditoare este în măsură să preia controlul asupra entității debitoare în cazul unui eveniment de nerambursare;

(iii) 100 % în cazul în care proiectul de care este legată expunerea se află în faza operațională și expunerea nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctul (ii);

(d) în sensul literei (c) punctul (ii) subpunctul 3, fluxurile de numerar generate nu sunt considerate previzibile decât în cazul în care o parte semnificativă din venituri îndeplinește una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(i) veniturile sunt „bazate pe disponibilitate”, ceea ce înseamnă că, odată terminată construcția, debitorul are dreptul, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile contractuale, la plăți din partea contrapărților contractuale care să acopere costurile de exploatare și de întreținere, costurile cu serviciul datoriei și rentabilitatea capitalurilor proprii pe măsură ce debitorul desfășoară proiectul, iar plățile respective nu fac obiectul unor fluctuații ale cererii, cum ar fi nivelurile de trafic, și sunt ajustate, în general, doar din cauza lipsei de performanță sau a indisponibilității activului pentru public;

(ii) veniturile fac obiectul unei reglementări privind rata de rentabilitate;

(iii) veniturile fac obiectul unui contract cu obligații de plată necondiționate (*take-or-pay contract*);

(e) în sensul literei (c), faza operațională înseamnă faza în care entitatea creată în mod specific pentru finanțarea proiectului, sau care este comparabilă din punct de vedere economic, îndeplinește ambele condiții următoare:

(i) entitatea are un flux de numerar net pozitiv care este suficient pentru a acoperi orice obligație contractuală rămasă;

(ii) entitatea are o datorie pe termen lung în scădere.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza mai detaliat condițiile în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (3) litera (c) punctul (ii).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

53. Articolul 123 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 123*
Expuneri de tip retail

(1) Expunerile care respectă toate criteriile următoare sunt considerate expuneri de tip retail:

(a) expunerea este față de una sau mai multe persoane fizice sau față de un IMM;

(b) suma totală datorată instituției, întreprinderii-mamă și filialelor sale de către debitor sau de către un grup de clienți aflați în legătură, inclusiv orice expunere aflată în stare de nerambursare, dar cu excepția expunerilor garantate cu bunuri imobile locative, până la valoarea bunurilor imobile, nu depășește 1 milion EUR, potrivit informațiilor deținute de instituție, care ia toate măsurile necesare pentru a confirma situația;

(c) expunerea face parte dintr-un număr semnificativ de expuneri cu caracteristici similare, astfel încât riscurile asociate unei astfel de expuneri sunt reduse considerabil;

(d) instituția în cauză tratează expunerea în cadrul său de gestionare a riscurilor și gestionează expunerea la nivel intern ca expunere de tip retail, în mod consecvent de-a lungul timpului și într-un mod similar cu tratamentul aplicat de instituție altor expuneri de tip retail.

Valoarea actualizată a plăților minime de leasing de tip retail se încadrează în clasa de expuneri de tip retail.

Până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a specifica metodele proporționale de diversificare conform cărora o expunere trebuie considerată ca făcând parte dintr-un număr semnificativ de expuneri similare, astfel cum se precizează la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat.

(2) Următoarele expuneri nu sunt considerate expuneri de tip retail:

(a) expuneri care nu sunt reprezentate de titluri de datorie și care conferă un drept subordonat și rezidual asupra activelor sau venitului emitentului;

(b) expuneri din titluri de datorie și alte titluri de valoare, parteneriate, instrumente financiare derivate sau alte vehicule, a căror semnificație economică este similară cu cea a expunerilor menționate la litera (a);

(c) toate celelalte expuneri sub formă de titluri de valoare.

(3) Expunerile de tip retail menționate la alineatul (1) primesc o pondere de risc de 75 %, cu excepția expunerilor față de tranzactori, care primesc o pondere de risc de 45 %.

(4) În cazul în care nu este îndeplinit niciunul dintre criteriile menționate la alineatul (1) pentru o expunere față de una sau mai multe persoane fizice, expunerea se consideră expunere de tip retail și se atribuie o pondere de risc de 100 %.

(5) Prin derogare de la alineatul (3), expunerile datorate împrumuturilor acordate de o instituție pensionarilor sau salariaților care au un contract permanent cu condiția transferului necondiționat al unei părți a pensiei sau a salariului debitorului către instituția respectivă primesc o pondere de risc de 35 %, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) pentru a rambursa împrumutul, debitorul autorizează în mod necondiționat fondul de pensii sau angajatorul să efectueze plăți directe către instituție prin deducerea ratelor lunare ale împrumutului din pensia sau salariul lunar al debitorului;

(b) riscurile de deces, de incapacitate de muncă, de șomaj sau de reducere a pensiei sau a salariului lunar net al debitorului sunt acoperite în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare în beneficiul instituției;

(c) plățile lunare care trebuie efectuate de debitor pentru toate împrumuturile care îndeplinesc condițiile prevăzute la literele (a) și (b) nu depășesc în total 20 % din pensia sau salariul lunar net al debitorului;

(d) scadența inițială maximă a împrumutului este mai mică sau egală cu 10 ani.”

54. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 123a*
Expuneri cu neconcordanță de monede

(1) În cazul expunerilor față de persoane fizice încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 112 litera (h) sau în cazul expunerilor față de persoane fizice care sunt considerate expuneri garantate cu ipoteci asupra unui bun imobil locativ încadrate în clara de expuneri menționată la articolul 112 litera (i), ponderea de risc atribuită în conformitate cu prezentul capitol se înmulțește cu un factor de 1,5, ponderea de risc rezultată neputând fi mai mare de 150 %, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) expunerea este denominată într-o monedă diferită de moneda sursei de venit a debitorului;

(b) debitorul nu are o acoperire împotriva riscului său de plată cauzat de neconcordanța de monede, fie printr-un instrument financiar, fie printr-un venit în valută care să corespundă monedei expunerii, sau totalul unor astfel de acoperiri disponibile pentru debitor acoperă mai puțin de 90 % din fiecare rată pentru această expunere.

Dacă o instituție nu este în măsură să identifice expunerile cu neconcordanță de monede, multiplicatorul de 1,5 al ponderii de risc se aplică tuturor expunerilor neacoperite în cazul cărora moneda expunerilor este diferită de moneda națională a țării de reședință a debitorului.

(2) În sensul prezentului articol, «sursă de venit» se referă la orice sursă care generează fluxuri de numerar pentru debitor, inclusiv din remiteri, venituri din chirii sau salarii, excluzându-se încasările din vânzarea de active sau din acțiuni în regres similare ale instituției.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), atunci când perechea de monede menționată la alineatul (1) litera (a) este formată din euro și moneda unui stat membru care participă la cea de a doua etapă a uniunii economice și monetare (MCS II), multiplicatorul de 1,5 al ponderii de risc nu se aplică.”

55. Articolele 124, 125 și 126 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 124*

Expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile

(1) O expunere non-ADC care nu îndeplinește toate condițiile prevăzute la alineatul (3) sau orice parte a unei expuneri non-ADC care depășește valoarea nominală a dreptului de ipotecă asupra bunului este tratată după cum urmează:

(a) o expunere non-IPRE este ponderată la risc ca o expunere la o contraparte care nu este garantată cu bunul imobil în cauză;

(b) o expunere IPRE primește o pondere de risc de 150 %.

(2) O expunere non-ADC, până la valoarea nominală a dreptului de ipotecă asupra bunului, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, este tratată după cum urmează:

(a) în cazul în care expunerea este garantată cu un bun imobil locativ

(i) o expunere non-IPRE este tratată în conformitate cu articolul 125 alineatul (1);

(ii) o expunere IPRE este tratată în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) în cazul în care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

1. bunul imobil cu care este garantată expunerea este reședința principală a debitorului, indiferent dacă bunul imobil în ansamblu constituie o singură unitate locativă sau dacă bunul imobil cu care este garantată expunerea este o unitate locativă care constituie o parte separată din cadrul bunului imobil;

2. expunerea este față de o persoană fizică și este garantată cu o unitate locativă generatoare de venituri, indiferent dacă bunul imobil în ansamblu constituie o singură unitate locativă sau dacă unitatea locativă constituie o parte separată din cadrul bunului imobil, iar expunerile totale ale instituției față de persoana fizică respectivă nu sunt garantate cu mai mult de patru bunuri imobile, inclusiv cele care nu sunt bunuri imobile locative sau care nu îndeplinesc niciunul dintre criteriile precizate la prezentul punct, sau unități locative separate în cadrul unor bunuri imobile;

3. expunerea este față de asociații sau cooperative de persoane fizice care sunt reglementate de legislația națională și care există exclusiv pentru a acorda membrilor lor dreptul de a utiliza o reședință principală în bunul imobil cu care este garantat împrumutul;

4. expunerea este față de societăți de locuințe publice sau asociații non-profit care sunt reglementate prin lege și care există pentru a servi unor scopuri sociale și a oferi chiriașilor locuințe pe termen lung;

(iii) o expunere IPRE care nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la punctul (ii) de la prezenta literă este tratată în conformitate cu articolul 125 alineatul (2);

(b) în cazul în care expunerea este garantată cu bunuri imobile comerciale, aceasta este tratată după cum urmează:

(i) o expunere non-IPRE este tratată în conformitate cu articolul 126 alineatul (1);

(ii) o expunere IPRE este tratată în conformitate cu articolul 126 alineatul (2).

(3) Ca să fie eligibilă pentru tratamentul menționat la alineatul (2), o expunere garantată cu un bun imobil îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) bunul imobil cu care este garantată expunerea îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(i) bunul imobil a fost complet finalizat;

(ii) bunul imobil este un teren forestier sau agricol;

(iii) împrumutul se acordă unei persoane fizice și bunul imobil este fie un bun imobil locativ în construcție, fie un teren pe care este planificată construirea unui bun imobil locativ, dacă planul a fost aprobat în mod legal de toate autoritățile relevante, după caz, și dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

1. bunul imobil nu cuprinde mai mult de patru unități locative și va fi reședința principală a debitorului, iar creditarea persoanei fizice nu finanțează în mod indirect expuneri ADC;

2. o administrație centrală, o administrație regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public este implicată, expunerile la acestea fiind tratate în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) sau, respectiv, articolul 116 alineatul (4), și are competențele legale și capacitatea de a asigura finalizarea bunului imobil aflat în construcție într-un termen rezonabil și are obligația sau și-a asumat un angajament obligatoriu din punct de vedere juridic să asigure finalizarea în cazul în care, fără intervenția sa, construcția nu ar fi finalizată într-un astfel de interval de timp rezonabil; în mod alternativ, există un mecanism juridic echivalent pentru asigurarea finalizării bunului imobil aflat în construcție într-un termen rezonabil;

(b) expunerea este garantată cu un drept de ipotecă de prim rang deținut de instituție asupra bunului imobil sau instituția deține dreptul de ipotecă de prim rang și orice alt drept de ipotecă de rang inferior în ordine secvențială asupra bunului respectiv;

(c) valoarea bunului imobil nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului;

(d) toate informațiile necesare la inițierea expunerii și în scopul monitorizării sunt documentate în mod corespunzător, inclusiv informațiile referitoare la capacitatea de rambursare a debitorului și la evaluarea bunului imobil;

(e) sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 208 și sunt respectate regulile de evaluare prevăzute la articolul 229 alineatul (1).

În sensul primului paragraf litera (c), instituțiile pot exclude situațiile în care factori pur macroeconomici afectează atât valoarea bunului imobil, cât și performanța debitorului.

În sensul primului paragraf litera (d), instituțiile instituie politici de subscriere în ceea ce privește inițierea expunerilor garantate cu bunuri imobile care includ evaluarea capacității de rambursare a debitorului. Politicile de subscriere includ indicatorii relevanți pentru evaluarea respectivă și nivelurile lor maxime respective.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) litera (b), în jurisdicțiile în care drepturile de ipotecă de rang inferior conferă deținătorului o creanță asupra garanțiilor reale care este executorie din punct de vedere juridic și constituie un mijloc eficace de diminuare a riscului de credit, pot fi recunoscute și drepturile de ipotecă de rang inferior deținute de o instituție, alta decât cea care deține dreptul de ipotecă de rang superior, inclusiv în cazul în care instituția nu deține dreptul de ipotecă de rang superior sau nu deține un drept de ipotecă situat între un drept de ipotecă de rang superior și un drept de ipotecă de rang inferior care sunt ambele deținute de instituție.

În sensul primului paragraf, normele care reglementează drepturile de ipotecă asigură toate elementele următoare:

(a) fiecare instituție care deține un drept de ipotecă asupra unui bun poate iniția vânzarea bunului în mod independent de alte entități care dețin un drept de ipotecă asupra bunului;

(b) în cazul în care vânzarea bunului nu se realizează prin licitație publică, entitățile care dețin un drept de ipotecă de rang superior iau măsuri rezonabile pentru a obține o valoare de piață justă sau cel mai bun preț care poate fi obținut în circumstanțele respective atunci când își exercită singure orice drept de vânzare.

(5) În scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru facilitățile neutilizate, drepturile de ipotecă care îndeplinesc toate cerințele de eligibilitate prevăzute la alineatul (3) și, după caz, la alineatul (4) pot fi recunoscute în cazul în care tragerea în cadrul facilității este condiționată de constituirea unui drept de ipotecă, în prealabil sau simultan, pe măsura dreptului instituției asupra dreptului de ipotecă odată ce facilitatea este utilizată, astfel încât instituția nu are niciun drept asupra dreptului de ipotecă în măsura în care facilitatea nu este utilizată.

(6) În sensul articolului 125 alineatul (2) și al articolului 126 alineatul (2), raportul expunere/valoare («ETV») se calculează împărțind cuantumul brut al expunerii la valoarea bunului imobil, sub rezerva următoarelor condiții:

(a) cuantumul brut al expunerii se calculează ca fiind valoarea contabilă a elementului de activ aferent expunerii garantate cu bunul imobil și orice cuantum netras, dar angajat care, odată tras, ar crește valoarea expunerii garantate cu bunul imobil; respectivul cuantum brut al expunerii se calculează fără a lua în considerare:

(i) ajustările specifice pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 110;

(ii) ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolul 34 legate de activitatea instituției din afara portofoliului de tranzacționare;

(iii) cuantumurile deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m); și

(iv) alte reduceri ale fondurilor proprii aferente elementului de activ;

(b) cuantumul brut al expunerii se calculează fără a ține cont de orice tip de protecție finanțată sau nefinanțată a creditului, cu excepția conturilor de depozite gajate deschise la instituția creditoare care îndeplinesc toate cerințele pentru compensare bilanțieră, fie în cadrul acordurilor-cadru de compensare în conformitate cu articolele 196 și 206, fie în temeiul altor acorduri de compensare bilanțieră în conformitate cu articolele 195 și 205 și care au fost gajate necondiționat și irevocabil exclusiv în scopul îndeplinirii obligației din credite aferente expunerii garantate cu bunul imobil;

(c) pentru expunerile care trebuie tratate în conformitate cu articolul 125 alineatul (2) sau cu articolul 126 alineatul (2) în cazul în care o parte, alta decât instituția, deține un drept de ipotecă de rang superior și un drept de ipotecă de rang inferior deținut de instituție este recunoscut în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol, cuantumul brut al expunerii se calculează ca suma dintre cuantumul brut al expunerii aferente dreptului de ipotecă deținut de instituție și cuantumurile brute ale expunerii pentru toate celelalte drepturi de ipotecă de rang egal sau superior față de dreptul de ipotecă deținut de instituție.

În sensul primului paragraf litera (a), în cazul în care o instituție are mai mult de o expunere garantată cu același bun imobil, iar expunerile respective sunt garantate cu drepturi de ipotecă aflate în ordine ierarhică secvențială asupra respectivului bun imobil și nu există niciun drept de ipotecă de rang intermediar deținut de o parte terță, expunerile sunt tratate ca o expunere combinată unică, iar pentru a calcula cuantumul brut al expunerii pentru expunerea combinată unică, se însumează cuantumurile brute ale expunerilor individuale.

În sensul primului paragraf litera (c), în cazul în care nu există informații suficiente pentru a se putea stabili ordinea de prioritate a celorlalte drepturi de ipotecă, instituția tratează respectivele drepturi de ipotecă ca fiind de rang egal cu dreptul de ipotecă de rang inferior deținut de instituție. Instituția determină mai întâi ponderea de risc în conformitate cu articolul 125 alineatul (2) sau cu articolul 126 alineatul (2) (denumită în continuare «ponderea de risc de bază»), după caz. Instituția ajustează apoi această pondere de risc cu un multiplicator de 1,25, în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale drepturilor de ipotecă de rang inferior. În cazul în care ponderea de risc de bază corespunde celei mai mici benzi expunere/valoare, multiplicatorul nu se aplică. Ponderea de risc rezultată din înmulțirea cu 1,25 a ponderii de risc de bază este plafonată la ponderea de risc care s-ar aplica expunerii dacă nu au fost îndeplinite cerințele de la alineatul (3).

(7) Expunerile față de un chiriaș în cazul unei tranzacții de leasing de bunuri imobile în care instituția este locator, iar chiriașul are opțiunea de cumpărare se califică drept expuneri garantate cu bunuri imobile și sunt tratate în conformitate cu tratamentul prevăzut la articolul 125 sau 126 dacă sunt îndeplinite condițiile aplicabile prevăzute la prezentul articol, cu condiția ca expunerea instituției să fie garantată de dreptul său de proprietate asupra bunului respectiv.

(8) Statele membre desemnează o autoritate care să fie responsabilă cu aplicarea alineatului (9). Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este autoritatea competentă, ea se asigură că organismele și autoritățile naționale relevante care au un mandat macroprudențial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenția autorității competente de a utiliza dispozițiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea preocupărilor legate de stabilitatea financiară din statul său membru, în conformitate cu alineatul (9).

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este diferită de autoritatea competentă, statul membru adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura în mod adecvat coordonarea și schimbul de informații între autoritatea competentă și autoritatea desemnată în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol. În special, autoritățile au obligația să coopereze îndeaproape și să partajeze toate informațiile care ar putea fi necesare pentru exercitarea adecvată a obligațiilor impuse autorității desemnate în temeiul prezentului articol. Această cooperare are drept scop evitarea oricărei forme de acțiune redundantă sau inconsecventă între autoritatea competentă și autoritatea desemnată, precum și asigurarea faptului că interacțiunea cu alte măsuri, în special cu măsurile luate în temeiul articolului 458 din prezentul regulament și al articolului 133 din Directiva 2013/36/UE, este luată în considerare în mod corespunzător.

(9) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror alți indicatori relevanți, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă ponderile de risc prevăzute la articolele 125 și 126 pentru expunerile garantate cu bunuri imobile situate pe teritoriul statului membru al autorității respective sunt adecvate pe baza:

(a) istoricului pierderilor rezultate din expunerile garantate cu bunuri imobile;

(b) perspectivelor de evoluție a pieței de bunuri imobile.

În cazul în care, pe baza evaluării menționate la primul paragraf, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol concluzionează că ponderile de risc prevăzute la articolul 125 sau 126 nu reflectă în mod adecvat riscurile reale, legate de unul sau mai multe segmente imobiliare, aferente expunerilor garantate cu ipoteci pe bunuri imobile locative sau pe bunuri imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității respective, precum și în cazul în care consideră că un caracter inadecvat al ponderilor de risc ar putea avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate majora ponderile de risc aplicabile expunerilor respective în intervalele prevăzute la al patrulea paragraf de la prezentul alineat sau poate impune criterii mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol.

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol notifică ABE și CERS orice ajustare adusă ponderilor de risc și criteriilor aplicată în temeiul prezentului alineat. În termen de o lună de la primirea notificării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză și pot indica în avizul respectiv, acolo unde este necesar, dacă consideră că ajustările ponderilor de risc și criteriilor sunt recomandate și altor state membre. ABE și CERS publică ponderile de risc și criteriile pentru expunerile menționate la articolele 125 și 126 și la articolul 199 alineatul (1) litera (a), astfel cum sunt puse în aplicare de autoritatea relevantă.

În sensul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol poate majora ponderile de risc prevăzute la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf, articolul 125 alineatul (2) primul paragraf, articolul 126 alineatul (1) primul paragraf sau articolul 126 alineatul (2) primul paragraf sau poate impune criterii mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol pentru expunerile la unul sau mai multe segmente imobiliare garantate cu ipoteci pe bunuri imobile situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru în care este situată autoritatea respectivă. Autoritatea respectivă nu majorează respectivele ponderi de risc la mai mult de 150 %.

În sensul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol poate, de asemenea, să reducă procentele din valoarea bunului imobil menționate la articolul 125 alineatul (1) sau la articolul 126 alineatul (1) sau procentele expunere/valoare care definesc banda expunere/valoare a ponderilor de risc prevăzute la articolul 125 alineatul (2) tabelul 1 sau la articolul 126 alineatul (2) tabelul 1. Autoritatea relevantă asigură coerența între toate benzile expunere/valoare ale ponderilor de risc, astfel încât ponderea de risc a unei benzi expunere/valoare cu pondere de risc inferioară să fie întotdeauna mai mică sau egală cu ponderea de risc aferentă unei benzi expunere/valoare cu pondere de risc superioară.

(10) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) stabilește ponderi de risc mai ridicate sau criterii mai stricte în temeiul alineatului (9), instituțiile dispun de o perioadă de tranziție de șase luni pentru a le aplica.

(11) ABE, în strânsă cooperare cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica tipurile de factori care trebuie luați în considerare pentru evaluarea caracterului adecvat al ponderilor de risc menționate la alineatul (9).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(12) CERS poate formula, prin intermediul unor recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în strânsă cooperare cu ABE, orientări pentru autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol cu privire la ambele elemente următoare:

(a) factorii care ar putea «avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare», menționați la alineatul (9) al doilea paragraf;

(b) valorile indicative de referință de care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (8) urmează să țină seama atunci când stabilește ponderi de risc mai ridicate.

(13) Instituțiile stabilite într-un stat membru aplică ponderile de risc și criteriile stabilite de autoritățile dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (9) pentru expunerile lor corespunzătoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau asupra bunurilor imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru respectiv.

(14) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în vederea specificării a ce anume constituie un «mecanism juridic echivalent pentru asigurarea finalizării bunului imobil aflat în construcție într-un termen rezonabil», în conformitate cu alineatul (3) litera (a) punctul (iii) subpunctul 2.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 125

Expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative

(1) Pentru o expunere garantată cu un bun imobil locativ astfel cum se menționează la articolul 124 alineatul (2) litera (a) punctul (i) sau (ii), partea din expunere de până la 55 % din valoarea bunului imobil primește o pondere de risc de 20 %.

În cazul în care o instituție deține un drept de ipotecă de rang inferior și există drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituția respectivă, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 20 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil se reduce cu cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție.

În cazul în care drepturile de ipotecă care nu sunt deținute de instituție sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 20 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul oricăror drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție, se reduce cu produsul dintre:

(a) 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior, dacă există, deținute atât de instituție, cât și de alte instituții; și

(b) cuantumul drepturilor de ipotecă care nu sunt deținute de instituție și care sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție împărțit la suma tuturor drepturilor de ipotecă de rang egal.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 124 alineatul (9), autoritatea competentă sau desemnată a stabilit o pondere de risc mai ridicată sau un procentaj mai mic din valoarea bunului imobil decât cele menționate la prezentul alineat, instituțiile utilizează ponderea de risc sau procentajul stabilite în conformitate cu articolul 124 alineatul (9).

Partea rămasă a expunerii menționată la primul paragraf, dacă există, este ponderată la risc ca o expunere la o contraparte care nu este garantată cu bunuri imobile locative.

(2) O expunere de tipul celor menționate la articolul 124 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) primește ponderea de risc stabilită în conformitate cu respectiva bandă expunere/valoare a ponderilor de risc din tabelul 1.

În sensul prezentului alineat, în cazul în care, în conformitate cu articolul 124 alineatul (9), autoritatea competentă sau desemnată a stabilit o pondere de risc mai ridicată sau un procentaj expunere/valoare mai mic decât cele menționate la prezentul alineat, instituțiile utilizează ponderea de risc sau procentajul stabilite în conformitate cu articolul 124 alineatul (9).

Tabelul 1

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	80 % < ETV ≤ 90 %	90 % < ETV ≤ 100 %	ETV > 100 %
Pondere de risc	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Prin derogare de la prezentul alineat primul paragraf, instituțiile pot aplica tratamentul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol expunerilor garantate cu bunuri imobile locative situate pe teritoriul unui stat membru, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru respectiv a publicat, în conformitate cu articolul 430a alineatul (3), ratele pierderilor pentru astfel de expuneri care, pe baza datelor agregate raportate de instituțiile din respectivul stat membru pentru piața imobiliară națională respectivă, nu depășesc niciuna dintre următoarele limite pentru pierderile agregate pentru astfel de expuneri în anul precedent:

(a) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (a) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (c) nu depășește 0,3 %;

(b) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (b) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (c) nu depășește 0,5 %.

(3) Instituțiile pot aplica derogarea menționată la alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul articol și în cazurile în care autoritatea competentă a unei țări terțe care aplică mecanisme de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, astfel cum s-a stabilit printr-o decizie a Comisiei adoptată în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), publică ratele pierderilor corespunzătoare pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative situate pe teritoriul țării terțe respective.

În cazul în care o autoritate competentă a unei țări terțe nu publică ratele pierderilor corespunzătoare expunerilor garantate cu bunuri imobile locative situate pe teritoriul țării terțe respective, ABE poate publica aceste informații pentru țara terță respectivă, cu condiția să fie disponibile date statistice valabile care sunt reprezentative din punct de vedere statistic pentru piața imobiliară locativă în cauză.

Articolul 126

Expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale

(1) Pentru o expunere garantată cu bunuri imobile comerciale astfel cum se menționează la articolul 124 alineatul (2) litera (b) punctul (i), partea din expunere de până la 55 % din valoarea bunului imobil primește o pondere de risc de 60 %.

În cazul în care o instituție deține un drept de ipotecă de rang inferior și există drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituția respectivă, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 60 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil se reduce cu cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție.

În cazul în care drepturile de ipotecă care nu sunt deținute de instituție sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 60 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul oricăror drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție, se reduce cu produsul dintre:

(a) 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior, dacă există, deținute atât de instituție, cât și de alte instituții; și

(b) cuantumul drepturilor de ipotecă care nu sunt deținute de instituție și care sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție împărțit la suma tuturor drepturilor de ipotecă de rang egal.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 124 alineatul (9), autoritatea competentă sau desemnată a stabilit o pondere de risc mai ridicată sau un procentaj mai mic din valoarea bunului imobil decât cele menționate la prezentul alineat, instituțiile utilizează ponderea de risc sau procentajul stabilite în conformitate cu articolul 124 alineatul (9).

Partea rămasă a expunerii menționată la primul paragraf, dacă există, este ponderată la risc ca o expunere la o contraparte care nu este garantată cu bunuri imobile comerciale.

(2) O expunere de tipul celor menționate la articolul 124 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) primește ponderea de risc stabilită în conformitate cu respectiva bandă expunere/valoare a ponderilor de risc din tabelul 1.

În sensul prezentului alineat, în cazul în care, în conformitate cu articolul 124 alineatul (9), autoritatea competentă sau desemnată a stabilit o pondere de risc mai ridicată sau un procentaj expunere/valoare mai mic decât cele menționate la prezentul alineat, instituțiile utilizează ponderea de risc sau procentajul stabilite în conformitate cu articolul 124 alineatul (9).

Tabelul 1

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Pondere de risc	70 %	90 %	110 %

Prin derogare de la prezentul alineat primul paragraf, instituțiile pot aplica tratamentul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru respectiv a publicat, în conformitate cu articolul 430a alineatul (3), ratele pierderilor pentru astfel de expuneri care, pe baza datelor agregate raportate de instituțiile din respectivul stat membru pentru piața imobiliară națională respectivă, nu depășesc niciuna dintre următoarele limite pentru pierderile agregate pentru astfel de expuneri în anul precedent:

(a) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (d) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (f) nu depășește 0,3 %.

(b) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (e) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (f) nu depășește 0,5 %.

(3) Instituțiile pot aplica derogarea menționată la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol și în cazurile în care autoritatea competentă a unei țări terțe care aplică mecanisme de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, astfel cum s-a stabilit printr-o decizie a Comisiei adoptată în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), publică ratele pierderilor corespunzătoare pentru expunerile garantate cu bunuri imobile comerciale situate pe teritoriul țării terțe respective.

În cazul în care o autoritate competentă a unei țări terțe nu publică ratele pierderilor corespunzătoare pentru expunerile garantate cu bunuri imobile comerciale situate pe teritoriul țării terțe respective, ABE poate publica aceste informații pentru o țară terță, cu condiția să fie disponibile date statistice valabile care sunt adică reprezentative din punct de vedere statistic pentru piața imobiliară comercială în cauză.

(4) ABE evaluează oportunitatea ajustării tratamentului expunerilor garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale, inclusiv al expunerilor IPRE și non-IPRE, ținând seama de caracterul adecvat al ponderilor de risc și de diferențele relative în ceea ce privește riscul expunerilor garantate cu bunuri imobile locative, de diferențele în ceea ce privește sensibilitatea la risc a expunerilor IPRE garantate cu bunuri imobile locative menționate la articolul 125 alineatul (2) tabelul 1 și a expunerilor IPRE garantate cu bunuri imobile comerciale menționate în tabelul 1 de la prezentul articol, precum și de recomandările CERS privind vulnerabilitățile din sectorul imobiliar comercial din Uniune. ABE prezintă Comisiei un raport privind constatările sale până la 31 decembrie 2027.

Pe baza raportului menționat la primul paragraf și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2028.”

56. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 126a*

Expuneri aferente achizițiilor de terenuri, dezvoltării și construcțiilor

(1) O expunere ADC primește o pondere de risc de 150 %.

(2) Expunerile ADC aferente bunurilor imobile locative pot primi o pondere de risc de 100 %, cu condiția ca instituția să aplice standarde riguroase în materie de inițiere și monitorizare care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 74 și 79 din Directiva 2013/36/UE și dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) contractele de prevânzare sau de preînchiriere obligatorii din punct de vedere juridic, pentru care cumpărătorul sau chiriașul a făcut un depozit în numerar substanțial care urmează să fie reținut în cazul rezilierii contractului sau pentru care finanțarea este asigurată într-un mod echivalent, ori contractele de vânzare sau de închiriere obligatorii din punct de vedere juridic, inclusiv în cazurile în care plata se efectuează în tranșe pe măsură ce lucrările de construcție avansează, reprezintă o parte semnificativă din totalul contractelor;

(b) debitorul are un capital propriu substanțial expus la risc, reprezentat de un cuantum adecvat al capitalurilor proprii cu care contribuie debitorul în raport cu valoarea bunului imobil locativ la momentul finalizării acestuia.

(3) Până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care precizează înțelesul termenilor «depozite în numerar substanțiale», «finanțare asigurată într- un mod echivalent», «parte semnificativă din totalul contractelor» și «cuantum adecvat al capitalurilor proprii cu care contribuie debitorul», ținând seama de particularitățile împrumuturilor acordate de instituții locuințelor publice sau entităților fără scop lucrativ din întreaga Uniune care sunt reglementate prin lege și care există pentru a servi unor scopuri sociale și pentru a le oferi chiriașilor locuințe pe termen lung.”

57. Articolul 127 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„În scopul calculării ajustărilor specifice pentru riscul de credit menționate la primul paragraf pentru o expunere care este achiziționată atunci când se află deja în stare de nerambursare, instituțiile includ în calcul orice diferență pozitivă dintre cuantumul datorat de debitor pentru acea expunere și suma dintre reducerea fondurilor proprii suplimentare în cazul în care expunerea respectivă ar fi scoasă integral în afara bilanțului și orice reduceri deja existente ale fondurilor proprii legate de expunerea respectivă.”;

(b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În vederea determinării părții garantate a unei expuneri în stare de nerambursare, garanțiile și garanțiile reale sunt eligibile pentru diminuarea riscului de credit în conformitate cu capitolul 4.

(3) În cazul expunerilor non-IPRE garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale în conformitate cu articolul 125 și, respectiv, articolul 126, valoarea expunerii rezultată după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit primește o pondere de risc de 100 % dacă a survenit o stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178.”;

(c) alineatul (4) se elimină.

58. Articolul 128 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 128*
Expuneri din datorii subordonate

(1) Următoarele expuneri sunt tratate ca expuneri din datorii subordonate:

(a) expunerile din datorii care sunt subordonate creanțelor unor creditori obișnuiți negarantați;

(b) instrumentele de fonduri proprii, în măsura în care instrumentele respective nu sunt considerate expuneri provenind din titluri de capital în conformitate cu articolul 133 alineatul (1); și

(c) expunerile care decurg din deținerea de către instituție a unor instrumente de pasive eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 72b.

(2) Expunerile din datorii subordonate primesc o pondere de risc de 150 %, cu excepția cazului în care respectivele expuneri din datorii subordonate sunt deduse din fondurile proprii sau sunt supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”

59. Articolul 129 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Fără a aduce atingere primului paragraf litera (c) de la prezentul alineat, până la 1 iulie 2027, expunerile indirecte față de instituții de credit care nu beneficiază de un rating extern care garantează creditele ipotecare până la înregistrarea lor sunt tratate, în sensul literei respective, ca expuneri față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, cu condiția ca acestea să fie expuneri pe termen scurt încadrate în clasa A în temeiul articolului 121 și ca creditele ipotecare garantate să fie eligibile, odată înregistrate, pentru tratamentul preferențial prevăzut la primul paragraf literele (d), (e) și (f) de la prezentul alineat.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„În scopul evaluării bunurilor imobile, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2162 pot permite ca bunurile imobile respective să fie evaluate la valoarea de piață sau la o valoare mai mică decât aceasta ori, în statele membre care au stabilit, prin dispoziții legislative sau de reglementare, criterii riguroase de evaluare a valorii ipotecare, la valoarea ipotecară a bunului imobil respectiv, fără a aplica limitele prevăzute la articolul 229 alineatul (1) litera (e) din prezentul regulament.”;

(c) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Obligațiunile garantate pentru care este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

(5) Obligațiunile garantate pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc pe baza ponderii de risc atribuite expunerilor cu rang prioritar negarantate față de instituția emitentă. Se aplică următoarea corespondență între ponderile de risc:

(a) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 20 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 10 %;

(aa) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 30 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 15 %;

(ab) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 40 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 20 %;

(b) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 50 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 25 %;

(ba) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 75 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 35 %;

(c) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 100 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 50 %;

(d) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 150 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 100 %.”

60. La articolul 132a alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolul 92 alineatul (4) litera (e), instituțiile care calculează cuantumul expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerința de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.”

61. La articolul 132b, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:.

„(2) Instituțiile pot să excludă din calculele menționate la articolul 132 expunerile provenind din titluri de capital care servesc drept suport pentru expuneri sub formă de unități sau acțiuni deținute în OPC-uri față de entități ale căror obligații din credite primesc o pondere de risc de 0 % în temeiul prezentului capitol, inclusiv față de entitățile finanțate public în cazul cărora se poate aplica o pondere de risc de 0 %, și expunerile provenind din titluri de capital menționate la articolul 133 alineatul (5) și să aplice, în schimb, respectivelor expuneri provenind din titluri de capital tratamentul prevăzut la articolul 133.”

62. La articolul 132c alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile calculează valoarea expunerii unui angajament de valoare minimă care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol ca fiind valoarea actualizată curentă a cuantumului garantat utilizând un factor de actualizare care este derivat dintr-o rată fără risc în temeiul articolului 325l alineatul (2) sau (3), după caz. Instituțiile pot reduce valoarea expunerii a angajamentului de valoare minimă pentru orice pierdere recunoscută în raport cu angajamentul de valoare minimă în conformitate cu standardul contabil aplicabil.”

63. Articolul 133 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 133*
Expuneri provenind din titluri de capital

(1) Toate elementele următoare se clasifică drept expuneri provenind din titluri de capital:

(a) orice expunere care îndeplinește toate condițiile următoare:

(i) este nerambursabilă, în sensul că randamentul fondurilor investite poate fi obținut numai prin vânzarea investiției, prin vânzarea drepturilor asupra investiției sau prin lichidarea emitentului;

(ii) nu implică o obligație din partea emitentului;

(iii) conferă un drept rezidual asupra activelor sau venitului emitentului;

(b) instrumentele care s-ar califica drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 dacă ar fi emise de o instituție;

(c) instrumentele care implică o obligație din partea emitentului și care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:

(i) emitentul este în măsură să amâne decontarea obligației pentru o perioadă nedeterminată;

(ii) obligația impune sau permite, la latitudinea emitentului, decontarea prin emiterea unui număr fix de acțiuni ordinare ale emitentului;

(iii) obligația impune sau permite, la latitudinea emitentului, decontarea prin emiterea unui număr variabil de acțiuni ordinare ale emitentului și, *ceteris paribus*, orice modificare a valorii obligației poate fi atribuită modificării valorii unui număr fix de acțiuni ordinare ale emitentului, fiind comparabilă și efectuată în aceeași direcție cu această din urmă modificare;

(iv) deținătorul instrumentului are opțiunea de a impune decontarea obligației în acțiuni ordinare, cu excepția cazului în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1. în cazul unui instrument tranzacționat, instituția a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că instrumentul este tranzacționat pe piață într-un mod mai asemănător cu instrumentele de datorie ale emitentului decât cu titlurile sale de capital;

2. în cazul instrumentelor netranzacționate, instituția a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că instrumentul ar trebui tratat ca o poziție din titluri de datorie;

(d) datoriile contractate și alte titluri de valoare, parteneriate, instrumente financiare derivate sau alte vehicule structurate în așa fel încât substanța economică să fie similară cu expunerile menționate la literele (a), (b) și (c), inclusiv datoriile al căror randament este legat de cel al acțiunilor;

(e) expunerile provenind din titluri de capital care sunt înregistrate ca împrumut, dar care rezultă dintr-o conversie a creanțelor în acțiuni efectuată ca parte a realizării sau a restructurării ordonate a datoriei.

În sensul literei (c) punctul (iii) de la primul paragraf, sunt incluse obligațiile care impun sau permit decontarea prin emiterea unui număr variabil de acțiuni ordinare ale emitentului, pentru care modificarea valorii monetare a obligației este egală cu modificarea valorii juste a unui număr fix de acțiuni ordinare înmulțită cu un factor specificat, caz în care atât factorul, cât și numărul de acțiuni de referință sunt fixe.

În sensul literei (c) punctul (iv) de la primul paragraf, în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la punctul respectiv, instituția poate descompune riscurile în scopuri de reglementare, sub rezerva aprobării prealabile din partea autorității competente.

(2) Investițiile în titluri de capital nu sunt tratate ca expuneri provenind din titluri de capital în niciunul dintre următoarele cazuri:

(a) investițiile în titluri de capital sunt structurate în așa fel încât substanța lor economică este similară cu substanța economică a instrumentelor de datorie care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1);

(b) investițiile în titluri de capital constituie expuneri din securitizare.

(3) Expunerile provenind din titluri de capital, altele decât cele menționate la alineatele (4)-(7), primesc o pondere de risc de 250 %, cu excepția cazului în care expunerile respective trebuie să fie deduse sau ponderate la risc în conformitate cu partea a doua.

(4) Următoarele expuneri provenind din titluri de capital față de societăți necotate primesc o pondere de risc de 400 %, cu excepția cazului în care expunerile respective trebuie să fie deduse sau ponderate la risc în conformitate cu partea a doua:

(a) investiții destinate revânzării pe termen scurt;

(b) investiții în societăți cu capital de risc sau investiții similare care sunt achiziționate în vederea obținerii unor câștiguri de capital pe termen scurt semnificative.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, investițiile în titluri de capital pe termen lung, inclusiv investițiile în acțiuni ale clienților corporativi cu care instituția are sau intenționează să stabilească o relație de afaceri pe termen lung, precum și conversiile creanțelor în acțiuni în scopul restructurării întreprinderilor primesc o pondere de risc în conformitate cu alineatul (3) sau (5), după caz. În sensul prezentului articol, o investiție în titluri de capital pe termen lung este o investiție de capital care este deținută timp de trei ani sau mai mult sau care este efectuată cu intenția de a fi deținută timp de trei ani sau mai mult, astfel cum a fost aprobată de conducerea superioară a instituției.

(5) Instituțiile care au primit aprobarea prealabilă din partea autorităților competente pot atribui o pondere de risc de 100 % expunerilor provenind din titluri de capital asumate în cadrul unor programe legislative pentru stimularea anumitor sectoare ale economiei, până la partea acestor expuneri care, în total, nu depășește 10 % din fondurile proprii ale instituției, care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) programele legislative acordă instituției, pentru investiții, subvenții sau garanții semnificative, inclusiv din partea unor bănci multilaterale de dezvoltare, a unor instituții de credit pentru dezvoltare publică, astfel cum sunt definite la articolul 429a alineatul (2), sau a unor organizații internaționale;

(b) programele legislative implică o anumită formă de supraveghere guvernamentală;

(c) programele legislative implică restricții privind investițiile în titluri de capital, cum ar fi limitări asupra dimensiunii și tipurilor de activități în care investește instituția, asupra valorilor admisibile ale participațiilor în capitalurile proprii, asupra localizării geografice și asupra altor factori relevanți care limitează riscul potențial al investiției pentru instituția investitoare.

(6) Expunerile provenind din titluri de capital față de bănci centrale primesc o pondere de risc de 0 %.

(7) O deținere de capital care este înregistrată ca împrumut, dar care a rezultat dintr-o conversie a creanțelor în acțiuni efectuată ca parte a realizării sau a restructurării ordonate a datoriei nu primește o pondere de risc mai scăzută decât ponderea de risc care s-ar aplica dacă deținerea de capital ar fi tratată ca expunere din titluri de datorie.”

64. La articolul 134, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Elementele de numerar în curs de încasare primesc o pondere de risc de 20 %. Numerarul aflat în proprietatea instituției și deținut de aceasta sau aflat în tranzit și elementele de numerar echivalente primesc o pondere de risc de 0 %.”

65. La articolul 135 se adaugă următorul alineat:

„(3) Până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ESMA elaborează un raport în care precizează dacă riscurile ESG sunt reflectate în mod corespunzător în metodologiile ECAI de rating al riscului de credit și transmite raportul respectiv Comisiei.

Pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului până la … [18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament de modificare].”

66. Articolul 138 se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următoarea literă:

„(g) în cazul expunerilor față de instituții, o instituție nu utilizează o evaluare de credit efectuată de o ECAI care include ipoteze privind existența unui sprijin public implicit, cu excepția cazului în care respectiva evaluare de credit efectuată de o ECAI se referă la o instituție deținută sau înființată și finanțată de administrații centrale, administrații regionale sau autorități locale.”;

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (g) de la primul paragraf, în cazul instituțiilor, altele decât instituțiile deținute sau înființate și finanțate de administrații centrale, administrații regionale sau autorități locale, pentru care sunt disponibile numai evaluări de credit efectuate de o ECAI care includ ipoteze privind existența unui sprijin public implicit, expunerile față de astfel de instituții sunt tratate ca expuneri față de instituții care nu beneficiază de rating, în conformitate cu articolul 121.

«Sprijin public implicit» înseamnă că administrația centrală, administrația regională sau autoritatea locală ar acționa pentru a evita înregistrarea de pierderi de către creditorii instituției în cazul în care instituția ar intra în stare de nerambursare sau în dificultate.”

67. La articolul 139 alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) evaluarea de credit generează o pondere de risc mai ridicată decât ar fi cazul dacă expunerea ar fi tratată ca o expunere care nu beneficiază de rating, iar expunerea în cauză:

(i) nu este o expunere provenind din finanțări specializate;

(ii) este de rang egal sau inferior, în toate privințele, față de respectivul program sau respectiva facilitate de emisiune sau față de expunerile cu rang prioritar negarantate ale emitentului respectiv, după caz;

(b) evaluarea de credit generează o pondere de risc mai redusă decât ar fi cazul dacă expunerea ar fi tratată ca o expunere care nu beneficiază de rating, iar expunerea în cauză:

(i) nu este o expunere provenind din finanțări specializate;

(ii) este de rang egal sau superior, în toate privințele, față de respectivul program sau respectiva facilitate de emisiune sau față de expunerile cu rang prioritar negarantate ale emitentului respectiv, după caz.”

68. Articolul 141 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 141*

Elemente denominate în moneda națională și într-o monedă străină

(1) O evaluare de credit pentru un element denominat în moneda națională a debitorului nu se utilizează la determinarea unei ponderi de risc pentru o expunere față de același debitor care este denominată într-o monedă străină.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care o expunere rezultă din participarea unei instituții la un împrumut care a fost acordat sau a fost garantat împotriva riscului de convertibilitate și de transfer de către o bancă multilaterală de dezvoltare menționată la articolul 117 alineatul (2), cu statut de creditor preferențial recunoscut pe piață, evaluarea de credit pentru elementul denominat în moneda națională a debitorului poate fi utilizată cu scopul de a obține o pondere de risc pentru o expunere față de același debitor care este denominată într-o monedă străină.

În sensul primului paragraf, în cazul în care expunerea denominată într-o monedă străină este garantată împotriva riscului de convertibilitate și de transfer, evaluarea de credit pentru elementul denominat în moneda națională a debitorului poate fi utilizată numai în scopul ponderării la risc a părții garantate a expunerii respective. Partea din expunerea respectivă care nu este garantată este ponderată la risc pe baza unei evaluări de credit a debitorului care se referă la un element denominat în respectiva monedă străină.”

69. La articolul 142, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele puncte:

„1a. «clasă de expuneri» înseamnă oricare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (a), litera (aa) punctul (i) sau (ii), litera (b), litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), litera (d) punctul (i), (ii), (iii) sau (iv), litera (e), litera (ea), litera (f) sau litera (g);

1b. «expunere față de societăți» înseamnă o expunere încadrată în oricare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii);

1c. «expunere de tip retail» înseamnă o expunere încadrată în oricare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (d) punctul (i), (ii), (iii) sau (iv);

1d. «expunere față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public» înseamnă o expunere încadrată în oricare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (aa) punctul (i) sau (ii);”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «tip de expuneri» înseamnă un grup de expuneri administrate omogen, care pot fi limitate la o singură entitate sau la un singur subansamblu de entități din cadrul unui grup cu condiția ca același tip de expuneri să fie administrat în mod diferit în alte entități din cadrul grupului;”;

(c) punctele 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„4. «entitate mare reglementată din sectorul financiar» înseamnă o entitate din sectorul financiar care îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) activele totale ale entității sau activele totale ale societății-mamă, în cazul în care entitatea are o societate-mamă, calculate pe bază individuală sau consolidată, sunt mai mari sau egale cu 70 de miliarde EUR, utilizând cea mai recentă situație financiară sau situație financiară consolidată auditată pentru a stabili dimensiunea activelor;

(b) entitatea face obiectul unor cerințe prudențiale, în mod direct pe bază individuală sau consolidată sau indirect pe baza consolidării prudențiale a întreprinderii-mamă, în conformitate cu prezentul regulament, cu Regulamentul (UE) 2019/2033 și cu Directiva 2009/138/CE, sau al cerințelor prudențiale legale ale unei țări terțe care sunt cel puțin echivalente cu respectivele acte ale Uniunii;

5. «entitate nereglementată din sectorul financiar» înseamnă o entitate din sectorul financiar care nu îndeplinește condiția prevăzută la punctul 4 litera (b);”;

(d) se introduce următorul punct:

„5a. «societate mare» înseamnă orice întreprindere care are vânzări anuale consolidate de peste 500 de milioane EUR sau care aparține unui grup în cazul în care vânzările anuale totale ale grupului consolidat depășesc 500 de milioane EUR;”;

(e) se adaugă următoarele puncte:

„8a. «abordarea de modelare a ajustării PD/LGD» înseamnă o ajustare a pierderii în caz de nerambursare (LGD) sau modelarea unei ajustări atât a probabilității de nerambursare (PD), cât și a pierderii în caz de nerambursare (LGD) pentru expunerea-suport;

9. «pragul de ponderare a riscului pentru furnizorul de protecție» înseamnă ponderea de risc aplicabilă unei expuneri directe comparabile față de furnizorul de protecție;

10. în cazul unei expuneri pentru care o instituție aplică abordarea IRB utilizând propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare în conformitate cu articolul 143, protecția nefinanțată a creditului «recunoscută» înseamnă o protecție nefinanțată a creditului al cărei efect asupra calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor sau a cuantumurilor pierderilor așteptate aferente expunerii-suport este luat în considerare cu ajutorul uneia dintre următoarele metode, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3):

(a) abordarea de modelare a ajustării PD/LGD;

(b) abordarea constând în înlocuirea parametrilor de risc pe baza A-IRB, astfel cum este definită la articolul 192 punctul 5;

11. «CCF pe baza SA» înseamnă procentajul aplicabil în temeiul capitolului 2 în conformitate cu articolul 111 alineatul (2);

12. «CCF pe baza IRB» înseamnă propriile estimări ale factorului de conversie a creditului.”;

(f) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul punctului 5a de la primul paragraf, la evaluarea pragului de vânzări, cuantumurile se raportează astfel cum figurează în situațiile financiare auditate ale societăților sau, în cazul societăților care fac parte din grupuri consolidate, ale grupurilor consolidate ale acestora, în conformitate cu standardul contabil aplicabil întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang a grupului consolidat. Cifrele se bazează pe cuantumurile medii calculate în ultimii trei ani sau pe cele mai recente cuantumuri actualizate o dată la trei ani de către instituție.”

70. Articolul 143 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Aprobarea prealabilă pentru utilizarea abordării IRB, inclusiv a propriilor estimări ale LGD și CCF pe baza IRB, este necesară pentru fiecare clasă de expuneri, pentru fiecare sistem de rating și pentru fiecare abordare utilizată pentru estimarea LGD și a CCF.”;

(b) la alineatul (3) primul paragraf, literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) modificările semnificative ale sferei de aplicare a unui sistem de rating pe care instituția a primit aprobarea să îl utilizeze;

(b) modificările semnificative ale unui sistem de rating pe care instituția a primit aprobarea să îl utilizeze.”;

(c) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Instituțiile notifică autorităților competente toate modificările aduse sistemelor de rating.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile pe baza cărora se evaluează dacă utilizarea unui sistem de rating existent pentru alte expuneri suplimentare care nu sunt deja acoperite de sistemul de rating respectiv și modificările aduse sistemelor de rating sunt semnificative în cadrul abordării IRB.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

71. Articolul 144 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) instituția a validat fiecare sistem de rating în cursul unei perioade corespunzătoare înainte de a primi aprobarea de a utiliza sistemul de rating respectiv, a evaluat în cursul acestei perioade dacă fiecare sistem de rating este potrivit pentru sfera de aplicare a sistemului de rating respectiv și a adus fiecărui sistem de rating modificările care s-au dovedit necesare în urma evaluării sale;”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) instituția a încadrat și încadrează în continuare fiecare expunere din sfera de aplicare a unui sistem de rating într-o clasă de rating sau grupă de risc din cadrul sistemului de rating respectiv;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza metodologia de evaluare pe care trebuie să o urmeze autoritățile competente atunci când evaluează conformitatea unei instituții cu cerințele prevăzute pentru utilizarea abordării IRB.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

72. Articolul 147 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare expunere este încadrată în una dintre următoarele clase de expuneri:

(a) expuneri față de administrații centrale sau bănci centrale;

(aa) expuneri față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, care sunt încadrate în următoarele clase de expuneri:

(i) expuneri față de administrații regionale și autorități locale;

(ii) expuneri față de entități din sectorul public;

(b) expuneri față de instituții;

(c) expuneri față de societăți, care sunt încadrate în următoarele clase de expuneri:

(i) expuneri față de societăți în general;

(ii) expuneri provenind din finanțări specializate;

(iii) creanțe achiziționate asupra societăților;

(d) expuneri de tip retail, care sunt încadrate în următoarele clase de expuneri:

(i) expuneri eligibile de tip retail reînnoibile («QRRE»);

(ii) expuneri de tip retail garantate cu bunuri imobile locative;

(iii) creanțe achiziționate de tip retail;

(iv) alte expuneri de tip retail;

(e) expuneri provenind din titluri de capital;

(ea) expuneri sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC;

(f) elemente reprezentând poziții din securitizare;

(g) active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor.”;

(b) la alineatul (3), litera (a) se elimină;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public sunt încadrate în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol în cazul în care expunerile respective sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale în conformitate cu articolul 115 sau 116.”;

(d) la alineatul (4), literele (a) și (b) se elimină;

(e) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) o întreprindere mică sau mijlocie, cu condiția ca cuantumul total datorat instituției, întreprinderii-mamă și filialelor sale, incluzând orice expunere aflată în stare de nerambursare, de către clientul debitor sau de către grupul debitor de clienți aflați în legătură, dar excluzând expunerile garantate cu bunuri imobile locative, până la valoarea bunurilor imobile, să nu depășească, din informațiile deținute de instituție, care ia măsurile necesare pentru verificarea cuantumului expunerii respective, suma de 1 milion EUR;

(iii) sunt expuneri garantate cu bunuri imobile locative, inclusiv drepturi de ipotecă de prim rang și succesive, credite la termen, linii de credit reînnoibile pentru nevoi personale garantate cu imobile și expuneri astfel cum sunt menționate la articolul 108 alineatele (4) și (5), indiferent de dimensiunea expunerii, cu condiția ca expunerea să fie oricare dintre următoarele:

1. o expunere față de o persoană fizică;

2. o expunere față de asociații sau cooperative de persoane fizice care sunt reglementate de legislația națională și care există exclusiv pentru a acorda membrilor lor dreptul de a utiliza o reședință principală în bunul imobil cu care este garantat împrumutul;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) nu sunt gestionate doar în mod individual ca expuneri încadrate în clasele de expuneri menționate la alineatul (2) litera (c) punctele (i), (ii) sau (iii);”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„Expunerile care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la primul paragraf litera (a) punctul (iii) și literele (b), (c) și (d) de la prezentul alineat sunt încadrate în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (d) punctul (ii).

Prin derogare de la al treilea paragraf de la prezentul alineat, autoritățile competente pot exclude din clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (d) punctul (ii) împrumuturile acordate persoanelor fizice care au ipotecat mai mult de patru bunuri imobile sau unități locative, inclusiv împrumuturile acordate persoanelor fizice menționate la articolul 108 alineatul (4), și pot încadra împrumuturile respective într-una dintre clasele de expuneri menționate la alineatul (2) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii).”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(5a) Expunerile de tip retail aparținând unui tip de expuneri care îndeplinesc toate condițiile următoare se încadrează în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (d) punctul (i):

(a) expunerile aparținând acelui tip de expuneri sunt față de una sau mai multe persoane fizice;

(b) expunerile aparținând acelui tip de expuneri sunt reînnoibile, negarantate și, în măsura în care creditul nu este utilizat imediat și necondiționat, sunt revocabile de către instituție;

(c) expunerea maximă aparținând acelui tip de expuneri față de o singură persoană fizică este de 100 000 EUR sau mai puțin;

(d) acel tip de expuneri a prezentat o volatilitate redusă a ratei pierderilor în raport cu nivelul mediu al ratei pierderilor pentru astfel de expuneri, în special în benzile de valori scăzute ale PD;

(e) tratamentul expunerilor încadrate în acest tip de expuneri ca expuneri eligibile de tip retail reînnoibile este în concordanță cu caracteristicile de risc aferente respectivului tip de expuneri.

Prin derogare de la litera (b) de la primul paragraf, cerința de a fi negarantate nu se aplică în cazul facilităților de credit acoperite cu garanții reale asociate unui cont în care se efectuează plata salariului. În acest caz, sumele recuperate prin intermediul executării garanției reale nu se iau în considerare în estimările LGD.

Instituțiile identifică în cadrul clasei de expuneri menționate la alineatul (2) litera (d) punctul (i) expunerile față de tranzactori («QRRE față de tranzactori») și expunerile care nu sunt expuneri față de tranzactori («QRRE față de debitori generatori de expuneri reînnoibile»). Mai precis, QRRE cu un istoric de rambursare mai scurt de 12 luni sunt identificate drept QRRE față de debitori generatori de expuneri reînnoibile.”;

(g) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Cu excepția cazului în care sunt încadrate în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (ea) de la prezentul articol, expunerile menționate la articolul 133 alineatul (1) se încadrează în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (e) de la prezentul articol.

(7) Orice obligație din credite care nu este încadrată în clasele de expuneri menționate la alineatul (2) litera (a), litera (aa) punctul (i) sau (ii), litera (b), litera (d) punctul (i), (ii), (iii) sau (iv) și litera (e), (ea) sau (f) sunt încadrate într-una dintre clasele de expuneri menționate la litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii) de la alineatul respectiv.”;

(h) la alineatul (8) se adaugă următorul paragraf:

„Expunerile respective sunt încadrate în clasa de expuneri menționată la alineatul (2) litera (c) punctul (ii) și se clasifică după cum urmează: «finanțare de proiecte» (PF), «finanțare de obiecte» (OF), «finanțare de mărfuri» (CF) și «bunuri imobile generatoare de venituri» (IPRE).”;

(i) se adaugă următoarele alineate:

„(11) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

(a) criteriile de clasificare în PF, OF și CF, în conformitate cu definițiile din capitolul 2;

(b) criteriile de determinare a categoriei IPRE, specificând în special care expuneri ADC și expuneri garantate cu bunuri imobile pot fi sau sunt clasificate drept IPRE.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(12) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza mai în detaliu condițiile și criteriile de încadrare a expunerilor în clasele menționate la alineatul (2) și, dacă este necesar, pentru a detalia aceste clase de expuneri.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

73. Articolul 148 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O instituție căreia i se permite să aplice abordarea IRB în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) implementează, împreună cu orice întreprindere-mamă și filialele sale, abordarea IRB pentru cel puțin una dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (a), litera (aa) punctul (i) sau (ii), litera (b), litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), litera (d) punctul (i), (ii), (iii) sau (iv) sau litera (g). Odată ce o instituție a implementat abordarea IRB pentru un anumit tip de expuneri dintr-o clasă de expuneri, instituția face acest lucru pentru toate expunerile din respectiva clasă de expuneri, cu excepția cazului în care a primit din partea autorității competente aprobarea de a utiliza în permanență abordarea standardizată în conformitate cu articolul 150.

Sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile competente, implementarea abordării IRB se poate face progresiv pentru diferitele tipuri de expuneri din cadrul unei anumite clase de expuneri din cadrul aceleiași unități operaționale și pentru diferite unități operaționale din cadrul aceluiași grup sau în cazul utilizării propriilor estimări ale LGD ori al utilizării CCF pe baza IRB.

(2) Autoritățile competente stabilesc perioada necesară fiecărei instituții, întreprinderi-mamă și filiale ale sale pentru a implementa abordarea IRB pentru toate expunerile dintr-o anumită clasă de expuneri pentru diferite tipuri de expuneri din cadrul aceleiași unități operaționale și pentru diferite unități operaționale din cadrul aceluiași grup sau în cazul utilizării propriilor estimări ale LGD ori al utilizării CCF pe baza IRB. Această perioadă este cea pe care autoritățile competente o consideră adecvată, în funcție de natura și dimensiunea activităților instituției în cauză sau ale oricărei întreprinderi-mamă și ale filialelor sale, precum și în funcție de numărul și natura sistemelor de rating care urmează să fie implementate.

(3) Instituțiile implementează abordarea IRB în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente. Autoritatea competentă elaborează aceste condiții în așa fel încât să garanteze că flexibilitatea acordată în temeiul alineatului (1) nu este utilizată selectiv cu scopul de a obține cerințe de fonduri proprii reduse în ceea ce privește acele tipuri de expuneri sau unități operaționale care urmează a fi incluse în abordarea IRB sau în cazul utilizării propriilor estimări ale LGD sau al utilizării CCF pe baza IRB.”;

(b) alineatele (4), (5) și (6) se elimină.

74. La articolul 149 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instituția a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că utilizarea abordării standardizate nu are ca scop angajarea în arbitraj de reglementare, inclusiv prin reducerea nejustificată a cerințelor de fonduri proprii, că ea este necesară ținând cont de natura și complexitatea tuturor expunerilor de acest tip ale instituției și că nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilității instituției sau a capacității sale de a administra riscul în mod eficient;”.

75. Articolul 150 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile aplică abordarea standardizată în cazul tuturor expunerilor următoare:

(a) expunerile încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 147 alineatul (2) litera (e);

(b) expunerile încadrate în clase de expuneri sau care aparțin unor tipuri de expuneri dintr-o clasă de expuneri în cazul cărora instituțiile nu au primit aprobarea prealabilă a autorităților competente de a utiliza abordarea IRB pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate.

O instituție căreia i se permite să utilizeze abordarea IRB pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru o anumită clasă de expuneri poate, sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, să aplice abordarea standardizată pentru anumite tipuri de expuneri din respectiva clasă de expuneri, inclusiv expuneri din sucursale străine și din diferite grupe de expuneri, în cazul în care respectivele tipuri de expuneri nu sunt semnificative din perspectiva dimensiunii și a profilului de risc.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În plus față de expunerile menționate la alineatul (1) al doilea paragraf, o instituție poate, sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, să aplice abordarea standardizată pentru următoarele expuneri în cazul în care abordarea IRB se aplică pentru alte tipuri de expuneri din aceeași clasă de expuneri:

(a) expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre și față de administrațiile regionale, autoritățile locale și entitățile din sectorul public ale acestora, sub rezerva următoarelor condiții:

(i) din punctul de vedere al riscului, ca urmare a unor acorduri publice cu caracter specific, nu există diferențe între expunerile față de administrația centrală și față de banca centrală în cauză și celelalte expuneri menționate; și

(ii) expunerile față de administrațiile centrale și față de băncile centrale primesc o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 114 alineatul (2) sau (4);

(b) expunerile unei instituții față de o contraparte care este întreprinderea-mamă, filiala sa sau o filială a întreprinderii-mamă, cu condiția ca contrapartea să fie o instituție sau o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o instituție financiară, o societate de administrare a activelor sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate sau o întreprindere legată printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;

(c) expunerile între instituții care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 113 alineatul (7).

O instituție căreia i se permite să utilizeze abordarea IRB pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor numai pentru anumite tipuri de expuneri din cadrul unei clase de expuneri aplică abordarea standardizată pentru celelalte tipuri de expuneri din respectiva clasă de expuneri.

În plus față de expunerile menționate la alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol și la prezentul alineat, o instituție poate să aplice abordarea standardizată pentru expunerile față de biserici și comunități religioase care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 115 alineatul (3).”;

(c) alineatul (2) se elimină;

(d) se introduce următorul alineat:

„(2a) Până la … [48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, privind ceea ce constituie tipuri de expuneri care nu sunt semnificative din perspectiva dimensiunii și a profilului de risc.”;

(e) alineatele (3) și (4) se elimină.

76. Articolul 151 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit în cazul expunerilor încadrate într-una dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (a), litera (aa) punctul (i) sau (ii), litera (b), litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), litera (d) punctul (i), (ii), (iii) sau (iv) sau litera (g) se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2, cu excepția cazului în care respectivele expuneri sunt deduse din fondurile proprii sau sunt supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”;

(b) alineatul (4) se elimină;

(c) alineatele (7), (8) și (9) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) În cazul expunerilor de tip retail, instituțiile furnizează propriile estimări ale LGD, precum și CCF pe baza IRB, dacă este cazul, în temeiul articolului 166 alineatele (8) și (8b), în conformitate cu articolul 143 și cu secțiunea 6. Instituțiile utilizează CCF pe baza SA în cazul în care dispozițiile de la articolul 166 alineatele (8) și (8b) nu permit utilizarea CCF pe baza IRB.

(8) Instituțiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) și CCF pe baza SA în conformitate cu articolul 166 alineatele (8), (8a) și (8b) în cazul următoarelor expuneri:

(a) expunerile încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 147 alineatul (2) litera (b);

(b) expunerile față de entități din sectorul financiar, altele decât cele menționate la litera (a) de la prezentul paragraf;

(c) expunerile față de societăți mari care nu sunt încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 147 alineatul (2) litera (c) punctul (ii).

În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (a), litera (aa) punctul (i) sau (ii) sau litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), cu excepția expunerilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, instituțiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) și CCF pe baza SA în conformitate cu articolul 166 alineatele (8), (8a) și (8b), cu excepția cazului în care li s-a permis să utilizeze propriile estimări ale LGD și ale CCF pe baza IRB pentru expunerile respective în conformitate cu alineatul (9) de la prezentul articol.

(9) În cazul expunerilor menționate la alineatul (8) al doilea paragraf de la prezentul articol, autoritatea competentă le permite instituțiilor să utilizeze propriile estimări ale LGD, precum și ale CCF pe baza IRB, dacă este cazul, în temeiul articolului 166 alineatele (8) și (8b), în conformitate cu articolul 143 și cu secțiunea 6.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(11) În cazul expunerilor sub formă de acțiuni sau unități deținute într-un OPC care aparțin clasei de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (ea), instituțiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 152, cu excepția cazului în care expunerile respective sunt deduse din fondurile proprii sau fac obiectul tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”

77. Articolul 152 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolul 92 alineatul (4) litera (e), instituțiile care calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerința de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile care aplică abordarea transparentă de tip *look through* în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol și care nu utilizează metodele prevăzute în prezentul capitol sau, după caz, în capitolul 5, pentru toate expunerile-suport ale OPC-ului sau pentru o parte din acestea, calculează valorile expunerilor ponderate la risc și cuantumurile pierderilor așteptate pentru toate expunerile-suport respective sau pentru partea respectivă din acestea în conformitate cu următoarele principii:

(a) în cazul expunerilor-suport care ar fi încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 147 alineatul (2) litera (e), instituțiile aplică abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2;

(b) în cazul expunerilor încadrate în clasa de elemente reprezentând poziții din securitizare menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (f), instituțiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 254 ca și cum expunerile respective ar fi deținute direct de acele instituții;

(c) în cazul tuturor celorlalte expuneri-suport, instituțiile aplică abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2.”

78. Articolul 153 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, expunerile față de instituții și expunerile față de societăți”;

(b) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Sub rezerva aplicării tratamentelor specifice prevăzute la alineatele (2) și (4), cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, expunerile față de instituții și expunerile față de societăți se calculează în conformitate cu următoarele formule:”;

(ii) punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) dacă 0 < PD < 1, atunci:

$$\text{RW} = \left(\text{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\text{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \text{LGD} \cdot \text{PD} \right) \cdot \frac{1 + (\text{M} - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5$$

unde:

N = funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatorii normale standard, adică N(x) exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x;

G = inversa funcției de distribuție cumulative pentru o variabilă aleatorie normală standard, adică dacă x = G(z), x exprimă valoarea astfel determinată încât N(x) = z;

R = coeficientul de corelație, care este definit ca:

$$R = 0{,}12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-50}} + 0{,}24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = factorul de ajustare în funcție de scadență, care este definit ca:

$$b = [0{,}11852 - 0{,}05478 \cdot ln(\text{PD})]^2;$$

M = scadența, exprimată în ani și determinată în conformitate cu articolul 162.”;

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul expunerilor față de entități mari reglementate din sectorul financiar și față de entități nereglementate din sectorul financiar, coeficientul de corelație R menționat la alineatul (1) punctul (iii) sau, după caz, la alineatul (4) se înmulțește cu 1,25 atunci când se calculează ponderile de risc ale expunerilor respective.”;

(d) alineatul (3) se elimină;

(e) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul în care instituțiile trebuie să țină cont de factorii menționați la alineatul (5) al doilea paragraf atunci când atribuie ponderi de risc expunerilor din finanțări specializate.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

79. Articolul 154 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) dacă PD < 1, atunci:

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot 12{,}5$$

unde:

N = funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatorii normale standard, adică N(x) exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x;

G = inversa funcției de distribuție cumulative pentru o variabilă aleatorie normală standard, adică dacă x = G(z), x exprimă valoarea astfel determinată încât N(x) = z;

R = coeficientul de corelație, care este definit ca:

$$R = 0{,}03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}} + 0{,}16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}}\right)$$

”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul expunerilor de tip retail care nu sunt în stare de nerambursare și care sunt garantate sau parțial garantate cu bunuri imobile locative, un coeficient de corelație R de 0,15 înlocuiește cifra obținută cu ajutorul formulei coeficientului de corelație de la alineatul (1).

Ponderea de risc calculată pentru o expunere garantată parțial cu bunuri imobile locative în temeiul alineatului (1) punctul (ii), ținând seama de un coeficient de corelație R astfel cum este prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat, se aplică atât părții garantate, cât și părții negarantate a expunerii respective.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul QRRE care nu sunt în stare de nerambursare, un coeficient de corelație R de 0,04 înlocuiește cifra obținută cu ajutorul formulei coeficientului de corelație de la alineatul (1).

Autoritățile competente examinează volatilitatea relativă a ratei pierderilor pentru QRRE aparținând aceluiași tip de expuneri, precum și pentru clasa agregată de expuneri QRRE și fac schimb de informații cu celelalte state membre și cu ABE în ceea ce privește caracteristicile tipice ale ratei pierderilor aferente expunerilor eligibile de tip retail reînnoibile.”

80. Articolul 155 se elimină.

81. La articolul 157 se adaugă următorul paragraf:

„(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza mai în detaliu:

(a) metodologia de calcul al cuantumului ponderat la risc al expunerii pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate, inclusiv recunoașterea diminuării riscului de credit în conformitate cu articolul 160 alineatul (4), precum și condițiile de utilizare a propriilor estimări și a parametrilor din cadrul abordării de rezervă;

(b) evaluarea criteriului legat de caracterul neglijabil pentru tipul de expuneri menționat la alineatul (5).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

82. Articolul 158 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pierderea așteptată (EL) și cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale, administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, precum și pentru expunerile de tip retail se calculează conform următoarelor formule:

*pierderea așteptată (EL) = PD * LGD*

cuantumul pierderii așteptate = EL [multiplicat cu] valoarea expunerii.

Pentru expunerile aflate în stare de nerambursare (PD = 100 %), în cazul în care instituțiile utilizează propriile estimări ale LGD, EL este EL_{BE}, respectiv cea mai bună estimare a instituției cu privire la pierderea așteptată pentru expunerea aflată în stare de nerambursare, în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (h).”

(b) alineatele (7), (8) și (9) se elimină.

83. Articolul 159 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 159*
Tratamentul cuantumurilor pierderilor așteptate, al deficitului conform IRB și al excedentului conform IRB

(1) Instituțiile deduc cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile menționate la articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din suma tuturor elementelor următoare:

(a) ajustările generale și specifice pentru riscul de credit aferente expunerilor respective, calculate în conformitate cu articolul 110;

(b) ajustările de valoare suplimentare datorate stării de nerambursare a contrapărții, determinate în conformitate cu articolul 34 și legate de expunerile pentru care cuantumurile pierderilor așteptate se calculează în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10);

(c) alte reduceri ale fondurilor proprii aferente expunerilor respective, altele decât deducerile efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m).

În cazul în care calculul efectuat în conformitate cu primul paragraf are drept rezultat o valoare pozitivă, cuantumul obținut se numește «excedent conform IRB». În cazul în care calculul efectuat în conformitate cu primul paragraf are drept rezultat o valoare negativă, cuantumul obținut se numește «deficit conform IRB».

(2) În scopul calculului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile tratează discounturile determinate în conformitate cu articolul 166 alineatul (1) aferente expunerilor bilanțiere achiziționate atunci când se află în stare de nerambursare în același fel ca ajustările specifice pentru riscul de credit. Discounturile aferente expunerilor bilanțiere achiziționate atunci când nu se află în stare de nerambursare nu pot fi incluse în calculul deficitului conform IRB sau al excedentului conform IRB. Ajustările specifice pentru riscul de credit aferente expunerilor aflate în stare de nerambursare nu se utilizează pentru a acoperi cuantumurile pierderilor așteptate în cazul altor expuneri. Cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile securitizate și ajustările generale și specifice pentru riscul de credit aferente expunerilor respective nu se includ în calculul deficitului conform IRB sau al excedentului conform IRB.”

84. În partea a treia, după secțiunea 4, „Probabilitatea de nerambursare (PD), pierderile în caz de nerambursare (LGD) și scadența”, se introduce următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea -1
Expuneri acoperite de garanții furnizate de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre sau de BCE

Articolul 159a
Neaplicarea pragurilor minime ale PD, LGD și CCF

În sensul capitolului 3, în special în ceea ce privește articolul 160 alineatul (1), articolul 161 alineatul (4), articolul 164 alineatul (4) și articolul 166 alineatul (8c), în cazul în care o expunere este acoperită de o garanție eligibilă furnizată de o administrație centrală sau de o bancă centrală sau de BCE, pragurile minime ale PD, LGD și CCF nu se aplică părții expunerii care este acoperită de garanția respectivă. Cu toate acestea, partea expunerii care nu este acoperită de garanția respectivă este supusă pragurilor minime ale PD, LGD și CCF în cauză.”

85. În partea a treia titlul II capitolul 3 secțiunea 4, titlul subsecțiunii 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale, administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public”.

86. Articolul 160 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (b) sau litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate aferente expunerilor respective, în special în sensul articolelor 153 și 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), valoarea PD pentru fiecare expunere care este utilizată ca dată de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderii așteptate nu este mai mică decât următoarea valoare a pragului minim al PD: 0,05 %.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (aa) punctul (i) sau (ii), exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și ale pierderilor așteptate aferente expunerilor respective, valoarea PD pentru fiecare expunere care este utilizată ca dată de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderii așteptate nu este mai mică decât următoarea valoare a pragului minim al PD: 0,03 %.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul unei expuneri acoperite de o protecție nefinanțată a creditului, o instituție care utilizează propriile estimări ale LGD în temeiul articolului 143 atât pentru expunerea acoperită de protecția nefinanțată a creditului, cât și pentru expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție poate recunoaște protecția nefinanțată a creditului în LGD în conformitate cu articolul 183.”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate asupra societăților, PD se stabilește ca fiind egală cu estimările instituției cu privire la pierderile așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanței. O instituție care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale LGD pentru expunerile față de societăți și care poate descompune estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate asupra societăților în PD și LGD într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră fiabil poate utiliza estimările PD care rezultă din descompunerea respectivă. În calculul PD, instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu capitolul 4.

(7) O instituție care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale LGD pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate asupra societăților poate recunoaște protecția nefinanțată a creditului ajustând PD, cu respectarea dispozițiilor articolului 161 alineatul (3).”

87. Articolul 161 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) expuneri cu rang prioritar fără protecție finanțată a creditului eligibilă față de administrații centrale și bănci centrale, față de entități din sectorul financiar și față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public: 45 %;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(aa) expuneri cu rang prioritar fără protecție finanțată a creditului eligibilă față de societăți care nu sunt entități din sectorul financiar: 40 %;”;

(iii) litera (c) se elimină;

(iv) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) pentru expunerile aferente creanțelor cu rang prioritar achiziționate asupra societăților, în cazul în care o instituție nu poate estima PD sau în care estimările PD ale instituției nu îndeplinesc cerințele stabilite în secțiunea 6: 40 %;”;

(v) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate asupra societăților: 100 %.”;

(b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul unei expuneri acoperite de o protecție nefinanțată a creditului, o instituție care utilizează propriile estimări ale LGD în temeiul articolului 143 atât pentru expunerea care este acoperită de o protecție nefinanțată a creditului, cât și pentru expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție poate recunoaște protecția nefinanțată a creditului în LGD în conformitate cu articolul 183.

(4) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate aferente expunerilor respective, în special în sensul articolului 153 alineatul (1) punctul (iii), al articolului 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), în cazul în care se utilizează propriile estimări ale LGD, valorile LGD care sunt utilizate pentru fiecare expunere ca date de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderilor așteptate nu sunt mai mici decât următoarele valori ale pragului minim al LGD, calculate în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol.

Tabelul 1

<table>
<tr><td colspan="3">Pragurile minime ale LGD (LGD_{floor}) pentru expunerile încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii)</td></tr>
<tr><td>Expunere fără FCP eligibilă ($LGD_{U\text{-}floor}$)</td><td colspan="2">Expunere garantată integral cu o FCP eligibilă ($LGD_{S\text{-}floor}$)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">25 %</td><td>garanții financiare</td><td>0 %</td></tr>
<tr><td>creanțe</td><td>10 %</td></tr>
<tr><td>bunuri imobile locative sau comerciale</td><td>10 %</td></tr>
<tr><td>alte garanții reale corporale</td><td>15 %</td></tr>
</table>

”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(5) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (aa) punctul (i) sau (ii), exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și ale pierderilor așteptate aferente expunerilor respective, și în special în sensul articolului 153 alineatul (1) punctul (iii), al articolului 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), în cazul în care se utilizează propriile estimări ale LGD, valoarea LGD utilizată ca dată de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderii așteptate pentru expunerile fără o FCP eligibilă nu este mai mică decât următoarea valoare a pragului minim al LGD: 5 %.

(6) În sensul alineatului (4) de la prezentul articol, pragurile minime ale LGD din tabelul 1 de la alineatul respectiv pentru expunerile garantate integral cu o protecție finanțată a creditului eligibilă se aplică atunci când valoarea protecției finanțate a creditului, după aplicarea ajustărilor de volatilitate H_c și H_{fx} în cauză, în conformitate cu articolul 230, este egală sau mai mare decât valoarea expunerii-suport.

În sensul alineatului (4) de la prezentul articol și în scopul aplicării ajustărilor aferente relevante, H_c și H_{fx}, în conformitate cu articolul 230, protecția finanțată a creditului este eligibilă în temeiul prezentului capitol. În acest caz, tipul de protecție finanțată a creditului „alte garanții reale corporale” prevăzută la articolul 230 tabelul 1 se înțelege ca „alte garanții reale corporale și alte garanții eligibile”.

Pragul minim al LGD (LGD_{floor}) pentru o expunere parțial garantată cu o FCP se calculează ca medie ponderată între $LGD_{U\text{-}floor}$ pentru partea din expunere fără FCP și $LGD_{S\text{-}floor}$ pentru partea garantată integral, după cum urmează:

$$LGD_{floor} = LGD_{U\text{-}floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-}floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

unde:

$LGD_{U\text{-}floor}$ și $LGD_{S\text{-}floor}$ sunt valorile relevante ale pragurilor minime din tabelul 1;

E, E_S, E_U și H_E sunt determinate în conformitate cu articolul 230.

(7) În cazul în care o instituție care utilizează propriile estimări ale LGD pentru un anumit tip de expuneri negarantate față de societăți și expuneri negarantate față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public nu este în măsură să ia în considerare, în propriile estimări ale LGD, efectul protecției finanțate a creditului care garantează una dintre expunerile de acest tip din cauza lipsei de date privind recuperările pentru respectiva protecție finanțată a creditului, instituția este autorizată să aplice formula prevăzută la articolul 230, cu excepția faptului că LGD_U din formula respectivă este propria estimare a LGD a instituției pentru expunerile negarantate. În acest caz, protecția finanțată a creditului este eligibilă în conformitate cu capitolul 4, iar propria estimare a LGD a instituției utilizată ca LGD_U se calculează pe baza pierderii subiacente, excluzând orice recuperări provenite din respectiva protecție finanțată a creditului.”

88. Articolul 162 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul expunerilor pentru care o instituție nu a primit aprobarea din partea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale LGD, valoarea scadenței (M) se aplică în mod consecvent și fie este stabilită la 2,5 ani, cu excepția expunerilor provenite din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, în cazul cărora scadența este de 0,5 ani, fie, alternativ, este calculată în conformitate cu alineatul (2).”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul expunerilor pentru care o instituție aplică propriile estimări ale LGD, valoarea scadenței (M) se calculează utilizând perioade exprimate în ani, astfel cum se prevede la prezentul alineat și sub rezerva alineatelor (3), (4) și (5) de la prezentul articol. M nu depășește cinci ani, cu excepția cazurilor menționate la articolul 384 alineatul (2), în care se utilizează M specificată la alineatul respectiv. M se calculează, în fiecare dintre următoarele cazuri, după cum urmează:”;

(ii) se introduc următoarele litere:

„(da) pentru tranzacțiile de creditare garantată care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, M este media ponderată a scadențelor rămase ale tranzacțiilor și este de cel puțin 20 de zile; pentru ponderarea scadențelor, se utilizează cuantumul noțional al fiecărei tranzacții;

(db) pentru un acord-cadru de compensare care include mai multe dintre tipurile de tranzacții corespunzătoare literei (c), (d) sau (da) de la prezentul alineat, M este media ponderată a scadențelor rămase ale tranzacțiilor și este cel puțin cea mai lungă perioadă de deținere, exprimată în ani, aplicabilă pentru astfel de tranzacții, astfel cum se prevede la articolul 224 alineatul (2), și anume fie 10, fie 20 de zile, după caz; pentru ponderarea scadențelor, se utilizează cuantumul noțional al fiecărei tranzacții;”;

(iii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) pentru orice alte instrumente decât cele menționate la prezentul alineat sau în cazul în care o instituție nu este în măsură să calculeze M astfel cum se prevede la litera (a), M este durata reziduală maximă, în ani, pe care o poate avea la dispoziție debitorul pentru a-și achita integral obligațiile contractuale, inclusiv principalul, dobânzile și comisioanele, și este de cel puțin un an;”;

(iv) literele (i) și (j) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) în cazul instituțiilor care utilizează abordările menționate la articolul 382a alineatul (1) litera (a) sau (b) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA al tranzacțiilor cu o anumită contraparte, M nu este mai mare de 1 în formula prevăzută la articolul 153 alineatul (1) punctul (iii) în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de contraparte pentru aceleași tranzacții, astfel cum se menționează la articolul 92 alineatul (4) litera (a) sau (g), după caz;

(j) în cazul expunerilor reînnoibile, M se determină utilizând data contractuală maximă de încetare a facilității; instituțiile nu utilizează data de rambursare a tragerii curente dacă data respectivă nu este data contractuală maximă de încetare a facilității.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care documentația impune recalcularea zilnică a marjei și reevaluarea zilnică și include clauze care permit lichidarea sau compensarea rapidă a garanțiilor reale în caz de nerambursare sau de imposibilitate de refacere a marjei, M este media ponderată a scadențelor rămase ale tranzacțiilor și este de cel puțin o zi pentru:”;

(ii) al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

1. litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) operațiuni de finanțare a comerțului pe termen scurt care se lichidează de la sine și creanțele achiziționate asupra societăților, cu condiția ca expunerile respective să aibă o scadență reziduală de până la un an;”;

2. se adaugă următoarea literă:

„(e) scrisori de credit emise și confirmate care sunt pe termen scurt, adică au o scadență mai mică de un an, și care se lichidează de la sine.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru expunerile față de societăți care sunt stabilite în Uniune și care nu sunt societăți mari, instituțiile pot alege să stabilească M pentru toate aceste expuneri astfel cum se prevede la alineatul (1), în loc să aplice alineatul (2).”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(6) În scopul exprimării în ani a numărului minim de zile menționat la alineatul (2) literele (c)-(db) și la alineatul (3), numărul minim de zile se împarte la 365,25.”

89. Articolul 163 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii și a cuantumurilor pierderii așteptate aferente expunerilor respective, în special în sensul articolelor 154 și 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), PD pentru fiecare expunere care este utilizată ca dată de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderii așteptate este valoarea cea mai mare dintre PD pe un an asociată cu clasa de rating sau grupa de risc internă a debitorului în care se încadrează expunerea de tip retail și următoarele valori ale pragului minim al PD:

(a) 0,1 % pentru QRRE față de debitori generatori de expuneri reînnoibile;

(b) 0,05 % pentru expunerile de tip retail care nu sunt QRRE față de debitori din expuneri reînnoibile.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul unei expuneri acoperite de o protecție nefinanțată a creditului, o instituție care utilizează propriile estimări ale LGD în temeiul articolului 143 pentru expuneri directe comparabile față de furnizorul de protecție poate recunoaște protecția nefinanțată a creditului în PD în conformitate cu articolul 183.”

90. Articolul 164 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituțiile furnizează propriile estimări ale LGD, cu respectarea cerințelor prevăzute în secțiunea 6 din prezentul capitol și cu aprobarea autorităților competente, acordată în conformitate cu articolul 143. În cazul riscului de diminuare a valorii creanțelor achiziționate se folosește valoarea LGD de 100 %. Dacă o instituție poate descompune, în mod fiabil, în PD și LGD estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate, instituția poate utiliza propriile sale estimări ale LGD.

(2) Instituțiile care utilizează propriile estimări ale LGD în temeiul articolului 143 pentru expuneri directe comparabile față de furnizorul de protecție pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului în LGD în conformitate cu articolul 183.”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate aferente expunerilor de tip retail și în special în temeiul articolului 158 alineatul (1) punctul (ii), al articolului 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), valorile LGD pentru fiecare expunere utilizate ca date de intrare în formula de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al pierderii așteptate nu sunt mai mici decât valorile pragului minim al LGD prevăzute în tabelul 1, calculate în conformitate cu alineatul (4a) de la prezentul articol:

Tabelul 1

Pragurile minime ale LGD (LGD_{floor}) pentru expunerile de tip retail			
Expunere fără FCP ($LGD_{U\text{-}floor}$)		Expunere garantată cu o FCP ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Expunere de tip retail garantată cu bunuri imobile locative	nu se aplică	Expunere de tip retail garantată cu bunuri imobile locative	5 %
QRRE	50 %	QRRE	nu se aplică
Altă expunere de tip retail	30 %	Altă expunere de tip retail garantată cu garanții financiare	0 %
		Altă expunere de tip retail garantată cu creanțe	10 %
		Altă expunere de tip retail garantată cu bunuri imobile locative sau comerciale	10 %
		Altă expunere de tip retail garantată cu alte garanții reale corporale	15 %

”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(4a) În scopul alineatului (4), se aplică următoarele:

(a) pragurile minime ale LGD din tabelul 1 de la alineatul (4) se aplică expunerilor garantate cu o protecție finanțată a creditului atunci când protecția finanțată a creditului este eligibilă în temeiul prezentului capitol;

(b) cu excepția expunerilor de tip retail garantate cu bunuri imobile locative, pragurile minime ale LGD din tabelul 1 de la alineatul (4) de la prezentul articol se aplică expunerilor garantate integral cu o protecție finanțată a creditului în cazul cărora valoarea FCP, după aplicarea ajustărilor de volatilitate relevante în conformitate cu articolul 230, este egală cu valoarea expunerii-suport sau mai mare decât aceasta; în scopul aplicării ajustărilor aferente relevante, H_c și H_{fx}, în conformitate cu articolul 230, protecția finanțată a creditului este eligibilă în temeiul prezentului capitol;

(c) cu excepția expunerilor de tip retail garantate cu bunuri imobile locative, pragul minim al LGD aplicabil unei expuneri garantate parțial cu o protecție finanțată a creditului se calculează în conformitate cu formula prevăzută la articolul 161 alineatul (6);

(d) pentru expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile locative, pragul minim al LGD aplicabil se stabilește la 5 %, indiferent de nivelul garanțiilor reale furnizate de bunul imobil locativ.”;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror altor indicatori relevanți și ținând seama de perspectivele de evoluție a piețelor de bunuri imobile, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă valorile pragului minim al LGD prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol sunt adecvate pentru expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile locative sau alte expuneri de tip retail garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității respective.

În cazul în care, pe baza evaluării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) concluzionează că valorile pragului minim al LGD menționate la alineatul (4) nu sunt adecvate, precum și în cazul în care consideră că caracterul neadecvat al valorilor pragului minim al LGD ar putea avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate stabili valori mai mari ale pragului minim al LGD pentru expunerile respective situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității respective. Aceste valori mai mari ale pragului minim al LGD pot fi aplicate, de asemenea, la nivelul unuia sau mai multor segmente imobiliare ale expunerilor respective.

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) înștiințează ABE și CERS înainte de a lua decizia menționată la al doilea paragraf de la prezentul alineat. În termen de o lună de la primirea înștiințării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză. ABE și CERS publică valorile mai mari ale pragului minim al LGD menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat.

(7) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) stabilește valori mai mari ale pragului minim al LGD în temeiul alineatului (6), instituțiile dispun de o perioadă de tranziție de șase luni pentru a le aplica.”

91. În partea a treia titlul II capitolul 3 secțiunea 4, subsecțiunea 3 se elimină.

92. Articolul 166 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Expuneri față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale, administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public și expuneri de tip retail*”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Valoarea expunerii elementelor extrabilanțiere care nu sunt contracte, astfel cum sunt enumerate în anexa II, se calculează utilizând fie CCF pe baza IRB, fie CCF pe baza SA, în conformitate cu alineatele (8a) și (8b) de la prezentul articol și cu articolul 151 alineatul (8).

În cazul în care numai soldurile trase ale facilităților reînnoibile au fost securitizate, instituțiile se asigură că dețin în continuare cuantumul necesar de fonduri proprii în raport cu soldurile netrase asociate securitizării.

O instituție care nu a primit autorizarea de a utiliza CCF pe baza IRB calculează valoarea expunerii ca fiind cuantumul angajat, dar netras, înmulțit cu CCF pe baza SA în cauză.

O instituție care utilizează CCF pe baza IRB calculează valoarea expunerii pentru angajamentele neutilizate ca fiind cuantumul netras înmulțit cu CCF pe baza IRB.”;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(8a) În cazul unei expuneri pentru care instituția nu a primit autorizarea de a utiliza CCF pe baza IRB, CCF aplicabil este CCF pe baza SA prevăzut în capitolul 2 pentru aceleași tipuri de elemente, astfel cum se prevede la articolul 111. Cuantumul la care trebuie aplicat CCF pe baza SA este valoarea cea mai mică dintre valoarea cuantumului angajat, dar netras, și valoarea care reflectă orice posibilă constrângere privind disponibilitatea facilității, inclusiv existența unei limite superioare a cuantumului potențial al creditului care este legată de fluxul de numerar raportat al debitorului. În cazul în care o facilitate este supusă unor astfel de constrângeri, instituția dispune de suficiente proceduri de monitorizare și gestionare a liniei de credit pentru a sprijini existența constrângerii respective.

(8b) Sub rezerva aprobării autorităților competente, instituțiile care îndeplinesc cerințele pentru a utiliza CCF pe baza IRB, astfel cum se specifică în secțiunea 6, utilizează CCF pe baza IRB pentru expunerile provenite din angajamente reînnoibile netrase tratate conform abordării IRB, cu condiția ca expunerile respective să nu facă obiectul unui CCF pe baza SA de 100 % conform abordării standardizate. CCF pe baza SA se utilizează pentru:

(a) toate celelalte elemente extrabilanțiere, în special angajamentele nereînnoibile netrase;

(b) expunerile în cazul cărora cerințele minime pentru calcularea CCF pe baza IRB, astfel cum sunt specificate în secțiunea 6, nu sunt îndeplinite de instituție sau în cazul cărora autoritatea competentă nu a permis utilizarea CCF pe baza IRB.

În sensul prezentului articol, un angajament este considerat «reînnoibil» atunci când acesta îi permite unui debitor să obțină un împrumut în cadrul căruia debitorul dispune de flexibilitatea de a decide cât de des și la ce intervale să facă trageri din împrumut, permițând tragerea, rambursarea și tragerea din nou de către debitor a împrumuturilor care i-au fost acordate. Acordurile contractuale care permit plăți anticipate și, ulterior, noi trageri ale plăților anticipate respective sunt considerate reînnoibile.

(8c) Atunci când CCF pe baza IRB se utilizează exclusiv în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate aferente expunerilor provenite din angajamente reînnoibile altele decât expunerile atribuite clasei de expuneri în conformitate cu articolul 147 alineatul (2) litera (a), în special în temeiul articolului 153 alineatul (1), al articolului 157 și al articolului 158 alineatele (1), (5) și (10), valoarea pentru fiecare expunere utilizată ca dată de intrare în formula de calcul al cuantumului ponderat la risc al expunerii și al pierderii așteptate nu este mai mică decât suma dintre:

(a) cuantumul tras din angajamentul reînnoibil;

(b) 50 % din cuantumul expunerii extrabilanțiere aferente părții netrase rămase din angajamentul reînnoibil, calculat utilizând CCF pe baza SA aplicabil, astfel cum este prevăzut la articolul 111.

Suma cuantumurilor de la literele (a) și (b) este denumită «pragul minim al CCF».”;

(d) alineatul (10) se elimină;

93. Articolul 167 se elimină.

94. La articolul 169 alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la modul de aplicare în practică a cerințelor privind conceperea modelului, cuantificarea riscurilor, validarea și aplicarea parametrilor de risc utilizând scale de rating continue sau foarte granulare pentru fiecare parametru de risc.”

95. Articolul 170 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Structura sistemelor de rating pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public respectă următoarele cerințe:”;

(b) la alineatul (4), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) caracteristicile de risc ale tranzacției, inclusiv tipul de produs și tipul de protecție finanțată a creditului, protecția nefinanțată a creditului recunoscută, raportul între valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului, maturizarea expunerii și rangul de prioritate; instituțiile tratează în mod explicit cazurile în care mai multe expuneri beneficiază de aceeași protecție finanțată sau nefinanțată a creditului.”

96. La articolul 171 se adaugă următorul alineat:

„(3) Instituțiile utilizează un orizont de timp de peste un an la atribuirea ratingurilor. Un rating al debitorului reprezintă evaluarea de către instituție a capacității și a disponibilității debitorului de a respecta contractul, în pofida unor condiții economice nefavorabile sau a producerii unor evenimente neprevăzute. Sistemele de rating sunt concepute astfel încât schimbările idiosincratice și schimbările specifice sectorului, atunci când acestea reprezintă factori de risc semnificativi pentru tipul de expunere, să fie un factor determinant al trecerilor dintr-o clasă de rating sau grupă de risc în alta. Efectele ciclurilor economice pot fi, de asemenea, un factor determinant al trecerilor dintr-o clasă de rating sau grupă de risc în alta.”

97. La articolul 172, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, expunerile față de instituții și expunerile față de societăți, încadrarea acestora se efectuează în conformitate cu următoarele criterii:”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) fiecare entitate juridică distinctă față de care instituția înregistrează expuneri este evaluată separat;”;

(c) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (d) de la primul paragraf, o instituție dispune de politici adecvate privind tratamentul clienților debitori individuali și al grupurilor de clienți aflați în legătură. Politicile respective conțin un proces de identificare a riscului specific de corelare defavorabilă pentru fiecare entitate juridică față de care instituția are expuneri.

În sensul capitolului 6, tranzacțiile cu contrapărți în cazul cărora s-a identificat un risc specific de corelare defavorabilă sunt tratate diferit atunci când se calculează valoarea expunerii lor.”

98. Articolul 173 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, expunerile față de instituții și expunerile față de societăți, procesul de încadrare îndeplinește următoarele cerințe:”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare de stabilire a metodologiilor care se aplică autorităților competente pentru a verifica integritatea procesului de încadrare și pentru evaluarea regulată și independentă a riscurilor.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

99. Articolul 174 se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile utilizează metode statistice sau alte metode matematice («modele») pentru a încadra expunerile în clase de rating sau grupe de risc de debitori sau de tranzacții. Trebuie să fie îndeplinite următoarele cerințe:”;

(b) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) modelul are o bună putere de previzionare, iar utilizarea sa nu denaturează cerințele de fonduri proprii;”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„În sensul literei (a) de la primul paragraf, variabilele de intrare constituie o bază rezonabilă și eficace pentru previziunile rezultate. Modelul nu produce denaturări semnificative ale rezultatelor. Există o legătură funcțională între datele de intrare și rezultatele modelului, care poate fi determinată prin avizul experților, după caz.”

100. Articolul 176 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, expunerile față de instituții și expunerile față de societăți, instituțiile colectează și păstrează:”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul expunerilor pentru care prezentul capitol permite utilizarea propriilor estimări ale LGD sau utilizarea CCF pe baza IRB, dar pentru care instituțiile nu utilizează propriile estimări ale LGD sau CCF pe baza IRB, instituțiile colectează și păstrează date privind comparațiile dintre valorile efective ale LGD și valorile stabilite la articolul 161 alineatul (1), precum și dintre valorile efective ale CCF și valorile CCF pe baza SA stabilite la articolul 166 alineatul (8a).”

101. Articolul 177 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) Scenariile utilizate în temeiul alineatului (2) includ, de asemenea, factori de risc ESG, în special factorii de risc fizic și de risc de tranziție care decurg din schimbările climatice.

ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, privind aplicarea alineatelor (2) și (2a).”;

(b) alineatul (3) se elimină.

102. Articolul 178 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Intrarea în stare de nerambursare a unui debitor sau a unei facilități de credit”;

(b) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) întârzierea la plată a debitorului a depășit 90 de zile pentru oricare din obligațiile semnificative din credite față de instituție, de întreprinderea-mamă sau de oricare dintre filialele acesteia.”;

(c) la alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) instituția este de acord cu o măsură de restructurare datorată dificultăților financiare, astfel cum se menționează la articolul 47b, a obligației din credite în cazul în care măsura respectivă este posibil să conducă la reducerea obligației financiare ca urmare a anulării unei părți semnificative a principalului, a dobânzii sau, dacă este cazul, a comisioanelor ori ca urmare a amânării la plată a acestora;”;

(d) la alineatul (7) se adaugă următoarele paragrafe:

Până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a actualiza ghidurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. În special, actualizarea respectivă ține seama în mod corespunzător de necesitatea de a încuraja instituțiile să se angajeze într-o restructurare proactivă, preventivă și semnificativă a datoriilor pentru a sprijini debitorii.

La elaborarea ghidurilor respective, ABE ia în considerare în mod corespunzător necesitatea de a acorda instituțiilor suficientă flexibilitate pentru precizarea a ceea ce constituie o obligație financiară diminuată în sensul alineatului (3) litera (d).”

103. La articolul 179 alineatul (1), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) pentru a evita denaturările rezultatelor, o instituție include ajustări adecvate în estimările sale, în măsura în care este posibil; după includerea unei ajustări adecvate, instituția adaugă estimărilor sale o marjă de prudență suficientă, asociată intervalului așteptat al erorilor de estimare; în cazul în care metodele și datele sunt considerate ca fiind mai puțin satisfăcătoare, intervalul preconizat al erorilor este mai mare, iar marja de prudență este, de asemenea, mai mare.”

104. Articolul 180 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociați claselor de rating sau grupelor de risc, instituțiile aplică următoarele cerințe specifice privind estimarea PD în cazul expunerilor față de administrații centrale și bănci centrale, al expunerilor față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, al expunerilor față de instituții și al expunerilor față de societăți:”;

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) în măsura în care o instituție utilizează, pentru estimarea PD, date din experiența proprie în materie de nerambursare, estimările țin seama de normele de subscriere curente și de orice diferențe existente între sistemul de rating care a generat datele și sistemul actual de rating; în cazul în care normele de subscriere sau sistemele de rating s-au modificat, după includerea unei ajustări adecvate, instituția adaugă o marjă mai mare de prudență în estimarea sa privind PD legată de gama preconizată de erori de estimare care nu este deja acoperită de ajustarea adecvată;”;

(iii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) indiferent dacă o instituție utilizează surse de date externe, interne sau centralizate ori o combinație a acestora în cazul estimărilor sale privind probabilitatea de nerambursare, perioada istorică de observare pentru datele-suport este de cel puțin cinci ani pentru cel puțin o sursă;”;

(iv) se adaugă următoarea literă:

„(i) indiferent de metoda utilizată pentru estimarea PD, instituțiile estimează o PD pentru fiecare clasă de rating pe baza mediei istorice observate a ratei de nerambursare pe un an, care este o medie aritmetică bazată pe numărul de debitori (ponderată în funcție de număr); nu sunt permise alte abordări, inclusiv mediile ponderate în funcție de expuneri.”;

(v) se adaugă următorul paragraf:

În sensul primului paragraf litera (h) de la prezentul alineat, în cazul în care perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse și în cazul în care datele respective sunt relevante, se utilizează perioada mai lungă respectivă. Datele includ o combinație reprezentativă de ani favorabili și nefavorabili ai ciclului economic relevant pentru tipul de expuneri. Cu condiția obținerii aprobării autorităților competente, instituțiile care nu au primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale LGD sau de a utiliza CCF pe baza IRB pot utiliza, atunci când aplică abordarea IRB, date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită este mărită cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă cel puțin cinci ani.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instituțiile estimează PD pe clase de rating sau grupe de risc ale debitorilor sau ale tranzacțiilor pornind de la mediile pe termen lung ale ratelor de nerambursare pe un an, iar ratele de nerambursare se calculează la nivel de tranzacție numai în cazul în care definiția stării de nerambursare se aplică la nivelul facilităților de credit individuale în temeiul articolului 178 alineatul (1) al doilea paragraf;”;

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) indiferent dacă o instituție utilizează surse de date externe, interne sau centralizate ori o combinație a acestora în cazul estimărilor sale ale PD, perioada istorică de observare pentru datele-suport este de cel puțin cinci ani pentru cel puțin o sursă;”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (a) de la primul paragraf, PD se bazează pe media istorică observată a ratei de nerambursare pe un an.

În sensul literei (e) de la primul paragraf, în cazul în care perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse și în cazul în care datele respective sunt relevante, se utilizează perioada mai lungă respectivă. Datele includ o combinație reprezentativă de ani favorabili și nefavorabili ai ciclului economic relevant pentru tipul de expuneri. Cu condiția obținerii aprobării autorităților competente, atunci când aplică abordarea IRB, instituțiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită este mărită cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă cel puțin cinci ani.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) „ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza metodologiile în conformitate cu care autoritățile competente evaluează metodologia utilizată de o instituție pentru estimarea PD în temeiul articolului 143.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

105. Articolul 181 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (c)-(g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) o instituție ia în considerare gradul oricărei dependențe dintre, pe de o parte, riscul aferent debitorului și, pe de altă parte, riscul aferent protecției finanțate a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră a creditelor și a depozitelor, sau riscul aferent furnizorului protecției respective;

(d) neconcordanțele de monede dintre obligația-suport și protecția finanțată a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră a creditelor și a depozitelor, sunt tratate cu prudență la estimarea de către instituție a LGD;

(e) în măsura în care estimările LGD țin seama de existența unei protecții finanțate a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră a creditelor și a depozitelor, estimările respective nu se bazează numai pe valoarea de piață estimată a protecției finanțate a creditului;

(f) în măsura în care estimările LGD țin seama de existența unei protecții finanțate a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră a creditelor și a depozitelor, instituțiile stabilesc cerințe interne cu privire la administrarea, securitatea juridică și gestionarea riscurilor în legătură cu respectiva protecție finanțată a creditului, iar cerințele respective sunt, în general, în concordanță cu cele prevăzute în capitolul 4 secțiunea 3 subsecțiunea 1;

(g) în măsura în care o instituție recunoaște protecția finanțată a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră a creditelor și a depozitelor, atunci când determină cuantumul expunerii la riscul de credit al contrapărții în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 5 sau 6, instituția nu ia în considerare în estimările LGD niciun cuantum pe care se așteaptă să îl recupereze din respectiva protecție finanțată a creditului;";

(ii) literele (i) și (j) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) în măsura în care penalitățile pentru întârzierile la plată, impuse debitorului înainte de intrarea în stare de nerambursare, au fost înregistrate în contul de profit și pierdere al instituției, acestea se adaugă la valoarea expunerii și a pierderii instituției;

(j) pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, estimările LGD se bazează pe date care acoperă cel puțin cinci ani, care crește cu câte un an în fiecare an de la aplicare, până când se atinge o perioadă minimă de șapte ani pentru cel puțin o sursă de date; dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse și datele respective sunt relevante, respectiva perioadă mai lungă este cea care se utilizează.";

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile iau în considerare în mod corespunzător recuperările realizate în cursul proceselor de recuperare relevante din orice tip de protecție finanțată a creditului, precum și din protecția nefinanțată a creditului care nu se încadrează în definiția de la articolul 142 alineatul (1) punctul 10.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, cazurile în care există un grad semnificativ de dependență sunt tratate în mod prudent.

În sensul literei (e) de la primul paragraf, estimările LGD țin seama de efectul eventualei incapacități a instituțiilor de a obține rapid controlul asupra garanțiilor reale și de a le lichida.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) să țină seama de tragerile viitoare fie la determinarea propriilor factori de conversie, fie la determinarea propriilor estimări ale LGD;”;

(ii) după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„În sensul literei (b) de la primul paragraf, în cazul în care instituțiile includ viitoare trageri suplimentare în factorii lor de conversie, acestea ar trebui să se reflecte în LGD atât la numărător, cât și la numitor. În cazul în care instituțiile nu includ viitoare trageri suplimentare în factorii lor de conversie, acestea ar trebui să se reflecte în LGD numai la numărător.”;

(iii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul expunerilor de tip retail, estimările LGD se bazează pe date care acoperă cel puțin cinci ani. Cu condiția obținerii aprobării autorităților competente, atunci când aplică abordarea IRB, instituțiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită este mărită cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă cel puțin cinci ani.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(4) ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a clarifica tratamentul oricărui tip de protecție finanțată a creditului și protecție nefinanțată a creditului în sensul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol și în scopul aplicării parametrilor LGD.

(5) În scopul calculării pierderii, ABE emite, până la 31 decembrie 2025, ghiduri actualizate, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la următoarele:

(a) în ceea ce privește cazurile în care se revine la stadiul de a nu se afla în stare de nerambursare, specificarea modului în care trebuie tratat fluxul de numerar artificial și a măsurii în care este mai adecvat ca instituțiile să actualizeze fluxul de numerar artificial din perioada efectivă a stării de nerambursare;

(b) evaluarea măsurii în care calibrarea și aplicarea ratei de actualizare sunt adecvate pentru calcularea pierderii economice aferente tuturor expunerilor.”

106. Articolul 182 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) CCF pe baza IRB ai instituțiilor țin seama de posibilitatea ca debitorul să efectueze trageri suplimentare până la data declanșării unui eveniment de nerambursare și ulterior acesteia;”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(g) CCF pe baza IRB ai instituțiilor se estimează utilizând o abordare cu un orizont de timp fix de 12 luni;

(h) CCF pe baza IRB ai instituțiilor se bazează pe date de referință care reflectă caracteristicile debitorului, ale facilității și ale practicii de administrare bancară aferente expunerilor cărora li se aplică estimările.”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (a) de la primul paragraf, în cazul în care instituțiile observă un factor de conversie efectiv negativ în cadrul observațiilor lor implicite, factorul de conversie efectiv pentru observațiile respective este egal cu zero în scopul cuantificării CCF pe baza IRB ai lor. Instituțiile pot utiliza informațiile privind factorul de conversie efectiv negativ în procesul de elaborare a modelului în scopul diferențierii riscurilor.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, CCF pe baza IRB includ o marjă mai mare de prudență în cazul în care se poate anticipa în mod rezonabil existența unei corelații pozitive mai puternice între frecvența apariției stărilor de nerambursare și mărimea factorului de conversie.

În sensul literei (g) de la primul paragraf, fiecare stare de nerambursare se corelează cu caracteristicile debitorului și ale facilității relevante la data de referință fixă, definită ca fiind cu 12 luni înainte de data intrării în stare de nerambursare.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) În sensul literei (h) de la alineatul (1), CCF pe baza IRB aplicați anumitor expuneri nu se bazează pe date care reunesc efectele unor caracteristici disparate sau pe date provenite din expuneri care prezintă caracteristici de risc semnificativ diferite. CCF pe baza IRB se bazează pe segmente cu un nivel adecvat de omogeneitate. În acest scop, următoarele practici sunt permise numai pe baza unei examinări și a unei justificări detaliate de către o instituție:

(a) aplicarea datelor subiacente privind IMM-urile/întreprinderile din segmentul mediu al pieței pentru debitori care sunt societăți mari;

(b) aplicarea datelor de la angajamente care oferă o limită disponibilă neutilizată mică pentru facilitățile care oferă o limită disponibilă neutilizată mare;

(c) aplicarea datelor de la debitorii cu incidente de neplată sau blocați pentru trageri suplimentare la data de referință pentru debitorii care nu au incidente de neplată cunoscute sau restricții relevante;

(d) utilizarea datelor care au fost afectate de modificări ale gamei de produse de împrumut și de alte produse de credite ale debitorilor în cursul perioadei de observare, cu excepția cazului în care datele respective au fost ajustate în mod eficace prin eliminarea efectelor modificărilor gamei de produse.

(1b) În sensul alineatului (1a) litera (d), instituțiile demonstrează autorităților competente că înțeleg în detaliu impactul modificărilor gamei de produse a clienților asupra seturilor de date de referință privind expunerile și asupra CCF pe baza IRB asociați și că impactul respectiv este nesemnificativ sau a fost atenuat în mod eficace în cadrul procesului lor de estimare. În acest sens, următoarele practici nu sunt considerate adecvate:

(a) stabilirea de praguri sau plafoane pentru CCF sau observațiile privind valorile expunerilor, cu excepția factorului de conversie efectiv egal cu zero, în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf;

(b) utilizarea de estimări la nivel de debitori care nu acoperă integral opțiunile relevante în materie de transformare a produselor sau care combină în mod necorespunzător produse cu caracteristici foarte diferite;

(c) ajustarea numai a observațiilor semnificative afectate de transformarea produselor;

(d) excluderea observațiilor afectate de transformarea profilului produselor.

(1c) Instituțiile se asigură că CCF pe baza IRB ai lor sunt protejați efectiv de efectele potențiale ale regiunii de instabilitate cauzate de faptul că o facilitate este aproape complet trasă la data de referință.

(1d) Datele de referință nu se plafonează la valoarea principalului unei facilități sau la limita disponibilă a facilității. Dobânda acumulată, alte plăți scadente și trageri care depășesc limitele facilității se includ în datele de referință.”;

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public, estimările factorilor de conversie trebuie să se bazeze pe date acoperind o perioadă de minimum cinci ani, care crește cu câte un an în fiecare an de la aplicare, până când se atinge o perioadă minimă de șapte ani pentru cel puțin o sursă de date. Dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse și datele respective sunt relevante, respectiva perioadă mai lungă este cea care se utilizează.”;

(d) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru expunerile de tip retail, estimările factorilor de conversie trebuie să se bazeze pe date care acoperă o perioadă de minimum cinci ani. Cu condiția obținerii aprobării autorităților competente, atunci când aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, instituțiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită crește cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă cel puțin cinci ani.”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(5) Până la 31 decembrie 2026, ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a preciza metodologia pe care instituțiile o aplică pentru a estima CCF pe baza IRB.”

107. Articolul 183 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințe privind evaluarea efectului protecției nefinanțate a creditului pentru expunerile față de administrații centrale și bănci centrale, expunerile față de administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public și expunerile față de societăți în cazul cărora se utilizează estimările proprii ale pierderii în caz de nerambursare, precum și pentru expunerile de tip retail”;

(b) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) garanția este atestată în scris, nu se revocă și nu se schimbă de către garant, este valabilă până la îndeplinirea totală a obligației, conform sumei și perioadei de valabilitate a garanției, și este executorie față de garant într-o jurisdicție în care acesta are active care pot fi executate în urma unei hotărâri judecătorești;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(d) garanția este necondiționată;”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul literei (d) de la primul paragraf, «garanție necondiționată» înseamnă o garanție în cazul căreia contractul de protecție a creditului nu conține nicio clauză a cărei îndeplinire se află în afara controlului direct al instituției creditoare și care ar putea exonera garantul de obligația de a plăti în timp util în caz de neîndeplinire culpabilă a obligațiilor contractuale de către debitor sau în cazul în care debitorul inițial nu efectuează o plată la scadență. O clauză a contractului de protecție a creditului care prevede că o îndeplinire deficitară a obligației de diligență sau o fraudă comisă de instituția creditoare anulează sau diminuează gradul de acoperire al garanției oferite de garant nu împiedică considerarea garanției respective ca fiind necondiționată.

Garanțiile în cazul cărora plata de către garant este condiționată de obligația instituției creditoare de a se îndrepta în prealabil împotriva debitorului și care acoperă numai pierderile rămase după finalizarea de către instituție a procesului de restructurare sunt considerate necondiționate.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(1a) Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului utilizând fie abordarea de modelare a ajustării PD/LGD, în conformitate cu prezentul articol și cu condiția îndeplinirii cerinței prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol, fie abordarea constând în înlocuirea parametrilor de risc pe baza A-IRB, în conformitate cu articolul 236a și cu condiția îndeplinirii cerințelor de eligibilitate din capitolul 4. Instituțiile trebuie să aibă politici clare de evaluare a efectelor protecției nefinanțate a creditului asupra parametrilor de risc. Politicile instituțiilor sunt în concordanță cu practicile lor interne de gestionare a riscurilor și reflectă cerințele prezentului articol. Politicile respective precizează în mod clar care dintre metodele specifice descrise la prezentul alineat sunt utilizate pentru fiecare sistem de rating, iar instituțiile aplică aceste politici în mod consecvent de-a lungul timpului.”;

(d) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Instrumentele financiare derivate de credit de tipul *first-to-default* pot fi recunoscute ca protecție nefinanțată a creditului eligibilă. Cu toate acestea, instrumentele financiare derivate de credit de tipul *second-to-default* și toate celelalte instrumente financiare derivate de credit de tipul *nth-to-default* nu sunt recunoscute ca forme eligibile de protecție nefinanțată a creditului.”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care instituțiile recunosc protecția nefinanțată a creditului prin abordarea de modelare a ajustării PD/LGD, părții garantate a expunerii-suport nu i se atribuie o pondere de risc care ar fi mai mică decât pragul de ponderare a riscului pentru furnizorul de protecție. În acest scop, pragul de ponderare a riscului pentru furnizorul de protecție se calculează utilizând aceeași probabilitate de nerambursare, aceeași pierdere în caz de nerambursare și aceeași funcție de ponderare a riscului ca cele aplicabile în cazul expunerii directe comparabile față de furnizorul de protecție, astfel cum se menționează la articolul 236a.”;

(f) alineatul (6) se elimină.

108. În partea a treia titlul II capitolul 3 secțiunea 6, subsecțiunea 4 se elimină.

109. La articolul 192 se introduce următorul punct:

„5. «abordarea constând în înlocuirea parametrilor de risc pe baza A-IRB» înseamnă înlocuirea, în conformitate cu articolul 236a, a parametrilor de risc PD și LGD aferenți expunerii-suport cu PD și LGD corespunzătoare care ar fi atribuite în cadrul abordării IRB, utilizând propriile estimări ale LGD, unei expuneri directe comparabile față de furnizorul de protecție.”

110. La articolul 193 se adaugă următorul alineat:

„(7) Garanțiile reale care îndeplinesc toate cerințele de eligibilitate prevăzute în prezentul capitol pot fi recunoscute chiar și în cazul expunerilor asociate facilităților netrase, în cazul în care tragerea în cadrul facilității este condiționată de achiziționarea sau primirea, în prealabil sau simultan, a unor garanții reale pe măsura interesului instituției asupra garanției reale odată ce facilitatea este trasă, astfel încât instituția nu are niciun drept asupra garanției reale în măsura în care facilitatea nu este trasă.”

111. La articolul 194, alineatul (10) se elimină.

112. Articolul 197 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b)-(e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) titluri de datorie emise de administrații centrale sau de bănci centrale care au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI sau de o agenție de creditare a exportului, dacă:

(i) ECAI sau agenția de creditare a exportului a fost desemnată de instituție în sensul capitolului 2; și

(ii) evaluarea de credit a fost identificată de ABE ca fiind asociată cu nivelul 1, 2, 3 sau 4 de calitate a creditului în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de administrații centrale și bănci centrale prevăzute în capitolul 2;

(c) titluri de datorie emise de instituții care au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, dacă:

(i) ECAI a fost desemnată de instituție în sensul capitolului 2; și

(ii) evaluarea de credit a fost identificată de ABE ca fiind asociată cu nivelul 1, 2 sau 3 de calitate a creditului în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții în temeiul capitolului 2;

(d) titluri de datorie emise de alte entități care au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, dacă:

(i) ECAI a fost desemnată de instituție în sensul capitolului 2; și

(ii) evaluarea de credit a fost identificată de ABE ca fiind asociată cu nivelul 1, 2 sau 3 de calitate a creditului în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de societăți în temeiul capitolului 2;

(e) titluri de datorie care au o evaluare a creditului pe termen scurt efectuată de o ECAI, dacă:

(i) ECAI a fost desemnată de instituție în sensul capitolului 2; și

(ii) evaluarea de credit a fost identificată de ABE ca fiind asociată cu nivelul 1, 2 sau 3 de calitate a creditului în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor pe termen scurt în temeiul capitolului 2;”;

(ii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) lingouri de aur;”;

(b) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (5) de la prezentul articol, dacă un OPC (denumit în continuare «OPC-ul inițial») sau oricare dintre OPC-urile sale suport nu se limitează să investească în instrumente care sunt eligibile în temeiul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol, se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă instituțiile aplică abordarea transparentă de tip *look-through* menționată la articolul 132a alineatul (1) sau la articolul 152 alineatul (2) pentru expuneri directe față de un OPC, acestea pot utiliza unități sau acțiuni pe care le dețin în respectivul OPC drept garanții reale până la o sumă egală cu valoarea instrumentelor deținute de respectivul OPC care sunt eligibile în temeiul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol;

(b) dacă instituțiile aplică abordarea pe bază de mandat menționată la articolul 132a alineatul (2) sau la articolul 152 alineatul (5) pentru expuneri directe față de un OPC, acestea pot utiliza unități sau acțiuni pe care le dețin în respectivul OPC drept garanții reale până la o sumă egală cu valoarea instrumentelor deținute de respectivul OPC care sunt eligibile în temeiul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol, presupunând că OPC-ul respectiv sau oricare dintre OPC-urile sale suport au investit în instrumente neeligibile în măsura maximă permisă de mandatele lor.”;

113. La articolul 198, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care OPC-ul sau oricare OPC suport nu se limitează la investiții în instrumente care sunt eligibile pentru recunoaștere în temeiul articolului 197 alineatele (1) și (4) și în instrumentele menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă instituțiile aplică abordarea transparentă de tip *look-through* menționată la articolul 132a alineatul (1) sau la articolul 152 alineatul (2) pentru expuneri directe față de un OPC, acestea pot utiliza unități sau acțiuni pe care le dețin în respectivul OPC drept garanții reale până la o sumă egală cu valoarea instrumentelor deținute de respectivul OPC care sunt eligibile în temeiul articolului 197 alineatele (1) și (4) și a instrumentelor menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol;

(b) dacă instituțiile aplică abordarea pe bază de mandat menționată la articolul 132a alineatul (2) sau la articolul 152 alineatul (5) pentru expuneri directe față de un OPC, acestea pot utiliza unități sau acțiuni pe care le dețin în respectivul OPC drept garanții reale până la o sumă egală cu valoarea instrumentelor deținute de respectivul OPC care sunt eligibile în temeiul articolului 197 alineatele (1) și (4) și a instrumentelor menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, presupunând că OPC-ul respectiv sau oricare dintre OPC-urile sale suport au investit în instrumente neeligibile în măsura maximă permisă de mandatele lor.

În cazul în care instrumentele neeligibile pot avea o valoare negativă din cauza datoriilor sau a datoriilor contingente rezultate din dreptul de proprietate, instituțiile procedează astfel:

(a) calculează valoarea totală a instrumentelor neeligibile; și

(b) dacă suma obținută conform literei (a) este negativă, se scade valoarea absolută a acestei sume din valoarea totală a instrumentelor eligibile.”

114. Articolul 199 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cu excepția cazului în care la articolul 124 alineatul (9) se specifică altfel, instituțiile pot utiliza drept garanții reale eligibile bunurile imobile locative care sunt sau vor fi ocupate sau date cu chirie de către proprietar sau, în cazul societăților pentru investiții personale, de către beneficiarul real, precum și bunurile imobile comerciale, inclusiv birouri și alte spații comerciale, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) valoarea bunului imobil nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului;

(b) riscul asociat debitorului nu depinde în mod semnificativ de randamentul bunului imobil sau al proiectului-suport, ci de capacitatea reală a debitorului de a rambursa datoria din alte surse; în consecință, rambursarea facilității nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul imobil care servește drept garanție reală.

În sensul primului paragraf litera (a), instituțiile pot exclude situațiile în care factori pur macroeconomici afectează atât valoarea bunului imobil, cât și performanța debitorului.”;

(b) la alineatul (3), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (a) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (c) nu depășește 0,3 %;

(b) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (b) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (c) nu depășește 0,5 %.”;

(c) la alineatul (4), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (d) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (f) nu depășește 0,3 %;

(b) cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (e) împărțit la cuantumul agregat raportat de instituții în temeiul articolului 430a alineatul (1) litera (f) nu depășește 0,5 %.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(4a) Instituțiile pot aplica derogările menționate la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol și în cazurile în care autoritatea competentă a unei țări terțe care aplică mecanisme de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, astfel cum s-a stabilit printr-o decizie a Comisiei adoptată în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), publică ratele pierderilor corespunzătoare pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale situate pe teritoriul țării terțe respective.”;

(e) la alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care o instituție de credit pentru dezvoltare publică, astfel cum este definită la articolul 429a alineatul (2) din prezentul regulament, acordă un credit promoțional, astfel cum este definit la articolul 429a alineatul (3) din prezentul regulament, unei alte instituții sau unei instituții financiare care este autorizată să desfășoare activitățile menționate la punctul 2 sau 3 din anexa I la Directiva 2013/36/UE și care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 119 alineatul (5) din prezentul regulament și în cazul în care respectiva instituție sau instituție financiară transferă direct sau indirect creditul promoțional respectiv unui debitor final și cedează instituției de credit pentru dezvoltare publică creanța din creditul promoțional drept garanție reală, instituția de credit pentru dezvoltare publică poate utiliza creanța cedată drept garanție reală eligibilă, indiferent de scadența inițială a creanței cedate.”;

(f) la alineatul (6), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) instituția demonstrează că, în cel puțin 90 % din totalul lichidărilor corespunzătoare unui anumit tip de garanție reală, sumele obținute în urma executării garanției reale nu sunt mai mici de 70 % din valoarea garanției reale; în cazul în care există o volatilitate semnificativă a prețurilor pieței, instituția demonstrează autorității competente, într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător, că propria evaluare a garanției reale este suficient de prudentă.”

115. Articolul 201 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) organizații internaționale cărora li se aplică o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 118;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(fa) entități reglementate din sectorul financiar;”;

(iii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) în cazul în care protecția creditului nu este furnizată pentru o expunere din securitizare, alte întreprinderi, care au o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, inclusiv întreprinderi-mamă, filiale sau entități afiliate debitorului, în cazul în care o expunere directă a întreprinderilor-mamă, a filialelor sau a entităților afiliate respective are o pondere de risc mai mică decât expunerea față de debitor;”;

(iv) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf litera (fa) de la prezentul articol, «entitate reglementată din sectorul financiar» înseamnă o entitate din sectorul financiar care îndeplinește condiția prevăzută la articolul 142 alineatul (1) punctul 4 litera (b).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe lângă furnizorii de protecție enumerați la alineatul (1), entitățile corporative cărora instituția le acordă un rating intern în conformitate cu capitolul 3 secțiunea 6 sunt furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului în cazul în care instituția utilizează abordarea IRB în cazul expunerilor față de respectivele entități corporative.”

116. Articolul 202 se elimină.

117. La articolul 204 se adaugă următorul alineat:

„(3) Instrumentele financiare derivate de credit de tipul *first-to-default* și toate celelalte instrumente financiare derivate de credit de tipul *nth-to-default* nu sunt tipuri eligibile de protecție nefinanțată a creditului în temeiul prezentului capitol.”

118. La articolul 207 alineatul (4), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) să calculeze valoarea de piață a garanției reale și să o revizuiască în mod corespunzător, cel puțin o dată la șase luni și ori de câte ori au motive să considere că a avut loc o scădere semnificativă a valorii de piață a garanției reale; considerații legate de ESG determină efectuarea unei evaluări pentru a se stabili dacă a avut loc o scădere semnificativă a valorii de piață a garanției reale;”.

119. Articolul 208 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) evaluarea bunurilor imobile se revizuiește atunci când informațiile de care dispun instituțiile indică faptul că valoarea bunurilor imobile ar fi putut să scadă semnificativ în comparație cu nivelul general al prețurilor de pe piață; această revizuire este efectuată de către un evaluator care are calificarea, abilitățile și experiența necesare pentru a efectua o evaluare și este independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului; considerații legate de ESG, inclusiv cele legate de limitările impuse de obiectivele de reglementare și actele juridice relevante ale Uniunii și ale statelor membre, precum și, dacă este relevant pentru instituțiile active la nivel internațional, de obiectivele juridice și de reglementare ale țărilor terțe, sunt considerate un indiciu al faptului că valoarea bunurilor imobile ar fi putut să scadă semnificativ în comparație cu nivelul general al prețurilor de pe piață; pentru împrumuturile care depășesc 3 milioane EUR sau 5 % din valoarea fondurilor proprii ale unei instituții, evaluarea bunurilor imobile se revizuiește de către un astfel de evaluator cel puțin o dată la trei ani.”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Instituțiile pot monitoriza valoarea bunurilor imobile și pot identifica bunurile imobile care necesită reevaluare, în conformitate cu alineatul (3), cu ajutorul unor metode statistice avansate sau al altor metode matematice («modele»), cu condiția ca aceste metode să fie elaborate independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului și să fie îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instituțiile stabilesc, în politicile și procedurile lor, criteriile de utilizare a modelelor de monitorizare a valorilor garanțiilor reale și de identificare a bunurilor imobile care ar trebui reevaluate; politicile și procedurile respective țin cont de rezultatele dovedite ale acestor modele, de variabilele specifice bunurilor imobile în cauză, de utilizarea de informații minim disponibile și exacte, precum și de incertitudinea modelelor;

(b) instituțiile se asigură că modelele utilizate sunt:

(i) specifice pentru bunul imobil și pentru locația acestuia și au un nivel suficient de granularitate;

(ii) valide și exacte și sunt supuse unor teste ex post solide și periodice în raport cu prețurile reale observate ale tranzacțiilor;

(iii) bazate pe un eșantion suficient de mare și de reprezentativ, pe baza prețurilor observate ale tranzacțiilor;

(iv) bazate pe date actualizate de înaltă calitate;

(c) instituțiile sunt responsabile în ultimă instanță pentru caracterul adecvat al modelelor și pentru performanța acestora;

(d) instituțiile se asigură că documentația modelelor este actualizată;

(e) instituțiile dispun de procese, sisteme și capacități informatice adecvate și de date suficiente și exacte pentru orice monitorizare bazată pe modele a valorii garanțiilor reale reprezentate de bunuri imobile și pentru orice identificare a bunurilor imobile care necesită o reevaluare;

(f) estimările modelelor sunt validate independent, iar procesul de validare este, în general, conform cu principiile prevăzute la articolul 185, după caz.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Bunurile imobile acceptate ca protecție a creditului se asigură în mod corespunzător împotriva riscului de deteriorare, iar instituțiile dispun de proceduri de monitorizare a caracterului adecvat al asigurării.

Prin derogare de la articolul 92 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, în cazul expunerilor garantate cu bunuri imobile acordate înainte de 1 ianuarie 2025, instituțiile care aplică abordarea IRB menționată în capitolul 3 din prezentul titlu prin utilizarea propriilor estimări ale LGD nu sunt obligate să aplice dispozițiile prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat.”;

120. Articolul 210 se modifică după cum urmează:

(a) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) atunci când efectuează o evaluare sau o reevaluare, instituțiile țin seama pe deplin de orice deteriorare sau uzură morală a garanției reale, acordând o atenție deosebită efectelor trecerii timpului asupra garanțiilor reale sensibile la uzura morală; în cazul garanțiilor reale corporale, uzura morală a garanției reale include, de asemenea, considerații de evaluare legate de ESG referitoare la interdicții sau limitări impuse de obiectivele de reglementare și actele juridice relevante ale Uniunii și ale statelor membre, precum și, dacă este relevant pentru instituțiile active la nivel internațional, de obiectivele juridice și de reglementare ale țărilor terțe;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care contractele de garanție generală sau alte forme de garanții constituite asupra unei universalități de bunuri oferă instituției creditoare o creanță înregistrată asupra activelor unei societăți și în cazul în care creanța respectivă conține atât active care nu sunt eligibile drept garanții reale în cadrul abordării IRB, cât și active care sunt eligibile drept garanții reale în cadrul abordării IRB, instituția le poate recunoaște pe acestea din urmă drept protecție finanțată a creditului eligibilă. În acest caz, recunoașterea este condiționată de îndeplinirea de către activele respective a cerințelor de eligibilitate a garanțiilor reale în cadrul abordării IRB, astfel cum se prevede în prezentul capitol.”

121. La articolul 213, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sub rezerva articolului 214 alineatul (1), protecția creditului care decurge dintr-o garanție sau dintr-un instrument financiar derivat de credit se califică drept protecție nefinanțată a creditului eligibilă dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) protecția creditului este directă;

(b) nivelul de protecție a creditului este clar stabilit și incontestabil;

(c) contractul de protecție a creditului nu cuprinde nicio clauză a cărei îndeplinire se află în afara controlului direct al instituției creditoare și care:

(i) ar permite furnizorului de protecție să anuleze sau să modifice unilateral protecția creditului;

(ii) ar crește costul efectiv al protecției creditului ca rezultat al deteriorării calității creditului expunerii protejate;

(iii) ar putea exonera furnizorul de protecție de obligația de a plăti în timp util în cazul în care debitorul inițial nu efectuează o plată datorată sau în care contractul de leasing a expirat din punctul de vedere al recunoașterii valorii reziduale garantate în temeiul articolului 134 alineatul (7) și al articolului 166 alineatul (4);

(iv) ar putea permite reducerea duratei protecției creditului de către furnizorul de protecție;

(d) contractul de protecție a creditului este valid din punct de vedere legal și are caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicțiile relevante la momentul încheierii contractului de credit.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, o clauză a contractului de protecție a creditului, care prevede că o îndeplinire deficitară a obligației de diligență sau o fraudă comisă de instituția creditoare anulează sau diminuează nivelul protecției creditului oferite de garant, nu împiedică considerarea respectivei protecții a creditului ca fiind eligibilă.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, furnizorul de protecție poate efectua o singură plată forfetară pentru toate sumele datorate în temeiul creanței sau își poate asuma viitoarele obligații de plată ale debitorului acoperite de contractul de protecție a creditului.”

122. Articolul 215 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în caz de neîndeplinire culpabilă a obligațiilor contractuale sau de neplată la scadență de către debitor, instituția creditoare are dreptul de a se îndrepta, în timp util, împotriva garantului pentru orice sume datorate în temeiul creanței pentru care este furnizată protecția;”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„Efectuarea plății de către garant nu este condiționată de obligația instituției creditoare de a se îndrepta în prealabil împotriva debitorului.

În cazul protecției nefinanțate a creditului care acoperă credite ipotecare locative, cerințele prevăzute la articolul 213 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) și la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat trebuie să fie îndeplinite doar într-un termen de 24 de luni.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul garanțiilor furnizate în cadrul schemelor de garantare reciprocă sau al celor furnizate sau contragarantate de către entitățile enumerate la articolul 214 alineatul (2), cerințele prevăzute la prezentul articol alineatul (1) litera (a) și la articolul 213 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) sunt considerate satisfăcute dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) în caz de neîndeplinire culpabilă a obligațiilor contractuale sau de neplată la scadență de către debitorul inițial, instituția creditoare are dreptul de a obține în timp util din partea garantului o plată provizorie care îndeplinește cumulativ condițiile următoare:

(i) plata provizorie reprezintă o estimare riguroasă a cuantumului pierderii pe care instituția creditoare este susceptibilă să o suporte, inclusiv a pierderilor rezultate din neplata dobânzii și a altor tipuri de plăți pe care debitorul este obligat să le efectueze;

(ii) plata provizorie este proporțională cu acoperirea furnizată de garanție;

(b) instituția creditoare poate demonstra autorității competente, într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător, că efectele garanției personale, care acoperă de asemenea pierderile rezultate din neplata dobânzii și a altor tipuri de plăți pe care debitorul are obligația să le efectueze, justifică acest tratament; această justificare este documentată în mod corespunzător și face obiectul unor proceduri interne specifice de aprobare și audit.”

123. La articolul 216 se adaugă următorul alineat:

„(3) Prin derogare de la alineatul (1), pentru o expunere față de societăți garantată cu un instrument financiar derivat de credit, nu este obligatoriu ca evenimentul de credit menționat la alineatul respectiv litera (a) punctul (iii) să fie specificat în contractul derivat dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) este necesar un vot de 100 % pentru a modifica scadența, principalul, cuponul, moneda sau rangul expunerii-suport față de societăți;

(b) sediul legal unde este reglementată expunerea față de societăți are un cod bine stabilit privind falimentul, care permite unei societăți să se reorganizeze și să se restructureze și prevede decontarea ordonată a creanțelor creditorilor.

În cazul în care condițiile prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat nu sunt îndeplinite, protecția creditului poate fi totuși eligibilă, sub rezerva unei reduceri a valorii, astfel cum se specifică la articolul 233 alineatul (2).”

124. Articolul 217 se elimină.

125. Articolul 219 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 219*
Compensarea bilanțieră

Împrumuturile contractate și depozitele constituite la instituția creditoare care fac obiectul compensării bilanțiere sunt tratate de către instituția respectivă drept garanții reale sub formă de numerar în scopul calculării efectului protecției finanțate a creditului pentru împrumuturile și depozitele instituției creditoare care fac obiectul compensării bilanțiere.”

126. Articolul 220 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Utilizarea abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate în cazul acordurilor-cadru de compensare”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile care calculează «valoarea ajustată integral a expunerii» (E^*) pentru expunerile care fac obiectul unui acord-cadru de compensare eligibil care acoperă operațiunile de finanțare prin instrumente financiare sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital calculează ajustările de volatilitate pe care trebuie să le aplice utilizând abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate prevăzută la articolele 223-227 pentru metoda extinsă a garanțiilor financiare.”;

(c) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) aplică valoarea ajustării de volatilitate sau, dacă este cazul, valoarea absolută a ajustării de volatilitate adecvate pentru un anumit grup de titluri de valoare sau pentru un anumit tip de mărfuri, valorii absolute a poziției nete pozitive sau negative pe titlurile din grupul respectiv de titluri de valoare sau pe mărfurile din acel tip de mărfuri;”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile calculează E^* conform următoarei formule:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0{,}4 \cdot E_{\text{net}} + 0{,}6 \cdot \frac{E_{\text{brut}}}{\sqrt{N}} + \sum_k \left|E_k^{\text{fx}}\right| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

unde:

i = indicele care desemnează toate titlurile de valoare, mărfurile sau pozițiile în numerar separate din cadrul acordului care sunt date cu împrumut, vândute cu acordul de a răscumpăra sau furnizate de instituție contrapărții;

j = indicele care desemnează toate titlurile de valoare, mărfurile sau pozițiile în numerar separate din cadrul acordului care sunt luate cu împrumut, achiziționate cu acordul de a revinde sau deținute de instituție;

k = indicele care desemnează toate monedele separate în care sunt denominate titlurile de valoare, mărfurile sau pozițiile în numerar din cadrul acordului;

E_i = valoarea expunerii pentru un anumit titlu de valoare, o anumită marfă sau o anumită poziție în numerar i, care este dat(ă) cu împrumut, vândut(ă) cu un acord de răscumpărare sau furnizat(ă) contrapărții în cadrul acordului, valoare care s-ar aplica în lipsa unei protecții a creditului în cazul în care instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 2 sau 3, după caz;

C_j = valoarea unui anumit titlu de valoare, a unei anumite mărfuri sau a unei anumite poziții în numerar j, care este luat(ă) cu împrumut, achiziționat(ă) cu un acord de revânzare sau deținut(ă) de instituție în cadrul acordului;

E_k^{fx} = poziția netă (pozitivă sau negativă) într-o monedă dată k, alta decât moneda de decontare a acordului, calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (b);

H_k^{fx} = ajustarea de volatilitate corespunzătoare cursului de schimb aferent monedei k;

E_{net} = expunerea netă a acordului, calculată după cum urmează:

$$E_{\text{net}} = \left| \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\text{sec}}| \cdot H_l^{\text{sec}} \right|$$

unde:

l = indicele care desemnează toate grupurile distincte de aceleași titluri de valoare și toate tipurile distincte de aceleași mărfuri din cadrul acordului;

E_l^{sec} = poziția netă (pozitivă sau negativă) pe un anumit grup de titluri de valoare l sau pe un anumit tip de mărfuri l, din cadrul acordului, calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (a);

H_l^{sec} = ajustarea de volatilitate corespunzătoare unui anumit grup de titluri de valoare l sau unui anumit tip de mărfuri l, stabilită în conformitate cu alineatul (2) litera (c); semnul H_l^{sec} se stabilește după cum urmează:

(a) semn pozitiv în cazul în care grupul de titluri de valoare l este dat cu împrumut, vândut cu un acord de răscumpărare sau tranzacționat într-un mod similar cu darea cu împrumut de titluri de valoare sau cu un acord repo;

(b) semn negativ în cazul în care grupul de titluri de valoare l este luat cu împrumut, achiziționat cu un acord de revânzare sau tranzacționat într-un mod similar cu luarea cu împrumut de titluri de valoare sau cu un acord reverse repo;

N = numărul total de grupuri distincte de aceleași titluri de valoare și de tipuri distincte de aceleași mărfuri din cadrul acordului; în scopul acestui calcul, nu se iau în considerare grupurile și tipurile E_l^{sec} pentru care $|E_l^{\text{sec}}|$ este mai mică decât $\frac{1}{10}\max_l(|E_l^{\text{sec}}|)$;

E_{brut} = expunerea brută a acordului, calculată după cum urmează:

$E_{\text{brut}} = \sum_{l=1}^{N}|E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}|$.”

127. Articolul 221 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare sau pentru alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, altele decât tranzacțiile cu instrumente financiare derivate acoperite de un acord-cadru de compensare eligibil care îndeplinește cerințele prevăzute în capitolul 6 secțiunea 7, o instituție poate calcula valoarea ajustată integral a expunerii (E^*) acordului utilizând abordarea bazată pe modele interne, cu condiția ca instituția să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (2).

(2) O instituție poate utiliza abordarea bazată pe modele interne dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instituția utilizează această abordare numai pentru expunerile pentru care cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate conform abordării IRB prevăzute în capitolul 3;

(b) instituția primește aprobarea de a utiliza această abordare din partea autorității sale competente.

(3) O instituție care utilizează o abordare bazată pe modele interne utilizează această abordare pentru toate contrapărțile și titlurile de valoare, cu excepția portofoliilor nesemnificative, pentru care poate utiliza abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate prevăzută la articolul 220.”;

(b) alineatul (8) se elimină.

128. La articolul 222, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile atribuie acelor părți din valorile expunerilor care sunt garantate cu valoarea de piață a garanției financiare eligibile ponderea de risc pe care ar atribui-o în temeiul capitolului 2 dacă instituția creditoare ar avea o expunere directă față de instrumentul care constituie garanția reală. În acest scop, valoarea expunerii unui element extrabilanțier menționat în anexa I este egală cu 100 % din valoarea elementului, și nu cu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (2).”

129. Articolul 223 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În vederea calculării valorii E menționată la alineatul (3), se aplică următoarele:

(a) în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea expunerii unui element extrabilanțier menționat în anexa I este 100 % din valoarea elementului respectiv, și nu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (2);

(b) pentru elementele extrabilanțiere, altele decât instrumentele financiare derivate tratate conform abordării IRB, instituțiile își calculează valorile expunerilor utilizând un CCF de 100 % în locul CCF pe baza SA sau CCF pe baza IRB prevăzuți la articolul 166 alineatele (8), (8a) și (8b).”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Instituțiile calculează ajustările de volatilitate utilizând abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate menționată la articolele 224-227.”

130. La articolul 224 alineatul (1), tabelele 1-4 se înlocuiesc cu următorul text:

„Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru titlul de datorie	Scadența reziduală (m), exprimată în ani	Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile menționate la articolul 197 alineatul (1) litera (b)			Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile menționate la articolul 197 alineatul (1) literele (c) și (d)			Ajustările de volatilitate pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 197 alineatul (1) litera (h)		
		Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
1	m ≤ 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	1 < m ≤ 3	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	3 < m ≤ 5	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	5 < m ≤ 10	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	m > 10	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2-3	m ≤ 1	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	1 < m ≤ 3	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	3 < m ≤ 5	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	5 < m ≤ 10	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	m > 10	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	toți	21,213	15	10,607	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică

Tabelul 2

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea de credit pentru titlul de datorie pe termen scurt	Scadența reziduală (m), exprimată în ani	Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile menționate la articolul 197 alineatul (1) litera (b) pentru care s-au efectuat evaluări de credit pe termen scurt			Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile menționate la articolul 197 alineatul (1) literele (c) și (d) pentru care s-au efectuat evaluări de credit pe termen scurt			Ajustările de volatilitate pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 197 alineatul (1) litera (h) pentru care s-au efectuat evaluări de credit pe termen scurt		
		Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2-3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabelul 3

Alte tipuri de garanții reale sau de expuneri

	Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
Titluri de capital incluse într-un indice principal, obligațiuni convertibile incluse într-un indice principal	28,284	20	14,142
Alte titluri de capital sau obligațiuni convertibile cotate la o bursă recunoscută	42,426	30	21,213
Numerar	0	0	0
Aur lingouri	28,284	20	14,142

Tabelul 4

Ajustarea de volatilitate pentru neconcordanța de monede (H_{fx})

Perioadă de deținere de 20 de zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
11,314	8	5,657

”.

131. Articolul 225 se elimină.

132. Articolul 226 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 226*

Majorarea ajustărilor de volatilitate în cadrul metodei extinse a garanțiilor financiare

Ajustările de volatilitate stabilite la articolul 224 sunt cele pe care o instituție le aplică dacă efectuează o reevaluare zilnică. Dacă frecvența reevaluării este mai scăzută, instituțiile aplică ajustări de volatilitate mai mari. Acestea se calculează prin majorarea ajustărilor de volatilitate corespunzătoare efectuării unei reevaluări zilnice, utilizând următoarea formulă a rădăcinii pătrate a raportului perioadelor de deținere:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

unde:

H = ajustarea de volatilitate care trebuie aplicată;

H_M = ajustarea de volatilitate corespunzătoare efectuării unei reevaluări zilnice;

N_R = numărul efectiv de zile lucrătoare dintre reevaluări;

T_M = perioada de deținere pentru tipul de tranzacție în cauză."

133. La articolul 227, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate menționată la articolul 224 pot aplica, în cazul tranzacțiilor de răscumpărare și al operațiunilor de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare, o ajustare de volatilitate de 0 % în locul ajustărilor de volatilitate calculate în conformitate cu articolele 224 și 226, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(h) de la prezentul articol. Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne prevăzută la articolul 221 nu utilizează tratamentul stabilit în prezentul articol."

134. Articolul 228 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 228*
Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu metoda extinsă a garanțiilor financiare pentru expunerile tratate conform abordării standardizate

În cadrul abordării standardizate, instituțiile utilizează valoarea E^* calculată în conformitate cu articolul 223 alineatul (5) ca valoare a expunerii în scopul articolului 113. În cazul elementelor extrabilanțiere menționate în anexa I, instituțiile utilizează E^* ca valoarea la care se aplică procentele indicate la articolul 111 alineatul (2) pentru a obține valoarea expunerii.”;

135. Articolul 229 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Principii de evaluare pentru garanțiile reale eligibile, altele decât garanțiile financiare*”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Evaluarea bunurilor imobile trebuie să îndeplinească toate cerințele următoare:

(a) valoarea este evaluată independent de procesul desfășurat de instituție pentru realizarea achiziției ipotecare, de procesarea creditului și de procesul de luare a deciziei în ceea ce privește creditul, de către un evaluator independent care deține calificările, capacitatea și experiența necesare pentru a efectua o evaluare;

(b) valoarea este evaluată pe baza unor criterii de evaluare prudente, care îndeplinesc toate cerințele următoare:

(i) valoarea nu ține seama de așteptările de creștere a prețului;

(ii) valoarea este ajustată pentru a ține seama de potențialul ca valoarea de piață curentă să fie cu mult peste valoarea care ar fi sustenabilă pe durata împrumutului;

(c) valoarea este documentată într-un mod transparent și clar;

(d) valoarea nu este mai mare decât o valoare de piață a bunului imobil, în cazul în care poate fi determinată o astfel de valoare de piață;

(e) în cazul reevaluării bunului imobil, valoarea acestuia nu poate să depășească valoarea medie determinată pentru bunul respectiv, sau pentru un bun imobil comparabil în ultimii șase ani în cazul bunurilor imobile locative ori opt ani în cazul bunurilor imobile comerciale, sau valoarea în momentul inițierii, optându-se pentru valoarea mai mare dintre cele două.

În scopul calculării valorii medii, instituțiile iau în considerare media valorilor bunului imobil observate la intervale egale, iar perioada de referință include cel puțin trei puncte de date.

În scopul calculării valorii medii, instituțiile pot utiliza rezultatele monitorizării valorilor bunului imobil în conformitate cu articolul 208 alineatul (3). Valoarea bunului imobil poate depăși valoarea medie respectivă sau valoarea în momentul inițierii, după caz, în cazul modificărilor aduse bunului care îi sporesc fără echivoc valoarea, cum ar fi îmbunătățirea performanței energetice sau îmbunătățirea rezilienței, a protecției și a adaptării la riscurile fizice ale clădirii sau ale unității locative. Valoarea bunului imobil nu poate fi reevaluată în sens crescător dacă instituțiile nu au suficiente date pentru a calcula valoarea medie, cu excepția cazului în care creșterea valorii se bazează pe modificări care sporesc fără echivoc valoarea bunului imobil.

Evaluarea bunurilor imobile ține seama de eventualele creanțe anterioare asupra bunurilor imobile, cu excepția cazului în care o creanță anterioară este luată în considerare la calcularea cuantumului brut al expunerii în temeiul articolului 124 alineatul (6) litera (c) sau ca factor ce reduce cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil în temeiul articolului 125 alineatul (1) sau 126 alineatul (1), și reflectă, după caz, rezultatele monitorizării impuse în temeiul articolului 208 alineatul (3).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile și factorii care trebuie luați în considerare pentru evaluarea termenului «bun imobil comparabil», astfel cum este menționat la alineatul (1) litera (e).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

136. Articolul 230 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 230*

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate pentru o expunere cu o protecție finanțată a creditului eligibilă în cadrul abordării IRB

(1) În cadrul abordării IRB, cu excepția expunerilor care intră sub incidența articolului 220, instituțiile utilizează pierderea în caz de nerambursare efectivă (LGD*) ca LGD în sensul capitolului 3 pentru a recunoaște protecția finanțată a creditului eligibilă în temeiul prezentului capitol. Instituțiile calculează LGD* după cum urmează:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

unde:

E = valoarea expunerii înainte de a se lua în considerare efectul protecției finanțate a creditului; pentru o expunere garantată cu o garanție financiară eligibilă în conformitate cu prezentul capitol, cuantumul respectiv se calculează în conformitate cu articolul 223 alineatul (3); în cazul titlurilor de valoare date cu împrumut sau furnizate drept garanție, cuantumul respectiv este egal cu numerarul dat cu împrumut sau cu titlurile de valoare date cu împrumut sau furnizate drept garanție; în cazul titlurilor de valoare date cu împrumut sau furnizate drept garanție, valoarea expunerii se majorează prin aplicarea ajustării de volatilitate (H_E) în conformitate cu articolele 223-227;

E_S = valoarea curentă a protecției finanțate a creditului primite după aplicarea ajustării de volatilitate aplicabile tipului respectiv de protecție finanțată a creditului (H_C) și a ajustării de volatilitate pentru neconcordanțele de monede (H_{fx}) dintre expunere și protecția finanțată a creditului, în conformitate cu alineatele (2) și (3); E_S se plafonează la următoarea valoare: $E \cdot (1+H_E)$;

$E_U = E \cdot (1+H_E) - E_S$;

LGD_U = LGD aplicabilă pentru o expunere negarantată, astfel cum se prevede la articolul 161 alineatul (1);

LGD_S = LGD aplicabilă expunerilor garantate de tipul de FCP eligibilă utilizată în tranzacție, astfel cum se specifică la alineatul (2) tabelul 1.

(2) În tabelul 1 se specifică valorile LGD_S și H_c aplicabile în formula stabilită la alineatul (1).

Tabelul 1

Tipul de FCP	LGD_S	Ajustarea de volatilitate (H_c)
Garanții financiare	0 %	Ajustarea de volatilitate H_c stabilită la articolele 224-227
Creanțe	20 %	40 %
Bunuri imobile locative și comerciale	20 %	40 %
Alte garanții reale corporale	25 %	40 %
Protecție finanțată a creditului neeligibilă	nu se aplică	100 %

(3) În cazul în care o protecție finanțată a creditului eligibilă este denominată într-o monedă diferită de cea a expunerii, ajustarea de volatilitate pentru neconcordanța de monede (H_{fx}) este aceeași cu cea care se aplică în temeiul articolelor 224-227.

(4) Ca alternativă la tratamentul prevăzut la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și sub rezerva articolului 124 alineatul (9), instituțiile pot atribui o pondere de risc de 50 % pentru partea din expunere care este, în limitele stabilite la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf și, respectiv, la articolul 126 alineatul (1) primul paragraf, garantată integral cu bunuri imobile locative sau comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 199 alineatul (3) sau (4).

(5) Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile IRB care intră sub incidența articolului 220, instituțiile utilizează E^* în conformitate cu articolul 220 alineatul (4) și LGD pentru expunerile negarantate, astfel cum se prevede la articolul 161 alineatul (1) literele (a), (aa) și (b).”

137. Articolul 231 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 231*

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cazul portofoliilor de protecții finanțate ale creditului eligibile pentru o expunere tratată conform abordării IRB

Instituțiile care au obținut mai multe tipuri de protecție finanțată a creditului pot, pentru expunerile tratate conform abordării IRB, să aplice formula prevăzută la articolul 230 în mod secvențial pentru fiecare tip de garanție reală. În acest scop, după fiecare etapă de recunoaștere a unui tip de FCP, instituțiile reduc valoarea expunerii negarantate rămase (E_U) cu valoarea ajustată a garanției reale (E_S) recunoscute în etapa respectivă. În conformitate cu articolul 230 alineatul (1), totalul E_S pentru toate tipurile de protecție finanțată a creditului este plafonat la valoarea $E \cdot (1+H_E)$, având ca rezultat următoarea formulă:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

unde:

$LGD_{S,i}$ = LGD aplicabilă FCP i, astfel cum se specifică la articolul 230 alineatul (2);

$E_{S,i}$ = valoarea curentă a FCP i primită după aplicarea ajustării de volatilitate aplicabile pentru tipul de protecție finanțată a creditului (H_c) în temeiul articolului 230 alineatul (2).”

138. Articolul 232 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 212 alineatul (1), depozitele în numerar constituite la o instituție terță sau instrumentele asimilate numerarului deținute de o instituție terță în alt regim decât cel de custodie și gajate în favoarea instituției creditoare pot fi tratate ca garanție furnizată de instituția terță.”;

(b) la alineatul (3) se introduce următoarea literă:

„(ba) o pondere de risc de 52,5 %, dacă expunerii cu rang prioritar negarantate față de întreprinderea care furnizează asigurarea de viață i se atribuie o pondere de risc de 75 %;”

139. La articolul 233, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile își bazează ajustările de volatilitate pentru orice neconcordanță de monede pe o perioadă de deținere de 10 zile lucrătoare, în ipoteza reevaluării zilnice, și calculează ajustările respective conform abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate, astfel cum se prevede la articolul 224. Instituțiile majorează ajustările de volatilitate în conformitate cu articolul 226.”

140. Articolul 235 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu metoda substituției atunci când expunerea garantată este tratată conform abordării standardizate*”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul articolului 113 alineatul (3), instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor cu protecție nefinanțată a creditului în cazul cărora instituțiile respective aplică abordarea standardizată, indiferent de tratamentul expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție, în conformitate cu următoarea formulă:

$$max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

unde:

E = valoarea expunerii calculată în conformitate cu articolul 111; în acest scop, valoarea expunerii unui element extrabilanțier menționat în anexa I este egală cu 100 % din valoarea elementului, și nu cu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (2);

G_A = cuantumul protecției creditului ajustat în funcție de riscul valutar (G^*) calculat în conformitate cu articolul 233 alineatul (3) și ajustat suplimentar pentru orice neconcordanță de scadențe astfel cum se prevede în secțiunea 5 din prezentul capitol;

r = ponderea de risc aferentă expunerilor față de debitor, specificată în capitolul 2;

g = ponderea de risc aplicabilă unei expuneri directe față de furnizorul de protecție, specificată în capitolul 2.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile pot extinde tratamentul preferențial prevăzut la articolul 114 alineatele (4) și (7) la expunerile sau la părțile din expuneri garantate de administrația centrală sau de banca centrală, ca și cum expunerile respective ar fi expuneri directe față de administrația centrală sau de banca centrală, cu condiția ca astfel de expuneri directe să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 114 alineatul (4) sau (7), după caz.”

141. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 235a*

Calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate în conformitate cu metoda substituției atunci când expunerea garantată este tratată conform abordării IRB, iar o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție este tratată conform abordării standardizate

(1) În cazul expunerilor cu protecție nefinanțată a creditului pentru care o instituție aplică abordarea IRB prevăzută în capitolul 3 și în cazul în care expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție sunt tratate conform abordării standardizate, instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu următoarea formulă:

$$max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

unde:

E = valoarea expunerii determinată în conformitate cu capitolul 3 secțiunea 5; în acest scop, instituțiile calculează valoarea expunerii pentru elementele extrabilanțiere, altele decât instrumentele financiare derivate tratate conform abordării IRB, utilizând un CCF de 100 % în locul CCF pe baza SA sau al CCF pe baza IRB prevăzuți la articolul 166 alineatele (8), (8a) și (8b);

G_A = cuantumul protecției creditului ajustat în funcție de riscul valutar (G^*) calculat în conformitate cu articolul 233 alineatul (3) și ajustat suplimentar pentru orice neconcordanță de scadențe, astfel cum se prevede în secțiunea 5 din prezentul capitol;

r = ponderea de risc aferentă expunerilor față de debitor, specificată în capitolul 3;

g = ponderea de risc aplicabilă unei expuneri directe față de furnizorul de protecție, specificată în capitolul 2.

(2) În cazul în care cuantumul protecției creditului (G_A) este mai mic decât valoarea expunerii (E), instituțiile pot aplica formula de la alineatul (1) numai dacă părțile protejate și cele neprotejate ale expunerii au același rang.

(3) Instituțiile pot extinde tratamentul preferențial prevăzut la articolul 114 alineatele (4) și (7) la expunerile sau la părțile din expuneri garantate de administrația centrală sau de banca centrală, ca și cum expunerile respective ar fi expuneri directe față de administrația centrală sau de banca centrală, cu condiția ca astfel de expuneri directe să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 114 alineatul (4) sau (7), după caz.

(4) Cuantumul pierderii așteptate pentru partea garantată a valorii expunerii este zero.

(5) Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (E), instituțiile utilizează ponderea de risc și pierderea așteptată corespunzătoare expunerii-suport. Pentru calculul prevăzut la articolul 159, instituțiile atribuie părții negarantate a valorii expunerii orice ajustare generală sau specifică pentru riscul de credit sau orice ajustare de valoare suplimentară în conformitate cu articolul 34 legată de activitățile din afara portofoliului de tranzacționare ale instituției sau orice altă reducere a fondurilor proprii legată de expunere, alta decât deducerile efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m).”

142. Articolul 236 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 236*

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în conformitate cu metoda substituției atunci când expunerea garantată este tratată conform abordării IRB fără utilizarea estimărilor proprii ale LGD, iar expunerea directă comparabilă față de furnizorul de protecție este tratată conform abordării IRB

(1) În cazul unei expuneri cu protecție nefinanțată a creditului pentru care o instituție aplică abordarea IRB prevăzută în capitolul 3, fără a utiliza însă propriile estimări ale LGD, și în cazul în care expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție sunt tratate în conformitate cu abordarea IRB prevăzută în capitolul 3, instituția determină partea garantată a expunerii ca fiind cea mai mică dintre valoarea expunerii (E) și valoarea ajustată a protecției nefinanțate a creditului (G_A).

(1a) Instituțiile care aplică abordarea IRB expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție utilizând propriile estimări ale PD calculează cuantumul ponderat la risc al expunerii și cuantumul pierderii așteptate pentru partea garantată a valorii expunerii utilizând PD a furnizorului de protecție și LGD aplicabilă pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție, astfel cum se menționează la articolul 161 alineatul (1), în conformitate cu alineatul (1b) din prezentul articol. Pentru expunerile subordonate și protecția nefinanțată a creditului nesubordonată, LGD care trebuie aplicată de către instituții părții garantate a valorii expunerii este LGD asociată creanțelor cu rang prioritar, iar instituțiile pot ține seama de orice protecție finanțată a creditului care garantează protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu prezentul capitol.

(1b) Instituțiile calculează ponderea de risc și pierderea așteptată aplicabile părții garantate a expunerii-suport utilizând PD, LGD specificată la alineatul (1a) din prezentul articol și aceeași funcție de ponderare a riscului ca cele utilizate pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție și, dacă este cazul, utilizează scadența (M) aferentă expunerii-suport, calculată în conformitate cu articolul 162.

(1c) Instituțiile care aplică abordarea IRB expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție utilizând metoda prevăzută la articolul 153 alineatul (5) utilizează ponderea de risc și pierderea așteptată aplicabile părții garantate a expunerii care corespund celor prevăzute la articolul 153 alineatul (5) și la articolul 158 alineatul (6).

(1d) În pofida alineatului (1c) din prezentul articol, instituțiile care aplică abordarea IRB expunerilor garantate utilizând metoda prevăzută la articolul 153 alineatul (5) calculează ponderea de risc și pierderea așteptată aplicabile părții garantate a expunerii utilizând PD, LGD aplicabilă unei expuneri directe comparabile față de furnizorul de protecție, astfel cum se menționează la articolul 161 alineatul (1), în conformitate cu alineatul (1b) din prezentul articol, și aceeași funcție de ponderare a riscului ca cele utilizate pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție și, dacă este cazul, utilizează scadența (M) aferentă expunerii-suport, calculată în conformitate cu articolul 162. Pentru expunerile subordonate și protecția nefinanțată a creditului nesubordonată, LGD care trebuie aplicată de către instituții părții garantate a valorii expunerii este LGD asociată creanțelor cu rang prioritar, iar instituțiile pot ține seama de orice protecție finanțată a creditului care garantează protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (E), instituțiile utilizează ponderea de risc și pierderea așteptată corespunzătoare expunerii-suport. Pentru calculul prevăzut la articolul 159, instituțiile atribuie părții negarantate a valorii expunerii orice ajustare generală sau specifică pentru riscul de credit sau orice ajustare de valoare suplimentară în conformitate cu articolul 34 legată de activitățile din afara portofoliului de tranzacționare ale instituției sau orice altă reducere a fondurilor proprii legată de expunere, alta decât deducerile efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m).

(3) În sensul prezentului articol, (G_A) este cuantumul protecției creditului ajustat în funcție de riscul valutar (G^*) calculată în conformitate cu articolul 233 alineatul (3) și ajustată suplimentar pentru orice neconcordanță de scadențe astfel cum se prevede în secțiunea 5 din prezentul capitol. Valoarea expunerii (E) este valoarea expunerii determinată în conformitate cu capitolul 3 secțiunea 5. Instituțiile calculează valoarea expunerii pentru elementele extrabilanțiere, altele decât instrumentele financiare derivate tratate conform abordării IRB, utilizând un CCF de 100 % în locul CCF pe baza SA sau al CCF pe baza IRB prevăzuți la articolul 166 alineatele (8), (8a) și (8b).”

143. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 236a*

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în conformitate cu metoda substituției atunci când expunerea garantată este tratată conform abordării IRB utilizându-se estimările proprii ale LGD, iar o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție este tratată conform abordării IRB

(1) În cazul unei expuneri cu protecție nefinanțată a creditului pentru care o instituție aplică abordarea IRB prevăzută în capitolul 3 utilizând propriile estimări ale LGD și în cazul în care expunerile directe comparabile față de furnizorul de protecție sunt tratate în conformitate cu abordarea IRB prevăzută în capitolul 3, însă fără utilizarea propriilor estimări ale LGD, instituția determină partea garantată a expunerii ca fiind cea mai mică dintre valoarea expunerii (E) și valoarea ajustată a protecției nefinanțate a creditului (G_A), calculată în conformitate cu articolul 235a alineatul (1). Instituția calculează cuantumul ponderat la risc al expunerii și cuantumul pierderii așteptate pentru partea garantată a valorii expunerii utilizând PD, LGD și aceeași funcție de ponderare a riscului ca cele utilizate pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție și utilizează, dacă este cazul, scadența (M) aferentă expunerii-suport, calculată în conformitate cu articolul 162.

(2) Instituțiile care aplică abordarea IRB prevăzută în capitolul 3, dar fără a utiliza propriile estimări ale LGD, expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție determină LGD în conformitate cu articolul 161 alineatul (1). Pentru expunerile subordonate și protecția nefinanțată a creditului nesubordonată, LGD care trebuie aplicată de către instituții părții garantate a valorii expunerii este LGD asociată creanțelor cu rang prioritar, iar instituțiile ar putea ține seama de orice protecție finanțată a creditului care garantează protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu prezentul capitol.

(3) Instituțiile care aplică abordarea IRB prevăzută în capitolul 3, utilizând propriile estimări ale LGD, expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție calculează ponderea de risc și pierderea așteptată aplicabile părții garantate a expunerii-suport utilizând PD, LGD și aceeași funcție de ponderare a riscului ca cele utilizate pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecție și utilizează, dacă este cazul, scadența (M) aferentă expunerii-suport, calculată în conformitate cu articolul 162.

(4) Instituțiile care aplică abordarea IRB expunerilor directe comparabile față de furnizorul de protecție utilizând metoda prevăzută la articolul 153 alineatul (5) utilizează ponderea de risc și pierderea așteptată aplicabile părții garantate a expunerii care corespund celor prevăzute la articolul 153 alineatul (5) și la articolul 158 alineatul (6).

(5) Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (E), instituțiile utilizează ponderea de risc și pierderea așteptată corespunzătoare expunerii-suport. Pentru calculul prevăzut la articolul 159, instituțiile atribuie părții negarantate a valorii expunerii orice ajustare generală sau specifică pentru riscul de credit sau orice ajustare de valoare suplimentară în conformitate cu articolul 34 legată de activitățile din afara portofoliului de tranzacționare ale instituției sau orice altă reducere a fondurilor proprii legată de expunere, alta decât deducerile efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m).”

144. În partea a treia titlul II capitolul 4, secțiunea 6 se elimină.

145. La articolul 252 litera (b), definiția factorului RW^* se înlocuiește cu următorul text:

„RW^* = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (4) litera (a);”.

146. Articolul 273 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile calculează valoarea expunerii pentru contractele enumerate în anexa II și pentru instrumentele financiare derivate de credit, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit menționate la alineatele (3) și (5) din prezentul articol, pe baza uneia dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în conformitate cu prezentul articol.”;

(b) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) fie cu articolul 183, dacă aprobarea a fost acordată în conformitate cu articolul 143.”

147. La articolul 273a, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) valoarea absolută a poziției lungi agregate se adună cu valoarea absolută a poziției scurte agregate.”;

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf, pozițiile lungi și scurte au același înțeles ca cel stabilit la articolul 94 alineatul (3).

În sensul primului paragraf, valoarea poziției lungi (scurte) agregate este egală cu suma valorilor pozițiilor lungi (scurte) individuale incluse în calcul în conformitate cu litera (c).”

148. Articolul 273b se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Nerespectarea condițiilor pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate și a abordării simplificate pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile încetează să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5 și să calculeze cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385, după caz, în termen de trei luni de la apariția uneia dintre următoarele situații:”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile care au încetat să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5 și să calculeze cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385, după caz, pot reîncepe să calculeze valoarea expunerii pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate, astfel cum se prevede în secțiunea 4 sau 5, și cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 385 numai dacă demonstrează autorității competente că toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) au fost îndeplinite pentru o perioadă neîntreruptă de un an.”

149. Articolul 274 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care unui set de compensare i se aplică mai multe contracte în marjă sau în cazul în care același set de compensare include atât tranzacții care fac obiectul unui contract în marjă, cât și tranzacții care nu fac obiectul unui contract în marjă, o instituție își calculează valoarea expunerii după cum urmează:

(a) instituția stabilește subseturile ipotetice de compensare în cauză, compuse din tranzacțiile incluse în setul de compensare, după cum urmează:

(i) toate tranzacțiile care fac obiectul unui contract în marjă și cărora li se aplică aceeași perioadă de risc de marjă determinată în conformitate cu articolul 285 alineatele (2)-(5) se alocă aceluiași subset de compensare;

(ii) toate tranzacțiile care nu fac obiectul unui contract în marjă se alocă aceluiași subset de compensare, care este distinct de subseturile de compensare stabilite în conformitate cu punctul (i) de la prezentul alineat;

(b) instituția calculează costul de înlocuire al setului de compensare în conformitate cu articolul 275 alineatul (2), luând în considerare toate tranzacțiile din cadrul setului de compensare, indiferent dacă fac sau nu obiectul unui contract în marjă, și aplică toate cerințele următoare:

(i) CMV se calculează pentru toate tranzacțiile din cadrul unui set de compensare, înainte de a deduce orice garanție reală deținută sau furnizată, în cazul în care valorile de piață pozitive și negative sunt compensate la calcularea CMV;

(ii) NICA, VM, TH și MTA, după caz, se calculează separat ca sumă a acelorași date de intrare aplicabile fiecărui contract în marjă individual din setul de compensare;

(c) instituția calculează expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la articolul 278 prin aplicarea tuturor cerințelor următoare:

(i) multiplicatorul menționat la articolul 278 alineatul (1) se bazează pe datele de intrare CMV, NICA și VM, după caz, în conformitate cu litera (b) de la prezentul alineat;

(ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ se calculează în conformitate cu articolul 278, separat pentru fiecare subset ipotetic de compensare menționat la litera (a) de la prezentul alineat.”;

(b) la alineatul (6) se adaugă următoarele paragrafe:

„Prin derogare de la primul paragraf, instituțiile înlocuiesc o opțiune digitală vanilla al cărei preț de exercitare este egal cu K cu combinația relevantă de tip collar a două opțiuni vanilla call sau put vândute și cumpărate care îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) cele două opțiuni ale combinației de tip collar au:

(i) aceeași dată de expirare și același preț la vedere sau la termen al instrumentului-suport ca opțiunea digitală vanilla;

(ii) prețuri de exercitare egale cu 0,95·K și, respectiv, 1,05·K;

(b) combinația de tip collar reproduce exact randamentul opțiunii digitale vanilla în afara intervalului dintre cele două prețuri de exercitare menționate la litera (a).

Poziția de risc a celor două opțiuni din combinația de tip collar menționată la al doilea paragraf se calculează separat, în conformitate cu articolul 279.”

150. La articolul 276 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) valoarea ajustată pentru volatilitate a oricărui tip de garanții reale primite sau furnizate se calculează în conformitate cu articolul 223;”.

151. La articolul 277a alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile atribuie tranzacțiile unui set de acoperire a riscului distinct din categoria de risc relevantă urmând aceeași alcătuire a seturilor de acoperire a riscului prevăzută la alineatul (1).”

152. Articolul 279a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (a), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul opțiunilor call și put care îi dau cumpărătorului opțiunii dreptul să cumpere sau să vândă un instrument-suport la un preț pozitiv la o dată unică sau la multiple date din viitor, cu excepția cazului în care aceste opțiuni sunt încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau categoria de risc de marfă, instituțiile utilizează următoarea formulă:”;

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în conformitate cu evoluțiile internaționale în materie de reglementare, formulele pe care instituțiile le utilizează pentru a calcula delta reglementat pentru opțiunile call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau categoria de risc de marfă compatibilă cu condiții de piață în care ratele dobânzii sau prețurile mărfurilor pot fi negative și volatilitatea reglementată care este adecvată pentru formulele respective;”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].”

153. Articolul 285 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, instituția nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, cu excepția cazului în care instituția utilizează ajustările de volatilitate în temeiul abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate în conformitate cu capitolul 4.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(7a) Dacă nu poate modela garanțiile reale împreună cu expunerea, instituția nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, efectul garanțiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine.”

154. La articolul 291 alineatul (5), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) în măsura în care se utilizează calcule ale riscului de piață efectuate pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în titlul IV capitolul 1a secțiunea 4 sau 5, sau pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede în titlul IV capitolul 1b secțiunea 3, care conțin deja o ipoteză privind LGD, LGD din formula utilizată este de 100 %.”

155. În partea a treia, titlul III se înlocuiește cu următorul text:

„**TITLUL III**
CERINȚA DE FONDURI PROPRII PENTRU RISCUL OPERAȚIONAL

Capitolul 1
Calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul operațional

Articolul 311a
Definiții

În sensul prezentului titlu se aplică următoarele definiții:

1. «eveniment de risc operațional» înseamnă orice eveniment legat de un risc operațional care generează o pierdere sau pierderi multiple în cursul unuia sau mai multor exerciții financiare;

2. «pierdere brută agregată» înseamnă suma tuturor pierderilor brute legate de același eveniment de risc operațional în cursul unuia sau mai multor exerciții financiare;

3. «pierdere netă agregată» înseamnă suma tuturor pierderilor nete legate de același eveniment de risc operațional în cursul unuia sau mai multor exerciții financiare;

4. «pierderi grupate» înseamnă toate pierderile operaționale determinate de un declanșator-suport comun sau o cauză profundă comună care ar putea fi grupate într-un singur eveniment de risc operațional.

Articolul 312

Cerința de fonduri proprii pentru riscul operațional

Cerința de fonduri proprii pentru riscul operațional este componenta indicatorului de activitate calculată în conformitate cu articolul 313.

Articolul 313

Componenta indicatorului de activitate

Instituțiile își calculează componenta indicatorului de activitate conform următoarei formule:

$$BIC = \begin{cases} 0{,}12 \cdot \mathrm{BI}, & \text{unde } \mathrm{BI} \leq 1 \\ 0{,}12 + 0{,}15 \cdot (\mathrm{BI} - 1), & \text{unde } 1 < \mathrm{BI} \leq 30 \\ 4{,}47 + 0{,}18 \cdot (\mathrm{BI} - 30), & \text{unde } \mathrm{BI} > 30 \end{cases}$$

unde:

BIC = componenta indicatorului de activitate;

BI = indicatorul de activitate, exprimat în miliarde de euro, calculat în conformitate cu articolul 314.

Articolul 314

Indicatorul de activitate

(1) Instituțiile își calculează indicatorul de activitate conform următoarei formule:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

unde:

BI = indicatorul de activitate, exprimat în miliarde de euro

ILDC = componenta dobânzilor, contractelor de leasing și dividendelor, exprimată în miliarde de euro și calculată în conformitate cu alineatul (2);

SC = componenta serviciilor, exprimată în miliarde de euro și calculată în conformitate cu alineatul (5);

FC = componenta financiară, exprimată în miliarde de euro și calculată în conformitate cu alineatul (6).

(2) În sensul alineatului (1), componenta dobânzilor, contractelor de leasing și dividendelor se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$ILDC = \min(IC, 0{,}0225 \cdot AC) + DC$$

unde:

ILDC = componenta dobânzilor, contractelor de leasing și dividendelor;

IC = componenta dobânzilor, care reprezintă veniturile din dobânzi ale instituției din toate activele financiare și alte venituri din dobânzi, inclusiv veniturile financiare din contractele de leasing financiar, veniturile din contractele de leasing operațional și profiturile din activele care fac obiectul unui contract de leasing, minus cheltuielile instituției cu dobânzile aferente tuturor datoriilor financiare și alte cheltuieli cu dobânzile, inclusiv cheltuielile cu dobânzile provenite din contracte de leasing financiar și operațional, din amortizarea și deprecierea activelor care fac obiectul unui contract de leasing operațional și din pierderile rezultate din astfel de active, calculată ca medie anuală a valorilor absolute ale diferențelor pe ultimele trei exerciții financiare;

AC = componenta activelor, care reprezintă suma cuantumurilor brute totale ale creditelor în curs de derulare, avansurilor, titlurilor de valoare purtătoare de dobândă, inclusiv obligațiuni de stat, și activelor care fac obiectul unui contract de leasing ale instituției, calculată ca medie anuală pe ultimele trei exerciții financiare pe baza cuantumurilor de la sfârșitul fiecăruia dintre exercițiile financiare respective;

DC = componenta dividendelor, care reprezintă veniturile din dividende ale instituției din investiții în acțiuni și fonduri care nu au fost consolidate în situațiile financiare ale instituției, inclusiv veniturile din dividende provenite de la filiale, entități asociate și asocieri în participație neconsolidate, calculată ca medie anuală pe ultimele trei exerciții financiare.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), o instituție-mamă din UE poate solicita, până la 31 decembrie 2027, aprobarea supraveghetorului consolidant pentru a calcula o componentă a dobânzilor, contractelor de leasing și dividendelor separată pentru oricare dintre instituțiile sale filiale specifice și adăuga rezultatul calculului respectiv la componenta dobânzilor, contractelor de leasing și dividendelor calculată, pe bază consolidată, pentru celelalte entități ale grupului, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) activitățile bancare de retail sau comerciale ale filialelor reprezintă majoritatea activității acestora;

(b) o parte importantă a activităților bancare de retail sau comerciale ale filialelor este reprezentată de acordarea de credite cu PD ridicată;

(c) utilizarea derogării furnizează o bază adecvată pentru calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul operațional ale instituției-mamă din UE.

Odată acordată, aprobarea și condițiile acesteia sunt reevaluate de supraveghetorul consolidant o dată la doi ani.

Supraveghetorul consolidant notifică ABE de îndată ce această aprobare este acordată, confirmată sau retrasă.

Până la 31 decembrie 2031, ABE prezintă Comisiei un raport privind utilizarea și caracterul adecvat al derogării menționate la primul paragraf, având în vedere, în special, modelele de afaceri specifice în cauză și caracterul adecvat al cerinței de fonduri proprii aferente pentru riscul operațional. Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2032.

(4) Până la 31 decembrie 2027 sau până când supraveghetorul consolidant acordă aprobarea în conformitate cu alineatul (3), oricare dintre aceste date survine mai întâi, o instituție-mamă din UE căreia i s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea standardizată alternativă liniilor sale de activitate bancară de retail și comercială pentru a-și calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul operațional poate continua, după ce și-a informat supraveghetorul consolidant, să utilizeze abordarea standardizată alternativă, astfel cum era aceasta prevăzută în versiunea prezentului regulament aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], în scopul calculării cerinței de fonduri proprii pentru riscul operațional aferente acestor două linii de activitate și în conformitate cu domeniul de aplicare al aprobării existente.

(5) În sensul alineatului (1), componenta serviciilor se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

unde:

SC = componenta serviciilor;

OI = alte venituri din exploatare, care reprezintă media anuală pe ultimele trei exerciții financiare a veniturilor instituției din operațiunile bancare obișnuite care nu sunt incluse în alte elemente ale indicatorului de activitate, dar sunt de natură similară;

OE = alte cheltuieli de exploatare, care reprezintă media anuală pe ultimele trei exerciții financiare a cheltuielilor și pierderilor instituției din operațiunile bancare obișnuite care nu sunt incluse în alte elemente ale indicatorului de activitate, dar sunt de natură similară, precum și din evenimentele de risc operațional;

FI = componenta veniturilor din taxe și comisioane, care reprezintă media anuală pe ultimele trei exerciții financiare a veniturilor instituției obținute din furnizarea de consultanță și de servicii, inclusiv veniturile obținute de instituție prin externalizarea serviciilor financiare;

FE = componenta cheltuielilor cu taxe și comisioane, care reprezintă media anuală pe ultimele trei exerciții financiare a cheltuielilor plătite de instituție pentru a beneficia de consultanță și servicii, inclusiv taxele de externalizare plătite de instituție pentru furnizarea de servicii financiare, dar excluzând taxele de externalizare plătite pentru furnizarea de servicii nefinanciare.

Sub rezerva aprobării prealabile de către autoritatea competentă și în măsura în care sistemul instituțional de protecție dispune de sisteme adecvate și uniformizate pentru monitorizarea și clasificarea riscurilor operaționale, instituțiile care sunt membre ale unui sistem instituțional de protecție ce îndeplinește cerințele de la articolul 113 alineatul (7) pot calcula componenta serviciilor excluzând eventualele venituri primite de la instituții sau cheltuieli plătite unor instituții care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție. Orice pierderi care rezultă din riscurile operaționale aferente fac obiectul mutualizării între membrii sistemului instituțional de protecție.

(6) În sensul alineatului (1), componenta financiară se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$FC = TC + BC$$

unde:

FC = componenta financiară;

TC = componenta portofoliului de tranzacționare, care reprezintă media anuală a valorilor absolute pe ultimele trei exerciții financiare ale profitului net sau pierderii nete, după caz, rezultat(ă) din portofoliul de tranzacționare al instituției, stabilit, după caz, fie în conformitate cu standardele de contabilitate, fie în conformitate cu partea a treia titlul I capitolul 3, inclusiv din activele și datoriile destinate tranzacționării, din contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor și din diferențele de curs valutar;

BC = componenta portofoliului bancar, care reprezintă media anuală a valorilor absolute pe ultimele trei exerciții financiare ale profitului net sau pierderii nete, după caz, rezultat(ă) din afara portofoliului de tranzacționare al instituției, inclusiv din activele și datoriile financiare evaluate la valoarea justă prin profit și pierdere, din contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, din diferențele de curs valutar și din câștigurile și pierderile realizate din activele și datoriile financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit și pierdere.

(7) La calcularea indicatorului de activitate, instituțiile nu utilizează niciunul dintre următoarele elemente:

(a) veniturile și cheltuielile provenite din activitățile de asigurare sau reasigurare;

(b) primele plătite și plățile primite pentru polițele de asigurare sau de reasigurare achiziționate;

(c) cheltuielile administrative, inclusiv cheltuielile cu personalul, taxele de externalizare plătite pentru furnizarea de servicii nefinanciare și alte cheltuieli administrative;

(d) recuperarea cheltuielilor administrative, inclusiv recuperarea plăților efectuate în numele clienților;

(e) cheltuielile cu spațiile și activele fixe, cu excepția cazului în care aceste cheltuieli rezultă din evenimente de riscuri operaționale;

(f) deprecierea imobilizărilor corporale și amortizarea imobilizărilor necorporale, cu excepția deprecierii aferente activelor care fac obiectul unui contract de leasing operațional, care trebuie inclusă în cheltuielile de leasing financiar și operațional;

(g) provizioanele și reluările de provizioane, cu excepția cazului în care aceste provizioane sunt legate de evenimente de riscuri operaționale;

(h) cheltuielile generate de capitalul social rambursabil la cerere;

(i) deprecierea și reluarea deprecierii;

(j) modificările fondului comercial recunoscut în profit sau pierdere;

(k) impozitul pe profit.

(8) În cazul în care o instituție funcționează de mai puțin de trei ani, aceasta utilizează estimări ale evoluției activității pentru calcularea componentelor relevante ale indicatorului său de activitate, cu condiția ca acestea să fie considerate satisfăcătoare de către autoritatea sa competentă. Instituția începe să utilizeze date istorice de îndată ce acestea sunt disponibile.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

(a) componentele indicatorului de activitate și utilizarea acestora, prin elaborarea unor liste de subelemente tipice, ținând seama de standardele de reglementare internaționale și, după caz, de limitele prudențiale definite în partea a treia titlul I capitolul 3;

(b) elementele menționate la alineatul (7) din prezentul articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza elementele indicatorului de activitate prin punerea în corespondență a elementelor respective cu celulele de raportare corespunzătoare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/451 al Comisiei*, după caz.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 315

Ajustările indicatorului de activitate

(1) Instituțiile includ în calculul indicatorului lor de activitate elementele indicatorului de activitate aferente entităților sau activităților fuzionate sau achiziționate din momentul fuziunii sau al achiziției, după caz, acoperind ultimele trei exerciții financiare.

(2) Instituțiile pot solicita autorității competente aprobarea de a exclude din indicatorul de activitate cuantumurile legate de entitățile sau activitățile cedate.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

(a) modul în care instituțiile trebuie să determine ajustările indicatorului de activitate menționate la alineatele (1) și (2);

(b) condițiile în care autoritățile competente sunt în măsură să acorde aprobarea menționată la alineatul (2);

(c) momentul efectuării ajustărilor menționate la alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Capitolul 2

Colectarea datelor și guvernanța

Articolul 316

Calcularea pierderii anuale din riscul operațional

(1) Instituțiile cu un indicator de activitate mai mare sau egal cu 750 de milioane EUR își calculează pierderea anuală din riscul operațional ca sumă a tuturor pierderilor nete dintr-un exercițiu financiar dat, calculate în conformitate cu articolul 318 alineatul (1), care sunt egale sau mai mari decât pragurile datelor privind pierderile prevăzute la articolul 319 alineatul (1) sau (2).

Prin derogare de la primul paragraf, autoritățile competente le pot acorda instituțiilor cu un indicator de activitate care nu depășește 1 miliard EUR o derogare de la cerința de a calcula pierderea anuală din riscul operațional, cu condiția ca instituția în cauză să fi demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că aplicarea primului paragraf ar constitui pentru aceasta o povară nejustificată.

(2) În sensul alineatului (1), indicatorul de activitate relevant este valoarea cea mai mare dintre valorile indicatorului de activitate raportate de instituție la ultimele opt date de referință a raportării. O instituție care nu și-a raportat încă indicatorul de activitate utilizează cel mai recent indicator de activitate.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condiția «poverii nejustificate» în sensul alineatului (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 317
Setul de date privind pierderile

(1) Instituțiile care calculează o pierdere anuală din riscul operațional în conformitate cu articolul 316 alineatul (1) dispun de un cadru de administrare, procese și mecanisme care să permită colectarea și actualizarea în permanență a unui set de date privind pierderile care să cuprindă, pentru fiecare eveniment de risc operațional înregistrat, cuantumurile pierderii brute, recuperările din alte activități decât cele de asigurare, recuperările din asigurări, datele de referință și pierderile grupate, inclusiv cele rezultate în urma unor evenimente legate de o conduită necorespunzătoare.

(2) Setul de date privind pierderile al instituției cuprinde toate evenimentele de risc operațional care decurg de la toate entitățile incluse în perimetrul de consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.

(3) În scopul alineatului (1), instituțiile:

(a) includ în setul de date privind pierderile fiecare eveniment de risc operațional înregistrat în cursul unuia sau mai multor exerciții financiare;

(b) utilizează data contabilizării pentru a include pierderile legate de evenimentele de risc operațional în setul de date privind pierderile;

(c) alocă pierderile și recuperările aferente unui eveniment de risc operațional comun sau unor evenimente de risc operațional conexe survenite de-a lungul timpului și înregistrate în conturi pe parcursul mai multor exerciții financiare exercițiilor financiare corespunzătoare setului de date privind pierderile, în conformitate cu tratamentul contabil al acestora.

(4) De asemenea, instituțiile colectează:

(a) informații privind datele de referință ale evenimentelor de risc operațional, inclusiv:

(i) data la care evenimentul de risc operațional a avut loc sau a început pentru prima dată («data apariției»), dacă este disponibilă;

(ii) data la care instituția a luat cunoștință de evenimentul de risc operațional («data descoperirii»);

(iii) data sau datele la care un eveniment de risc operațional generează o pierdere sau rezerva ori provizionul pentru o pierdere, recunoscute în conturile de profit și pierdere ale instituției («data contabilizării»);

(b) informații privind orice recuperare a cuantumurilor pierderilor brute, precum și informații descriptive privind factorii determinanți sau cauzele evenimentelor de pierdere.

Nivelul de detaliu al oricărei informații descriptive este proporțional cu cuantumul pierderii brute.

(5) O instituție nu include în setul de date privind pierderile evenimentele de risc operațional legate de riscul de credit care sunt contabilizate în cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru riscul de credit. Evenimentele de risc operațional care sunt legate de riscul de credit, dar care nu sunt contabilizate în cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru riscul de credit se includ în setul de date privind pierderile.

(6) Evenimentele de risc operațional legate de riscul de piață se tratează ca risc operațional și se includ în setul de date privind pierderile.

(7) La cererea autorității competente, o instituție este în măsură să coreleze datele sale interne istorice privind pierderile cu tipul de evenimente.

(8) În sensul prezentului articol, instituțiile asigură stabilitatea, soliditatea și performanța sistemelor și infrastructurii informatice necesare pentru a menține și a actualiza setul de date privind pierderile, în special asigurând toate elementele următoare:

(a) sistemele și infrastructura lor informatică sunt stabile și reziliente și stabilitatea și reziliența acestora pot fi menținute în mod continuu;

(b) sistemele și infrastructura lor informatică fac obiectul unor procese de gestionare a configurației, a modificărilor și a versiunilor;

(c) în cazul în care o instituție externalizează părți ale întreținerii sistemelor și infrastructurii sale informatice, stabilitatea, soliditatea și performanța sistemelor și a infrastructurii informatice sunt asigurate prin confirmarea cel puțin a următoarelor elemente:

(i) sistemele și infrastructura sa informatică sunt stabile și reziliente și stabilitatea și reziliența acestora pot fi menținute în mod continuu;

(ii) procesul de planificare, creare, testare și implementare a sistemelor și infrastructurii informatice este solid și adecvat în ceea ce privește managementul de proiect, administrarea riscurilor, guvernanța, ingineria, asigurarea calității și planificarea testării, modelarea și dezvoltarea sistemelor, asigurarea calității în legătură cu toate activitățile, inclusiv revizuirea codurilor și, după caz, verificarea codurilor, și testarea, inclusiv acceptarea de către utilizatori;

(iii) sistemele și infrastructura sa informatică fac obiectul unor procese de gestionare a configurației, a modificărilor și a versiunilor;

(iv) procesul de planificare, creare, testare și implementare a sistemelor și infrastructurii informatice și a planurilor de urgență este aprobat de organul de conducere sau de conducerea superioară a instituției și organul de conducere și conducerea superioară sunt informate periodic cu privire la performanța sistemelor și a infrastructurii informatice.

(9) În sensul alineatului (7), ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să stabilească o taxonomie a riscului operațional care respectă standardele internaționale, precum și o metodologie de clasificare a evenimentelor de pierdere incluse în setul de date privind pierderile, pe baza respectivei taxonomii a riscului operațional.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(10) În sensul alineatului (8), ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în care explică elementele tehnice necesare pentru a asigura stabilitatea, soliditatea și performanța mecanismelor de guvernanță destinate menținerii setului de date privind pierderile, cu o atenție deosebită acordată sistemelor și infrastructurilor informatice.

Articolul 318

Calcularea pierderii nete și a pierderii brute

(1) În sensul articolului 316 alineatul (1), instituțiile calculează pierderea netă pentru fiecare eveniment de risc operațional, după cum urmează:

pierdere netă = pierdere brută – recuperare

unde:

pierdere brută = o pierdere legată de un eveniment de risc operațional înainte de efectuarea oricărui tip de recuperări;

recuperare = unul sau mai multe evenimente independente legate de evenimentul de risc operațional inițial, separate în timp, prin care se primesc fonduri sau intrări de beneficii economice de la un terț.

Instituțiile mențin în permanență un calcul actualizat al pierderii nete pentru fiecare eveniment specific de risc operațional. În acest scop, instituțiile actualizează calculul pierderii nete pe baza variațiilor observate sau estimate ale pierderii brute și ale recuperării pentru fiecare din ultimele 10 exerciții financiare. În cazul în care se observă pierderi legate de același eveniment de risc operațional în cursul mai multor exerciții financiare din intervalul de timp de 10 ani menționat, instituția calculează și actualizează:

(a) pierderea netă, pierderea brută și recuperarea pentru fiecare dintre exercițiile financiare din intervalul de timp de 10 ani în care au fost înregistrate pierderea netă, pierderea brută și recuperarea;

(b) pierderea netă agregată, pierderea brută agregată și recuperarea agregată pentru toate exercițiile financiare relevante din intervalul de timp de 10 ani.

(2) În sensul alineatului (1), în calculul pierderii brute se includ următoarele elemente:

(a) cheltuielile directe, cum ar fi deprecierile, decontările, sumele plătite pentru repararea prejudiciilor, penalitățile și dobânzile de întârziere și cheltuielile juridice, din conturile de profit și pierdere ale instituției și reducerile valorii contabile datorate evenimentului de risc operațional, inclusiv:

(i) în cazul în care evenimentul de risc operațional este legat de riscul de piață, costurile aferente lichidării pozițiilor pe piață din cuantumul pierderilor înregistrate pentru elementele de risc operațional;

(ii) în cazul în care plățile sunt legate de deficiențe sau de procese inadecvate ale instituției, penalitățile, dobânzile, penalitățile de întârziere, cheltuielile juridice și impozitele, fără a se include cuantumul inițial al impozitului datorat, cu excepția cazului în care cuantumul respectiv este deja inclus la litera (e);

(b) costurile suportate ca urmare a evenimentului de risc operațional, inclusiv cheltuielile externe care au o legătură directă cu evenimentul de risc operațional și costurile reparațiilor sau ale înlocuirilor efectuate, suportate pentru a restabili situația existentă înainte de producerea evenimentului de risc operațional;

(c) provizioanele sau rezervele contabilizate în conturile de profit și pierdere pentru acoperirea impactului potențial al pierderii operaționale, inclusiv al pierderii rezultate în urma unor evenimente legate de o conduită necorespunzătoare;

(d) pierderile provenite din evenimente de risc operațional cu un impact financiar definitiv, care sunt înregistrate temporar în conturi tranzitorii sau conturi de așteptare și care nu sunt încă recunoscute în contul de profit și pierdere («pierderi latente»);

(e) impacturile economice negative înregistrate într-un exercițiu financiar care se datorează evenimentelor de risc operațional cu impact asupra fluxurilor de numerar sau a situațiilor financiare aferente exercițiilor financiare anterioare («pierderi temporare»).

În sensul primului paragraf litera (d), pierderile latente semnificative se includ în setul de date privind pierderile într-un termen proporțional cu dimensiunea și vechimea elementului latent.

În sensul primului paragraf litera (e), instituția include pierderile temporare semnificative în setul de date privind pierderile în cazul în care aceste pierderi se datorează unor evenimente de risc operațional care acoperă o perioadă mai lungă decât un exercițiu financiar. Instituțiile includ în cuantumul pierderii înregistrate pentru elementul de risc operațional într-un exercițiu financiar pierderile datorate corectării erorilor de contabilizare survenite în orice exercițiu financiar anterior, chiar și în cazul în care pierderile respective nu afectează în mod direct părți terțe. În cazul în care există pierderi temporare semnificative și evenimentul de risc operațional afectează direct părți terțe, inclusiv clienți, furnizori și angajați ai instituției, instituția include, de asemenea, retratarea oficială a rapoartelor financiare emise anterior.

(3) În sensul alineatului (1), din calculul pierderii brute se exclud următoarele elemente:

(a) costurile contractelor de întreținere generală aferente imobilizărilor corporale;

(b) cheltuielile interne sau externe menite să consolideze activitatea după pierderile din riscul operațional, inclusiv cheltuielile legate de modernizări, îmbunătățiri, adoptarea de măsuri privind evaluarea riscurilor și consolidarea acestora;

(c) primele de asigurare.

(4) În sensul alineatului (1), recuperările se utilizează pentru a reduce pierderile brute numai în cazul în care instituția a primit plata. Creanțele nu sunt considerate recuperări.

La cererea autorității competente, instituția furnizează toată documentația necesară pentru verificarea plăților primite și luate în considerare la calcularea pierderii nete aferente unui eveniment de risc operațional.

Articolul 319

Pragurile datelor privind pierderile

(1) La calcularea pierderii anuale din riscul operațional menționate la articolul 316 alineatul (1), instituțiile iau în considerare, din setul de date privind pierderile, evenimentele de risc operațional cu o pierdere netă, calculată în conformitate cu articolul 318, care este mai mare sau egală cu 20 000 EUR.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol și în sensul articolului 446, instituțiile calculează, de asemenea, pierderea anuală din riscul operațional menționată la articolul 316 alineatul (1), luând în considerare, din setul de date privind pierderile, evenimentele de risc operațional cu o pierdere netă, calculată în conformitate cu articolul 318, care este mai mare sau egală cu 100 000 EUR.

(3) În cazul unui eveniment de risc operațional care generează pierderi pe parcursul mai multor exerciții financiare, astfel cum se menționează la articolul 318 alineatul (1) al doilea paragraf, pierderea netă care trebuie luată în considerare pentru pragurile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol este pierderea netă agregată.

Articolul 320
Excluderea pierderilor

(1) O instituție poate solicita autorității competente aprobarea de a exclude din calculul pierderii sale anuale din riscul operațional evenimentele excepționale de risc operațional care nu mai sunt relevante pentru profilul de risc al instituției, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instituția poate demonstra, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că cauza evenimentului de risc operațional care a generat pierderile respective din riscul operațional nu se va mai reproduce;

(b) pierderea netă agregată din evenimentul de risc operațional corespunzător este:

(i) fie mai mare sau egală cu 10 % din pierderea medie anuală din riscul operațional a instituției, calculată pentru ultimele 10 exerciții financiare și pe baza pragului menționat la articolul 319 alineatul (1), în cazul în care evenimentul de pierdere din riscul operațional se referă la activități care fac încă parte din indicatorul de activitate;

(ii) fie legată de un eveniment de risc operațional care se referă la activități cesionate care nu mai sunt incluse în indicatorul de activitate în conformitate cu articolul 315 alineatul (2);

(c) pierderea din riscul operațional a fost inclusă în baza de date privind pierderile pentru o perioadă minimă de un an, cu excepția cazului în care pierderea din riscul operațional este legată de activități cesionate care nu mai sunt incluse în indicatorul de activitate în conformitate cu articolul 315 alineatul (2).

În sensul primului paragraf litera (c) de la prezentul alineat, perioada minimă de un an începe de la data la care evenimentul de risc operațional, inclus în setul de date privind pierderile, a depășit pentru prima oară pragul de semnificație prevăzut la articolul 319 alineatul (1).

(2) O instituție care solicită aprobarea menționată la alineatul (1) îi transmite autorității competente justificări documentate pentru excluderea unui eveniment excepțional de risc operațional, inclusiv:

(a) o descriere a evenimentului de risc operațional;

(b) dovada că pierderea cauzată de evenimentul de risc operațional depășește pragul de semnificație pentru excluderea pierderilor menționat la alineatul (1) litera (b) punctul (i), inclusiv data la care evenimentul de risc operațional respectiv a depășit pragul de semnificație;

(c) data la care evenimentul de risc operațional în cauză ar fi exclus, având în vedere perioada minimă de includere prevăzută la alineatul (1) litera (c);

(d) motivul pentru care evenimentul de risc operațional nu mai este considerat relevant pentru profilul de risc al instituției;

(e) demonstrarea faptului că nu există expuneri legale similare sau reziduale și că evenimentul de risc operațional care urmează să fie exclus nu are nicio relevanță pentru alte activități sau produse;

(f) rapoarte privind analiza sau validarea independentă a instituției, care să confirme că evenimentul de risc operațional nu mai este relevant și că nu există expuneri legale similare sau reziduale;

(g) dovada că organele competente ale instituției au aprobat, în cadrul proceselor de aprobare ale instituției, cererea de excludere a evenimentului de risc operațional și data acestei aprobări;

(h) impactul excluderii evenimentului de risc operațional asupra pierderii anuale din riscul operațional.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile pe care autoritatea competentă trebuie să le evalueze în temeiul alineatului (1), inclusiv modul în care urmează să fie calculată pierderea medie anuală din riscul operațional și specificațiile privind informațiile care trebuie colectate în temeiul alineatului (2) sau orice alte informații suplimentare considerate necesare pentru efectuarea evaluării.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 321

Includerea pierderilor de la entități sau activități fuzionate sau achiziționate

(1) Pierderile care provin de la entități sau activități fuzionate sau achiziționate se includ în setul de date privind pierderile de îndată ce elementele indicatorului de activitate legate de respectivele entități sau activități sunt incluse în calculul indicatorului de activitate al instituției, în conformitate cu articolul 315 alineatul (1). În acest scop, instituțiile includ pierderile observate în cursul unei perioade de 10 ani înainte de achiziție sau fuziune.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul în care instituțiile trebuie să determine ajustările setului lor de date privind pierderile în urma includerii pierderilor de la entități sau activități fuzionate sau achiziționate, astfel cum se menționează la alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 322

Exhaustivitatea, exactitatea și calitatea datelor privind pierderile

(1) Instituțiile dispun de organizarea și de procesele necesare pentru a asigura exhaustivitatea, exactitatea și calitatea datelor privind pierderile și pentru a supune aceste date unei examinări independente.

(2) Autoritățile competente examinează periodic și cel puțin o dată la cinci ani calitatea datelor privind pierderile unei instituții care calculează o pierdere anuală din riscul operațional în conformitate cu articolul 316 alineatul (1). În cazul unei instituții al cărei indicator de activitate depășește 1 miliard EUR, autoritățile competente efectuează o astfel de examinare cel puțin o dată la trei ani.

Articolul 323

Cadrul de gestionare a riscului operațional

(1) Instituțiile dispun de:

(a) un sistem bine documentat de evaluare și gestionare a riscului operațional, care este strâns integrat în procesele de gestionare zilnică a riscurilor, face parte integrantă din procesul de monitorizare și control al profilului de risc operațional al instituției și pentru care au fost atribuite responsabilități clare; sistemul de evaluare și de gestionare a riscului operațional identifică expunerile instituției la riscul operațional și urmărește datele relevante privind riscul operațional, inclusiv datele privind pierderile semnificative;

(b) o funcție de gestionare a riscului operațional care este independentă de unitățile operaționale ale instituției;

(c) un sistem de raportare către conducerea superioară care permite transmiterea de rapoarte privind riscul operațional către funcțiile relevante din cadrul instituției;

(d) un sistem de monitorizare și raportare periodică a expunerilor la riscul operațional și a pierderilor înregistrate, precum și proceduri pentru luarea măsurilor corective adecvate;

(e) practici de asigurare a conformității și politici de tratare a cazurilor de neconformitate;

(f) examinări periodice ale proceselor și sistemelor de gestionare și evaluare a riscului operațional ale instituției, efectuate de auditori interni sau externi care dețin cunoștințele necesare;

(g) procese interne de validare care funcționează în mod corect și eficace;

(h) fluxuri și procese de date transparente și accesibile asociate sistemului de evaluare a riscului operațional al instituției.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza obligațiile prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(h), ținând seama de dimensiunea și complexitatea instituției.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

---

* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/451 al Comisiei din 17 decembrie 2020 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 (JO L 97, 19.3.2021, p. 1).”

156. Articolul 325 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pentru toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarele abordări:

(a) abordarea standardizată alternativă prevăzută în capitolul 1a;

(b) abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b în cazul pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția a primit aprobarea autorității sale competente de a utiliza respectiva abordare alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (1);

(c) abordarea standardizată simplificată menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, cu condiția ca instituția să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 325a alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf, o instituție nu calculează cerințe de fonduri proprii pentru riscul valutar aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar în cazul în care pozițiile respective sunt deduse din fondurile proprii ale instituției. Instituția documentează utilizarea derogării prevăzute la prezentul paragraf, inclusiv impactul acesteia și caracterul ei semnificativ, și pune informațiile la dispoziția autorității sale competente, la cererea acesteia.

(2) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate în conformitate cu abordarea standardizată simplificată sunt egale cu suma următoarelor cerințe de fonduri proprii, după caz:

(a) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de poziție menționate în capitolul 2, înmulțite cu:

(i) 1,3 pentru riscurile generale și specifice ale pozițiilor pe instrumente de datorie, cu excepția instrumentelor de securitizare menționate la articolul 337;

(ii) 3,5 pentru riscurile generale și specifice ale pozițiilor pe instrumente de capital;

(b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul valutar menționate în capitolul 3, înmulțite cu 1,2;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de marfă menționate în capitolul 4, înmulțite cu 1,9;

(d) cerințele de fonduri proprii pentru instrumentele de securitizare menționate în articolul 337.

(3) O instituție care utilizează abordarea bazată pe modele interne alternativă menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă raportează autorității sale competente calculul lunar al cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață, utilizând abordarea standardizată alternativă menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol pentru fiecare birou de tranzacționare căruia i-au fost atribuite pozițiile respective în conformitate cu articolul 104b.

(4) O instituție poate utiliza o combinație între abordarea standardizată alternativă menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol și abordarea bazată pe modele interne alternativă menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol în mod permanent, cu condiția ca cerințele de fonduri proprii totale pentru riscul de piață calculate utilizând abordarea bazată pe modele interne alternativă să reprezinte cel puțin 10 % din cerințele de fonduri proprii totale pentru riscul de piață. Pe bază individuală, o instituție nu utilizează niciuna dintre aceste abordări în combinație cu abordarea standardizată simplificată menționată la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol. La nivel consolidat, o instituție poate utiliza o combinație a acestor trei abordări pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 325b alineatul (4) litera (b), atât timp cât abordarea standardizată simplificată nu este utilizată în combinație cu celelalte două abordări în cadrul unei singure entități juridice.

(5) O instituție nu utilizează abordarea bazată pe modele interne alternativă menționată la alineatul (1) litera (b) pentru instrumentele din portofoliul său de tranzacționare care sunt poziții din securitizare sau poziții incluse în portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație alternativă (ACTP) prevăzute la alineatele (6), (7) și (8). ”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul în care instituțiile trebuie să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu abordările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 104b alineatele (5) și (6), după caz.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

157. Articolul 325a se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Condiții pentru utilizarea abordării standardizate simplificate*”;

(b) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„O instituție poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea standardizată simplificată menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (c), cu condiția ca dimensiunea operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale instituției care prezintă un risc de piață să fie mai mică sau egală cu fiecare dintre următoarele praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii:”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) sunt incluse toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă, cu excepția pozițiilor care sunt excluse din calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul valutar în conformitate cu articolul 104c sau care sunt deduse din fondurile proprii ale instituțiilor;”;

(ii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) valoarea absolută a poziției lungi agregate se adună cu valoarea absolută a poziției scurte agregate.”;

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf, pozițiile lungi și scurte au același înțeles ca cel stabilit la articolul 94 alineatul (3).

În sensul primului paragraf, valoarea poziției lungi (scurte) agregate este egală cu suma valorilor pozițiilor lungi (scurte) individuale incluse în calcul în conformitate cu literele (a) și (b) de la paragraful respectiv.”;

(d) la alineatul (5), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile încetează să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (c) în termen de trei luni de la apariția oricăreia dintre următoarele situații:”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) O instituție care a încetat să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (c) primește aprobarea de a începe să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea respectivă numai dacă demonstrează autorității competente că toate condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de un an.”;

(f) alineatul (8) se elimină.

158. La articolul 325b se adaugă următorul alineat:

„(4) În cazul în care o autoritate competentă nu a acordat unei instituții aprobarea menționată la alineatul (2) pentru cel puțin o instituție sau o întreprindere din grup, la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pe bază consolidată în conformitate cu prezentul titlu se aplică următoarele cerințe:

(a) instituția calculează pozițiile nete și cerințele de fonduri proprii în conformitate cu prezentul titlu pentru toate pozițiile din cadrul instituțiilor sau al întreprinderilor din grup pentru care instituția a primit aprobarea menționată la alineatul (2), utilizând tratamentul prevăzut la alineatul (1);

(b) instituția calculează pozițiile nete și cerințele de fonduri proprii în conformitate cu prezentul titlu în mod individual pentru toate pozițiile din cadrul fiecărei instituții sau întreprinderi din grup pentru care instituția nu a primit aprobarea menționată la alineatul (2);

(c) instituția calculează cerințele de fonduri proprii totale în conformitate cu prezentul titlu pe bază consolidată prin adunarea cuantumurilor calculate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

În scopul calculului menționat la primul paragraf literele (a) și (b), instituțiile și întreprinderile menționate la literele respective utilizează aceeași monedă de raportare ca moneda de raportare utilizată pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu prezentul titlu pe bază consolidată pentru grup.”

159. Articolul 325c se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Domeniul de aplicare, structura și cerințele calitative ale abordării standardizate alternative*”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile instituie și pun la dispoziția autorităților competente un set documentat de politici, proceduri și controale interne pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu cerințele din prezentul capitol. Orice modificare a respectivelor politici, proceduri și controale se notifică autorităților competente în timp util.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Prin derogare de la alineatul (2), o instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea standardizată alternativă pentru deținerile instituției reprezentate de propriile sale instrumente de datorie drept suma celor două componente menționate la alineatul (2) literele (a) și (c). Atunci când calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru instrumentele proprii de datorie în conformitate cu metoda bazată pe sensibilități menționată la alineatul (2) litera (a), instituția exclude din acest calcul riscurile provenite din marja de credit proprie a instituției.

(4) Instituțiile dispun de o unitate de control al riscului care este independentă de unitățile care desfășoară activități de tranzacționare și care raportează direct conducerii superioare. Unitatea de control al riscului este responsabilă de conceperea și punerea în aplicare a abordării standardizate alternative. Aceasta elaborează și analizează rapoarte lunare cu privire la rezultatele abordării standardizate alternative, precum și cu privire la adecvarea limitelor de tranzacționare ale instituției.

(5) Instituțiile examinează în mod independent abordarea standardizată alternativă pe care o utilizează în sensul prezentului capitol, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător, fie ca parte a procesului lor obișnuit de audit intern, fie prin mandatarea unei întreprinderi terțe să efectueze examinarea respectivă. Rezultatul acestei examinări se raportează organelor de conducere corespunzătoare.

În sensul primului paragraf, o «întreprindere terță» înseamnă o întreprindere care le furnizează instituțiilor servicii de audit sau de consultanță și care are personal cu suficiente calificări în domeniul riscului de piață.

(6) În examinarea abordării standardizate alternative menționate la alineatul (5) sunt vizate activitățile atât ale unităților care desfășoară activități de tranzacționare, cât și ale unității independente de control al riscului și sunt evaluate cel puțin elementele următoare:

(a) politicile, procedurile și controalele interne pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu cerințele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) caracterul adecvat al documentației privind sistemul și procesele de gestionare a riscurilor și a organizării unității de control al riscului menționate la alineatul (4) de la prezentul articol;

(c) acuratețea calculării sensibilităților și a procesului utilizat pentru derivarea respectivelor calcule din modelele de evaluare ale instituției care servesc drept bază pentru raportarea profitului și a pierderii către conducerea superioară, astfel cum se menționează la articolul 325t;

(d) procesul de verificare pe care instituția îl utilizează la evaluarea consecvenței, a oportunității și a fiabilității surselor de date utilizate la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând abordarea standardizată alternativă, inclusiv independența acestor surse de date.

O instituție efectuează examinarea menționată la primul paragraf cel puțin o dată pe an, sau mai puțin frecvent, până la o dată la doi ani, în cazul în care instituția poate demonstra, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că dimensiunea, nivelul de importanță sistemică, natura, anvergura și complexitatea activității din portofoliul său de tranzacționare justifică o examinare mai puțin frecventă.

(7) Autoritățile competente verifică dacă este efectuat cu integritate calculul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, inclusiv punerea în aplicare de către o instituție a cerințelor prevăzute în prezentul capitol și la articolul 325a.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează metodologia de evaluare în temeiul căreia autoritățile competente realizează verificarea menționată la alineatul (7).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

160. Articolul 325j se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente unei poziții pe un OPC utilizând una dintre următoarele abordări:

(a) o instituție care îndeplinește condiția prevăzută la articolul 104 alineatul (8) litera (a) calculează lunar cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente poziției respective prin aplicarea abordării de tip *look-through* pozițiilor-suport ale OPC-ului, ca și cum pozițiile respective ar fi deținute direct de instituție;

(b) o instituție care îndeplinește condiția prevăzută la articolul 104 alineatul (8) litera (b) calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente poziției respective utilizând una dintre următoarele abordări:

(i) consideră că poziția pe OPC-ul respectiv este o poziție pe un singur titlu de capital atribuită benzii «Alt sector» din tabelul 8 de la articolul 325ap alineatul (1);

(ii) ține seama de limitele stabilite în mandatul OPC-ului și în legislația relevantă.

În scopul calculului menționat la primul paragraf litera (b) punctul (ii) de la prezentul alineat, instituția poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții și cerințele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului aferente pozițiilor pe instrumente financiare derivate ale OPC-ului utilizând abordarea simplificată prevăzută la articolul 132a alineatul (3).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În sensul abordărilor menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, instituția:

(a) aplică cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzute în secțiunea 5 și majorarea pentru riscul rezidual prevăzută în secțiunea 4 unei poziții pe un OPC, în cazul în care mandatul OPC-ului îi permite să investească în expuneri care fac obiectul respectivelor cerințe de fonduri proprii; când utilizează metoda menționată la alineatul (1) litera (b) punctul (i) de la prezentul articol, instituția consideră că poziția pe OPC-ul respectiv este o poziție fără rating pe un singur titlu de capital atribuită benzii «Nu beneficiază de rating» din tabelul 2 de la articolul 325y alineatul (1); și

(b) pentru toate pozițiile pe același OPC, utilizează aceeași abordare, dintre abordările prevăzute la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pe o bază de sine stătătoare ca portofoliu separat.”;

(c) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru pozițiile sale pe OPC-uri, o instituție poate utiliza o combinație între abordările menționate la alineatul (1) literele (a) și (b). Cu toate acestea, pentru toate pozițiile pe același OPC, instituția trebuie să utilizeze doar una dintre aceste abordări.

(4) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol, o instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață prin determinarea portofoliului ipotetic al OPC-ului care ar atrage cele mai ridicate cerințe de fonduri proprii în conformitate cu articolul 325c alineatul (2) litera (a), pe baza mandatului OPC-ului sau a legislației relevante, luând în considerare efectul de levier în limitele maxime permise, dacă este cazul.

Instituția utilizează același portofoliu ipotetic ca cel menționat la primul paragraf pentru a calcula, după caz, cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzute în secțiunea 5 și majorarea pentru riscul rezidual prevăzută în secțiunea 4 pentru o poziție pe un OPC.

Metodologia elaborată de instituție pentru a determina portofoliile ipotetice ale tuturor pozițiilor pe OPC-uri pentru care se utilizează calculele menționate la primul paragraf trebuie aprobată de autoritatea sa competentă.

(5) O instituție poate utiliza abordările menționate la alineatul (1) numai în cazul în care OPC-ul îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3). În cazul în care OPC-ul nu îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituția atribuie pozițiile sale în acel OPC în afara portofoliului de tranzacționare.

(6) Pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente unei poziții pe un OPC în conformitate cu abordarea prevăzută la alineatul (1) litera (a), instituțiile se pot baza pe calculele efectuate de o parte terță, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) partea terță este una dintre entitățile următoare:

(i) instituția depozitară sau instituția financiară depozitară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituție depozitară sau instituție financiară depozitară;

(ii) în cazul OPC-urilor care nu se încadrează la punctul (i) de la prezenta literă, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a);

(iii) un furnizor terț, cu condiția ca datele, informațiile sau indicatorii de risc să fie puși la dispoziție sau calculați de către părțile terțe menționate la punctul (i) sau (ii) de la prezenta literă sau de către un alt furnizor terț de acest tip;

(b) partea terță furnizează instituției datele, informațiile sau indicatorii de risc pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul de piață aferentă poziției pe OPC în conformitate cu abordarea menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol;

(c) un auditor extern al instituției a confirmat caracterul adecvat al datelor, al informațiilor sau al indicatorilor de risc de la partea terță menționați la litera (b) de la prezentul alineat, iar autoritatea competentă a instituției are acces nerestricționat la aceste date, informații sau indicatori de risc la cerere.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza în continuare elementele tehnice ale metodologiei de determinare a portofoliilor ipotetice în sensul abordării prevăzute la alineatul (4), inclusiv modul în care instituțiile trebuie să ia în considerare, în cadrul metodologiei, efectul de levier în limitele maxime permise, dacă este cazul.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

161. La articolul 325q, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Factorii de risc valutar vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport sensibile la schimbul valutar sunt volatilitățile implicite ale ratelor de schimb valutar dintre perechile de monede. Aceste volatilități implicite sunt puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani și 10 ani.”

162. La articolul 325s alineatul (1), formula s_k se înlocuiește cu:

”

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

”.

163. Articolul 325t se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritățile competente pot solicita unei instituții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b să utilizeze funcțiile de evaluare ale sistemului de măsurare a riscului din cadrul abordării lor bazate pe modele interne la calcularea sensibilităților în temeiul prezentului capitol în scopul calculului și al cerințelor de raportare prevăzute la articolul 325 alineatul (3).”;

(b) la alineatul (5), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) definițiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului sau a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituției;”;

(c) la alineatul (6), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) definițiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului sau a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituției;

(b) instituția demonstrează că aceste definiții alternative sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilitățile relevante pentru poziție decât formulele prevăzute în prezenta subsecțiune, că transformarea liniară menționată la primul paragraf reflectă o sensibilitate la riscul vega și că sensibilitățile rezultate nu diferă semnificativ de cele obținute aplicând respectivele formule.”

164. Articolul 325u se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(4a) Prin derogare de la alineatul (1), până la 31 decembrie 2032, o instituție nu aplică cerința de fonduri proprii pentru riscurile reziduale instrumentelor care vizează exclusiv acoperirea riscului de piață al pozițiilor din portofoliul de tranzacționare care generează o cerință de fonduri proprii pentru riscurile reziduale și care sunt expuse aceluiași tip de riscuri reziduale ca pozițiile pe care le acoperă.

Autoritatea competentă acordă aprobarea de a aplica tratamentul menționat la primul paragraf în cazul în care instituția poate demonstra în permanență, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că instrumentele respectă criteriile pentru a fi tratate ca poziții de acoperire împotriva riscurilor.

Instituția raportează autorității competente rezultatul calculului cerințelor de fonduri proprii pentru riscurile reziduale pentru toate instrumentele cărora li se aplică derogarea menționată la primul paragraf.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile pe care instituțiile trebuie să le utilizeze pentru a identifica pozițiile care se califică pentru derogarea menționată la alineatul (4a). Criteriile respective includ, cel puțin, natura instrumentelor menționate la alineatul respectiv, profitul și pierderea nete ale pozițiilor combinate, sensibilitățile pozițiilor combinate și riscurile rămase neacoperite în pozițiile combinate, ținând seama în special de posibilitatea ca poziția inițială să fie eventual acoperită cu o sumă parțială.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Până la 31 decembrie 2029, ABE prezintă Comisiei un raport privind impactul aplicării tratamentului menționat la alineatul (4a). Pe baza concluziilor acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă de prelungire a tratamentului menționat la alineatul respectiv.”

165. La articolul 325v se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul instrumentelor financiare derivate pe credit și pe titluri de capital tranzacționate care nu sunt poziții din securitizare, cuantumurile JTD pentru fiecare componentă individuală se determină prin aplicarea unei abordări de tipul *look-through*.”

166. La articolul 325x se adaugă următorul alineat:

„(5) În cazul în care clauzele contractuale sau juridice ale unei poziții pe instrumente financiare derivate care are drept suport un instrument financiar de datorie în numerar sau de capital în numerar și este acoperită cu respectivul instrument financiar de datorie în numerar sau de capital în numerar permit unei instituții să închidă ambele segmente ale poziției respective la momentul expirării segmentului care ajunge primul la scadență dintre cele două fără nicio expunere la riscul de nerambursare al suportului, cuantumul net al trecerii bruște în starea de nerambursare al poziției combinate se stabilește la zero.”

167. La articolul 325y se adaugă următorul alineat:

„(6) În sensul prezentului articol, unei expuneri i se atribuie categoria de calitate a creditului corespunzătoare categoriei de calitate a creditului pe care ar urma să o primească în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în titlul II capitolul 2.”

168. La articolul 325ab, alineatul (2) se elimină.

169. Articolul 325ad se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cuantumurile nete ale JTD se înmulțesc:

(a) în cazul produselor neîmpărțite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare corespunzătoare calității creditului acestora, astfel cum se precizează la articolul 325y alineatele (1) și (2);

(b) în cazul produselor împărțite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare menționate la articolul 325aa alineatul (1).”;

(b) la alineatul (3), formula pentru DRC_b se înlocuiește cu:

„

$$DRC_b = \sum_{i \epsilon long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \epsilon short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

”.

170. La articolul 325ae, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Ponderile de risc ale factorilor de risc în funcție de monedele incluse în subcategoria «Cele mai lichide monede», astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (7) litera (b), și de moneda națională a instituției sunt următoarele:

(a) pentru factorii de risc aferenți ratei fără risc, ponderile de risc menționate la alineatul (1) tabelul 3 de la prezentul articol împărțite la $\sqrt{2}$;

(b) pentru factorii de risc de inflație și factorii de risc de bază intervalutară, ponderile de risc menționate la alineatul (2) de la prezentul articol împărțite la $\sqrt{2}$.”

171. Articolul 325ah se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) în tabelul 4, sectorul corespunzător benzii 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală, creditori promoționali și obligațiuni garantate”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul prezentului articol, unei expuneri i se atribuie categoria de calitate a creditului corespunzătoare categoriei de calitate a creditului pe care ar urma să o primească în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în titlul II capitolul 2.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Prin derogare de la alineatul (2), instituțiile pot încadra în banda 4 o expunere la risc aferentă unei obligațiuni garantate care nu beneficiază de rating în cazul în care instituția care a emis obligațiunea garantată are nivelul 1-3 de calitate a creditului.”

172. La articolul 325ai alineatul (1), definiția termenului $\rho_{kl}^{(nume)}$ se înlocuiește cu următorul text:

„$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l sunt identice; este egal cu 35 % atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l se află în benzile 1-18 din tabelul 4 de la articolul 325ah alineatul (1); în caz contrar este egal cu 80 %;”.

173. La articolul 325aj, definiția termenului $\gamma_{bc}^{(rating)}$ se înlocuiește cu următorul text:

„$\gamma_{bc}^{(rating)}$ este egal cu:

(a) 1 atunci când benzile b și c sunt benzile 1-17 și ambele benzi intră în aceeași categorie de calitate a creditului (fie «nivelul 1-3 de calitate a creditului», fie «nivelul 4-6 de calitate a creditului»); în caz contrar este egal cu 50 %; în scopul acestui calcul, se consideră că banda 1 intră în aceeași categorie de calitate a creditului ca și benzile care au nivelul 1-3 de calitate a creditului;

(b) 1 atunci când banda b sau c este banda 18;

(c) 1 atunci când banda b sau c este banda 19, iar cealaltă bandă are nivelul 1-3 de calitate a creditului; în caz contrar este egal cu 50 %;

(d) 1 atunci când banda b sau c este banda 20, iar cealaltă bandă are nivelul 4-6 de calitate a creditului; în caz contrar este egal cu 50 %;”.

174. Articolul 325ak se modifică după cum urmează:

(a) Tabelul 6 se modifică după cum urmează:

(i) coloana „Calitatea creditului” se modifică după cum urmează:

1. al doilea rând se înlocuiește cu următorul text:

«Nivelul 1-10 de calitate a creditului»

2. al treilea rând se înlocuiește cu următorul text:

«Nivelul 11-17 de calitate a creditului»;

(ii) sectorul corespunzător benzii 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală, creditori promoționali și obligațiuni garantate”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„În sensul prezentului articol, unei expuneri i se atribuie categoria de calitate a creditului corespunzătoare categoriei de calitate a creditului pe care ar urma să o primească în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în titlul II capitolul 2.

Prin derogare de la al doilea paragraf, instituțiile pot încadra în banda 4 o expunere la risc aferentă unei obligațiuni garantate care nu beneficiază de rating în cazul în care instituția care emite obligațiunea garantată are nivelul 1-3 de calitate a creditului.”

175. Articolul 325am se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) tabelul 7, coloana „Calitatea creditului” se modifică după cum urmează:

(i) primul rând se înlocuiește cu următorul text:

«Superioară și nivelul 1-10 de calitate a creditului»;

(ii) al doilea rând se înlocuiește cu următorul text:

«Inferioară și nivelul 1-10 de calitate a creditului»;

(iii) al treilea rând se înlocuiește cu următorul text:

«Nivelul 11-17 de calitate a creditului și fără rating»;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În sensul prezentului articol, unei expuneri i se atribuie categoria de calitate a creditului corespunzătoare categoriei de calitate a creditului pe care ar urma să o primească în conformitate cu abordarea bazată pe modele externe de rating prevăzută în titlul II capitolul 5.”

176. La articolul 325as, tabelul 9 se modifică după cum urmează:

(a) denumirea benzii 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Energie – energie electrică”;

(b) se introduc următoarele câmpuri:

”

3a	Energie – comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon în cadrul EU ETS	40 %
3b	Energie – comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon în afara EU ETS	60 %

”.

177. Articolul 325ax se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Benzile pentru factorii de risc vega sunt similare cu benzile stabilite pentru factorii de risc delta în conformitate cu secțiunea 3 subsecțiunea 1.

(2) Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factorii de risc vega se atribuie conform clasei de risc a factorilor de risc, după cum urmează:

Tabelul 1

Clasa de risc	Ponderi de risc
GIRR	100 %
Riscul de marjă de credit (*credit spread risk* – CSR) pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare	100 %
CSR pentru securitizări (incluse în ACTP)	100 %
CSR pentru securitizări (neincluse în ACTP)	100 %
Titluri de capital (capitalizare ridicată și indici)	77,78 %
Titluri de capital (capitalizare scăzută și alt sector)	100 %
Marfă	100 %
Schimb valutar	100 %

”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru factorii de risc general de rată a dobânzii, risc de marjă de credit și risc de curbură aferent mărfurilor, ponderea de risc de curbură este decalajul paralel al tuturor punctelor pentru fiecare curbă pe baza celei mai mari ponderi de risc delta menționate în subsecțiunea 1 pentru banda de risc relevantă.”

178. Articolul 325az se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Abordarea bazată pe modele interne alternativă poate fi utilizată de o instituție pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, cu condiția ca instituția să îndeplinească toate cerințele prevăzute în prezentul capitol.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) birourile de tranzacționare au îndeplinit cerințele privind testarea ex post menționate la articolul 325bf alineatul (3);

(d) birourile de tranzacționare au îndeplinit cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(g) nu au fost atribuite birourilor de tranzacționare poziții pe OPC-uri care îndeplinesc condiția prevăzută la articolul 104 alineatul (8) litera (b).”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituțiile care au primit aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă îndeplinesc, de asemenea, cerința de raportare prevăzută la articolul 325 alineatul (3).”;

(d) la alineatul (8), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) metodologia de evaluare pe baza căreia autoritățile competente verifică conformitatea unei instituții cu cerințele prevăzute în prezentul capitol.”;

(e) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) ABE emite un aviz cu privire la existența circumstanțelor extraordinare menționate la alineatul (5) de la prezentul articol și la articolul 325bf alineatul (6) al doilea paragraf.

În scopul emiterii avizului respectiv, ABE monitorizează condițiile de piață pentru a evalua dacă au apărut circumstanțe extraordinare și, în cazul în care acest lucru a avut loc, îl notifică imediat Comisiei.

(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile și indicatorii pe care ABE trebuie să îi utilizeze pentru a stabili dacă au apărut circumstanțe extraordinare.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

179. Articolul 325ba se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând un model intern în conformitate cu primul paragraf, o instituție nu include propriile sale marje de credit în calculul măsurilor menționate la literele (a) și (b) pentru pozițiile pe propriile sale instrumente de datorie.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, o instituție nu face obiectul cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru deținerile reprezentate de propriile sale instrumente de datorie.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) O instituție care utilizează un model intern alternativ calculează cerințele de fonduri proprii totale pentru riscul de piață pentru toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pentru toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care generează un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarea formulă:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{tot\ portofoliul}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

unde:

AIMA = suma cerințelor de fonduri proprii menționate la alineatele (1) și (2);

PLA_{addon} = cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 325bg alineatul (2);

$ASA_{non-aima}$ = cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate conform abordării standardizate alternative, astfel cum este menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (a), pentru portofoliul cuprinzând pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care generează un risc valutar sau un risc de marfă în cazul cărora instituția utilizează abordarea standardizată alternativă pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață;

$ASA_{\text{tot portofoliul}}$ = cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate conform abordării standardizate alternative, astfel cum este menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (a), pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare și toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care generează un risc valutar sau un risc de marfă;

ASA_{aima} = cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate conform abordării standardizate alternative, astfel cum este menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (a), pentru portofoliul cuprinzând pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care generează un risc valutar sau un risc de marfă în cazul cărora instituția utilizează abordarea menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață;”.

180. La articolul 325bc se adaugă următorul alineat:

„(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile de utilizare a datelor de intrare în modelul de măsurare a riscurilor menționat la prezentul articol, inclusiv criteriile privind acuratețea datelor și criteriile privind calibrarea datelor de intrare în cazul în care datele de piață sunt insuficiente.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

181. La articolul 325bd se adaugă următorul alineat:

„(5a) Monedele statelor membre care participă la MCS II sunt incluse în subcategoria celor mai lichide monede și monedei naționale din categoria generală de factori de risc «Rata dobânzii» din tabelul 2.”

182. Articolul 325be se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„În scopul evaluării menționate în primul paragraf, autoritățile competente pot autoriza instituțiile să utilizeze date de piață puse la dispoziție de furnizori terți.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Autoritățile competente pot impune unei instituții să considere nemodelabil un factor de risc care a fost evaluat ca modelabil de instituție în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul în care datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorului de risc nu îndeplinesc, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente, cerințele menționate la articolul 325bc alineatul (6).”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2a) În circumstanțe extraordinare, care apar în perioade de reducere semnificativă a anumitor activități de tranzacționare de pe piețele financiare, autoritățile competente pot permite instituțiilor care utilizează abordarea prevăzută în prezentul capitol să considere modelabili factori de risc care au fost evaluați ca nemodelabili de către instituțiile respective în conformitate cu alineatul (1), cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

(a) factorii de risc care fac obiectul tratamentului corespund activităților de tranzacționare care sunt reduse în mod semnificativ pe piețele financiare;

(b) tratamentul este aplicat temporar și nu mai mult de șase luni în cursul unui exercițiu financiar;

(c) tratamentul nu reduce în mod semnificativ cerințele de fonduri proprii totale pentru riscul de piață ale instituțiilor care îl aplică;

(d) autoritățile competente notifică imediat ABE orice decizie prin care se permite instituțiilor să aplice abordarea prevăzută în prezentul capitol pentru a considera modelabili unii factori de risc care au fost evaluați ca fiind nemodelabili, precum și activitățile de tranzacționare în cauză, și își motivează decizia.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile de evaluare a caracterului modelabil al factorilor de risc în conformitate cu alineatul (1), inclusiv în cazul în care se utilizează date de piață puse la dispoziție de furnizori terți, precum și frecvența evaluării respective.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

183. Articolul 325bf se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Factorul de multiplicare (m_c) este egal cu cel puțin suma dintre 1,5 și o majorare determinată în conformitate cu tabelul 3. În cazul portofoliului menționat la alineatul (5), respectiva majorare se calculează pe baza numărului de depășiri înregistrate în cea mai recentă perioadă de 250 de zile lucrătoare, astfel cum demonstrează testarea ex post efectuată de către instituție a nivelului valorii la risc calculat în conformitate cu litera (a) de la prezentul paragraf. Calculul majorării este supus criteriilor următoare:”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În circumstanțe extraordinare, autoritățile competente pot permite unei instituții să ia una dintre următoarele măsuri sau pe amândouă:

(a) să limiteze calculul majorării la cel care rezultă din depășirile calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice în cazul în care numărul depășirilor calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor efective nu rezultă din deficiențe ale modelului intern alternativ al instituției;

(b) să excludă depășirile evidențiate de testarea *ex post* a modificărilor ipotetice sau efective din calculul majorării în cazul în care depășirile respective nu rezultă din deficiențe ale modelului intern alternativ al instituției.”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf, autoritățile competente pot majora valoarea m_c peste suma menționată la paragraful respectiv în cazul în care modelul intern alternativ al unei instituții prezintă deficiențe care împiedică măsurarea corespunzătoare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Prin derogare de la alineatele (2) și (6), autoritățile competente pot să permită unei instituții să nu ia în calcul o depășire în cazul în care o modificare de o zi în valoarea portofoliului său care depășește nivelul valorii la risc aferente calculat utilizând modelul intern al instituției poate fi atribuită unui factor de risc nemodelabil.”

(c) se adaugă următorul alineat:

„(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile și criteriile conform cărora o instituție poate fi autorizată să nu ia în calcul o depășire în cazul în care modificarea de o zi în valoarea portofoliului său care depășește nivelul valorii la risc aferente calculat utilizând modelul intern al instituției poate fi atribuită unui factor de risc nemodelabil.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

184. Articolul 325bg se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Un birou de tranzacționare al unei instituții îndeplinește cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii dacă modificările teoretice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare respectiv calculate pe baza modelului de măsurare a riscurilor al instituției sunt fie apropiate, fie suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare respectiv calculate pe baza modelului de evaluare al instituției.

(2) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, în cazul în care modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare, calculate pe baza modelului de măsurare a riscurilor al instituției, sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare respectiv calculate pe baza modelului de evaluare al instituției, instituția calculează, pentru toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare respectiv, o cerință de fonduri proprii suplimentară față de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 325ba alineatele (1) și (2).

(3) Pe baza rezultatelor cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție stabilește și documentează o listă exactă cuprinzând factorii de risc incluși în modelul de măsurare a riscurilor al instituției considerați adecvați pentru verificarea respectării de către instituție a cerinței privind testarea ex post prevăzută la articolul 325bf. Instituția urmărește orice modificare a listei factorilor de risc respectivi.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) criteriile care specifică dacă modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare sunt fie apropiate, fie suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare în sensul alineatului (1), ținând seama de evoluțiile apărute la nivel de reglementare pe plan internațional;

(b) cerința de fonduri proprii suplimentară menționată la alineatul (2);”;

(ii) litera (e) se elimină;

(iii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].”

185. Articolul 325bh se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) modelul intern de măsurare a riscurilor încorporează factorii de risc corespunzători aurului și valutelor individuale în care sunt denominate pozițiile instituției; în cazul OPC-urilor, se iau în considerare pozițiile pe valută efective ale acestora; instituțiile se pot baza pe raportările terților privind poziția pe valută a unui OPC cu condiția asigurării în mod adecvat a corectitudinii acestor raportări;”

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(i) pentru pozițiile pe OPC-uri, instituțiile aplică abordarea de tip *look-through* pozițiilor-suport ale OPC-urilor cel puțin o dată pe săptămână pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii în conformitate cu prezentul capitol; în cazul în care abordarea de tip look-through este efectuată săptămânal, instituțiile sunt în măsură să monitorizeze riscurile care rezultă din modificările semnificative ale compoziției OPC-ului; instituțiile care nu dispun de date de intrare sau de informații adecvate pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferentă unei poziții pe un OPC în conformitate cu abordarea de tip *look-through* se pot baza pe o terță parte pentru a obține datele de intrare sau informațiile respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) partea terță este una dintre entitățile următoare:

1. instituția depozitară sau instituția financiară depozitară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituție depozitară sau instituție financiară depozitară;

2. societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a);

3. un furnizor terț, cu condiția ca datele, informațiile sau indicatorii de risc să fie puși la dispoziție sau calculați de către părțile terțe menționate la punctele 1 sau 2 de la prezentul punct sau de către un alt furnizor terț de acest tip;

(ii) partea terță furnizează instituției datele, informațiile sau indicatorii de risc pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferentă poziției pe OPC în conformitate cu abordarea de tip *look-through* menționată la primul paragraf;

(iii) un auditor extern al instituției a confirmat caracterul adecvat al datelor, al informațiilor sau al indicatorilor de risc de la partea terță menționați la punctul (ii) și autoritatea competentă a instituției are acces nerestricționat la aceste date, informații sau indicatori de risc la cerere;";

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instituțiile pot utiliza corelații empirice în cadrul categoriilor generale de factori de risc și, în scopul calculării măsurii valorii la risc condiționate nerestricționate UES_t menționate la articolul 325bb alineatul (1), în raport cu toate categoriile generale de factori de risc numai dacă abordarea instituției cu privire la măsurarea corelațiilor respective este judicioasă, consecventă fie cu orizonturile de lichiditate aplicabile, fie, în măsură satisfăcătoare pentru autoritatea competentă, cu orizontul de timp de bază de 10 zile prevăzut la articolul 325bc alineatul (1), și implementată cu integritate.";

(c) alineatul (3) se elimină;

186. La articolul 325bi, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) o instituție are o unitate de control al riscului care este independentă de unitățile care desfășoară activități de tranzacționare și care raportează direct conducerii superioare; unitatea în cauză:

(i) este responsabilă pentru conceperea și implementarea oricărui model intern de măsurare a riscurilor utilizat în abordarea bazată pe modele interne alternativă în sensul prezentului capitol;

(ii) răspunde de sistemul global de gestionare a riscurilor;

(iii) produce și analizează rapoarte zilnice asupra rezultatelor oricărui model intern utilizat pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, precum și asupra caracterului adecvat al măsurilor care trebuie luate în ceea ce privește limitele de tranzacționare;”;

(b) după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„O unitate de validare, care este separată de unitatea de control al riscului menționată la primul paragraf litera (b), efectuează validarea inițială și continuă a oricărui model intern de măsurare a riscurilor utilizat în abordarea bazată pe modele interne alternativă în sensul prezentului capitol.”

187. La articolul 325bo, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În modelele lor interne pentru riscul de nerambursare, instituțiile reflectă riscurile de bază semnificative pe care le au strategiile de acoperire și care decurg din diferențele în ceea ce privește tipul de produs, rangul în structura capitalului, ratingurile interne sau externe, data emiterii («vintage») și alte diferențe.

Instituțiile se asigură că neconcordanțele de scadențe dintre un instrument de acoperire și instrumentul acoperit care ar putea apărea în orizontul de timp de un an, în cazul în care aceste neconcordanțe nu sunt reflectate în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare, nu conduc la o subestimare semnificativă a riscului.

Instituțiile recunosc un instrument de acoperire numai în măsura în care acesta poate fi menținut chiar și atunci când un eveniment de credit sau de alt tip este iminent pentru debitor.”

188. Articolul 325bp se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) probabilitățile de nerambursare au un prag minim de 0,01 % pentru expunerile cărora li se aplică o pondere de risc de 0 %, în conformitate cu articolele 114-118, și de 0,01 % pentru obligațiunile garantate cărora li se aplică o pondere de risc de 10 %, în conformitate cu articolul 129; în caz contrar, probabilitățile de nerambursare au un prag minim de 0,03 %;”;

(ii) literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) o instituție care a primit aprobarea de a estima probabilitățile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 pentru clasa de expuneri și sistemul de rating corespunzător unui anumit emitent utilizează metodologia prevăzută în acea secțiune pentru a calcula probabilitățile de nerambursare ale emitentului respectiv, cu condiția ca datele pentru o astfel de estimare să fie disponibile;

(e) o instituție care nu a primit aprobarea de a estima probabilitățile de nerambursare menționate la litera (d) elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a estima aceste probabilități de nerambursare în conformitate cu cerințele aplicabile estimărilor probabilității de nerambursare în temeiul prezentului articol.”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf litera (d), datele necesare pentru estimarea probabilităților de nerambursare ale unui anumit emitent al unei poziții din portofoliul de tranzacționare sunt disponibile dacă, la data calculului, instituția deține o poziție din afara portofoliului de tranzacționare pe același debitor pentru care estimează probabilitățile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii prevăzute în capitolul respectiv.”;

(b) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) o instituție care a primit aprobarea de a estima LGD în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 pentru clasa de expuneri și sistemul de rating corespunzător unei anumite expuneri utilizează metodologia prevăzută în acea secțiune pentru a calcula estimările LGD ale emitentului respectiv, cu condiția ca datele pentru o astfel de estimare să fie disponibile;

(d) o instituție care nu a primit aprobarea de a estima LGD menționată la litera (c) elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a estima LGD în conformitate cu cerințele aplicabile estimărilor LGD în temeiul prezentului articol.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf litera (c), datele necesare pentru estimarea LGD a unui anumit emitent al unei poziții din portofoliul de tranzacționare sunt disponibile dacă, la data calculului, instituția deține o poziție din afara portofoliului de tranzacționare pe aceeași expunere pentru care estimează LGD în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 în vederea calculării cerințelor de fonduri proprii prevăzute în capitolul respectiv.”

189. La articolul 332, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instrumentele financiare derivate de credit, în conformitate cu articolul 325 alineatul (6) sau (8), sunt incluse numai în stabilirea cerinței de fonduri proprii pentru riscul specific conform articolului 338 alineatul (2).”

190. Articolul 337 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când determină ponderile de risc în sensul alineatului (1), instituțiile utilizează exclusiv abordarea prevăzută în titlul II capitolul 5 secțiunea 3.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituția însumează pozițiile sale ponderate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3) de la prezentul articol, indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, pentru a-și calcula cerința de fonduri proprii pentru un risc specific, cu excepția pozițiilor din securitizare cărora li se aplică articolul 338 alineatul (2).”

191. Articolul 338 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 338*
Cerință de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație

(1) În sensul prezentului articol, o instituție își stabilește portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație în conformitate cu articolul 325 alineatele (6), (7) și (8).

(2) O instituție determină cel mai mare dintre următoarele cuantumuri ca cerință de fonduri proprii pentru riscul specific în ceea ce privește portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație:

(a) cerința totală de fonduri proprii pentru riscul specific care s-ar aplica exclusiv pozițiilor nete lungi din portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație;

(b) cerința totală de fonduri proprii pentru riscul specific care s-ar aplica exclusiv pozițiilor nete scurte din portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație.”

192. La articolul 348, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții din prezenta secțiune, pozițiile pe OPC-uri sunt supuse unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de poziție (general și specific) de 32 %. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 353, corelate cu tratamentul modificat pentru aur prevăzut la articolul 352 alineatul (4), pozițiile pe OPC-uri sunt supuse unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de poziție (general și specific) și pentru riscul valutar de 40 %.”

193. Articolul 351 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 351*
De minimis și ponderarea pentru riscul valutar

Dacă valoarea poziției totale nete pe valută și pe aur a unei instituții, calculată conform procedurii prevăzute la articolul 352, depășește 2 % din totalul fondurilor sale proprii, instituția calculează o cerință de fonduri proprii pentru riscul valutar. Cerința de fonduri proprii pentru riscul valutar este egală cu suma dintre poziția totală netă pe valută și poziția totală netă pe aur în moneda de raportare, înmulțită cu 8 %.”

194. La articolul 352, alineatul (2) se elimină.

195. Articolul 361 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se elimină;

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile notifică autorităților lor competente modul în care aplică prezentul articol.”

196. În partea a treia titlul IV, capitolul 5 se elimină.

197. La articolul 381 se adaugă următorul paragraf:

„În sensul prezentului titlu, «risc CVA» înseamnă riscul de pierderi care rezultă din modificările valorii CVA, calculat pentru portofoliul de tranzacții cu o contraparte, astfel cum se prevede la primul paragraf, ca urmare a variațiilor factorilor de risc de marjă de credit ai unei contrapărți și a variațiilor altor factori de risc încorporați în portofoliul de tranzacții.”

198. Articolul 382 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) O instituție include în calculul fondurilor proprii prevăzut la alineatul (1) operațiunile de finanțare prin instrumente financiare care sunt evaluate la valoarea justă în conformitate cu cadrul contabil aplicabil instituției în cazul în care expunerile instituției la riscul CVA care decurg din operațiunile respective sunt semnificative.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(4a) Prin derogare de la alineatul (4) de la prezentul articol, o instituție poate alege să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA, utilizând oricare dintre abordările menționate la articolul 382a alineatul (1), pentru tranzacțiile care sunt excluse în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol, în cazul în care instituția utilizează acoperiri eligibile determinate în conformitate cu articolul 386 pentru a diminua riscul CVA al tranzacțiilor respective. Instituțiile stabilesc politici pentru a preciza aplicarea și calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru astfel de tranzacții.

(4b) Instituțiile raportează autorităților lor competente rezultatele calculelor cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru toate tranzacțiile menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. În sensul respectivei cerințe de raportare, instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordările relevante prevăzute la articolul 382a alineatul (1) pe care le-ar fi utilizat pentru a îndeplini o cerință de fonduri proprii pentru riscul CVA dacă tranzacțiile respective nu ar fi fost excluse din domeniul de aplicare în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile și criteriile pe care instituțiile trebuie să le utilizeze pentru a evalua dacă expunerile la riscul CVA care decurg din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare evaluate la valoarea justă sunt semnificative, precum și frecvența evaluării respective.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

199. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 382a*

Abordări pentru calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA

(1) O instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru toate tranzacțiile menționate la articolul 382 în conformitate cu următoarele abordări:

(a) abordarea standardizată prevăzută la articolul 383, în cazul în care instituția a primit aprobarea autorității competente de a utiliza abordarea respectivă;

(b) abordarea de bază prevăzută la articolul 384;

(c) abordarea simplificată prevăzută la articolul 385, cu condiția ca instituția să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (1) de la articolul respectiv.

(2) O instituție nu utilizează abordarea menționată la alineatul (1) litera (c) în combinație cu abordarea menționată la litera (a) sau (b) de la alineatul respectiv.

(3) O instituție poate utiliza în mod permanent o combinație a abordărilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru:

(a) contrapărți diferite;

(b) seturi de compensare eligibile diferite cu aceeași contraparte;

(c) tranzacții diferite din același set de compensare eligibil, sub rezerva satisfacerii oricăreia dintre condițiile menționate la alineatul (5).

(4) În sensul alineatului (3) litera (c), instituțiile împart setul de compensare eligibil într-un set de compensare ipotetic care conține tranzacțiile care fac obiectul abordării menționate la alineatul (1) litera (a), și un set de compensare ipotetic care conține tranzacțiile care fac obiectul abordării menționate la alineatul (1) litera (b).

(5) În sensul alineatului (3) litera (c), condițiile menționate la alineatul și litera respective includ următoarele:

(a) împărțirea este în concordanță cu tratamentul setului de compensare legal în momentul calculării CVA în scopuri contabile;

(b) aprobarea acordată de autoritățile competente de a utiliza abordarea menționată la alineatul (1) litera (a) se limitează la setul de compensare ipotetic corespunzător și nu vizează toate tranzacțiile din setul de compensare eligibil.

Instituțiile documentează modul în care utilizează în mod permanent o combinație a abordărilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), și astfel cum se prevede la prezentul alineat, pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA.”

200. Articolul 383 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 383*

Abordarea standardizată

(1) Autoritatea competentă acordă unei instituții aprobarea de a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru un portofoliu de tranzacții cu una sau mai multe contrapărți utilizând abordarea standardizată în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, după ce a evaluat dacă instituția respectă următoarele cerințe:

(a) instituția a înființat o unitate distinctă care este responsabilă cu gestionarea globală a riscurilor instituției și de acoperirea riscului CVA;

(b) pentru fiecare contraparte în cauză, instituția a elaborat un model de CVA reglementară pentru a calcula CVA aferentă contrapărții respective în conformitate cu articolul 383a;

(c) instituția este în măsură să calculeze, cel puțin o dată pe lună, sensibilitățile CVA aferente fiecărei contrapărți în cauză la factorii de risc relevanți determinați în conformitate cu articolul 383b;

(d) pentru toate pozițiile pe acoperiri eligibile recunoscute în conformitate cu articolul 386 în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea standardizată, instituția este în măsură să calculeze, cel puțin o dată pe lună, sensibilitățile pozițiilor respective la factorii de risc relevanți determinați în conformitate cu articolul 383b;

(e) instituția a creat o unitate de control al riscului care este independentă de unitățile care desfășoară activități de tranzacționare și de unitatea menționată la litera (a) și care raportează direct organismului de conducere; unitatea de control al riscului este responsabilă de conceperea și punerea în aplicare a abordării standardizate și elaborează și analizează rapoarte lunare cu privire la rezultatele abordării respective și, în plus, unitatea de control al riscului evaluează caracterul adecvat al limitelor de tranzacționare ale instituției și include rezultatele evaluării respective în rapoartele sale lunare; unitatea de control al riscului dispune de personal suficient cu un nivel de competențe adecvat pentru îndeplinirea scopului său.

În sensul primului paragraf litera (c) de la prezentul alineat, sensibilitatea CVA aferente unei contrapărți la un factor de risc înseamnă modificarea relativă a valorii CVA respective, ca urmare a unei modificări a valorii unuia dintre factorii de risc relevanți ai respectivei CVA, calculată utilizând modelul de CVA reglementară al instituției în conformitate cu articolele 383i și 383j.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat, sensibilitatea unei poziții pe o acoperire eligibilă la un factor de risc înseamnă modificarea relativă a valorii poziției respective, ca urmare a unei modificări a valorii unuia dintre factorii de risc relevanți ai poziției respective, calculată utilizând modelul de evaluare al instituției în conformitate cu articolele 383i și 383j.

(2) În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA, se aplică următoarele definiții:

1. «clasă de risc» înseamnă oricare dintre următoarele categorii:

   (a) riscul de rată a dobânzii;

   (b) riscul de marjă de credit al contrapărții;

   (c) riscul de marjă de credit de referință;

   (d) riscul de devalorizare a titlurilor de capital;

   (e) riscul de marfă;

   (f) riscul valutar;

2. «portofoliu CVA» înseamnă portofoliul compus din CVA agregată și acoperirile eligibile menționate la alineatul (1) litera (d);

3. «CVA agregată» înseamnă suma CVA-urilor calculate utilizând modelul de CVA reglementară pentru contrapărțile menționate la alineatul (1) primul paragraf.

(3) Instituțiile determină cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA conform abordării standardizate ca suma următoarelor cerințe de fonduri proprii calculate în conformitate cu articolul 383b:

(a) cerințele de fonduri proprii pentru riscul delta care reflectă riscul de modificare a portofoliului CVA al instituției ca urmare a variațiilor apărute la nivelul factorilor de risc relevanți care nu sunt legați de volatilitate;

(b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul vega care reflectă riscul de modificare a portofoliului CVA al instituției ca urmare a variațiilor apărute la nivelul factorilor de risc relevanți legați de volatilitate.”

201. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 383a*

Modelul de CVA reglementară

(1) Un model de CVA reglementară utilizat pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 383 este solid din punct de vedere conceptual, se pune în aplicare cu integritate și respectă toate cerințele următoare:

(a) modelul de CVA reglementară este capabil să modeleze CVA aferentă unei anumite contrapărți, recunoscând acordurile de compensare și contractele în marjă la nivel de set de compensare, dacă este cazul, în conformitate cu prezentul articol;

(b) instituția estimează probabilitățile de nerambursare ale contrapărții pe baza marjelor de credit ale contrapărții și a pierderii în caz de nerambursare conform consensului preconizat al pieței pentru contrapartea respectivă;

(c) pierderea așteptată în caz de nerambursare menționată la litera (a) este aceeași cu pierderea în caz de nerambursare conform consensului preconizat al pieței menționată la litera (b), cu excepția cazului în care instituția poate demonstra faptul că rangul portofoliului de tranzacții cu contrapartea respectivă diferă de rangul obligațiunilor negarantate cu rang superior emise de contrapartea respectivă;

(d) la fiecare moment ulterior, expunerea viitoare actualizată simulată a portofoliului de tranzacții cu o contraparte se calculează cu ajutorul unui model de calcul al expunerii prin reevaluarea tuturor tranzacțiilor din portofoliul respectiv, pe baza modificărilor comune simulate ale factorilor de risc de piață care sunt semnificativi pentru acele tranzacții, utilizând un număr adecvat de scenarii și actualizând prețurile până la data efectuării calculului pe baza ratelor dobânzii fără risc;

(e) modelul de CVA reglementară este capabil să modeleze dependența semnificativă dintre expunerea viitoare actualizată simulată a portofoliului de tranzacții și marjele de credit ale contrapărții;

(f) în cazul în care tranzacțiile din portofoliu sunt incluse într-un set de compensare care face obiectul unui contract în marjă și al evaluării zilnice la prețul pieței, garanțiile reale furnizate și primite ca parte a contractului respectiv sunt recunoscute ca fiind un factor de diminuare a riscului în expunerea viitoare actualizată simulată, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) instituția determină perioada de risc de marjă pentru setul de compensare respectiv în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 285 alineatele (2) și (5) și reflectă perioada de marjă respectivă în calculul expunerii viitoare actualizate simulate;

(ii) toate caracteristicile aplicabile ale contractului în marjă, inclusiv frecvența apelurilor în marjă, tipul de garanție reală eligibilă contractual, cuantumurile-prag, sumele minime ale transferurilor, sumele independente și marjele inițiale atât pentru instituție, cât și pentru contraparte sunt reflectate în mod corespunzător în calculul expunerii viitoare actualizate simulate;

(iii) instituția a înființat o unitate de administrare a garanțiilor reale care se conformează articolului 287 pentru toate garanțiile reale recunoscute în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea standardizată.

În sensul primului paragraf litera (a), CVA are semn pozitiv și se calculează în funcție de pierderile așteptate în caz de nerambursare ale contrapărții, de un set adecvat de probabilități de nerambursare ale contrapărții la momente viitoare și de un set adecvat de expuneri viitoare actualizate simulate ale portofoliului de tranzacții cu contrapartea respectivă în momente viitoare până la scadența tranzacției cu cea mai lungă durată din portofoliul respectiv.

În scopul demonstrării menționate la primul paragraf litera (c), garanțiile reale primite de la contraparte nu modifică rangul expunerii.

În sensul primului paragraf litera (f) punctul (iii) de la prezentul alineat, în cazul în care a înființat deja o unitate de administrare a garanțiilor reale pentru a utiliza metoda modelului intern menționată la articolul 283, instituția nu este obligată să înființeze o unitate suplimentară de administrare a garanțiilor reale dacă instituția respectivă demonstrează autorității sale competente că unitatea respectivă respectă cerințele prevăzute la articolul 287 pentru garanțiile reale recunoscute în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea standardizată.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), în cazul în care marjele instrumentelor de tipul *credit default swap* ale contrapărții sunt observabile pe piață, o instituție utilizează aceste marje. În cazul în care nu sunt disponibile astfel de marje ale instrumentelor de tipul *credit default swap*, instituțiile utilizează una dintre următoarele:

(a) marjele de credit aferente altor instrumente emise de contraparte care reflectă condițiile actuale de piață;

(b) marjele aproximative care sunt adecvate având în vedere ratingul, sectorul de activitate și regiunea contrapărții.

(3) O instituție care utilizează un model de CVA reglementară respectă toate cerințele calitative următoare:

(a) modelul de calcul al expunerii menționat la alineatul (1) face parte din sistemul intern de gestionare a riscului CVA al instituției care include identificarea, măsurarea, gestionarea, aprobarea și raportarea internă a CVA și a riscului CVA în scopuri contabile;

(b) instituția dispune de un proces pentru a asigura conformitatea cu un set documentat de politici interne, controale, evaluări ale performanței modelului și proceduri privind modelul de calcul al expunerii menționat la alineatul (1);

(c) instituția dispune de o unitate de validare independentă care este responsabilă cu validarea efectivă inițială și continuă a modelului de calcul al expunerii menționat la alineatul (1) de la prezentul articol; această unitate este independentă de unitățile care se ocupă de creditele comerciale și de unitățile de tranzacționare, inclusiv de unitatea menționată la articolul 383 alineatul (1) litera (a), și raportează direct conducerii superioare; unitatea dispune de personal suficient cu un nivel de competențe adecvat pentru îndeplinirea scopului respectiv;

(d) conducerea superioară participă activ la procesul de control al riscului și consideră controlul riscului CVA drept un aspect esențial al activității economice, căruia trebuie să i se aloce resurse adecvate;

(e) instituția documentează procesul de validare inițială și continuă a modelului de calcul al expunerii menționat la alineatul (1), la un nivel de detaliere care ar permite unei părți terțe să înțeleagă modul în care funcționează modelele, limitările și ipotezele lor principale și să recreeze analiza; documentația respectivă stabilește frecvența minimă cu care se efectuează validarea continuă, precum și alte circumstanțe, cum ar fi o schimbare bruscă a comportamentului pe piață, în care se efectuează o validare suplimentară; documentația descrie modul în care se efectuează validarea în ceea ce privește fluxurile de date și portofoliile, ce analize sunt utilizate și modul în care sunt constituite portofoliile reprezentative ale contrapărților;

(f) modelele de evaluare utilizate în modelul de calcul al expunerii menționat la alineatul (1) pentru un anumit scenariu de factori de risc de piață simulați sunt testate în raport cu valori de referință independente adecvate pentru o gamă largă de stări ale pieței, ca parte a procesului de validare inițială și continuă a modelului; modelele de evaluare a opțiunilor țin seama de neliniaritatea valorii opțiunii în ceea ce privește factorii de risc de piață;

(g) în cadrul procesului de audit intern al instituției se efectuează cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului său intern de gestionare a riscului CVA menționat la litera (a) de la prezentul alineat; respectiva reexaminare include activitățile atât ale unității menționate la articolul 383 alineatul (1) litera (a), cât și ale unității independente de validare menționate la litera (c) de la prezentul alineat;

(h) modelul de CVA reglementară utilizat de instituție pentru calcularea expunerii viitoare actualizate simulate menționate la alineatul (1) reflectă condițiile și specificațiile tranzacțiilor și contractele în marjă într-un mod prompt, complet și prudent; condițiile și specificațiile se păstrează într-o bază de date securizată, care face obiectul unui audit formal și periodic; transmiterea datelor privind condițiile și specificațiile tranzacțiilor și contractele în marjă în vederea integrării în modelul de calcul al expunerii face, de asemenea, obiectul auditului intern, iar între modelul intern și sistemele de date-sursă există procese de reconciliere formală pentru a verifica în permanență dacă specificațiile și condițiile tranzacțiilor și contractele în marjă sunt reflectate corect sau, cel puțin, prudent în sistemul de calcul al expunerii;

(i) intrările de date de piață curente și istorice utilizate în model de instituție pentru calcularea expunerii viitoare actualizate simulate menționate la alineatul (1) se obțin independent de liniile de activitate și se introduc în modelul respectiv în mod prompt și complet și se păstrează într-o bază de date securizată care face obiectul unui audit formal și periodic; o instituție dispune de un proces bine dezvoltat de verificare a integrității datelor pentru a gestiona observațiile privind date neadecvate; în cazul în care modelul se bazează pe date de substituire a datelor de piață, instituția elaborează politici interne pentru a identifica substituenți adecvați și demonstrează în mod empiric și în permanență că substituenții oferă o reprezentare prudentă a riscului-suport;

(j) modelul de calcul al expunerii menționat la alineatul (1) cuprinde informațiile specifice cu privire la tranzacții și informațiile contractuale care sunt necesare pentru a putea agrega expunerile la nivelul setului de compensare; instituția verifică dacă în cadrul modelului tranzacțiile sunt atribuite setului de compensare adecvat.

În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA, modelul de calcul al expunerii menționat la alineatul (1) de la prezentul articol poate avea specificații și ipoteze diferite pentru a îndeplini toate cerințele prevăzute la articolul 383a, cu excepția faptului că intrările sale de date de piață și recunoașterea compensării sunt aceleași ca cele utilizate în scopuri contabile.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituțiile trebuie să stabilească marjele aproximative menționate la alineatul (2) litera (b) în scopul calculării probabilităților de nerambursare;

(b) alte elemente tehnice pe care instituțiile trebuie să le ia în considerare atunci când calculează pierderea așteptată în caz de nerambursare a contrapărții, probabilitățile de nerambursare ale contrapărții și expunerea viitoare actualizată simulată a portofoliului de tranzacții cu contrapartea respectivă, precum și CVA, astfel cum se menționează la alineatul (1);

(c) care alte instrumente menționate la alineatul (2) litera (a) sunt adecvate pentru a estima probabilitățile de nerambursare ale contrapărții și modul în care instituțiile trebuie să efectueze această estimare.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) condițiile de evaluare a importanței extinderilor și modificărilor utilizării abordării standardizate, astfel cum se menționează la articolul 383 alineatul (3);

(b) metodologia de evaluare pe baza căreia autoritățile competente trebuie să verifice respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolele 383 și 383a.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 383b

Cerințele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega

(1) Instituțiile aplică factorii de risc delta și vega descriși la articolele 383c-383h și procesul prevăzut la alineatele (2)-(8) de la prezentul articol pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega.

(2) Pentru fiecare clasă de risc menționată la articolul 383 alineatul (2), sensibilitatea CVA-urilor agregate și sensibilitatea tuturor pozițiilor pe acoperiri eligibile care intră sub incidența cerințelor de fonduri proprii pentru riscul delta sau vega la fiecare dintre factorii de risc delta sau vega aplicabili incluși în clasa de risc respectivă se calculează utilizând formulele corespunzătoare prevăzute la articolele 383i și 383j. În cazul în care valoarea unui instrument depinde de mai mulți factori de risc, sensibilitatea se determină separat pentru fiecare factor de risc.

Pentru calcularea sensibilităților la riscul vega ale CVA-urilor agregate, se includ atât sensibilitățile la volatilitățile utilizate în modelul de calcul al expunerii pentru a simula factorii de risc, cât și sensibilitățile la volatilitățile utilizate pentru reevaluarea tranzacțiilor cu opțiuni din portofoliul de tranzacții cu contrapartea în cauză.

Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă, o instituție poate să utilizeze definiții alternative ale sensibilităților la riscurile delta și vega la calcularea cerințelor de fonduri proprii ale unei poziții din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu prezentul capitol, dacă instituția îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) definițiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului sau a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituției;

(b) instituția demonstrează că aceste definiții alternative sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilitățile poziției decât formulele prevăzute la articolele 383i și 383j și că sensibilitățile la riscurile delta și vega rezultate nu diferă în mod semnificativ de cele obținute prin aplicarea formulelor prevăzute la articolele 383i și, respectiv, 383j.

(3) În cazul în care o acoperire eligibilă este un instrument-indice, instituțiile calculează sensibilitățile respectivei acoperiri eligibile la toți factorii de risc relevanți prin aplicarea variației unuia dintre factorii de risc relevanți fiecăreia dintre componentele indicelui.

(4) O instituție poate introduce factori de risc suplimentari care să corespundă instrumentelor bazate pe indici calificați pentru următoarele clase de risc:

(a) riscul de marjă de credit al contrapărții;

(b) riscul de marjă de credit de referință; și

(c) riscul de devalorizare a titlurilor de capital.

În ceea ce privește riscurile delta, un instrument-indice este considerat calificat dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 325i. În ceea ce privește riscurile vega, toate instrumentele-indice sunt considerate calificate.

O instituție calculează sensibilitățile CVA și ale acoperirilor eligibile la factorii de risc ai unor indici calificați în plus față de sensibilitățile la factorii de risc de tip non-index.

O instituție calculează sensibilitățile la riscurile delta și vega la un factor de risc al unui indice calificat ca sensibilitate unică la indicele calificat suport. În cazul în care 75 % din componentele unui indice calificat sunt puse în corespondență cu același sector, astfel cum se prevede la articolele 383p, 383s și 383v, instituția pune în corespondență indicele calificat cu sectorul respectiv. În celelalte cazuri, instituția pune în corespondență sensibilitatea cu banda relevantă a indicelui calificat.

(5) Sensibilitățile ponderate ale CVA agregată și ale valorii de piață a tuturor acoperirilor eligibile pentru fiecare factor de risc se calculează înmulțind sensibilitățile nete respective cu ponderea de risc corespunzătoare, în conformitate cu următoarele formule:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{acoperiri} = RW_k \cdot S_k^{acoperiri}$$

unde:

k = indicele care desemnează factorul de risc k;

WS_k^{CVA} = sensibilitatea ponderată a CVA agregată la factorul de risc k;

RW_k = ponderea de risc aplicabilă factorului de risc k;

S_k^{CVA} = sensibilitatea netă a CVA agregată la factorul de risc k;

$WS_k^{acoperiri}$ = sensibilitatea ponderată a valorii de piață a tuturor acoperirilor eligibile din portofoliul CVA la factorul de risc k;

$S_k^{acoperiri}$ = sensibilitatea netă a valorii de piață a tuturor acoperirilor eligibile din portofoliul CVA la factorul de risc k.

(6) Instituțiile calculează sensibilitatea netă ponderată WS_k a portofoliului CVA la factorul de risc k în conformitate cu următoarea formulă:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{acoperiri}$$

(7) Sensibilitățile nete ponderate din cadrul aceleiași benzi sunt agregate în conformitate cu următoarea formulă, utilizând corelațiile corespunzătoare ρ_{kl} pentru sensibilitățile ponderate din cadrul aceleiași benzi prevăzute la articolele 383l, 383t și 383q, obținându-se sensibilitatea specifică benzii K_b:

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \epsilon b} WS_k^2 + \sum_{k \epsilon b} \sum_{l \epsilon b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \epsilon b} \left(\left(WS_k^{acoperiri} \right)^2 \right)}$$

unde:

K_b = sensibilitatea specifică benzii pentru banda b;

WS_k = sensibilitățile nete ponderate;

ρ_{kl} = parametrii corespunzători de corelație din cadrul benzii;

R = parametrul de excludere a acoperirii egal cu 0,01.

(8) Sensibilitatea specifică benzii se calculează în conformitate cu alineatele (5), (6) și (7) de la prezentul articol pentru fiecare bandă din cadrul unei clase de risc. După ce sensibilitatea specifică benzii a fost calculată în cazul tuturor benzilor, sensibilitățile ponderate la toți factorii de risc din toate benzile sunt agregate în conformitate cu formula de mai jos, utilizând corelațiile corespunzătoare γ_{bc} pentru sensibilitățile ponderate din diferitele benzi prevăzute la articolele 383l, 383o, 383r, 383u, 383w și 383z obținându-se cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega:

$$cerința\ de\ fonduri\ proprii\ specifică\ unei\ clase\ de\ risc\ pentru\ riscul\ delta\ sau\ vega = m_{CVA}\sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b\neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

unde:

m_{CVA} = un factor de multiplicare egal cu 1; autoritatea competentă poate majora valoarea m_{CVA} în cazul în care modelul de CVA reglementară al instituției prezintă deficiențe care împiedică măsurarea corespunzătoare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA;

K_b = sensibilitatea specifică benzii pentru banda b;

γ_{bc} = parametrul de corelație între benzile b și c;

$S_b = max\{-K_b; min(\sum_{k\in b} WS_k\ ; K_b)\}$ pentru toți factorii de risc din banda b;

$S_c = max\{-K_c; min(\sum_{k\in c} WS_k\ ; K_c)\}$ pentru toți factorii de risc din banda c.

Articolul 383c

Factorii de risc de rată a dobânzii

(1) Pentru factorii de risc de rată a dobânzii delta, inclusiv riscul de rată a inflației, există o bandă pentru fiecare monedă, iar fiecare bandă cuprinde diferite tipuri de factori de risc.

Factorii de risc de rată a dobânzii delta aplicabili instrumentelor sensibile la rata dobânzii din portofoliul CVA sunt ratele fără risc pentru fiecare monedă vizată și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 1 an, 2 ani, 5 ani, 10 ani și 30 de ani.

Factorii de risc de rată a dobânzii delta aplicabili instrumentelor sensibile la rata inflației din portofoliul CVA sunt ratele inflației pentru fiecare monedă vizată și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 1 an, 2 ani, 5 ani, 10 ani și 30 de ani.

(2) Monedele pentru care o instituție aplică factorii de risc de rată a dobânzii delta în conformitate cu alineatul (1) sunt euro, coroana suedeză, dolarul australian, dolarul canadian, lira sterlină britanică, yenul japonez și dolarul american, moneda de raportare a instituției și moneda unui stat membru care participă la MCS II.

(3) Pentru monedele care nu sunt menționate la alineatul (2), factorii de risc de rată a dobânzii delta constau în variația absolută a ratei inflației și decalajul paralel al întregii curbe fără risc pentru o anumită monedă.

(4) Instituțiile obțin ratele fără risc pentru fiecare monedă pe baza instrumentelor pieței monetare deținute în portofoliul lor de tranzacționare care au cel mai redus risc de credit, inclusiv swapurile pe rata dobânzii *overnight*.

(5) În cazul în care instituțiile nu pot aplica abordarea menționată la alineatul (4), ratele fără risc se bazează pe una sau mai multe curbe swap implicite de piață utilizate de instituții pentru a marca pozițiile la piață, precum curbele swap pe rata dobânzii interbancare oferită.

În cazul în care datele privind curbele swap implicite de piață descrise la primul paragraf sunt insuficiente, ratele fără risc pot fi determinate pornind de la cea mai adecvată curbă a obligațiunilor suverane pentru o anumită monedă.

(6) Factorii de risc de rată a dobânzii vega aplicabili instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la volatilitatea ratei dobânzii sunt toate volatilitățile ratei dobânzii aferente tuturor momentelor specifice pentru o anumită monedă. Factorii de risc de rată a inflației vega aplicabili instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la volatilitatea ratei inflației sunt toate volatilitățile ratei inflației aferente tuturor momentelor specifice pentru o anumită monedă. Există o singură sensibilitate netă la rata dobânzii și o singură sensibilitate netă la rata inflației calculate pentru fiecare monedă.

Articolul 383d

Factorii de risc valutar

(1) Factorii de risc valutar delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA sensibile la cursurile de schimb valutar la vedere sunt toate cursurile de schimb valutar la vedere dintre moneda în care este denominat un instrument și moneda de raportare a instituției sau moneda de bază a instituției, în cazul în care instituția utilizează o monedă de bază în conformitate cu articolul 325q alineatul (7). Pentru fiecare pereche de monede există o singură bandă, care cuprinde un singur factor de risc și o singură sensibilitate netă.

(2) Factorii de risc valutar vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la volatilitatea cursului de schimb valutar sunt volatilitățile implicite ale cursurilor de schimb valutar dintre perechile de monede menționate la alineatul (1). Există o singură bandă pentru toate monedele și scadențele, care cuprinde toți factorii de risc valutar vega și o singură sensibilitate netă.

(3) Instituțiile nu au obligația de a face distincție între variantele *onshore* și *offshore* ale unei monede pentru factorii de risc valutar delta și vega.

Articolul 383e

Factorii de risc de marjă de credit al contrapărții

(1) Factorii de risc de marjă de credit al contrapărții delta aplicabili instrumentelor sensibile la marja de credit a contrapărții din portofoliul CVA sunt reprezentați de marjele de credit ale contrapărților individuale și de numele de referință și indicii calificați pentru următoarele scadențe: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani și 10 ani.

(2) Clasa riscului de marjă de credit al contrapărții nu face obiectul cerințelor de fonduri proprii specifice riscului vega.

Articolul 383f

Factorii de risc de marjă de credit de referință

(1) Factorii de risc de marjă de credit de referință delta aplicabili instrumentelor sensibile la marjele de credit de referință din portofoliul CVA sunt reprezentați de marjele de credit ale tuturor scadențelor pentru toate numele de referință din cadrul aceleiași benzi. Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

(2) Factorii de risc de marjă de credit de referință vega aplicabili instrumentelor din portofoliul CVA sensibile la volatilitatea marjei de credit de referință sunt reprezentați de volatilitățile marjelor de credit aferente tuturor momentelor specifice pentru toate numele de referință din cadrul unei benzi. Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

Articolul 383g

Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital sunt benzile menționate la articolul 383t.

(2) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la prețurile spot ale titlurilor de capital sunt prețurile spot ale tuturor titlurilor de capital puse în corespondență cu aceeași bandă menționată la alineatul (1). Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

(3) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la volatilitatea titlurilor de capital sunt volatilitățile implicite ale tuturor titlurilor de capital puse în corespondență cu aceeași bandă menționată la alineatul (1). Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

Articolul 383h

Factorii de risc de marfă

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de marfă sunt benzile sectoriale menționate la articolul 383x.

(2) Factorii de risc de marfă delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la prețurile spot ale mărfurilor sunt prețurile spot ale tuturor mărfurilor puse în corespondență cu aceeași bandă sectorială menționată la alineatul (1). Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă sectorială.

(3) Factorii de risc de marfă vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor din portofoliul CVA care sunt sensibile la volatilitatea prețurilor mărfurilor sunt volatilitățile implicite ale tuturor mărfurilor puse în corespondență cu aceeași bandă sectorială menționată la alineatul (1). Se calculează o sensibilitate netă pentru fiecare bandă sectorială.

Articolul 383i

Sensibilitățile la riscul delta

(1) Instituțiile calculează sensibilitățile delta care constau în factorii de risc de rată a dobânzii după cum urmează:

(a) sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în rate fără risc, precum și ale unei acoperiri eligibile la acești factori de risc se calculează după cum urmează:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{acoperire_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(r_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de rată fără risc;

r_{kt} = valoarea factorului de risc de rată fără risc k cu scadența t;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât r_{kt} în V_{CVA};

$S_{r_{kt}}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de rată fără risc;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât r_{kt} din funcția de evaluare V_i;

(b) sensibilitățile delta la factorii de risc care constau în rate ale inflației, precum și ale unei acoperiri eligibile la acești factori de risc se calculează după cum urmează:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{acoperire_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(infl_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de rată a inflației;

$infl_{kt}$ = valoarea factorului de risc de rată a inflației k cu scadența t;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât $infl_{kt}$ în V_{CVA};

$S_{infl_{kt}}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de rată a inflației;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât $infl_{kt}$ din funcția de evaluare V_i.

(2) Instituțiile calculează sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în cursurile de schimb valutar la vedere, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{FX_k}^{acoperire_i} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(FX_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de curs de schimb valutar la vedere;

FX_k = valoarea factorului de risc de curs de schimb valutar la vedere k;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât FX_k în V_{CVA};

$S_{FX_k}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de curs de schimb valutar la vedere;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât FX_k din funcția de evaluare V_i.

(3) Instituțiile calculează sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în ratele de marjă de credit ale contrapărții, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0{,}0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0{,}0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{acoperire_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0{,}0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de rată de marjă de credit a contrapărții;

ccs_{kt} = valoarea factorului de risc de rată de marjă de credit a contrapărții k la scadența t;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât ccs_{kt} în V_{CVA};

$S_{ccs_{kt}}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de rată de marjă de credit a contrapărții;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât ccs_{kt} din funcția de evaluare V_i.

(4) Instituțiile calculează sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în ratele de marjă de credit de referință, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0{,}0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0{,}0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{acoperire_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0{,}0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de rată de marjă de credit de referință;

rcs_{kt} = valoarea factorului de risc de rată de marjă de credit de referință k la scadența t;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât ccs_{kt} în V_{CVA};

$S_{rcs_{kt}}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de rată de marjă de credit de referință;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât ccs_{kt} din funcția de evaluare V_i.

(5) Instituțiile calculează sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în prețurile spot ale titlurilor de capital, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(EQ, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{EQ}^{acoperire_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(EQ, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

S_{EQ}^{CVA} = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de preț spot al titlurilor de capital;

EQ = valoarea prețului spot al titlurilor de capital;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât EQ în V_{CVA};

$S_{EQ}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de preț spot al titlurilor de capital;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât EQ din funcția de evaluare V_i.

(6) Instituțiile calculează sensibilitățile delta ale CVA agregate la factorii de risc care constau în prețurile spot ale mărfurilor, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1{,}01 \cdot CTY, x, y \ldots) - V_{CVA}(CTY, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{CTY}^{acoperire_i} = \frac{V_i(1{,}01 \cdot CTY, w, z \ldots) - V_i(CTY, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

S_{CTY}^{CVA} = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de preț spot al mărfurilor;

CTY = valoarea prețului spot al mărfurilor;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât CTY în V_{CVA};

$S_{CTY}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile acoperirii eligibile i la un factor de risc de preț spot al mărfurilor;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât CTY din funcția de evaluare V_i.

Articolul 383j

Sensibilitățile la riscul vega

Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul vega ale CVA agregate la factorii de risc care constau în volatilitatea implicită, precum și ale unui instrument de acoperire eligibil la acești factori de risc după cum urmează:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{vol_k}^{acoperire_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(vol_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = sensibilitățile CVA agregate la un factor de risc de volatilitate implicită;

vol_k = valoarea factorului de risc de volatilitate implicită;

V_{CVA} = CVA agregată calculată pe baza modelului de CVA reglementară;

x, y = alți factori de risc decât vol_k din funcția de evaluare V_{CVA};

$S_{vol_k}^{acoperire_i}$ = sensibilitățile instrumentului de acoperire eligibil i la un factor de risc de volatilitate implicită;

V_i = funcția de evaluare a acoperirii eligibile i;

w, z = alți factori de risc decât vol_k din funcția de evaluare V_i.

Articolul 383k

Ponderile de risc pentru riscul de rată a dobânzii

(1) Pentru monedele menționate la articolul 383c alineatul (2), ponderile de risc ale sensibilităților delta la rata fără risc pentru fiecare bandă din tabelul 1 sunt următoarele:

Tabelul 1

Bandă	Scadență	Pondere de risc
1	1 an	1,11 %
2	2 ani	0,93 %
3	5 ani	0,74 %
4	10 ani	0,74 %
5	30 de ani	0,74 %

(2) Pentru alte monede decât cele menționate la articolul 383c alineatul (2), ponderea de risc a sensibilităților delta la rata fără risc este de 1,58 %.

(3) Pentru riscul de rată a inflației denominat în una dintre monedele menționate la articolul 383c alineatul (2), ponderea de risc a sensibilității delta la riscul de rată a inflației este de 1,11 %.

(4) Pentru riscul de inflație denominat în altă monedă decât cele menționate la articolul 383c alineatul (2), ponderea de risc a sensibilității delta la riscul de rată a inflației este de 1,58 %.

(5) Ponderile de risc care trebuie aplicate sensibilităților la factorii de risc de rată a dobânzii vega și la factorii de risc de rată a inflației vega pentru toate monedele sunt de 100 %.

Articolul 383l

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de rată a dobânzii

(1) Pentru monedele menționate la articolul 383c alineatul (2), parametrii de corelație pe care instituțiile îi aplică agregării sensibilităților delta la rata fără risc între diferitele benzi prevăzute la articolul 383k, tabelul 1, sunt următorii:

Tabelul 1

Bandă	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

(2) Instituțiile aplică un parametru de corelație de 40 % pentru agregarea sensibilității delta la riscul de rată a inflației și a sensibilității delta la rata fără risc denominate în aceeași monedă.

(3) Instituțiile aplică un parametru de corelație de 40 % pentru agregarea sensibilității la factorul de risc vega de rată a inflației și a sensibilității la factorul de risc vega de rată a dobânzii denominate în aceeași monedă.

Articolul 383m

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de rată a dobânzii

Parametrul de corelație dintre benzi pentru riscurile de rată a dobânzii delta și vega se stabilește la 0,5 % pentru toate perechile de monede.

Articolul 383n

Ponderile de risc pentru riscul valutar

(1) Ponderile de risc pentru toate sensibilitățile delta la factorul de risc valutar între moneda de raportare a unei instituții și o altă monedă sunt de 11 %.

(2) Ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește perechile de monede formate din euro și moneda unui stat membru care participă la MCS II este una dintre următoarele:

(a) ponderea de risc menționată la alineatul (1) împărțită la 3;

(b) fluctuația maximă în cadrul intervalului de fluctuație convenit oficial de statul membru și de BCE, dacă intervalul de fluctuație respectiv este mai îngust decât intervalul de fluctuație definit în cadrul MCS II.

(3) În pofida alineatului (2), ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește monedele menționate la alineatul respectiv care participă la MCS II cu un interval de fluctuație convenit în mod oficial mai îngust decât intervalul standard de plus sau minus 15 % este egală cu fluctuația procentuală maximă în acest interval mai îngust.

(4) Ponderile de risc pentru toate sensibilitățile vega la factorul de risc valutar sunt de 100 %.

Articolul 383o

Corelațiile pentru riscul valutar

(1) La agregarea sensibilităților la factorul de risc valutar delta între benzi se aplică un parametru de corelație uniform egal cu 60 %.

(2) La agregarea sensibilităților la factorul de risc valutar vega între benzi se aplică un parametru de corelație uniform egal cu 60 %.

Articolul 383p

Ponderile de risc pentru riscul de marjă de credit al contrapărții

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile delta la factori de risc de marjă de credit al contrapărții sunt aceleași pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă din tabelul 1 și au următoarele valori:

Tabelul 1

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc
1	Toate	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	0,5 %
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administrația centrală, inclusiv băncile centrale, a țărilor terțe, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) și la articolul 118	0,5 %
3		Administrație regională sau autoritate locală și entități din sectorul public	1,0 %
4		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	5,0 %
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	3,0 %

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc
6		Bunuri și servicii pentru consumatori,	3,0 %
		transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	
7		Tehnologie, telecomunicații	2,0 %
8		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	1,5 %
9		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit stabilite în statele membre	1,0 %
10	Nivelul 1 de calitate a creditului	Obligațiuni garantate emise de instituții de credit din țări terțe	1,5 %
	Nivelul 2-3 de calitate a creditului		2,5 %
11	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Alt sector	5,0 %
12		Indici calificați	1,5 %

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc
13	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating	Administrația centrală, inclusiv băncile centrale, a țărilor terțe, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) și la articolul 118	2,0 %
14		Administrație regională sau autoritate locală și entități din sectorul public	4,0 %
15		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	12,0 %
16		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	7,0 %
17		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	8,5 %
18		Tehnologie, telecomunicații	5,5 %
19		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	5,0 %
20		Alt sector	12,0 %
21		Indici calificați	5,0 %

În cazul în care nu există ratinguri externe pentru o anumită contraparte, instituțiile pot, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, să pună în corespondență ratingul intern cu un rating extern corespondent și să atribuie o pondere de risc corespunzătoare nivelurilor 1-3 de calitate a creditului sau nivelurilor 4-6 de calitate a creditului. În caz contrar, se aplică ponderile de risc pentru expunerile care nu beneficiază de un rating.

(2) Atunci când încadrează o expunere la risc într-un sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-o singură bandă sectorială prevăzută în tabelul 1. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate încadra într-un anumit sector în acest mod sunt încadrate fie în banda 11, fie în banda 20 din tabelul 1, în funcție de calitatea creditului emitentului.

(3) Instituțiile încadrează în benzile 12 și 21 din tabelul 1 numai expunerile care se raportează la indicii calificați menționați la articolul 383b alineatul (4).

(4) Instituțiile utilizează o abordare de tip *look-through* pentru a determina sensibilitățile unei expuneri care se raportează la un indice necalificat.

Articolul 383q

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marjă de credit al contrapărții

(1) Între două sensibilități WS_k și WS_l, care rezultă din expuneri la risc atribuite benzilor sectoriale 1-11 și 13-20, astfel cum se prevede la articolul 383p alineatul (1) tabelul 1, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(scadență)} \cdot \rho_{kl}^{(nume)} \cdot \rho_{kl}^{(calitate)}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(scadență)}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților k și l sunt identice, iar în caz contrar este egal cu 90 %;

$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l sunt identice, 90 % dacă cele două nume sunt distincte, dar legate juridic, iar în caz contrar este egal cu 50 %;

$\rho_{kl}^{(calitate)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume sunt ambele în benzile 1-11 sau sunt ambele în benzile 13-20, iar în caz contrar este egal cu 80 %.

(2) Între două sensibilități WS_k și WS_l, care rezultă din expuneri la risc atribuite benzilor sectoriale 12 și 21, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(scadență)} \cdot \rho_{kl}^{(nume)} \cdot \rho_{kl}^{(calitate)}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(scadență)}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților k și l sunt identice, iar în caz contrar este egal cu 90 %;

$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l sunt identice și cei doi indici fac parte din aceeași serie, 90 % dacă cei doi indici sunt aceiași, dar din serii diferite, iar în caz contrar este egal cu 80 %;

$\rho_{kl}^{(calitate)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume sunt ambele în banda 12 sau ambele în banda 21, iar în caz contrar este egal cu 80 %.

Articolul 383r

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de marjă de credit al contrapărții

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de marjă de credit al contrapărții delta sunt următoarele:

Tabelul 1

Bandă	1, 2, 3, 13 și 14	4 și 15	5 și 16	6 și 17	7 și 18	8 și 19	9 și 10	11 și 20	12 și 21
1, 2, 3, 13 și 14	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4 și 15		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5 și 16			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6 și 17				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7 și 18					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8 și 19						100 %	5 %	0 %	45 %
9 și 10							100 %	0 %	45 %
11 și 20								100 %	0 %
12 și 21									100 %

Articolul 383s

Ponderile de risc pentru riscul de marjă de credit de referință

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile delta la factori de risc de marjă de credit de referință sunt aceleași pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) și pentru toate expunerile la marja de credit de referință din fiecare bandă din tabelul 1 și au următoarele valori:

Tabelul 1

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc
1	Toate	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	0,5 %
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administrația centrală, inclusiv băncile centrale, a țărilor terțe, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) și la articolul 118	0,5 %
3		Administrație regională sau autoritate locală și entități din sectorul public	1,0 %
4		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	5,0 %
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	3,0 %
6		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	3,0 %
7		Tehnologie, telecomunicații	2,0 %
8		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	1,5 %
9		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit stabilite în statele membre	1,0 %

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc
10	Nivelul 1 de calitate a creditului	Obligațiuni garantate emise de instituții de credit din țări terțe	1,5 %
	Nivelul 2-3 de calitate a creditului		2,5 %
11	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Indici calificați	1,5 %
12	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating	Administrația centrală, inclusiv băncile centrale, a țărilor terțe, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) și la articolul 118	2,0 %
13		Administrație regională sau autoritate locală și entități din sectorul public	4,0 %
14		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	12,0 %
15		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	7,0 %
16		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	8,5 %
17		Tehnologie, telecomunicații	5,5 %
18		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	5,0 %
19		Indici calificați	5,0 %
20	Alt sector		12,0 %

În cazul în care nu există ratinguri externe pentru o anumită contraparte, instituțiile pot, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, să pună în corespondență ratingul intern cu un rating extern corespondent și să atribuie o pondere de risc corespunzătoare nivelurilor 1-3 de calitate a creditului sau nivelurilor 4-6 de calitate a creditului. În caz contrar se aplică ponderile de risc pentru expunerile care nu beneficiază de un rating.

(2) Ponderile de risc pentru volatilitățile marjei de credit de referință se stabilesc la 100 %.

(3) Atunci când încadrează o expunere la risc într-un sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-o singură bandă sectorială din tabelul 1. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 20 din tabelul 1.

(4) Instituțiile încadrează în benzile 11 și 19 numai expunerile care se raportează la indicii calificați menționați la articolul 383b alineatul (4).

(5) Instituțiile utilizează o abordare de tip *look-through* pentru a determina sensibilitățile unei expuneri care se raportează la un indice necalificat.

Articolul 383t

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marjă de credit de referință

(1) Între două sensibilități WS_k și WS_l, care rezultă din expuneri la risc atribuite benzilor sectoriale 1-10, 12-18 și 20 de la articolul 383s alineatul (1) tabelul 1, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(scadență)} \cdot \rho_{kl}^{(nume)} \cdot \rho_{kl}^{(calitate)}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(scadență)}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților k și l sunt identice, iar în caz contrar este egal cu 90 %;

$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l sunt identice, 90 % dacă cele două nume sunt distincte, dar legate juridic, iar în caz contrar este egal cu 50 %;

$\rho_{kl}^{(calitate)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume sunt ambele în benzile 1-10, sunt ambele în benzile 12-18 sau sunt ambele în banda 20, iar în caz contrar este egal cu 80 %.

(2) Între două sensibilități WS_k și WS_l, care rezultă din expuneri la risc atribuite benzilor sectoriale 11 și 19, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(scadență)} \cdot \rho_{kl}^{(nume)} \cdot \rho_{kl}^{(calitate)}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(scadență)}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților k și l sunt identice, iar în caz contrar este egal cu 90 %;

$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților k și l sunt identice și cei doi indici fac parte din aceeași serie, 90 % dacă cei doi indici sunt aceiași, dar din serii diferite, iar în caz contrar este egal cu 80 %;

$\rho_{kl}^{(calitate)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume sunt ambele în banda 11 sau ambele în banda 19, iar în caz contrar este egal cu 80 %.

Articolul 383u

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de marjă de credit de referință

(1) Corelațiile dintre benzi pentru riscul de marjă de credit de referință delta și riscul de marjă de credit de referință vega sunt următoarele:

Tabelul 1

Bandă	1, 2 și 12	3 și 14	4 și 15	5 și 16	6 și 17	7 și 18	8 și 19	9 și 10	20	11	19
1, 2 și 12	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 și 14		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 și 15			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 și 16				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 și 17					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 și 18						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 și 19							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9 și 10								100 %	0 %	45 %	45 %
20									100 %	0 %	0 %
11										100 %	75 %
19											100 %

(2) Prin derogare de la alineatul (1), valorile corelațiilor dintre benzi calculate la alineatul respectiv se împart la 2 pentru corelațiile dintre o bandă din grupul 1-10 și o bandă din grupul 12-18.

Articolul 383v

Benzile de ponderi de risc pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile delta la factori de risc de preț spot al titlurilor de capital sunt aceleași pentru toate expunerile la riscul de devalorizare a titlurilor de capital din fiecare bandă din tabelul 1 și au următoarele valori:

Tabelul 1

Numărul benzii	Capitalizarea de piață	Economia	Sector	Ponderea de risc pentru prețul spot al titlurilor de capital
1	Ridicată	Economie de piață emergentă	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități	55 %
2			Telecomunicații, produse industriale	60 %
3			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	45 %
4			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie	55 %
5		Economie avansată	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități	30 %
6			Telecomunicații, produse industriale	35 %
7			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	40 %
8			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie	50 %

Numărul benzii	Capitalizarea de piață	Economia	Sector	Ponderea de risc pentru prețul spot al titlurilor de capital
9	Scăzută	Economie de piață emergentă	Toate sectoarele descrise la benzile 1, 2, 3 și 4	70 %
10		Economie avansată	Toate sectoarele descrise la benzile 5, 6, 7 și 8	50 %
11	Alt sector			70 %
12	Ridicată	Economie avansată	Indici calificați	15 %
13	Altele		Indici calificați	25 %

(2) Standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 325bd alineatul (7) precizează ce reprezintă o capitalizare scăzută și ce reprezintă o capitalizare ridicată în sensul alineatului (1) de la prezentul articol.

(3) Standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 325ap alineatul (3) precizează ce reprezintă o piață emergentă și ce reprezintă o economie avansată în sensul alineatului (1) de la prezentul articol.

(4) Atunci când încadrează o expunere la risc într-un sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sectorul de activitate. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-una din benzile sectoriale de la alineatul (1) tabelul 1 și încadrează toți emitenții dintr-un anumit subsector în același sector. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate încadra într-un anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 11. Emitenții de titluri de capital multinaționali sau multisectoriali sunt încadrați într-o anumită bandă pe baza celei mai semnificative regiuni sau a celui mai semnificativ sector în care își desfășoară activitatea emitentul de titluri de capital.

(5) Ponderile de risc pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital vega se stabilesc la 78 % pentru benzile 1-8 și pentru banda 12 și la 100 % pentru toate celelalte benzi.

Articolul 383w

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

Parametrul de corelație dintre benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital delta și vega se stabilește la:

(a) 15 % dacă cele două benzi se încadrează în benzile 1-10 de la articolul 383v alineatul (1) tabelul 1;

(b) 75 % dacă cele două benzi sunt benzile 12 și 13 de la articolul 383v alineatul (1) tabelul 1;

(c) 45 % dacă una dintre benzi este banda 12 sau 13 de la articolul 383v alineatul (1) tabelul 1, iar cealaltă bandă se încadrează în benzile 1-10 de la articolul 383v alineatul (1) tabelul 1;

(d) 0 % dacă una dintre cele două benzi este banda 11 de la articolul 383v alineatul (1) tabelul 1.

Articolul 383x

Benzile de ponderi de risc pentru riscul de marfă

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile delta la factori de risc de preț spot al mărfurilor sunt aceleași pentru toate expunerile la riscul de marfă din fiecare bandă din tabelul 1 și au următoarele valori:

Tabelul 1

Numărul benzii	Denumirea benzii	Ponderea de risc pentru prețul spot al mărfurilor
1	Energie – combustibili solizi	30 %
2	Energie – combustibili lichizi	35 %
3	Energie – energie electrică	60 %
4	Energie – comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon în cadrul EU ETS	40 %
5	Energie – comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon în afara EU ETS	60 %
6	Transport	80 %
7	Metale – neprețioase	40 %
8	Combustibili gazoși	45 %
9	Metale prețioase, inclusiv aurul	20 %
10	Cereale și oleaginoase	35 %
11	Șeptel și produse lactate	25 %
12	Produse agricole perisabile și alte produse agricole	35 %
13	Alte mărfuri	50 %

(2) Ponderile de risc pentru riscul de marfă vega se stabilesc la 100 %.

Articolul 325z

Corelațiile dintre benzi pentru riscul de marfă

(1) Parametrul de corelație dintre benzi pentru riscul de marfă delta se stabilește la:

(a) 20 % dacă cele două benzi se încadrează în benzile 1-12 de la articolul 383x alineatul (1) tabelul 1;

(b) 0 % dacă una dintre cele două benzi este banda 13 de la articolul 383x alineatul (1) tabelul 1.

(2) Parametrul de corelație dintre benzi pentru riscul de marfă vega se stabilește la:

(a) 20 % dacă cele două benzi se încadrează în benzile 1-12 de la articolul 383x alineatul (1) tabelul 1;

(b) 0 % dacă una dintre cele două benzi este banda 13 de la articolul 383x alineatul (1) tabelul 1.”

202. Articolele 384, 385 și 386 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 384*

Abordarea de bază

(1) O instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol, după caz, pentru un portofoliu de tranzacții cu una sau mai multe contrapărți, utilizând una dintre următoarele formule, după caz:

(a) formula prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol, dacă instituția include în calcul una sau mai multe acoperiri eligibile recunoscute în conformitate cu articolul 386;

(b) formula prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, dacă instituția nu include în calcul nicio acoperire eligibilă recunoscută în conformitate cu articolul 386.

Abordarea prevăzută la litera (a) de la primul paragraf nu se utilizează în combinație cu abordarea prevăzută la litera (b) de la paragraful respectiv.

(2) O instituție care îndeplinește condiția menționată la alineatul (1) litera (a) calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA după cum urmează:

$$BACVA^{total} = \beta \cdot BACVA^{csr-fără\ acoperire} + DS_{CVA} \cdot (1-\beta) \cdot BACVA^{csr-cu\ acoperire}$$

unde:

$BACVA^{total}$ = cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA conform abordării de bază;

$BACVA^{csr-fără\ acoperire}$ = cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA conform abordării de bază, calculate în conformitate cu alineatul (3) pentru o instituție care îndeplinește condiția prevăzută la alineatul (1) litera (b);

DS_{CVA}= 0,65;

β= 0,25;

$$BACVA^{csr-cu\ acoperire} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_C)^2 + \sum_c HMA_c}$$

unde:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

a= 1,4;

ρ= 0,5;

C = indicele care desemnează toate contrapărțile pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea prevăzută la prezentul articol;

NS = indicele care desemnează toate seturile de compensare cu o anumită contraparte pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea prevăzută la prezentul articol;

H = indicele care desemnează toate instrumentele având la bază o singură semnătură recunoscute ca acoperiri eligibile în conformitate cu articolul 386 pentru o anumită contraparte pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea prevăzută la prezentul articol;

I = indicele care desemnează toate instrumentele-indice recunoscute ca acoperiri eligibile în conformitate cu articolul 386 pentru toate contrapărțile pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea prevăzută la prezentul articol;

RW_c = ponderea de risc aplicabilă contrapărții c; contrapartea c este pusă în corespondență cu una dintre ponderile de risc pe baza unei combinații între sector și calitatea creditului și se determină în conformitate cu tabelul 1.

În cazul în care nu există ratinguri externe pentru o anumită contraparte, instituțiile pot, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, să pună în corespondență ratingul intern cu un rating extern corespondent și să atribuie o pondere de risc corespunzătoare nivelurilor 1-3 de calitate a creditului sau nivelurilor 4-6 de calitate a creditului; în caz contrar se aplică ponderile de risc pentru expunerile care nu beneficiază de un rating.

M_{NS}^{c} = scadența efectivă a setului de compensare NS cu contrapartea «c»;

M_{NS}^{c}se calculează în conformitate cu articolul 162; cu toate acestea, pentru acest calcul, M_{NS}^{c} nu este plafonată la cinci ani, ci la cea mai lungă scadență contractuală reziduală din setul de compensare;

EAD_{NS}^{c} = valoarea expunerii la riscul de credit al contrapărții a setului de compensare NS cu contrapartea c, inclusiv efectul garanțiilor reale în conformitate cu metodele prevăzute în titlul II capitolul 6 secțiunile 3-6, astfel cum sunt aplicabile pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții menționată la articolul 92 alineatul (4) literele (a) și (g);

DF_{NS}^{c} = factorul de actualizare impus de autoritățile de supraveghere pentru setul de compensare NS cu contrapartea c.

Pentru o instituție care utilizează metodele prevăzute în titlul II capitolul 6 secțiunea 6, factorul de actualizare impus de autoritățile de supraveghere este stabilit la 1; în caz contrar factorul de actualizare impus de autoritățile de supraveghere se calculează după cum urmează:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^{c}}}{0,05 \cdot M_{NS}^{c}}$$

r_{hc} = factorul de corelare impus de autoritățile de supraveghere, determinat în conformitate cu tabelul 2, între riscul de marjă de credit al contrapărții c și riscul de marjă de credit al unui instrument având la bază o singură semnătură recunoscut ca acoperire eligibilă h pentru contrapartea c;

M_{h}^{SN} = scadența reziduală a unui instrument având la bază o singură semnătură recunoscut ca acoperire eligibilă;

B_{h}^{SN} = valoarea noțională a unui instrument având la bază o singură semnătură recunoscut ca acoperire eligibilă;

DF_h^{SN} = factorul de actualizare impus de autoritățile de supraveghere pentru un instrument având la bază o singură semnătură recunoscut ca acoperire eligibilă, calculat după cum urmează:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_h^{SN}}}{0,05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = ponderea de risc impusă de autoritățile de supraveghere a unui instrument având la bază o singură semnătură recunoscut ca acoperire eligibilă; ponderile de risc respective se bazează pe o combinație între sector și calitatea creditului aferentă marjei de credit de referință a instrumentului de acoperire și se determină în conformitate cu tabelul 1;

M_i^{ind} = scadența reziduală a uneia sau mai multor poziții pe același instrument-indice recunoscut ca acoperire eligibilă; în cazul în care există mai mult de o poziție pe același instrument-indice, M_i^{ind} este scadența ponderată în funcție de valorile noționale a tuturor pozițiilor respective;

B_i^{ind} = valoarea nețională integrală a uneia sau mai multor poziții pe același instrument-indice recunoscut ca acoperire eligibilă;

DF_i^{ind} = factorul de actualizare impus de autoritățile de supraveghere pentru una sau mai multe poziții pe același instrument-indice recunoscut ca acoperire eligibilă, calculat după cum urmează:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind}= ponderea de risc impusă de autoritățile de supraveghere a unui instrument-indice recunoscut ca acoperire eligibilă; RW_i^{ind} se bazează pe o combinație între sector și calitatea creditului aferentă tuturor componentelor indicelui, calculată după cum urmează:

(a) dacă toate componentele indicelui aparțin aceluiași sector și au aceeași calitate a creditului, determinată în conformitate cu tabelul 1, RW_i^{ind} se calculează ca fiind ponderea de risc relevantă din tabelul 1 pentru sectorul respectiv și calitatea creditului respectivă înmulțită cu 0,7;

(b) dacă nu toate componentele indicelui aparțin aceluiași sector sau au aceeași calitate a creditului, RW_i^{ind} se calculează ca media ponderată a ponderilor de risc ale tuturor componentelor indicelui, determinate în conformitate cu tabelul 1, înmulțită cu 0,7;

Tabelul 1

Sectorul contrapărții	Calitatea creditului	
	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating
Administrația centrală, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	0,5 %	2,0 %
Administrație regională sau autoritate locală și entități din sectorul public	1,0 %	4,0 %
Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	5,0 %	12,0 %

Sectorul contrapărții	Calitatea creditului	
	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating
Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	3,0 %	7,0 %
Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	3,0 %	8,5 %
Tehnologie, telecomunicații	2,0 %	5,5 %
Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	1,5 %	5,0 %
Alt sector	5,0 %	12,0 %

Tabelul 2

Corelațiile dintre marja de credit a contrapărții și acoperirea având la bază o singură semnătură	
Acoperirea având la bază o singură semnătură h a contrapărții i	Valoarea r_{hc}
Contrapărțile menționate la articolul 386 alineatul (3) litera (a) punctul (i)	100 %
Contrapărțile menționate la articolul 386 alineatul (3) litera (a) punctul (ii)	80 %
Contrapărțile menționate la articolul 386 alineatul (3) litera (a) punctul (iii)	50 %

(3) O instituție care îndeplinește condiția menționată la alineatul (1) litera (b) calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA după cum urmează:

$$BACVA^{csr-fără\ acoperire} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

unde toți termenii sunt cei prevăzuți la alineatul (2).

Articolul 385

Abordare simplificată

(1) O instituție care îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2) sau căreia autoritatea sa competentă i-a permis să aplice, în conformitate cu articolul 273a alineatul (4), abordarea prevăzută la articolul 282, poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA ca fiind cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de contraparte pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare și, respectiv, pozițiile din portofoliul de tranzacționare menționate la articolul 92 alineatul (4) literele (a) și (g), împărțite la 12,5.

(2) În scopul calculului menționat la alineatul (1), se aplică următoarele cerințe:

(a) numai tranzacțiile supuse cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA prevăzute la articolul 382 fac obiectul acestui calcul;

(b) instrumentele financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de contraparte nu se includ în acest calcul.

(3) O instituție care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2) sau, după caz, alineatul (4) se conformează cerințelor prevăzute la articolul 273b.

Articolul 386

Acoperiri eligibile

(1) Pozițiile pe instrumente de acoperire sunt recunoscute ca «acoperiri eligibile» pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolele 383 și 384 dacă pozițiile respective îndeplinesc toate cerințele următoare:

(a) sunt utilizate în scopul diminuării riscului CVA și sunt gestionate ca atare;

(b) pot fi deschise cu părți terțe sau cu portofoliul de tranzacționare al instituției ca acoperire internă, caz în care trebuie să respecte articolul 106 alineatul (7);

(c) numai pozițiile pe instrumentele de acoperire menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol pot fi recunoscute ca acoperiri eligibile pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolele 383 și, respectiv, 384.

În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 383, pozițiile pe instrumente de acoperire sunt recunoscute drept acoperiri eligibile în cazul în care, pe lângă condițiile prevăzute la literele (a)-(c) de la prezentul alineat, aceste instrumente de acoperire formează o singură poziție în cadrul unei acoperiri eligibile și nu sunt împărțite în mai mult de o poziție în cadrul mai multor acoperiri eligibile.

(2) Pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 383, numai pozițiile pe următoarele instrumente de acoperire sunt recunoscute ca acoperiri eligibile:

(a) instrumentele care acoperă variabilitatea marjei de credit a contrapărții, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 325 alineatul (5);

(b) instrumentele care acoperă variabilitatea componentei de expunere a riscului CVA, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 325 alineatul (5).

(3) În scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 384, numai pozițiile pe următoarele instrumente de acoperire sunt recunoscute ca acoperiri eligibile:

(a) instrumente de tip *credit default swap* având la bază o singură semnătură și instrumente de tip *credit default swap* contingente având la bază o singură semnătură care se raportează la:

(i) contraparte în mod direct;

(ii) o entitate legată juridic de contraparte, unde «legată juridic» se referă la cazurile în care numele de referință și contrapartea sunt fie o întreprindere-mamă și filiala sa, fie două filiale ale unei întreprinderi-mamă comune;

(iii) o entitate care aparține aceluiași sector și aceleiași regiuni ca și contrapartea;

(b) instrumente de tipul *credit default swap* bazate pe indici.

(4) Pozițiile pe instrumente de acoperire deschise cu părți terțe care sunt recunoscute ca acoperiri eligibile în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) și incluse în calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA nu fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață prevăzute în titlul IV.

(5) Pozițiile pe instrumente de acoperire care nu sunt recunoscute ca acoperiri eligibile în conformitate cu prezentul articol fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață prevăzute în titlul IV.”

203. La articolul 394, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile raportează autorităților lor competente următoarele informații în legătură cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de instituții, pe o bază consolidată, precum și cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de entități din sectorul bancar paralel, pe o bază consolidată, inclusiv în legătură cu expunerile mari exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„În plus față de informațiile menționate la primul paragraf, instituțiile raportează autorităților lor competente expunerile lor agregate față de entități din sectorul bancar paralel.”

204. La articolul 395 se introduce următorul alineat:

„(2a) Până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE, după consultarea ESMA, emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a actualiza ghidurile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

La actualizarea ghidurilor respective, ABE ține seama în mod corespunzător, printre alte considerații, de contribuția entităților din sectorul bancar paralel la uniunea piețelor de capital și de potențialul impact negativ pe care orice modificare a ghidurilor respective, inclusiv limitele suplimentare, l-ar putea avea asupra modelului de afaceri și a profilului de risc ale instituțiilor, precum și asupra stabilității și a bunei funcționări a piețelor financiare.

În plus, până la 31 decembrie 2027, ABE, după consultarea ESMA, prezintă Comisiei un raport privind contribuția entităților din sectorul bancar paralel la uniunea piețelor de capital și privind expunerile instituțiilor față de astfel de entități, inclusiv privind caracterul adecvat al limitelor agregate sau al limitelor individuale mai stricte pentru expunerile respective, ținând seama în mod corespunzător de cadrul de reglementare și de modelele de afaceri ale acestor entități.

Până la 31 decembrie 2028, pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă privind limitele de expunere la entitățile din sectorul bancar paralel.”

205. Articolul 400 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) expunerile care decurg din facilități de credit neutilizate care sunt clasificate drept elemente extrabilanțiere din banda 5 conform anexei I sau acorduri contractuale care îndeplinesc condițiile pentru a nu fi tratate drept angajamente și cu condiția să fi fost încheiat un acord cu clientul sau cu grupul de clienți aflați în legătură în temeiul căruia facilitatea poate fi trasă numai în cazul în care s-a stabilit că acest lucru nu determină depășirea limitei aplicabile temeiul articolului 395 alineatul (1);”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 129;”;

(ii) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) 50 % dintre acreditivele documentare extrabilanțiere din banda 4 și dintre facilitățile de credit neutilizate extrabilanțiere din banda 3, menționate în anexa I cu o scadență inițială de până la un an inclusiv și, sub rezerva acordului autorităților competente, 80 % dintre garanții, altele decât garanțiile pentru credite care sunt întemeiate pe un act legislativ sau de reglementare și pe care schemele de garantare mutuală care au statut de instituții de credit le acordă membrilor lor;”.

206. Articolul 402 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituțiile pot, cu excepția situațiilor în care se interzice acest lucru în temeiul dreptului intern aplicabil, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părți a unei expuneri garantate cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanției al valorii bunurilor imobile, dar nu cu mai mult de 55 % din valoarea bunurilor imobile, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) autoritățile competente nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 20 % pentru expuneri sau părți ale expunerilor garantate cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 124 alineatul (9);”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituțiile pot, cu excepția situațiilor în care se interzice acest lucru în temeiul dreptului intern aplicabil, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părți a unei expuneri garantate cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 126 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanției al valorii bunurilor imobile, dar nu cu mai mult de 55 % din valoarea bunurilor imobile, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) autoritățile competente nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 60 % pentru expuneri sau părți ale expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 124 alineatul (9);”;

(iii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) cerințele de la articolul 124 alineatul (3) litera (c), de la articolul 208 și de la articolul 229 alineatul (1) sunt îndeplinite;”.

207. La articolul 425 alineatul (4), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) contrapartea este o instituție-mamă sau o instituție filială a instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă ori este legată de instituție printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE sau este un membru al aceluiași sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7) din prezentul regulament sau instituția centrală sau un membru al unei rețele care face obiectul derogării menționate la articolul 10 din prezentul regulament;”.

208. La articolul 428 alineatul (1), litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) facilități de credit neutilizate care pot fi considerate elemente din banda 4, banda 3 sau banda 2 conform anexei I.”

209. Articolul 429 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul primului paragraf litera (b) și al celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, instituțiile pot considera drept client o entitate afiliată numai în cazul în care entitatea respectivă nu intră în perimetrul de consolidare reglementat la nivelul la care se aplică cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (4) litera (e).”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În sensul prezentului articol alineatul (4) litera (e) și al articolului 429g, «achiziție sau vânzare standard» înseamnă o achiziție sau o vânzare a unui activ financiar în cadrul unor contracte ale căror clauze impun livrarea activului financiar în perioada stabilită în general prin lege sau prin convenții pe piața în cauză.”

210. La articolul 429a, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următoarea literă:

„(ca) în cazul în care instituția este membră a rețelei menționate la articolul 113 alineatul (7), expunerile cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 114 și care decurg din active care sunt echivalentul depozitelor în aceeași monedă ale altor membri ai rețelei respective rezultate dintr-un depozit minim legal sau statutar în conformitate cu articolul 422 alineatul (3) litera (b); într-un astfel de caz, expunerile altor membri ai rețelei respective care reprezintă un depozit minim legal sau statutar nu fac obiectul literei (c) de la prezentul alineat;”;

(b) se introduce următoarea literă:

„(da) expunerile instituției față de acționarii săi, cu condiția ca aceste expuneri să fie garantate la un nivel de cel puțin 125 % cu activele menționate la articolul 129 alineatul (1) literele (d) și (e), iar activele respective să fie contabilizate în cerința privind indicatorul efectului de levier aplicabilă acționarilor, în cazul în care instituția nu este o instituție de credit pentru dezvoltare publică, dar îndeplinește următoarele condiții:

(i) acționarii săi sunt instituții de credit și nu exercită control asupra instituției;

(ii) respectă alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (e) de la prezentul articol;

(iii) expunerile sale sunt situate în același stat membru;

(iv) face în mod continuu obiectul unei anumite forme de supraveghere de către administrația centrală a unui stat membru;

(v) modelul său de afaceri se limitează la operațiuni de tip pass-through ale sumei corespunzătoare veniturilor obținute prin emiterea de obligațiuni garantate către acționarii săi, sub formă de instrumente de datorie;”.

211. Articolul 429c se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru tranzacțiile care nu sunt compensate printr-o CPCC, fondurile în numerar primite de contrapartea destinatară nu sunt separate de activele instituției;”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, atunci când calculează NICA, astfel cum este definită la articolul 272 punctul 12a, instituțiile nu includ garanțiile reale primite.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(4a) Prin derogare de la alineatele (3) și (4), o instituție poate recunoaște orice garanție reală primită în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) garanția reală este primită de la un client pentru un contract derivat compensat de instituție în numele clientului respectiv;

(b) contractul menționat la litera (a) este compensat printr-o CPCC;

(c) dacă garanția reală a fost primită sub formă de marjă inițială, garanția reală respectivă este separată de activele instituției.”;

(d) la alineatul (6), primul paragraf se modifică după cum urmează:

„Prin derogare de la prezentul articol alineatul (1), instituțiile pot să utilizeze metoda prevăzută în secțiunea 4 sau 5 din partea a treia titlul II capitolul 6 pentru a determina valoarea expunerii următoarelor:

(a) contractele derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit, dacă utilizează metoda respectivă și pentru determinarea valorii expunerii contractelor în cauză în scopul îndeplinirii cerințelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);

(b) instrumentele financiare derivate de credit cărora le aplică tratamentul prevăzut la articolul 273 alineatul (3) sau (5), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de utilizare a metodei respective.”

212. Articolul 429f se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile calculează, în conformitate cu articolul 111 alineatul (2), valoarea expunerii elementelor extrabilanțiere, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit, operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și pozițiile menționate la articolul 429d.

În cazul în care un angajament se referă la prelungirea unui alt element extrabilanțier, se aplică articolul 111 alineatul (3).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la articolul 495d, instituțiile aplică un factor de conversie de 10 % elementelor extrabilanțiere sub formă de angajamente revocabile necondiționat.”

213. La articolul 429g, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sumele în numerar aferente achizițiilor standard și activele financiare aferente vânzărilor standard care rămân în bilanțul contabil până la data decontării sunt tratate de instituții drept active în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) litera (a).”

214. Articolul 430 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarele litere:

„(h) expunerile lor la riscuri ESG, inclusiv:

(i) expunerile lor existente și noi față de entități din sectorul combustibililor fosili;

(ii) expunerile lor la riscurile fizice și riscurile de tranziție;

(i) expunerile lor la criptoactive.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Atunci când raportează cerințele lor de fonduri proprii pentru riscul de piață menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, instituțiile raportează separat calculele prevăzute la articolul 325c alineatul (2) literele (a), (b) și (c) pentru portofoliul tuturor pozițiilor din portofoliul de tranzacționare sau din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă.

(2b) Atunci când raportează cerințele lor de fonduri proprii pentru riscul de piață menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, instituțiile raportează separat calculele prevăzute la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și litera (b) punctele (i) și (ii) și pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare sau din afara portofoliului de tranzacționare care fac obiectul unui risc valutar și al unui risc de marfă atribuite birourilor de tranzacționare pentru care au primit aprobarea din partea autorităților competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2).”;

(c) alineatul (7) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formatele uniforme de raportare, frecvența și datele de raportare, precum și definițiile și elaborează soluții informatice, inclusiv modele de raportare și instrucțiuni pentru raportarea menționată la alineatele (1)-(4).”;

(ii) la cel de al patrulea paragraf se adaugă următoarea literă:

„(c) expunerile la riscurile ESG, care se prezintă până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].”

215. Articolul 430a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile raportează pe bază anuală autorităților lor competente următoarele date agregate referitoare la fiecare piață națională de bunuri imobile față de care sunt expuse:

(a) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 55 % din valoarea bunurilor imobile locative, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (9), după caz;

(b) pierderile totale care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 100 % din valoarea bunurilor imobile locative;

(c) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 100 % din valoarea bunurilor imobile locative;

(d) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 55 % din valoarea bunurilor imobile comerciale, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (9), după caz;

(e) pierderile totale rezultate din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 100 % din valoarea bunurilor imobile comerciale;

(f) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, în fiecare caz până la valoarea mai mică dintre cuantumul afectat garanției și 100 % din valoarea bunurilor imobile comerciale.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente publică anual pe bază agregată datele menționate la alineatul (1) literele (a)-(f), împreună cu datele istorice, dacă sunt disponibile, pentru fiecare piață națională de bunuri imobile pentru care astfel de date au fost colectate. La cererea unei alte autorități competente dintr-un stat membru sau la cererea ABE, o autoritate competentă furnizează autorității competente solicitante sau ABE informații mai detaliate privind situația piețelor de bunuri imobile locative sau comerciale din statul membru respectiv.”

216. Articolul 430b se elimină.

217. Articolul 433 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 433*
Frecvența și sfera publicării

Instituțiile publică informațiile prevăzute în titlurile II și III în modul stabilit la prezentul articol și la articolele 433a, 433b, 433c și 434.

ABE realizează publicarea anuală a informațiilor pe site-ul său web în aceeași zi în care instituțiile își publică situațiile financiare sau cât mai curând posibil după ziua respectivă.

ABE realizează publicarea semestrială și trimestrială a informațiilor pe site-ul său web în aceeași zi în care instituțiile își publică rapoartele financiare pentru perioada corespunzătoare, după caz, sau cât mai curând posibil după ziua respectivă.

Orice diferență între data publicării informațiilor prevăzute în prezenta parte și cea a publicării situațiilor financiare corespunzătoare este rezonabilă și, în orice caz, nu depășește perioada stabilită de autoritățile competente în temeiul articolului 106 din Directiva 2013/36/UE.”

218. La articolul 433a, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se modifică după cum urmează:

(i) punctul (xiv) se înlocuiește cu următorul text:

„(xiv) articolul 455 alineatul (2) literele (a), (b) și (c);”;

(ii) se adaugă următoarele puncte:

„(xv) articolul 449a;

(xvi) articolul 449b;”;

(b) la litera (c), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) articolul 438 literele (d), (da) și (h);”.

219. Articolul 433b se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 433b*

Publicarea de informații de către instituțiile mici și cu grad redus de complexitate

(1) Instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate publică anual informațiile menționate în dispozițiile de mai jos:

(a) articolul 435 alineatul (1) literele (a), (e) și (f);

(b) articolul 438 literele (c), (d) și (da);

(c) articolul 442 literele (c) și (d);

(d) indicatorii-cheie menționați la articolul 447;

(e) articolul 449a;

(f) articolul 449b;

(g) articolul 450 alineatul (1) literele (a)-(d), (h), (i) și (j).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile mici și cu grad redus de complexitate necotate publică anual indicatorii-cheie menționați la articolul 447 și riscurile ESG menționate la articolul 449a.”

220. La articolul 433c, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) articolul 438 literele (c), (d) și (da):”;

(b) se introduce următoarea literă:

„(da) articolul 442 literele (c) și (d);”;

(c) se introduc următoarele litere:

„(ea) informațiile menționate la articolul 449a;

(eb) informațiile menționate la articolul 449b;”.

221. Articolul 434 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 434*
Mijloace de publicare a informațiilor

(1) Instituțiile, altele decât instituțiile mici și cu grad redus de complexitate, transmit ABE toate informațiile prevăzute în titlurile II și III, în format electronic, cel târziu la data la care își publică situațiile financiare sau rapoartele financiare pentru perioada corespunzătoare, după caz, sau cât mai curând posibil după această dată. ABE publică pe site-ul său web informațiile respective, însoțite de data transmiterii.

ABE se asigură că informațiile publicate pe site-ul său web sunt identice cu cele transmise către ABE de către instituții. Instituțiile au dreptul de a retransmite către ABE informațiile în conformitate cu standardele tehnice menționate la articolul 434a. ABE indică pe site-ul său web data la care a avut loc retransmiterea.

ABE elaborează și actualizează un instrument care specifică punerea în corespondență a modelelor și a tabelelor pentru publicarea de informații cu cele privind raportarea în scopuri de supraveghere. Instrumentul de punere în corespondență este accesibil publicului pe site-ul web al ABE.

Instituțiile pot continua să publice un document de sine stătător care să ofere o sursă de informații prudențiale ușor accesibilă pentru utilizatorii informațiilor respective sau o secțiune distinctă inclusă în sau anexată la situațiile financiare sau rapoartele financiare ale instituțiilor care să conțină informațiile care trebuie publicate și care să poată fi ușor de identificat de către utilizatorii respectivi. Instituțiile pot include pe site-ul lor web un link către site-ul web al ABE unde sunt publicate în mod centralizat informațiile prudențiale.

(2) Instituțiile, altele decât instituțiile mici și cu grad redus de complexitate, transmit către ABE informațiile prevăzute de articolele 433a și 433c, în format electronic, până cel târziu la data la care își publică situațiile financiare sau rapoartele financiare pentru perioada corespunzătoare sau cât mai curând posibil după această dată. În cazul în care rapoartele financiare sunt publicate înainte de transmiterea informațiilor în conformitate cu articolul 430 pentru aceeași perioadă, informațiile pot fi prezentate la aceeași dată cu raportarea în scopuri de supraveghere sau cât mai curând posibil după această dată. În cazul în care trebuie să fie publicate informații referitoare la o perioadă în care o instituție nu întocmește niciun raport financiar, instituția transmite către ABE informațiile de publicat cât mai curând posibil după încheierea perioadei respective.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, instituțiile pot transmite către ABE informațiile solicitate în temeiul articolului 450 separat de celelalte informații solicitate în temeiul titlurilor II și III cel târziu în termen de două luni de la data la care instituțiile își publică situațiile financiare pentru anul corespunzător.

(4) ABE publică pe site-ul său web informațiile referitoare la instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate pe baza informațiilor raportate de instituțiile respective autorităților competente în conformitate cu articolul 430.

(5) Proprietatea asupra datelor și responsabilitatea pentru exactitatea acestora le revin instituțiilor care le produc. ABE asigură un punct unic de acces pentru informațiile publicate de către instituții și pune la dispoziție pe site-ul său web o arhivă a informațiilor care trebuie publicate în conformitate cu prezenta parte. Această arhivă rămâne disponibilă pentru o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada de stocare stabilită prin dreptul intern în ceea ce privește informațiile incluse în rapoartele financiare ale instituțiilor.

(6) ABE monitorizează numărul vizitelor la punctul său unic de acces pentru informațiile publicate ale instituțiilor și include statisticile aferente în rapoartele sale anuale.”

222. Articolul 434a se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatele uniforme de publicare și informațiile privind politica de retransmitere și elaborează soluții informatice, inclusiv instrucțiuni, pentru publicarea informațiilor prevăzute în titlurile II și III.”;

(b) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].”

223. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 434c*

Raport privind fezabilitatea utilizării informațiilor raportate de către instituții, altele decât instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, pentru a publica un set extins de informații pe site-ul web al ABE

ABE elaborează un raport privind fezabilitatea utilizării informațiilor raportate autorităților competente de către instituții, altele decât instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, în conformitate cu articolul 430 în vederea publicării informațiilor respective pe site-ul său web, reducând astfel sarcina publicării pentru aceste instituții.

Raportul respectiv ține seama de activitatea anterioară a ABE privind colecțiile integrate de date, se bazează pe o analiză globală a costurilor și a beneficiilor, inclusiv a costurilor suportate de autoritățile competente, instituții și ABE, și ia în considerare eventualele provocări tehnice, operaționale și juridice.

ABE transmite acest raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2031.”

224. Articolul 438 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cuantumul cerințelor de fonduri proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum sunt menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, pentru a aborda alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, și compoziția acestui cuantum;”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) și cerințele de fonduri proprii corespunzătoare determinate în conformitate cu articolul 92 alineatul (2), defalcate în funcție de diferitele categorii de riscuri sau clase de expuneri la risc, după caz, prevăzute în partea a treia și, dacă este cazul, o explicație a efectului asupra calculării fondurilor proprii și a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care rezultă dacă se aplică praguri de capital și dacă nu se deduc elemente din fondurile proprii;”;

(c) se introduce următoarea literă:

„(da) atunci când este necesar să se calculeze cuantumul total al expunerii la risc fără aplicarea pragului minim calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (4) și cuantumul total al expunerii la risc conform abordărilor standardizate calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (5), defalcate în funcție de diferitele categorii de riscuri sau clase de expuneri la risc, după caz, prevăzute în partea a treia și, dacă este cazul, o explicație a efectului asupra calculării fondurilor proprii și a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care rezultă dacă se aplică praguri de capital și dacă nu se deduc elemente din fondurile proprii;”;

(d) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) expunerile bilanțiere și extrabilanțiere, valorile ponderate la risc ale expunerilor și pierderile preconizate asociate pentru fiecare categorie de împrumuturi specializate menționată la articolul 153 alineatul (5) tabelul 1 și expunerile bilanțiere și extrabilanțiere și valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru categoriile de expuneri provenind din titluri de capital prevăzute la articolul 133 alineatele (3)-(6) și articolul 495a alineatul (3).”

225. Articolul 445 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 445*

Publicarea de informații privind expunerile la riscul de piață conform abordării standardizate

(1) Instituțiile care nu au primit aprobarea autorităților competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum este prevăzută la articolul 325az, și care utilizează abordarea standardizată simplificată în conformitate cu articolul 325a sau abordarea standardizată alternativă în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 1a, publică o prezentare generală a pozițiilor din portofoliul lor de tranzacționare.

(2) Instituțiile care își calculează cerințele de fonduri proprii în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 1a publică totalul cerințelor lor de fonduri proprii, cerințele de fonduri proprii pentru metoda bazată pe sensibilități, cerința privind riscul de nerambursare și cerințele de fonduri proprii pentru riscurile reziduale. Informațiile privind cerințele de fonduri proprii pentru măsurile din cadrul metodei bazate pe sensibilități și pentru riscul de nerambursare se publică defalcat pentru următoarele instrumente:

(a) instrumente financiare, altele decât instrumentele de securitizare deținute în portofoliul de tranzacționare, cu o defalcare pe clase de risc și o identificare separată a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(b) instrumente de securitizare care nu sunt deținute în ACTP, cu o identificare separată a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de marjă de credit și a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(c) instrumente de securitizare deținute în ACTP, cu o identificare separată a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de marjă de credit și a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare.”

226. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 445a*
Publicarea de informații privind riscul CVA

(1) Instituțiile care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA publică următoarele informații:

(a) o prezentare generală a proceselor lor de identificare, măsurare, acoperire și monitorizare a riscului lor CVA;

(b) dacă instituțiile îndeplinesc toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2); în cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, dacă instituțiile au ales să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea simplificată prevăzută la articolul 385; în cazul în care instituțiile au ales să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA utilizând abordarea simplificată, cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA calculate în conformitate cu abordarea respectivă;

(c) numărul total de contrapărți pentru care se utilizează abordarea standardizată, cu o defalcare pe tipuri de contrapărți.

(2) Instituțiile care utilizează abordarea standardizată prevăzută la articolul 383 pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA publică, în plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele informații:

(a) structura și organizarea funcției lor interne de gestionare a riscului CVA, precum și ale guvernanței acestuia;

(b) cerințele lor de fonduri proprii totale pentru riscul CVA conform abordării standardizate, cu o defalcare pe clase de risc;

(c) o prezentare generală a acoperirilor eligibile utilizate în calculul respectiv, cu o defalcare pe tipurile de instrumente menționate la articolul 386 alineatul (2).

(3) Instituțiile care utilizează abordarea de bază prevăzută la articolul 384 pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA publică, în plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele informații:

(a) cerințele lor de fonduri proprii totale pentru riscul CVA conform abordării de bază, precum și componentele $BACVA^{total}$ și $BACVA^{csr-cu\ acoperire}$;

(b) o prezentare generală a acoperirilor eligibile utilizate în calculul respectiv, cu o defalcare pe tipurile de instrumente menționate la articolul 386 alineatul (3).”

227. Articolul 446 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 446*

Publicarea de informații privind riscul operațional

(1) Instituțiile publică următoarele informații:

(a) principalele caracteristici și elemente ale cadrului lor de gestionare a riscului operațional;

(b) cerința lor de fonduri proprii pentru riscul operațional, egală cu componenta indicatorului de activitate calculată în conformitate cu articolul 313;

(c) indicatorul de activitate, calculat în conformitate cu articolul 314 alineatul (1), și valorile fiecărei componente a indicatorului de activitate și ale subcomponentelor sale pentru fiecare dintre cei trei ani relevanți pentru calcularea indicatorului de activitate;

(d) valoarea reducerii indicatorului de activitate pentru fiecare excludere din indicatorul de activitate în conformitate cu articolul 315 alineatul (2), precum și justificările corespunzătoare ale unei astfel de excluderi.

(2) Instituțiile care își calculează pierderile anuale din riscul operațional în conformitate cu articolul 316 alineatul (1) publică, în plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele informații:

(a) pierderile lor anuale din riscul operațional pentru fiecare dintre ultimele 10 exerciții financiare, calculate în conformitate cu articolul 316 alineatul (1);

(b) numărul de evenimente excepționale de risc operațional și cuantumurile pierderilor din riscul operațional nete agregate corespunzătoare care au fost excluse din calculul pierderilor anuale din riscul operațional în conformitate cu articolul 320 alineatul (1) pentru fiecare dintre ultimele 10 exerciții financiare, precum și justificările corespunzătoare ale excluderilor respective.”

228. Articolul 447 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) compoziția fondurilor proprii și indicatorii de adecvare a capitalului la risc calculați în conformitate cu articolul 92 alineatul (2);”;

(b) se introduce următoarea literă:

„(aa) dacă este cazul, indicatorii de adecvare a capitalului la risc calculați în conformitate cu articolul 92 alineatul (2), utilizând cuantumul total al expunerilor la risc fără aplicarea pragului minim în locul cuantumului total al expunerilor la risc;”;

(c) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) și, după caz, cuantumul total al expunerilor la risc fără aplicarea pragului minim calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (4);”;

(d) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) cerința amortizorului combinat pe care instituțiile sunt obligate să îl dețină în conformitate cu titlul VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE;”.

229. Articolul 449a se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 449a*
Publicarea de informații privind riscurile de mediu, sociale și de guvernanță (riscurile ESG)

(1) Instituțiile publică informații privind riscurile ESG, făcând distincție între riscurile de mediu, sociale și de guvernanță și riscurile fizice și de tranziție în cazul riscurilor de mediu.

(2) În sensul alineatului (1), instituțiile publică informații privind riscurile ESG, inclusiv:

(a) cuantumul total al expunerilor față de entități din sectorul combustibililor fosili;

(b) modul în care instituțiile integrează riscurile ESG identificate în strategia lor de afaceri și în procesele lor, precum și guvernanța și gestionarea riscurilor.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatele uniforme de publicare a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 434a, pentru riscurile ESG, asigurându-se că acestea sunt în concordanță cu principiul proporționalității și că îl respectă și evitând totodată duplicarea cerințelor privind publicarea de informații deja stabilite în alte acte relevante din dreptul Uniunii. Formatele respective nu impun publicarea de informații în plus față de informațiile de raportat autorităților competente în conformitate cu articolul 430 alineatul (1) litera (h) și țin seama în special de dimensiunea și complexitatea instituției și de expunerea relativă la riscurile ESG a instituțiilor mici și cu grad redus de complexitate care fac obiectul articolului 433b.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

230. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 449b*
Publicarea de informații privind expunerile agregate față de entități din sistemul bancar paralel

Instituțiile publică informațiile privind expunerea lor agregată față de entități din sectorul bancar paralel, astfel cum se menționează la articolul 394 alineatul (2) al doilea paragraf.”

231. La articolul 451 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(f) cuantumul cerințelor de fonduri proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum sunt menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, pentru a aborda riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, și compoziția acestui cuantum.”

232. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 451b*
Publicarea de informații privind expunerile la criptoactive și activitățile conexe

(1) Instituțiile publică următoarele informații privind criptoactivele și serviciile de criptoactive, precum și orice alte activități legate de criptoactive:

(a) cuantumurile directe și indirecte ale expunerilor în legătură cu criptoactivele, inclusiv componentele brute lungi și scurte ale expunerilor nete;

(b) cuantumul total al expunerii la risc pentru riscul operațional;

(c) clasificarea contabilă a expunerilor la criptoactive;

(d) o descriere a activităților economice legate de criptoactive și a impactului acestora asupra profilului de risc al instituției;

(e) o descriere specifică a politicilor lor de gestionare a riscurilor legate de expunerile la criptoactive și de serviciile de criptoactive.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat, instituțiile furnizează informații mai detaliate cu privire la activitățile comerciale semnificative, inclusiv emiterea de tokenuri semnificative raportate la active și de tokenuri de monedă electronică semnificative și furnizarea de servicii de criptoactive în temeiul articolelor 60 și 61 din Regulamentul (UE) 2023/1114.

(2) Instituțiile nu aplică excepția prevăzută la articolul 432 în sensul cerințelor de publicare prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.”

233. Articolul 455 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 455*
Utilizarea modelelor interne pentru riscul de piață

(1) O instituție care utilizează modelele interne menționate la articolul 325az pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață publică:

(a) obiectivele sale în cadrul activităților de tranzacționare și procesele puse în aplicare pentru identificarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscului de piață;

(b) politicile menționate la articolul 104 alineatul (1) pentru determinarea poziției care urmează să fie inclusă în portofoliul de tranzacționare;

(c) o descriere generală a structurii birourilor de tranzacționare care fac obiectul modelelor interne, inclusiv, pentru fiecare birou, o descriere generală a strategiei de afaceri a biroului, a instrumentelor permise în cadrul acestuia și a principalelor tipuri de risc legate de biroul respectiv;

(d) o prezentare generală a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare care nu sunt acoperite de modelele interne, inclusiv o descriere generală a structurii biroului și a tipurilor de instrumente incluse în cadrul birourilor sau al categoriilor de birouri în conformitate cu articolul 104b;

(e) structura și organizarea funcției de gestionare a riscului de piață, precum și ale guvernanței acestuia;

(f) domeniul de aplicare, principalele caracteristici și principalele opțiuni de modelare ale diferitelor modele interne utilizate pentru a calcula cuantumurile expunerilor la risc pentru principalele modele utilizate la nivel consolidat, precum și o descriere a măsurii în care respectivele modele interne reprezintă modelele utilizate la nivel consolidat, inclusiv, după caz, o descriere generală a următoarelor:

(i) a abordării de modelare utilizate pentru a calcula valoarea la risc condiționată menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (a), inclusiv frecvența actualizării datelor;

(ii) a metodologiei utilizate pentru a calcula măsura riscului pentru scenarii de criză menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (b), alta decât specificațiile prevăzute la articolul 325bk alineatul (3);

(iii) a abordării de modelare utilizate pentru calcularea cerinței pentru riscul de nerambursare menționate la articolul 325ba alineatul (2), inclusiv frecvența actualizării datelor.

(2) Instituțiile publică în mod agregat, pentru toate birourile de tranzacționare acoperite de modelele interne menționate la articolul 325az, următoarele componente, după caz:

(a) valoarea cea mai recentă, precum și valoarea cea mai ridicată, cea mai scăzută și cea medie pentru cele 60 de zile lucrătoare anterioare a următoarelor elemente:

(i) măsura valorii la risc condiționate nerestricționată menționată la articolul 325bb alineatul (1);

(ii) măsura valorii la risc condiționate nerestricționată menționată la articolul 325bb alineatul (1), pentru fiecare categorie generală reglementară de factori de risc;

(b) valoarea cea mai recentă, precum și valoarea medie pentru cele 60 de zile lucrătoare anterioare a următoarelor elemente:

(i) măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb alineatul (1);

(ii) măsura riscului pentru scenarii de criză menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (b);

(iii) cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare menționată la articolul 325ba alineatul (2);

(iv) suma cerințelor de fonduri proprii menționată la articolul 325ba alineatul (3), inclusiv toate componentele formulei și factorul de multiplicare aplicabil;

(c) numărul de depășiri înregistrate în urma testării ex post în cursul celor mai recente 250 de zile lucrătoare, calculat la un interval de 99 de centile, astfel cum se menționează la articolul 325bf alineatul (6).

(3) Instituțiile publică la nivel agregat, pentru toate birourile de tranzacționare, cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață care ar fi calculate în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 1a dacă instituțiilor nu li s-ar fi acordat aprobarea de a-și utiliza modelele interne pentru birourile de tranzacționare respective. ”

234. La articolul 456 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) cuantumul specificat la articolul 123 alineatul (1) litera (b), articolul 147 alineatul (5) litera (a), articolul 153 alineatul (4) și articolul 162 alineatul (4), pentru a ține cont de efectele inflației;”.

235. Articolul 458 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Dacă statele membre recunosc măsurile stabilite în conformitate cu prezentul articol, acestea notifică CERS. CERS transmite fără întârziere aceste notificări Consiliului, Comisiei, ABE și statului membru autorizat să aplice măsurile.”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Înainte de expirarea autorizării emise în conformitate cu alineatele (2) și (4), statul membru în cauză reexaminează situația, în consultare cu CERS, cu ABE și cu Comisia, și poate adopta, în conformitate cu procedura menționată la alineatele (2) și (4), o nouă decizie de prelungire a perioadei de aplicare a măsurilor de la nivel național, de fiecare dată cu până la doi ani suplimentari.”

236. Articolul 461a se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 461a*
Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață

(1) Comisia monitorizează diferențele dintre punerea în aplicare a standardelor internaționale privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în Uniune și în țările terțe, inclusiv în ceea ce privește impactul normelor referitor la cerințele de fonduri proprii și în ceea ce privește data aplicării lor.

(2) În cazul în care se observă diferențe semnificative în această punere în aplicare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica prezentul regulament prin:

(a) aplicarea, până la data aplicării actului legislativ menționat la alineatul (3) de la prezentul articol sau pentru o perioadă de până la trei ani în absența unui astfel de act, și, în cazurile în care este necesar pentru a se menține condiții de concurență echitabile și pentru a se compensa diferențele respective observate, a unor măsuri de ajutor operațional specifice sau a unor multiplicatori specifici cel puțin egali cu 0 și mai mici decât 1 la calcularea cerințelor de fonduri proprii ale instituțiilor pentru riscul de piață, pentru clase de risc specifice și pentru factori de risc specifici, utilizându-se una dintre abordările menționate la articolul 325 alineatul (1) și prevăzute la:

(i) articolele 325c-325ay, care detaliază abordarea standardizată alternativă;

(ii) articolele 325az-325bp, care detaliază abordarea bazată pe modele interne alternativă;

(iii) articolele 326-361, care detaliază abordarea standardizată simplificată;

(b) amânarea cu până la doi ani a datei de la care instituțiile aplică cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață prevăzute în partea a treia titlul IV sau oricare dintre abordările pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață menționate la articolul 325 alineatul (1).

În cazul în care adoptă actul delegat menționat la primul paragraf, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă pentru a ajusta punerea în aplicare în Uniune a standardelor internaționale privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață cu scopul de a permanentiza condițiile de concurență echitabile cu țările terțe în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii și impactul respectivelor cerințe.

(3) Până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport referitor la punerea în aplicare a standardelor internaționale privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în țări terțe.

Pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă având ca scop asigurarea de condiții de concurență echitabile la nivel mondial.”

237. Articolul 465 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 465*
Dispoziții tranzitorii pentru pragul minim privind cerințele de capital

(1) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) primul paragraf și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, instituțiile pot aplica următorul factor x la calcularea TREA:

(a) 50 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025;

(b) 55 % în perioada 1 ianuarie 2026-31 decembrie 2026;

(c) 60 % în perioada 1 ianuarie 2027-31 decembrie 2027;

(d) 65 % în perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2028;

(e) 70 % în perioada 1 ianuarie 2029-31 decembrie 2029.

(2) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) primul paragraf și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, instituțiile pot, până la 31 decembrie 2029, să aplice următoarea formulă la calcularea TREA:

$$TREA = min\{max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}; 125\ \% \cdot U\text{-}TREA\}$$

În scopul acestui calcul, instituțiile iau în considerare factorul x aplicabil menționat la alineatul (1).

(3) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, instituțiile pot, până la 31 decembrie 2032, să atribuie o pondere de risc de 65 % expunerilor față de societăți pentru care nu este disponibilă nicio evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată și cu condiția ca estimările instituțiilor respective privind probabilitatea de nerambursare a debitorilor în cauză, calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, să nu fie mai mari de 0,5 %.

ABE și ESMA, în cooperare cu EIOPA, monitorizează utilizarea tratamentului tranzitoriu prevăzut la primul paragraf și evaluează în special:

(a) disponibilitatea evaluărilor de credit efectuate de ECAI desemnate pentru societăți și măsura în care aceasta afectează împrumuturile instituțiilor către societăți;

(b) dezvoltarea agențiilor de rating de credit, barierele la intrarea pe piață pentru noile agenții de rating de credit, rata de adoptare de către societățile care aleg să primească un rating din partea uneia sau mai multor astfel de agenții, precum și obstacolele în calea disponibilității evaluărilor de credit pentru societăți de către ECAI;

(c) posibile măsuri de abordare a obstacolelor, ținând seama de diferențele dintre sectoarele economice și zonele geografice și de dezvoltarea unor soluții private sau publice, cum ar fi evaluarea bonității, ratingurile private solicitate de instituții, precum și ratingurile băncilor centrale;

(d) caracterul adecvat al cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor față de societăți care nu beneficiază de un rating și implicațiile acestora pentru stabilitatea financiară;

(e) abordările țărilor terțe în ceea ce privește aplicarea pragului minim privind cerințele de capital în cazul expunerilor societăților și considerațiile privind condițiile de concurență echitabilă pe termen lung care ar putea apărea în consecință;

(f) conformitatea cu standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS.

ABE și ESMA, în cooperare cu EIOPA, prezintă Comisiei un raport ce conține constatările lor până la … [60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2031.

(4) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (5) litera (a) punctul (iv) și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, instituțiile înlocuiesc, până la 31 decembrie 2029, alfa cu 1 în calculul valorii expunerii pentru contractele enumerate în anexa II, în conformitate cu abordările prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, în cazul în care aceleași valori ale expunerii sunt calculate în conformitate cu abordarea prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 6 în scopul determinării cuantumului total al expunerii la risc fără aplicarea pragului minim.

(5) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, precum și sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute la alineatul (8) de la prezentul articol, statele membre pot permite instituțiilor să atribuie:

(a) până la 31 decembrie 2032, o pondere de risc de 10 % părții din expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative de până la 55 % din valoarea bunurilor imobile determinată în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) primul paragraf; și

(b) până la 31 decembrie 2029, o pondere de risc de 45 % oricărei părți rămase din expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative de până la 80 % din valoarea bunurilor imobile determinată în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) primul paragraf, cu condiția să nu se aplice ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit menționată la articolul 501.

(6) În sensul alineatului (5) litera (a), în cazul în care o instituție deține un drept de ipotecă de rang inferior și există drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituția respectivă, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 10 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil se reduce cu cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție.

În cazul în care drepturile de ipotecă care nu sunt deținute de instituție sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 10 %, cuantumul de 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul oricăror drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție, se reduce cu produsul dintre:

(a) 55 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior, dacă există, deținute atât de instituție, cât și de alte instituții; și

(b) cuantumul drepturilor de ipotecă care nu sunt deținute de instituție și care sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție împărțit la suma tuturor drepturilor de ipotecă de rang egal.

(7) În sensul alineatului (5) litera (b), în cazul în care o instituție deține un drept de ipotecă de rang inferior și există drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituția respectivă, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 45 %, cuantumul de 80 % din valoarea bunului imobil se reduce cu cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție.

În cazul în care drepturile de ipotecă care nu sunt deținute de instituție sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție, pentru a determina partea din expunerea instituției care este eligibilă pentru ponderea de risc de 45 %, cuantumul de 80 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul oricăror drepturi de ipotecă de rang superior care nu sunt deținute de instituție, se reduce cu produsul dintre:

(a) 80 % din valoarea bunului imobil, din care se scade cuantumul drepturilor de ipotecă de rang superior, dacă există, deținute atât de instituție, cât și de alte instituții; și

(b) cuantumul drepturilor de ipotecă care nu sunt deținute de instituție și care sunt de rang egal cu dreptul de ipotecă deținut de instituție împărțit la suma tuturor drepturilor de ipotecă de rang egal.

(8) În sensul alineatului (5) de la prezentul articol, trebuie să fie îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) expunerile se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 125 alineatul (1);

(b) expunerile eligibile sunt ponderate la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3;

(c) bunurile imobile locative care garantează expunerile eligibile se află în statul membru care și-a exercitat puterea discreționară;

(d) în ultimii opt ani, pierderile instituției într-un anumit an, astfel cum au fost raportate de instituție în temeiul articolului 430a alineatul (1) literele (a) și (c) sau în temeiul articolului 101 alineatul (1) literele (a) și (c), în versiunea literelor respective aplicabilă la 27 iunie 2021, în ceea ce privește partea expunerilor garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative până la valoarea mai mică dintre cuantumul garanției și 55 % din valoarea bunurilor imobile, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 124 alineatul (9), nu depășesc, în medie, 0,25 % din suma tuturor valorilor expunerilor care au rămas de rambursat garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative;

(e) pentru expunerile eligibile, instituția deține următoarele drepturi executorii în caz de nerambursare sau de neplată de către debitor:

(i) un drept asupra bunurilor imobile locative care garantează expunerea sau dreptul de a constitui o ipotecă asupra bunurilor imobile locative în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) litera (g);

(ii) un drept asupra altor active și venituri ale debitorului, fie în temeiul unui contract, fie în temeiul dreptului intern aplicabil;

(f) autoritatea competentă a verificat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a)-(e).

(9) În cazul în care a fost exercitată puterea discreționară menționată la alineatul (5) și cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute la alineatul (8), instituțiile pot atribui, până la 31 decembrie 2032, următoarele ponderi de risc oricărei părți rămase din expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative menționate la alineatul (5) litera (b):

(a) 52,5 % în perioada 1 ianuarie 2030-31 decembrie 2030;

(b) 60 % în perioada 1 ianuarie 2031-31 decembrie 2031;

(c) 67,5 % în perioada 1 ianuarie 2032-31 decembrie 2032.

(10) În cazul în care statele membre exercită puterea discreționară menționată la alineatul (5), acestea notifică ABE și își motivează decizia. Autoritățile competente notifică ABE detaliile tuturor verificărilor menționate la alineatul (8) litera (f).

(11) ABE monitorizează utilizarea tratamentului tranzitoriu prevăzut la alineatul (5) și prezintă Comisiei un raport, până la 31 decembrie 2028, ce conține constatările sale cu privire la caracterul adecvat al ponderilor de risc asociate.

Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2031.

(12) Orice prelungire a oricăror dispoziții tranzitorii menționate la alineatele (3), (5) și (9) de la prezentul articol, precum și la articolul 495b alineatul (1), la articolul 495c alineatul (1) și la articolul 495d alineatul (1) este limitată la patru ani și se justifică printr-o evaluare echivalentă cu cele menționate la articolele respective.

(13) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (5) litera (a) punctul (iii) sau litera (b) punctul (ii) și fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 92 alineatul (3) al doilea paragraf, pentru expunerile care sunt ponderate la risc utilizându-se SEC-IRBA sau abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 92 alineatul (4), în cazul în care partea din cuantumul total ponderat la risc standardizat al expunerii pentru riscul de credit, riscul de diminuare a valorii creanței, riscul de credit al contrapărții sau riscul de piață care decurge din portofoliul de tranzacționare se calculează utilizându-se SEC-SA în conformitate cu articolul 261 sau 262, instituțiile aplică, până la 31 decembrie 2032, următorul factor p:

(a) p = 0,25 pentru o poziție dintr-o securitizare căreia i se aplică articolul 262;

(b) p = 0,5 pentru o poziție dintr-o securitizare căreia i se aplică articolul 261.”

238. Articolul 468 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Tratamentul temporar al câștigurilor și al pierderilor nerealizate evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global*”;

(b) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 35, până la 31 decembrie 2025 («perioada de tratament temporar»), instituțiile pot elimina din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul A, determinat în conformitate cu următoarea formulă:

$A = a \ f$

unde:

a = cuantumul câștigurilor și al pierderilor nerealizate acumulate de la 31 decembrie 2019 înscrise în secțiunea bilanțului «Modificări la valoarea justă ale instrumentelor de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global», care corespund expunerilor față de administrațiile centrale, administrațiile regionale sau autoritățile locale menționate la articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament și față de entitățile din sectorul public menționate la articolul 116 alineatul (4) din prezentul regulament, cu excepția activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei («anexa referitoare la IFRS 9»); și

f = factorul aplicabil pentru fiecare an de raportare din perioada de tratament temporar în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituțiile aplică factorul f cu o valoare egală cu 1 până la 31 decembrie 2025 pentru a calcula cuantumul A menționat la alineatul (1).”

239. La articolul 493, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 129;”;

(b) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) 50 % dintre acreditivele documentare extrabilanțiere din banda 4 și dintre facilitățile de credit neutilizate extrabilanțiere din banda 3, menționate în anexa I, cu o scadență inițială de până la un an inclusiv, și, sub rezerva acordului autorităților competente, 80 % dintre garanții, altele decât garanțiile pentru credite care sunt întemeiate pe un act legislativ sau de reglementare și pe care schemele de garantare mutuală care au statut de instituții de credit le acordă membrilor lor;”.

240. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 494d*

Revenirea la abordări mai puțin sofisticate

Prin derogare de la articolul 149, o instituție poate, de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], să revină la abordări mai puțin sofisticate pentru una sau mai multe dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] instituția exista deja și era autorizată de autoritatea sa competentă să trateze clasele de expuneri respective conform abordării IRB;

(b) instituția solicită o revenire la o abordare mai puțin sofisticată o singură dată în cursul respectivei perioade de trei ani;

(c) solicitarea de a reveni la o abordare mai puțin sofisticată nu este făcută pentru a realiza un arbitraj de reglementare;

(d) instituția a notificat în mod oficial autorității competente că dorește să revină la o abordare mai puțin sofisticată pentru clasele de expuneri respective cu cel puțin șase luni înainte de a reveni efectiv la abordarea respectivă;

(e) autoritatea competentă nu a ridicat obiecții cu privire la solicitarea instituției privind această revenire în termen de trei luni de la primirea notificării menționate la litera (d).”

241. Articolul 495 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 495*
Tratamentul expunerilor provenind din titluri de capital conform abordării IRB

(1) Prin derogare de la articolul 107 alineatul (1), instituțiile cărora li s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea IRB pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru expunerile provenind din titluri de capital calculează, până la 31 decembrie 2029 și fără a aduce atingere articolului 495a alineatul (3), cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru fiecare expunere provenind din titluri de capital pentru care li s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea IRB ca valoarea mai mare dintre următoarele:

(a) cuantumul ponderat la risc al expunerii calculat în conformitate cu articolul 495a alineatele (1) și (2);

(b) cuantumul ponderat la risc al expunerii calculat în temeiul prezentului regulament, în versiunea aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

(2) În loc să aplice tratamentul prevăzut la alineatul (1), instituțiile cărora li s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea IRB pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru expunerile provenind din titluri de capital pot să aplice tratamentul prevăzut la articolul 133 tuturor expunerilor lor provenind din titluri de capital în orice moment până la 31 decembrie 2029.

În cazul în care instituțiile aplică primul paragraf de la prezentul alineat, articolul 495a alineatele (1) și (2) nu se aplică.

În sensul prezentului alineat, condițiile de revenire la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate prevăzute la articolul 149 nu se aplică.

(3) Instituțiile care aplică tratamentul prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol calculează cuantumul pierderii așteptate în conformitate cu articolul 158 alineatele (7), (8) sau (9), după caz, în versiunea alineatelor respective aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și aplică articolul 36 alineatul (1) litera (d) și articolul 62 litera (d), după caz, în versiunea literelor respective aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] în cazul în care cuantumul ponderat la risc al expunerii calculat în temeiul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol este mai mare decât cuantumul ponderat la risc al expunerii calculat în temeiul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol.

(4) În cazul în care instituțiile solicită aprobarea de a aplica abordarea IRB pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru expunerile provenind din titluri de capital, autoritățile competente nu acordă aprobarea după 31 decembrie 2024.”

242. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 495a*

Dispoziții tranzitorii pentru expunerile provenind din titluri de capital

(1) Prin derogare de la tratamentul prevăzut la articolul 133 alineatul (3), expunerile provenind din titluri de capital primesc cea mai mare valoare dintre ponderea de risc aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], limitată la 250 %, și următoarele ponderi de risc:

(a) 100 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025;

(b) 130 % în perioada 1 ianuarie 2026-31 decembrie 2026;

(c) 160 % în perioada 1 ianuarie 2027-31 decembrie 2027;

(d) 190 % în perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2028;

(e) 220 % în perioada 1 ianuarie 2029-31 decembrie 2029.

(2) Prin derogare de la tratamentul prevăzut la articolul 133 alineatul (4), expunerile provenind din titluri de capital primesc cea mai mare valoare dintre ponderea de risc aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și următoarele ponderi de risc:

(a) 100 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025;

(b) 160 % în perioada 1 ianuarie 2026-31 decembrie 2026;

(c) 220 % în perioada 1 ianuarie 2027-31 decembrie 2027;

(d) 280 % în perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2028;

(e) 340 % în perioada 1 ianuarie 2029-31 decembrie 2029.

(3) Prin derogare de la articolul 133, instituțiile pot continua să atribuie aceeași pondere de risc care era aplicabilă la … [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] expunerilor provenind din titluri de capital, inclusiv părții de expuneri care nu este dedusă din fondurile proprii în conformitate cu articolul 471 în versiunea articolului respectiv aplicabilă la 27 octombrie 2021, față de entități în care, la 27 octombrie 2021, dețineau acțiuni de șase ani consecutivi și asupra cărora exercită, ele însele sau împreună cu rețeaua din care fac parte, o influență semnificativă sau controlul în sensul Directivei 2013/34/UE sau al standardelor de contabilitate care se aplică unei instituții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, sau ca urmare a unei relații similare între orice persoană fizică sau juridică ori rețea de instituții și o întreprindere sau atunci când o instituție are capacitatea de a numi cel puțin un membru al organului de conducere a entității.

Articolul 495b

Dispoziții tranzitorii pentru expunerile provenind din finanțări specializate

(1) Prin derogare de la articolul 161 alineatul (4), pragurile minime ale LGD aplicabile expunerilor provenind din finanțări specializate tratate conform abordării IRB în cazul cărora se utilizează propriile estimări ale LGD sunt pragurile minime ale LGD aplicabile prevăzute la articolul 161 alineatul (4), înmulțite cu următorii factori:

(a) 50 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2027;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2028;

(c) 100 % în perioada 1 ianuarie 2029-31 decembrie 2029.

(2) ABE elaborează un raport privind calibrarea adecvată a parametrilor de risc, inclusiv a parametrului marjei de ajustare, aplicabili expunerilor provenind din finanțări specializate conform abordării IRB și, în special, privind estimările proprii ale LGD și pragurile minime ale LGD, pentru fiecare categorie specifică de expuneri provenind din finanțări specializate, astfel cum se menționează la articolul 147 alineatul (8). ABE include în special în raportul său date privind numărul mediu de cazuri de nerambursare și de pierderi realizate observate în Uniune pentru diferite eșantioane de instituții cu profiluri de activitate și de risc diferite. ABE recomandă calibrări specifice ale parametrilor de risc, inclusiv ale parametrului marjei de ajustare, care să reflecte profilul de risc specific și diferit al fiecărei categorii specifice de expuneri provenind din finanțări specializate.

ABE transmite acest raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2027.

(3) Prin derogare de la articolul 122a alineatul (3) litera (a), expunerile provenind din finanțări specializate menționate la litera respectivă pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit direct aplicabilă efectuată de o ECAI desemnată pot primi, până la 31 decembrie 2032, o pondere de risc de 80 % în cazul în care ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit menționată la articolul 501a nu se aplică, iar expunerea este considerată a fi de înaltă calitate, luându-se în considerare toate criteriile următoare:

(a) debitorul își poate îndeplini obligațiile financiare chiar și în condiții de criză gravă datorită prezenței tuturor caracteristicilor următoare:

(i) raportul expunere/valoare aferent expunerii este adecvat;

(ii) expunerea are un profil de rambursare prudent;

(iii) în momentul plății integrale a expunerii, durata de viață rămasă a activelor este corespunzătoare sau, alternativ, se recurge la un furnizor de protecție cu bonitate ridicată;

(iv) există un risc scăzut de refinanțare a expunerii de către debitor sau riscul respectiv este diminuat în mod adecvat printr-o valoare reziduală corespunzătoare a activelor sau prin recurgerea la un furnizor de protecție cu bonitate ridicată;

(v) debitorul are restricții contractuale cu privire la activitatea sa și la structura sa de finanțare;

(vi) debitorul utilizează instrumente financiare derivate numai în scopuri de diminuare a riscurilor;

(vii) riscurile operaționale semnificative sunt gestionate în mod adecvat;

(b) acordurile contractuale privind activele oferă creditorilor un grad ridicat de protecție, inclusiv următoarele caracteristici:

(i) creditorii au un drept de prim rang executoriu din punct de vedere juridic asupra activelor finanțate și, după caz, asupra veniturilor pe care le generează acestea;

(ii) există restricții contractuale privind capacitatea debitorului de a modifica activul într-un mod care ar avea un impact negativ asupra valorii sale;

(iii) în cazul în care activul este în construcție, creditorii au un drept de prim rang executoriu din punct de vedere juridic asupra activelor și asupra contractelor de construcție-suport;

(c) activele finanțate îndeplinesc toate standardele următoare pentru a funcționa în mod corect și eficace:

(i) tehnologia și proiectarea activului sunt testate;

(ii) s-au obținut toate permisele și autorizațiile necesare pentru funcționarea activelor;

(iii) în cazul în care activul este în construcție, debitorul dispune de garanții adecvate cu privire la specificațiile, bugetul și data de finalizare convenite ale activului, printre care garanții solide de finalizare sau implicarea unui constructor cu experiență și clauze contractuale adecvate privind daunele-interese;

(4) ABE elaborează un raport în care sunt analizate următoarele elemente:

(a) evoluția tendințelor și a condițiilor de pe piețele de finanțare de obiecte din Uniune;

(b) gradul efectiv de risc al expunerilor din finanțarea de obiecte pe parcursul unui ciclu economic complet;

(c) impactul asupra cerințelor de fonduri proprii al tratamentului prevăzut la articolul 122a alineatul (3) litera (a) pentru expunerile din finanțarea de obiecte, fără a ține seama de articolul 465 alineatul (1);

(d) dacă este oportun să se definească subclasa «finanțare de obiecte de înaltă calitate» și să se atribuie un tratament prudențial diferit respectivei subclase de expuneri.

ABE transmite acest raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la 31 decembrie 2030.

Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2031.

Articolul 495c

Dispoziții tranzitorii pentru expunerile care decurg din contracte de leasing ca tehnică de diminuare a riscului de credit

(1) Prin derogare de la articolul 230, valoarea aplicabilă a H_c corespunzătoare «altor garanții reale corporale» pentru expunerile menționate la articolul 199 alineatul (7), în cazul în care activul care face obiectul unui contract de leasing corespunde tipului «alte garanții reale corporale» de protecție finanțată a creditului, este valoarea H_c pentru «alte garanții reale corporale» prevăzută la articolul 230 alineatul (2) tabelul 1, înmulțită cu următorii factori:

(a) 50 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2027;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2028;

(c) 100 % în perioada 1 ianuarie 2029-31 decembrie 2029.

(2) ABE elaborează un raport privind calibrarea adecvată a parametrilor de risc asociați expunerilor care decurg din contracte de leasing conform abordării IRB și a ponderilor de risc conform abordării standardizate și, în special, privind valorile LGD_s și H_c prevăzute la articolul 230. ABE include în special în raportul său date privind numărul mediu de cazuri de nerambursare și de pierderi realizate observate în Uniune pentru expuneri asociate cu diferite tipuri de bunuri care fac obiectul unui contract de leasing și cu diferite tipuri de instituții care desfășoară activități de leasing.

ABE transmite raportul respectiv Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la … [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Pe baza acestui raport și ținând seama de standardele convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2028.

Articolul 495d

Dispoziții tranzitorii pentru angajamentele revocabile necondiționate

(1) Prin derogare de la articolul 111 alineatul (2), instituțiile calculează valoarea expunerii unui element extrabilanțier sub forma unui angajament revocabil necondiționat prin înmulțirea procentului prevăzut la articolul respectiv cu următorii factori:

(a) 0 % în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2029;

(b) 25 % în perioada 1 ianuarie 2030-31 decembrie 2030;

(c) 50 % în perioada 1 ianuarie 2031-31 decembrie 2031;

(d) 75 % în perioada 1 ianuarie 2032-31 decembrie 2032.

(2) ABE elaborează un raport în care evaluează dacă derogarea menționată la alineatul (1) litera (a) ar trebui prelungită după 31 decembrie 2032 și specifică, dacă este necesar, condițiile în care ar trebui menținută derogarea respectivă.

ABE transmite raportul respectiv Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la 31 decembrie 2028.

Pe baza acestui raport și ținând seama în mod corespunzător de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS și de impactul standardelor respective asupra stabilității financiare, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2031.

Articolul 495e
Dispoziții tranzitorii privind evaluările de credit ale instituțiilor efectuate de o ECAI

Prin derogare de la articolul 138 litera (g), autoritățile competente pot permite instituțiilor să utilizeze în continuare, până la 31 decembrie 2029, în legătură cu o instituție, o evaluare de credit efectuată de o ECAI care să includă ipoteze privind existența unui sprijin public implicit.

Articolul 495f

Dispoziții tranzitorii privind cerințele de reevaluare a bunurilor imobile

Prin derogare de la articolul 229 alineatul (1) literele (a)-(d), în cazul expunerilor garantate cu bunuri imobile locative sau cu bunuri imobile comerciale rezultate înainte de 1 ianuarie 2025, instituțiile pot continua să evalueze bunurile imobile locative sau bunurile imobile comerciale la valoarea de piață ori la o valoare mai mică decât aceasta sau, în statele membre care au prevăzut, prin dispoziții legislative sau de reglementare, criterii riguroase de evaluare a valorii ipotecare, la valoarea ipotecară a bunului respectiv, până când este necesară o revizuire a valorii bunului imobil în conformitate cu articolul 208 alineatul (3) sau până la 31 decembrie 2027, oricare dintre aceste date survine mai întâi.

Articolul 495g

Dispoziții tranzitorii privind anumite scheme publice de garantare

Prin derogare de la articolul 183 alineatul (1) și articolul 213 alineatul (1), se consideră că o garanție care poate fi anulată în caz de fraudă comisă de debitor sau al cărei nivel de protecție a creditului poate fi redus într-un astfel de caz îndeplinește cerințele menționate la articolul 183 alineatul (1) litera (d) și la articolul 213 alineatul (1) litera (c) în cazul în care garanția a fost furnizată de o entitate menționată la articolul 214 alineatul (2) litera (a) cel târziu la 31 decembrie 2024.

Articolul 495h

Dispoziții tranzitorii privind utilizarea abordării bazate pe modele interne alternative pentru riscul de piață

Prin derogare de la articolul 325az alineatul (2) litera (d), instituțiile pot utiliza, până la 1 ianuarie 2026, abordarea bazată pe modele interne alternativă pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru birourile de tranzacționare care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 325bg.”

243. Articolul 500 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) datele vânzărilor de expuneri aflate în stare de nerambursare sunt ulterioare datei de 23 noiembrie 2016, dar nu și datei de 31 decembrie 2024;”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Ajustarea prevăzută în primul paragraf poate fi efectuată numai până la 31 decembrie 2024 și efectele sale pot dura atât timp cât expunerile corespunzătoare sunt incluse în estimările proprii ale LGD ale instituției.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Până la 31 decembrie 2026 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia evaluează dacă nivelul expunerilor aflate în stare de nerambursare în bilanțurile instituțiilor a crescut semnificativ, dacă se așteaptă la o deteriorare semnificativă a calității activelor instituțiilor și dacă gradul de dezvoltare a piețelor secundare pentru expunerile aflate în stare de nerambursare nu este adecvat pentru a asigura vânzări eficiente ale expunerilor aflate în stare de nerambursare de către instituții, ținând seama, de asemenea, de evoluțiile în materie de reglementare privind securitizarea.

Comisia reexaminează caracterul adecvat al derogării prevăzute la alineatul (1) și, dacă este cazul, prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă pentru a prelungi, a reintroduce sau a modifica, după caz, ajustarea prevăzută la prezentul articol.”

244. Articolul 500a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 114 alineatul (2), până la 31 decembrie 2026, pentru expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, în cazul în care expunerile respective sunt denominate și finanțate în moneda națională a unui alt stat membru, se aplică următoarele:

(a) până la 31 decembrie 2024, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 0 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);

(b) în 2025, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 20 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);

(c) în 2026, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 50 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2).”;

(b) la alineatul (2), literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției până la 31 decembrie 2025;

(b) 75 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2026;

(c) 50 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2027.”

245. Articolul 500c se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 500c*
Excluderea depășirilor din calculul factorului complementar pe baza rezultatelor testării ex post, având în vedere pandemia de COVID-19

Prin derogare de la articolul 325bf, în circumstanțe excepționale și în cazuri individuale, autoritățile competente pot permite instituțiilor să excludă depășirile evidențiate de testarea ex post efectuată de instituție asupra modificărilor ipotetice sau efective din calculul factorului complementar prevăzut la articolul 325bf, cu condiția ca depășirile respective să nu rezulte din deficiențe ale modelului intern și să fi avut loc între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2021.”

246. La articolul 501 alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) expunerea față de un IMM se include în clasa de expuneri de tip retail, în clasa de expuneri față de societăți sau în clasa de expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile, cu excepția expunerilor ADC;

(b) IMM are înțelesul prevăzut la articolul 5 punctul 9;”.

247. La articolul 501a, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) expunerea este încadrată în clasa de expuneri menționată la articolul 112 litera (g) sau în oricare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii), fiind excluse expunerile aflate în stare de nerambursare;”;

(b) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) riscul de refinanțare al debitorului este scăzut sau diminuat în mod corespunzător, luând în considerare orice subvenție, grant sau finanțare furnizată de una sau mai multe dintre entitățile menționate la alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii);”;

(c) litera (o) se înlocuiește cu următorul text:

„(o) pentru expunerile inițiate după 1 ianuarie 2025, debitorul a efectuat o evaluare care a arătat că activele finanțate contribuie pozitiv la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2020/852 și nu prejudiciază în mod semnificativ celelalte obiective prevăzute la articolul respectiv sau că activele finanțate nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul respectiv.”

248. Articolul 501c se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 501c*
Tratamentul prudențial al expunerilor la factori de mediu sau sociali

(1) După consultarea CERS, ABE evaluează, pe baza datelor disponibile, dacă trebuie ajustat tratamentul prudențial specific al expunerilor legate de activele sau datoriile care fac obiectul impactului generat de factori de mediu sau sociali. În special, ABE evaluează:

(a) disponibilitatea și accesibilitatea unor date ESG fiabile și coerente pentru fiecare clasă de expuneri determinată în conformitate cu partea a treia titlul II;

(b) în consultare cu EIOPA, fezabilitatea introducerii unei metodologii standardizate pentru identificarea și încadrarea expunerilor, pentru fiecare clasă de expuneri determinată în conformitate cu partea a treia titlul II, pe baza unui set comun de principii pentru clasificarea riscurilor ESG, utilizând informațiile privind indicatorii de risc de tranziție și indicatorii de risc fizic puși la dispoziție de cadrele de raportare a informațiilor privind durabilitatea adoptate în Uniune și, dacă sunt disponibile la nivel internațional, orientările și concluziile care decurg din simulările de criză de supraveghere sau din analizele de scenarii privind riscurile financiare legate de climă efectuate de ABE sau de autoritățile competente și punctajul ESG relevant al ratingului riscurilor de credit efectuat de o ECAI desemnată, dacă acest punctaj reflectă în mod corespunzător riscurile ESG;

(c) gradul efectiv de risc al expunerilor legate de active și activități care fac obiectul impactului generat de factorii de mediu sau sociali în comparație cu gradul de risc al altor expuneri și posibilele revizuiri suplimentare și mai cuprinzătoare ale cadrului care ar trebui luate în considerare, ținând seama de evoluțiile convenite la nivel internațional de BCBS;

(d) efectele potențiale pe termen scurt, mediu și lung ale unui tratament prudențial specific ajustat al expunerilor legate de active și activități care fac obiectul impactului generat de factorii de mediu sau sociali asupra stabilității financiare și a împrumuturilor bancare din Uniune;

(e) îmbunătățirile specifice care ar putea fi luate în considerare în cadrul prudențial actual.

(2) ABE transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte succesive privind constatările sale până la următoarele date:

(a) … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] pentru evaluările prevăzute la alineatul (1) litera (e);

(b) 31 decembrie 2024 pentru evaluările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b);

(c) 31 decembrie 2025 pentru evaluările prevăzute la alineatul (1) literele (c) și (d).

Pe baza acestor rapoarte ale ABE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2026.”

249. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 501d*

Dispoziții tranzitorii privind tratamentul prudențial al criptoactivelor

(1) Până la 30 iunie 2025, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de introducere a unui tratament prudențial specific pentru expunerile la criptoactive, ținând seama de standardele internaționale și de Regulamentul (UE) 2023/1114. Propunerea legislativă respectivă include următoarele:

(a) criterii de încadrare a criptoactivelor în diferite categorii de criptoactive, în funcție de caracteristicile lor de risc și de respectarea unor condiții specifice;

(b) cerințe specifice de fonduri proprii pentru toate riscurile pe care le implică diferitele criptoactive;

(c) o limită agregată pentru expunerile la anumite tipuri de criptoactive;

(d) cerințe specifice privind indicatorul efectului de levier pentru expunerile la criptoactive;

(e) competențe specifice de supraveghere în ceea ce privește încadrarea expunerilor la criptoactive, monitorizarea și calcularea cerințelor de fonduri proprii;

(f) cerințe specifice de lichiditate pentru expunerile la criptoactive;

(g) cerințe privind publicarea de informații și raportarea.

(2) Până la data aplicării actului legislativ menționat la alineatul (1), instituțiile își calculează cerințele de fonduri proprii pentru expunerile la criptoactive după cum urmează:

(a) expunerile la criptoactive aferente unor active tradiționale tokenizate sunt tratate ca expuneri la activele tradiționale pe care le reprezintă;

(b) expunerile la tokenuri raportate la active ai căror emitenți respectă Regulamentul (UE) 2023/1114 și care se raportează la unul sau mai multe active tradiționale primesc o pondere de risc de 250 %;

(c) alte expuneri la criptoactive decât cele menționate la literele (a) și (b) primesc o pondere de risc de 1 250 %.

Prin derogare de la primul paragraf litera (a), expunerile la criptoactive aferente unor active tradiționale tokenizate, ale căror valori depind de orice alte criptoactive, sunt încadrate la litera (c).

(3) Valoarea expunerii totale a unei instituții la alte criptoactive decât cele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) nu poate depăși 1 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.

(4) O instituție care depășește limita prevăzută la alineatul (3) informează imediat autoritatea competentă cu privire la încălcare și face dovada revenirii în timp util la situația de conformitate, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza elementele tehnice necesare pentru ca instituțiile să își calculeze cerințele de fonduri proprii în conformitate cu abordările prevăzute la alineatul (2) literele (b) și (c), inclusiv modul de calculare a valorii expunerilor și modul de agregare a expunerilor scurte și lungi în sensul alineatelor (2) și (3).

La elaborarea acestor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE ia în considerare standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, precum și autorizațiile existente în Uniune în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1114.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la … [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) La calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru expunerile la criptoactive, instituțiile nu aplică deducerea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (b).”

250. Articolele 505 și 506 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 505*
Revizuirea finanțării agriculturii

(1) Până la 31 decembrie 2030, ABE elaborează un raport privind impactul cerințelor prezentului regulament asupra finanțării agriculturii, inclusiv privind:

(a) caracterul adecvat al unei ponderi de risc specifice pentru cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit, calculată în conformitate cu partea a treia titlul II, pentru expunerile față de o întreprindere agricolă;

(b) dacă este cazul, criterii justificate din punct de vedere prudențial pentru aplicarea unei astfel de ponderi de risc specifice, inclusiv practici agricole, precum și includerea expunerilor în clasa de expuneri față de societăți, în clasa de expuneri de tip retail sau în clasele de expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile;

(c) alinierea la Strategia «De la fermă la consumator» prezentată în comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată «O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic» și impactul aferent asupra mediului în sensul Regulamentului (UE) 2020/852, în special cu ajutorul indicatorilor colectați în Rețeaua de informații contabile agricole a Uniunii, indicând punctaje aferente contribuțiilor în ceea ce privește:

(i) emisiile nete de gaze cu efect de seră per hectar;

(ii) utilizarea de pesticide și îngrășăminte per hectar;

(iii) ratele de eficiență a mineralelor din sol, inclusiv pentru carbon, amoniac, fosfat și azot, per hectar;

(iv) eficiența utilizării apei;

(v) o confirmare a impactului pozitiv asupra indicatorilor menționați la punctele (i)-(iv) de la prezenta literă printr-un logo al Uniunii Europene pentru producția ecologică menționat în Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului*.

(2) Ținând cont de raportul ABE menționat la alineatul (1), Comisia prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului. Dacă este cazul, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea atenuării efectelor negative ale acestuia asupra finanțării agriculturii.

(3) ABE elaborează, de asemenea, până la 31 decembrie 2027, un raport intermediar privind impactul cerințelor prezentului regulament asupra finanțării agriculturii.

Articolul 506

Riscul de credit – asigurarea de credit

Până la 30 iunie 2024, ABE, în strânsă cooperare cu EIOPA, prezintă Comisiei un raport privind eligibilitatea și utilizarea poliței de asigurare de credit ca tehnică de diminuare a riscului de credit, inclusiv privind:

(a) adecvarea parametrilor de risc asociați menționați în partea a treia titlul II capitolele 3 și 4;

(b) o analiză a gradului efectiv și observat de risc al expunerilor la riscul de credit în cazul în care o asigurare de credit a fost recunoscută ca tehnică de diminuare a riscului de credit;

(c) coerența dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament și rezultatele analizei prevăzute la literele (a) și (b).

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă, până la 31 decembrie 2024, pentru a modifica tratamentul aplicabil asigurării de credit menționat în partea a treia titlul II.

---

* Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).”

251. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 506c*

Riscul de credit – interacțiunea dintre reducerile fondurilor proprii de nivel 1 de bază și parametrii de risc de credit

Până la 31 decembrie 2026, ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la coerența dintre măsurarea actuală a riscului de credit și parametrii individuali ai riscului de credit, cu privire la tratamentul oricăror ajustări în scopul calculării deficitului conform IRB sau al excedentului conform IRB, astfel cum se menționează la articolul 159, precum și cu privire la coerența acestui tratament cu determinarea valorii expunerii în conformitate cu articolul 166 și cu estimarea LGD.

Raportul respectiv ia în considerare cea mai mare pierdere economică posibilă care rezultă dintr-un eveniment de nerambursare, precum și acoperirea sa realizată în ceea ce privește reducerile fondurilor proprii de nivel 1 de bază, ținând seama de orice reduceri contabile ale fondurilor proprii de nivel 1 de bază, inclusiv rezultate din pierderi de credit așteptate sau din ajustări la valoarea justă, precum și de orice discounturi aferente expunerilor primite, precum și de implicațiile acestora pentru deducerile reglementare.

Articolul 506d

Tratamentul prudențial al securitizării

(1) Până la 31 decembrie 2026, ABE, în strânsă colaborare cu ESMA, prezintă Comisiei un raport cu privire la tratamentul prudențial al tranzacțiilor de securitizare, făcând distincție între diferitele tipuri de securitizări, inclusiv securitizările sintetice, între inițiatori și investitori, precum și între tranzacțiile STS și cele non-STS.

(2) În special, ABE monitorizează utilizarea dispoziției tranzitorii menționate la articolul 465 alineatul (13) și evaluează măsura în care aplicarea pragului minim privind cerințele de capital în cazul expunerilor din securitizare ar afecta reducerea de capital obținută de instituțiile inițiatoare în tranzacții pentru care a fost recunoscut un transfer semnificativ al riscului, ar reduce în mod excesiv sensibilitatea la risc și ar afecta viabilitatea economică a noilor tranzacții de securitizare. În astfel de cazuri de reducere a sensibilităților la risc, ABE poate lua în considerare posibilitatea de a propune o recalibrare în sens descendent a factorilor de nonneutralitate pentru tranzacțiile pentru care a fost recunoscut un transfer semnificativ al riscului. ABE evaluează, de asemenea, caracterul adecvat al factorilor de nonneutralitate atât în cadrul SEC-SA, cât și în cadrul SEC-IRBA, ținând seama de performanțele anterioare în materie de credit ale tranzacțiilor de securitizare din Uniune și de nivelul redus al riscurilor de model și al celor aferente serviciilor de agent ale cadrului de securitizare.

(3) Pe baza raportului menționat la alineatul (1) și ținând seama de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2027.

Articolul 506e

Recunoașterea protecției nefinanțate a creditului cu aplicarea unui plafon sau a unui prag

(1) Până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la:

(a) condițiile pe care trebuie să le îndeplinească garanțiile care implică plafoane sau praguri stabilite la nivelul unui portofoliu de expuneri («garanții de portofoliu») pentru a se califica drept securitizare;

(b) tratamentul în materie de reglementare aplicabil în temeiul părții a treia titlul II capitolul 4 garanțiilor de portofoliu în cazul în care acestea nu se califică drept securitizare;

(c) aplicarea cerințelor prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 5 din prezentul regulament și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pentru garanțiile de portofoliu în cazul în care garanțiile respective se califică drept securitizare;

(d) aplicarea articolului 234 pentru garanțiile unice care conduc la segmentarea pe tranșe.

(2) În raportul menționat la alineatul (1), ABE evaluează în special următoarele:

(a) în ceea ce privește alineatul (1) litera (a), condițiile în care garanțiile de portofoliu generează un transfer de risc segmentat pe tranșe;

(b) în ceea ce privește alineatul (1) litera (b):

(i) criteriile de eligibilitate relevante aferente garanțiilor de portofoliu în temeiul părții a treia titlul II capitolul 4;

(ii) aplicarea cerințelor prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4;

(c) în ceea ce privește alineatul (1) litera (d), aplicarea cerințelor prevăzute în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 și în partea a treia titlul II capitolul 5 din prezentul regulament.

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2027.

Articolul 506f

Tratamentul prudențial al operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare

Până la … [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE prezintă Comisiei un raport privind impactul noului cadru pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii aferente operațiunilor corespunzătoare de finanțare prin instrumente financiare care, prin natura lor, sunt activități pe termen foarte scurt, cu un accent deosebit pe posibilul impact al acestui cadru asupra piețelor datoriei suverane în ceea ce privește capacitatea de formare a pieței și costurile.

ABE evaluează dacă este oportună o recalibrare a ponderilor de risc conexe în cadrul abordării standardizate, având în vedere riscurile conexe în ceea ce privește scadențele pe termen scurt, în special pentru scadențele reziduale mai mici de un an.

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la 31 decembrie 2027.”

252. La articolul 514 se adaugă următorul alineat:

„(2) Pe baza raportului ABE menționat la alineatul (1) și ținând seama în mod corespunzător de punerea în aplicare în țările terțe a standardelor convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă în vederea modificării abordărilor prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5.”

253. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 518c*
Revizuirea cadrului privind cerințele prudențiale

Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează situația generală a sistemului bancar de pe piața unică, în strânsă cooperare cu ABE și BCE, și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la caracterul adecvat al cadrelor de reglementare și supraveghere ale Uniunii în sectorul bancar.

Raportul respectiv trece în revistă reformele din sectorul bancar care au avut loc după marea criză financiară și evaluează dacă acestea asigură un nivel adecvat de protecție a deponenților și garantează stabilitatea financiară la nivelul statelor membre, al uniunii bancare și al Uniunii.

Raportul respectiv ia în considerare, de asemenea, toate dimensiunile uniunii bancare, precum și punerea în aplicare a pragului minim privind cerințele de capital ca parte a cerințelor de capital și de lichiditate în general. În acest sens, Comisia ia în considerare în mod adecvat declarațiile și concluziile corespunzătoare privind uniunea bancară formulate atât de Parlamentul European, cât și de Consiliul European.”

254. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 519d*

Cadrul privind pragurile marjelor minime de ajustare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare

(1) Până la … [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE, în strânsă cooperare cu ESMA, prezintă Comisiei un raport referitor la oportunitatea introducerii în dreptul Uniunii a cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare pentru a aborda posibila acumulare a efectului de levier în afara sectorului bancar.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) ia în considerare toate elementele următoare:

(a) nivelul efectului de levier în afara sistemului bancar din Uniune și măsura în care cadrul privind pragurile marjelor minime de ajustare ar putea reduce acest efect de levier în cazul în care ar deveni excesiv;

(b) importanța operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare deținute de instituții din Uniune care fac obiectul cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare, inclusiv defalcarea acelor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare care nu respectă pragurile marjelor minime de ajustare;

(c) impactul estimat, pentru instituțiile din Uniune, al cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare în contextul celor două abordări de punere în aplicare recomandate de Consiliul pentru Stabilitate Financiară, și anume o reglementare a pieței sau o cerință de fonduri proprii mai punitivă în temeiul prezentului regulament, conform unui scenariu în care instituțiile din Uniune nu ar adapta marjele de ajustare la operațiunile lor de finanțare prin instrumente financiare pentru a respecta pragurile marjelor minime de ajustare, precum și impactul estimat al cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare, conform unui scenariu alternativ în care instituțiile din Uniune ar adapta aceste marje de ajustare pentru a respecta pragurile marjelor minime de ajustare;

(d) principalii factori care stau la baza acestor impacturi estimate, precum și potențialele consecințe nedorite ale introducerii unui cadru privind pragurile marjelor minime de ajustare asupra funcționării piețelor de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare din Uniune;

(e) metoda de punere în aplicare care ar fi cea mai eficace pentru a îndeplini obiectivele de reglementare ale cadrului privind pragurile marjelor minime de ajustare, având în vedere considerațiile menționate la literele (a)-(d) și ținând seama de condițiile de concurență echitabile din sectorul financiar din Uniune.

(3) Pe baza raportului menționat la alineatul (1) și ținând seama în mod corespunzător de recomandarea Consiliului pentru Stabilitate Financiară de a pune în aplicare cadrul privind pragurile marjelor minime de ajustare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, precum și de standardele conexe convenite la nivel internațional elaborate de BCBS, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la … [42 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Articolul 519e
Riscul operațional

Până la … [42 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la:

(a) utilizarea asigurărilor în contextul calculării cerinței de fonduri proprii pentru riscul operațional;

(b) posibilitatea ca recunoașterea recuperărilor din asigurări să conducă la un arbitraj de reglementare prin reducerea pierderii anuale din riscul operațional fără o reducere proporțională a expunerii efective la pierderi operaționale;

(c) posibilitatea ca recunoașterea recuperărilor din asigurări să aibă un impact diferit asupra acoperirii adecvate a pierderilor recurente și a pierderilor potențiale situate la extremitatea curbei de distribuție statistică;

(d) disponibilitatea și calitatea datelor utilizate de instituții la calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul operațional.

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă până la … [54 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Articolul 519f
Proporționalitatea

ABE elaborează un raport în care evaluează cadrul prudențial general pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate și, în special:

(a) evaluează cerințele respective inclusiv în raport cu grupurile bancare și cu modele de afaceri specifice;

(b) ia în considerare importanța instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate, la nivel de instituție și pe regiuni, pentru menținerea stabilității financiare și a acordării de credite în comunitățile locale.

Atunci când analizează opțiunile de modificare a cadrului prudențial, ABE se bazează pe principiul general conform căruia eventualele cerințe simplificate trebuie să fie mai prudente.

ABE prezintă Comisiei raportul respectiv până la 31 decembrie 2027.”

255. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2025.

Cu toate acestea, următoarele puncte de la articolul 1 din prezentul regulament se aplică de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]: punctul 1 litera (a) subpunctul (iv); punctul 1 litera (b); punctele 2, 3 și 4; punctul 6 litera (f); punctul 8 litera (c); punctul 11 privind articolul 34 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 30 litera (d); punctul 34 privind articolul 104 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 35 litera (a); punctul 37 privind articolul 104c alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 42 privind articolul 111 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 52 privind articolul 122a alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 53 privind articolul 123 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 55 privind articolul 124 alineatele (11), (12) și (14) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 56 privind articolul 126a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctele 57 și 65; punctul 70 litera (c) privind articolul 143 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 71 litera (b); punctul 72 litera (i); punctul 75 litera (d); punctul 78 litera (e); punctul 81; punctul 98 litera (b); punctul 102 litera (d); punctul 104 litera (c); punctul 105 litera (c); punctul 106 litera (e); punctul 135 litera (c); punctul 152 litera (b) subpunctul (ii); punctul 155 privind articolul 314 alineatele (9) și (10), articolul 315 alineatul (3), articolul 316 alineatul (3), articolul 317 alineatele (9) și (10), articolul 320 alineatul (3), articolul 321 alineatul (2) și articolul 323 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 156 litera (b); punctul 159 litera (c) privind articolul 325c alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 160 litera (c) privind articolul 325j alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 164 litera (b); punctul 178 litera (e); punctul 180; punctul 182 litera (d); punctul 183 litera (c); punctul 184 litera (b) subpunctul (iii); punctul 198 litera (c); punctul 201 privind articolul 383a alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 204; punctul 205 litera (b) subpunctul (i); punctul 214 literele (a) și (c); punctele 222 și 223; punctul 229 privind articolul 449a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctele 232, 235, 236 și 238; punctul 239 litera (a); punctul 242 privind articolul 495b alineatele (2) și (4) și articolul 495c alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctele 243, 244, 248 și 249; punctul 250 privind articolul 506 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 251 privind articolele 506e și 506f din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctele 252, 253 și 254.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*

ANEXĂ

„ANEXA I

Clasificarea elementelor extrabilanțiere

Banda	Elemente
1.	(a) Instrumente financiare derivate de credit și garanții generale de îndatorare, inclusiv acreditive stand-by care servesc drept garanții financiare pentru împrumuturi și titluri de valoare, și acceptări, inclusiv andosări cu caracter de acceptări, precum și orice alt substitut direct de credit; (b) Acorduri repo și vânzări de active cu recurs, în cazul în care riscul de credit rămâne la instituție; (c) Titluri de valoare date cu împrumut de către instituție sau titluri de valoare furnizate de instituție drept garanții reale, inclusiv cazurile în care acestea rezultă din tranzacții de tip repo; (d) Achiziții de active la termen, depozite la termen și acțiuni și titluri de valoare plătite parțial, care reprezintă angajamente cu anumite trageri; (e) Elemente extrabilanțiere care constituie un substitut de credit, în cazul în care nu sunt incluse în mod explicit în nicio altă categorie; (f) Alte elemente extrabilanțiere care prezintă un risc similar, astfel cum sunt comunicate ABE.
2.	(a) Facilități de emisiune de efecte (NIF) și facilități reînnoibile de subscriere fermă (RUF), indiferent de scadența facilității-suport; (b) Garanții de bună execuție, garanții de participare la licitații, garanții și acreditive stand-by legate de anumite tranzacții și elemente contingente similare legate de tranzacții, cu excepția elementelor extrabilanțiere aferente finanțării comerțului menționate în banda 4; (c) Alte elemente extrabilanțiere care prezintă un risc similar, astfel cum sunt comunicate ABE.

Banda	Elemente
3.	(a) Cuantumul neutilizat din angajamente, indiferent de scadența facilității-suport, cu excepția cazului în care se încadrează într-o altă categorie; (b) Alte elemente extrabilanțiere care prezintă un risc similar, astfel cum sunt comunicate ABE.
4.	(a) Elemente extrabilanțiere aferente finanțării comerțului: (i) garanții, inclusiv garanții de participare la licitații, garanții de bună execuție, plăți în avans asociate și garanții sub formă de sume reținute, precum și garanții care nu au caracter de substitut de credit; (ii) acreditive stand-by irevocabile care nu au caracter de substitut de credit; (iii) acreditive comerciale pe termen scurt care se lichidează de la sine rezultate din circulația mărfurilor, în special credite documentare garantate cu bunurile supuse livrării, în cazul unei instituții emitente sau al unei instituții confirmatoare; (b) Alte elemente extrabilanțiere care prezintă un risc similar, astfel cum sunt comunicate ABE.
5.	(a) Cuantumul neutilizat din angajamentele revocabile necondiționat; (b) Cuantumul neutilizat al liniilor de credit de retail ale căror condiții permit instituției să le anuleze în măsura maximă permisă în temeiul legislației privind protecția consumatorilor și al actelor juridice conexe; (c) Facilități de credit neutilizate pentru garanțiile de participare la licitații și cele de bună execuție care pot fi anulate necondiționat în orice moment fără notificare prealabilă sau care prevăd efectiv anularea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului; (d) Alte elemente extrabilanțiere care prezintă un risc similar, astfel cum sunt comunicate ABE.”